Dedicaţie

Acest jurnal cuprinde o parte din ceea ce am trăit, simţit, văzut, auzit, experimentat în preajma Maestrului meu Spiritual, IJ. Francisc Maitreya. De asemenea, redau o parte din învăţăturile pe care le-a rostit şi pe care le-am înregistrat fiind lângă El. Au fost momente unice de înălţare sufletească, de trăire şi descoperire a valorilor eterne. Sunt conştientă că nu pot împrumuta nimănui experienţa mea, dar am bucuria de a o împărtăşi cu cei care citesc aceste rânduri. Am scris din preaplinul inimii mele, evitând cuvintele pompoase şi expresiile savante. Trăirile spirituale sunt pe cât de frumoase, pe atât de simple. Cine va dori să înţeleagă aceasta, va trebui să simtă el însuşi, să aibă experienţa lui…

Dedic aceasta carte, cu recunoştinţă şi respect, Celui ce mi-a arătat Lumina…

* * *

Cuvânt de început

Momentul de graţie supremă a vieţii mele a fost întâlnirea cu Domnul Francisc Maitreya. De atunci viaţa mea a fost plină de Lumină, inspiraţie, frumuseţe, cunoaştere, bucurie – tot ce se poate numi binecuvântare.

E greu să faci portretul Aceluia al cărui chip este Lumină, privirea – Foc, Cuvântul – Viaţă.

Domnul Maitreya are această capacitate, de a oferi ceea ce este mai valoros şi minunat, cu cea mai mare bucurie şi infinită dăruire. Eu am simţit aceasta, bucuria Lui de a dărui, de a Se dărui, de a binecuvânta. Frumuseţea Lui umple lumea, transformând-o, luminând-o, înălţând-o. Prin prezenţa Lui ne-a onorat nespus de mult, ne-a curăţit, ne-a eliberat, ne-a luminat, ne-a învăţat, ne-a îmbogăţit sufleteşte…

Şcoala Lui IJ. Francisc Maitreya este modul Lui de viaţă în trup, este exemplul Lui pentru noi. Ne învaţă prin orice gest, privire, zâmbet, atitudine, cuvânt, gând…

Fericirea sufletească pe acest pământ am trăit-o în preajma Lui, auzindu-L, privind-L, învăţând de la El. S-a revărsat peste lume cu toată bunătatea, Iubirea, Lumina, Înţelepciunea Lui. Mereu a ţinut mâna întinsă spre a oferi, uşa deschisă spre a primi şi masa întinsă… S-a oferit în totalitate şi fără încetare la oricine ajungea în pasul Său, căci nu oricine putea ajunge în preajma Sa. A dăruit şi celor care au lovit în El, celor care s-au îndoit de El şi L-au trădat.

În această lume a venit printr-o familie de oameni simpli, într-un sat din Ardeal. Ca Spirit, s-a întrupat în corpul

fizic, când acesta avea cinci ani. Viaţa Lui este o continuă iniţiere, un continuu studiu. De la o vârstă fragedă a plecat de acasă şi a cunoscut frigul, foamea, înjosiri, durere… De multe ori ne-a povestit despre viaţa Sa; când vorbea despre suferinţele pe care le-a trăit, spunea că au fost, într-un fel, necesare, pentru a-i putea înţelege pe cei care suferă.

Nu ştiu dacă L-a înţeles cineva cu adevărat, nu ştiu câţi L-au cunoscut. Cert este că mulţi L-au judecat fără să cunoască adevărata faţă a faptelor.

Trecutul Său în acest trup nu m-a interesat, deci nu am ce să mai adaug la cele de sus. O învăţătură spune: “Atunci când apare manifestarea Divină, nu mai există trecut pentru acea fiinţă.”

Şcoala Lui IJ. Francsic Maitreya este Academia Sufletului, o Şcoală Iniţiatică de o înaltă valoare unde se studiază Noua Învăţătură. Oricine poate veni la această şcoală, dar trebuie să te înalţi spiritual la un anumit nivel ca să poţi cuprinde ceea ce se învaţă aici şi să-ţi menţii Lumina. Cunoaşterea la Academia Sufletului nu se vinde.

* * *

26-27 ianuarie 1999 Baia Mare

M-am născut într-o familie de profesori şi în timpul comunismului era interzis să crezi în Dumnezeu , cel puţin într-o familie de intelectuali. Părinţii mei erau obligaţi să ţină lecţii de ateism. Aşa că eu nu am primit o educaţie spirituală în familie. În timp, iniţial inconştient, apoi tot mai conştient am început să-L caut pe Dumnezeu. Analizam pasajele din Biblie, apoi am mers la biserică, la mânăstiri.

La Mânăstirea Nicula (jud. Cluj) am asistat la nişte exorcizări şi atunci am conştientizat puterea rugăciunii, puterea Crucii, puterea Duhului Sfânt. A fost ca o revelaţie care m-a umplut de bucurie, o trăire aparte care m-a determinat să doresc să mă apropii mai mult de Dumnezeu, să fiu aşa cum doreşte El, să fac ceea ce este de dorit.

Religia ortodoxă totuşi nu mi-a răspuns la unele întrebări, aşa că am început să citesc diverse cărţi spirituale. Această lectură era ghidată din planul subtil, pentru că ajungeau la mine doar anumite cărţi, ce conţineau răspunsuri la întrebările mele şi mă fascinau prin noutatea lor. Dumnezeu lucra tainic… Apoi am înţeles că nu este suficientă lectura fără o practică spirituală.

Când am fost suficient de pregătită, am aflat despre prezenţa Domnului Francisc Maitreya în România. Am citit câteva dintre cărţile scrise de El, am văzut şi două casete video, pe care sunt înregistrate o conferinţă la Iaşi şi un discurs în aer liber la Arad, ambele din perioada “Drumului Crucii”. Ceea ce am citit şi mai ales ceea ce am văzut, m-a

impresionat profund, încât am renunţat la bijuterii şi machiaj, am devenit vegetariană. Mi-a crescut dorinţa de autocunoaştere şi cunoaştere, dorinţa de a înlătura răul din viaţa mea, dorinţa de a face numai bine…Cuvântul Lui este atât de pur, atât de inspirant, atât de viu!

Mai repede decât aş fi sperat, mi s-a deschis calea de a ajunge la Domnul Francisc Maitreya, la Baia Mare. Mergând spre El, eram animată de o emoţie puternică şi mă bucuram, dar totodată mă gândeam că nu sunt vrednică să ajung în faţa Lui. Ştiam, atât cât îmi permitea nivelul conştiinţei de atunci, la cine merg. Am ajuns la Baia Mare în seara zilei de 26 ianuarie 1999, după ce am renunţat la un test parţial la chirurgie, pe care ar fi trebuit să-l susţin a doua zi. Acesta a fost unul dintre testele spirituale pe care l-am trecut din dorinţa de a ajunge la Învăţător, atunci când m-a chemat.

La acea dată, Domnul Maitreya locuia într-o garsonieră, loc unde îşi primea vizitatorii, bolnavii, discipolii. S-a bucurat când ne-a văzut; ne-a lăsat un timp să ne acomodăm, văzând emoţia noastră (spun a noastră pentru că eram împreună cu prietena mea, Teodora). Învăţătorul se purta atât de firesc, atât de omeneşte; în prezenţa Lui se simţea un miros subtil de smirnă, simţeai că te învăluie o pace lăuntrică. Vorbea cu discipolii care erau de faţă, îşi făcea activităţile Lui, asta în planul fizic, pentru că nu eram conştientă că în paralel ducea o intensă activitate spirituală.

La un moment dat, Învăţătorul ne-a spus să ne prezentăm cine suntem, de unde venim… La acea dată eram studentă la UMF Cluj-Napoca, anul IV. Când a auzit că sunt din Moldova, s-a bucurat şi a spus că a avut discipoli de acolo şi că basarabenii sunt sensibili.

În acea seară frumoasă, Domnul Maitreya m-a învăţat multe lucruri, de exemplu cum se poate medita în Templu, mi-a demonstrat cum se fac vindecările prin puterea cuvântului şi prin puterea gândului, fără a atinge corpul bolnavului, cum se face chirurgie fără bisturiu şi multe altele. Am văzut că oamenii pot fi ajutaţi cu adevărat, pot fi vindecaţi definitiv, pot fi

eliberaţi de blesteme, farmece, de tot răul din viaţa lor. Era copleşitor tot ce se întâmpla acolo, atât de multe noutăţi minunate, atât de multe şanse pentru oameni! Şi Domnul Maitreya îţi oferă posibilitatea de a le însuşi pe toate, doar să doreşti cu adevărat să fii ceea ce poţi să fii.

După ce m-a învăţat cum să văd cu ochiul minţii, mi-a arătat cum se pot vedea organele interne în corpul omului, cum se văd bolile şi cum se pot vindeca. A rugat o persoană prezentă să se ridice în picioare şi mi-a spus să dirijez un fascicul de Lumină către corpul ei, folosind o mantră. Cu ochiul minţii am văzut corpul energetic al acelei persoane şi zonele bolnave de pe el. La început am văzut un cheag de sânge la porţiunea ascendentă a aortei, pe care l-am curăţat şi a dispărut. Apoi am văzut că vezica biliară era neagră şi Învăţătorul mi-a spus s-o iau, energetic, între degete ca şi cum aş mângâia-o; eu însă am strâns-o prea tare şi persoana respectivă a relatat că a simţit un curent fierbinte ce a urcat din hipocondrul drept înspre gură, însoţit de un gust amar în cavitatea bucală. Învăţătorul a "reparat" greşeala mea imediat. Apoi mi-a arătat cum se poate lucra asupra scheletului uman şi a coloanei vertebrale. Mi-a spus că petele ce se văd pe corpul energetic nu sunt în mod neaparat o boală în prezent, ci constituie posibilităţi morbide de viitor ale omului. Am înţeles că vindecările se pot face altfel, fără ca oamenii să sufere atât de mult. Eram încântată şi mi-am dorit ca pe viitor să practic o astfel de medicină.

În acea seară, Domnul Maitreya a mai făcut un transplant energetic de encefal unei alte persoane prezente (care se face fără a atinge fizic bolnavul) şi ea a relatat că îşi simte capul mai "uşor", mai "limpede".

Am văzut că în faţa Lui eşti "transparent", adică vede bolile în corpurile omului, starea sufletului, gândurile, nivelul evolutiv atins, nivelul conştiinţei, deopotrivă trecutul, prezentul si posibilităţile de viitor ale unui om. În faţa Domnului Francisc Maitreya cad toate vălurile, toate măştile; apari aşa cum eşti cu adevărat. Acest lucru l-am conştientizat când mi-a spus să

ating mâneca hainei Lui şi a rugat o clarvăzătoare prezentă să spună ce vede. Eu lăsasem pe haina Lui amprenta mea fluidică, în care se vedeau diverse culori, care corespund petelor de pe suflet. Fiecare culoare semnifică un păcat pe care l-a făcut omul. A fost o experienţă cutremurătoare, pentru că numai atunci am început să văd cu adevărat în ce lumină mă scăldam, am conştientizat greşelile pe care le-am făcut şi pot să spun că, pentru prima dată în viaţă, am simţit căinţa sinceră, profundă a sufletului meu pentru păcatele înfăptuite. Mă simţeam vinovată şi tristă. Dimineaţa următoare însă, când am venit din nou la El, m-a întrebat de ce sunt tristă şi I-am spus că sunt supărată pe mine. Iar Domnul Maitreya m-a întrebat dacă am voie să mă supăr pe mine însămi. “Să nu te superi niciodată pe tine, pentru că astfel te superi pe Dumnezeu, care este şi în tine!”, mi-a spus. Astfel, m-am liniştit. Apoi Învăţătorul mi-a curăţat acele pete de pe suflet, mi-a dat Lumină şi mi-a zis: ”Dumnezeu te iartă, eşti curată. De azi eşti un om nou, eşti curată şi eliberată. Bucură-te!”. Eram copleşită, o pace nesfârşită mi-a inundat fiinţa. I-am mulţumit cum am ştiut, deşi eu nu ştiam cum să mă port în faţa Lui.

Tot în acea dimineaţă mi-a dat o temă, spre întărirea mea, mi-a spus să mă uit cu ochiul minţii la El şi să spun ce văd. Am văzut că are deasupra capului un Triunghi cu un ochi în el, un Porumbel Alb, o Cruce mare, albă în spatele Lui, puţin mai înaltă decât corpul fizic şi corpul însuşi era încadrat de Curcubeu. Tot corpul Domnului Maitreya era cuprins într-un triunghi alb. Acestea sunt doar câteva dintre semnele ce se pot vedea; atât am putut eu vedea atunci, atât mi-a fost îngăduit. Şi Învăţătorul a spus: “Prin mine se manifestează Tatăl şi sunt bucuros să-I pot oferi acest trup.”

M-a impresionat, când mi s-a spus că Domnul Maitreya se spală doar cu apă, nu foloseşte nici săpun, nici şampon, nici alte produse cosmetice. Cu toate acestea, corpul Lui miroase a flori, a smirnă şi asta datorită purităţii Lui, fizice şi spirituale. Dieta Sa este formată în special din cruditäţi, fructe şi legume, sucuri, miere, iar uneori nici pe acestea nu le poate

consuma din cauza energiilor puternice ce-l traversează corpul.

Iată ce am notat din cele rostite de Domnul Maitreya în acele două zile (26-27 ianuarie 1999):

- Nu-i timp de pierdut! Nici de sminteli!
- Studiaţi cărţile! Aplicaţi învăţăturile!
- Cui mult i se dă, de la acela mult se cere.
- Într-una să emiteţi iubire.
- Contează cât aplici, nu cât ştii.
- Pentru a stăpâni gândurile, să repeţi mereu: iubire, iubire, iubire… Un val mare e mai uşor de stăpânit decât mai multe valuri mici.
- Cine vrea să ocolească un bolovan, îşi va răni picioarele pe prundiş.
- Vampirismul energetic este crimă.
- A te smeri înseamnă să rabzi când eşti umilit, să laşi capul în jos şi să ceri iertare. Înseamnă a răbda cu uşurinţă când eşti batjocorit pe nedrept.
- Să nu te justifici. Când te justifici, te acuzi.
- Eu pentru voi am venit. Am pentru toţi aceeaşi iubire. Eu pentru toţi am venit.
- Smereşte-te. Poţi mult, dar fără Dumnezeu eşti nimic.
- Şi ciurul este un vas, dar nu ţine apa.
- Nu există păcat mare sau păcat mic. Există păcat.

Mai ales după ce L-am întâlnit pe Învăţător, viaţa mea s-a schimbat mult. Eram tot mai atrasă de spiritualitate, de Dumnezeu. Îmi venea să strig în gura mare tuturor oamenilor despre experienţa mea, despre binecuvântarea vieţii mele. Colegii mei au văzut schimbarea, pentru că nu mă mai machiam, nu mai purtam pantaloni, purtam capul acoperit. Majoritatea prietenilor si colegilor s-au îndepărtat de noi (eu şi Teodora), probabil fiindu-le frică să nu-i convertim la ceea ce îmbrăţişasem noi. Se amuzau pe seama noastră, erau miraţi

de schimbarea atât de evidentă. Am trecut cu uşurinţă peste toate aceste teste, pentru că eram animată de idei sublime… Posteam, meditam şi, periodic, ne întâlneam cu Domnul Maitreya.

Cu familia mea am avut unele dintre cele mai mari examene spirituale, în parte din cauza faptului că, neavând discernere, le-am spus mai mult decât erau pregătiţi să audă şi s-au înrăit. Au urmat tot felul de ameninţări şi multe lacrimi… Erau îndureraţi că nu le-am cerut părerea, că am făcut ce am vrut eu, că nu mai "eram în rând cu lumea"….

Aşa am învăţat că nu oricine este pregătit să audă ce aş avea de spus, că nu sunt suficient pregătită, nu am cunoaşterea necesară să luminez pe alţii aşa cum trebuie şi că sunt responsabilă de ceea ce fac, de reacţiile pe care le generez, nefiind atentă.

În rest, trăiam vremuri minunate, în fiecare zi descopeream ceva nou, acţionam după semnele pe care mi le trimitea Dumnezeu. Examene spirituale erau la tot pasul, examene prin care ieşeau la suprafaţă imperfecţiunile fiinţei mele. Aveam examene prin oricine, dar mai ales prin cei care îmi erau în preajmă.

Simţeam prezenţa Lui Dumnezeu în viaţa mea, fiecare pas al meu era ghidat prin semne. Chiar şi la examenele de la Facultate eram ajutată foarte mult.

Când mergeam la Învăţător, aveam atâtea să-L întreb, dar cum ajungeam la El, uitam întrebările. Totuşi El, fiind atât de minunat, fără să-L fi întrebat verbal ceva, îmi răspundea prin ceea ce vorbea, prin pildele Lui. În acest mod, pe parcursul timpului, mi-a răspuns mereu la întrebări. De altfel, ştiam că îmi cunoaşte gândurile, sufletul şi ştiam că voi primi doar ceea ce am nevoie şi sunt pregătită să aud. Într-un mod încântător, ceea ce rostea, uneori parcă din întâmplare, se potrivea perfect cu ceea ce avea să se întâmple în viitorul apropiat după întâlnirea cu El.

* * *

6 februarie 1999 Baia Mare

- Mâncarea este informaţie; mai mult, când mănânci, gândurile tale se imprimă pe mâncare.
- Hainele sunt o informaţie; ele vorbesc despre om.
- Prin iubire se pot schimba oamenii.
- Iubirea cere dăruire.
- Unde este iubire, este împlinire.
- Să iubiţi sincer. Iubirea eliberează, nu încătuşează.
- Iubirea este necondiţionată.
- Izvorul cu cât curge mai mult, cu atât apa e mai bună.
- Un lucru început trebuie terminat
- Egoismul şi gelozia arată micimea omului. Gelozia este o lecţie neînvăţată.
- Din toate se învaţă. Bucuraţi-vă de lecţii!
- Orice drum început trebuie dus la capăt; altfel nu vei fi în stare să duci nimic la capăt.
- Femeia trebuie să fie curată, smerită, iubitoare.
- În calea Iubirii nu stă nimeni!
- Să laşi raţiunea la o parte. Simţirea şi trăirea este totul.
- Eu simt iubire pentru toate şi pentru tot.
- O picătură de otravă într-un pahar cu apă este otravă. (Referire metaforică la păcat).
- Eu vă dau şansa să urcaţi foarte sus, doar voi să munciţi.

- Unui cuplu: să ştiţi să vă împăcaţi, să ştiţi să iubiţi, să ştiţi să vă dăruiţi.
- Fiţi dincolo de raţiune şi tot ce este materie densă.
- E greu uneori să înţelegi ceea ce este simplu.
- Lăsaţi lucrurile să vină de la sine.
- Legea omului poate fi schimbată şi interpretată după voia lui. O lege poate doborî altă lege. La Dumnezeu nu este aşa.
- Orice valoare nu poate fi acceptată de la început. Istoria a demonstrat, orice învăţătură nouă nu este înţeleasă şi acceptată la început.
- Cine ridică sabia, de sabie piere. Cine ridică piatra, de piatră piere.
- Atenţie cum folosiţi cuvântul!
- Fii drept şi demn de ceea ce poţi fi sau eşti.
- Ignoranţa vă pierde.
- Trebuie să dai ajutor acum şi aici, atunci când ţi se cere.
- Schimbarea interioară contează.
- Orice lucru trebuie dus până la capăt. Ulciorul trebuie umplut.
- Dorinţa să existe, căci restul vine de la sine.
- Dacă aţi şti ce înseamnă să iubeşti cu adevărat, aţi şti ce durere e pierderea unui suflet!
- Cine judecă, s-a şi judecat!

* * *

6-8 martie 1999 Baia Mare

Mergeam cu Învăţătorul pe stradă şi dacă vedea că cineva avea vreo durere, se apropia şi-l întreba dacă doreşte să-l ajute. De exemplu, am intrat într-un magazin şi pe o vânzătoare de acolo o durea piciorul stâng. Ea a fost de acord sa fie ajutată. Domnul Maitreya a făcut un gest cu mâna către ea şi a învăluit-o cu privirea. Imediat femeia, mirată, a spus ca nu mai simte durerea şi călca repetat cu acel picior parcă nevenindu-i a crede. Mai târziu, Învăţătorul ne-a spus că şi noi am putea face la fel. El ne oferă exemplul.

Când treceam pe lângă vreun cerşetor şi ne cerea bani, Domnul Maitreya îi spunea: ”Eu am venit în această lume să aduc Lumina. Lumină vrei?” De multe ori am văzut confuzie pe feţele cerşetorilor, dar n-am văzut pe nimeni să refuze un astfel de dar…

Se apropia 8 martie şi mai multe persoane vindeau flori pe stradă. O ţigăncuşă I-a spus Învăţătorului să cumpere nişte flori şi El i-a răspuns: “Florile sunt vii atâta timp cât sunt în strat, iar când le rupi, ele mor. Sunt moarte…”

Am notat câte ceva din cele rostite de Învăţător. Este o sursă inepuizabilă de înţelepciune şi oriunde ne-am fi aflat, ne învăţa câte ceva. Nu spunea nimic la întâmplare.

- Voi trebuie să vă maturizaţi spiritual.
- De ce să fii murdar, când poţi să fii curat?
- Mai bine să zbori decât să te târăşti.

- Un lucru poate fi depăşit prin înfruntare, nu evitare, ocolire. Dacă îţi este frică de întuneric, mergi în întuneric. Numai aşa poate fi depăşită frica.
- Iubirea voastră pentru mine să fie, în primul rând, ascultarea.
- Iubirea este esenţa.
- Eu pe toţi vă iubesc la fel. Iubirea mea nu face diferenţe.
- La Dumnezeu totul este simplu.
- Aceasta este Era femeilor; nu însă matriarhat. Femeia trebuie să evolueze mult spiritual, să atragă bărbatul după ea, căci prin femeie a căzut bărbatul.
- Orice cuvânt, simbol, desen este viu, are o energie. Dacă ai desenat o linie, tu ai creat-o, ea există, este vie, acţionează. De exemplu, un copil se joacă cu un pistol-jucărie ca şi cum ar împuşca pe cineva, acest fapt este o realitate într-o altă dimensiune. Atenţie la toate şi la tot!

* * *

6-7 aprilie 1999 Baia Mare

- Nu ignoraţi ceea ce Eu vă spun, căci Eu o fac pentru ajutorul vostru.
- Nu veţi mai greşi, controlând totul. Cum controlaţi? – Cu iubire.
- Înaintea Lui Dumnezeu contează faptele, nu vorbele goale.
- Există şi iertare la Dumnezeu, dar trebuie să primeşti iertarea. A primi iertarea înseamnă a nu mai greşi.
- Sutră: *Acea cunoaştere ce poate fi cercetată prin simţire şi trăire, e calea ce nu te poate pierde.*

- Dacă aveţi credinţă în Dumnezeu, nu trebuie să vă mai atingă nimic. Dacă aveţi gândul curat, nu se apropie nimic ne-Ui de voi. (Ui înseamnă iubire spirituală)
- Un bob de grâu devine spic. Aşa să înmulţiţi şi voi talantul şi nu-l lăsaţi să ruginească îngropat în pământ.
- Un lucru nu se face pe jumătate sau pe un sfert, ci în întregime.
- Te întreb: de ce te încrezi în oameni? Nu este scris că blestemat este omul ce se încrede în om?
- Trebuie să acţionezi, nu să reacţionezi.
- Să nu treacă o zi fără să comunici cu sufletul tău.
- Acceptă lucrurile aşa cum sunt.

*** * ***

21-22 mai 1999 Baia Mare

- O singură dată promite omul: când pleacă de Sus, că se va întoarce.
- Se pot revărsa multe, dar revărsarea trebuie să rămână peste locurile aşteptării.
- Trebuie să fiţi curaţi ca să ţineţi Adevărul.
- Daca ar fi lumină în Templu, n-ar mai fi boală.
- Iniţial te împaci cu tine, apoi cu Dumnezeu.
- Întotdeauna ţi se întinde o mână. Vrednic să fii să o primeşti. Dumnezeu vine unde este lumină. Unde este lumină şi fericire, nu există boală.
- Cel mai mare diavol este mai slab decât cel mai slab om. Omul îi dă putere.
- Pe Mine mă puteţi cunoaşte prin post şi rugăciune.
- Orice lucru trebuie folosit pentru scopul pentru care a fost făcut, altfel îi schimbi destinul.

- Boala tratată cu bani ţine cât ţin banii. În dar aţi luat, în dar să daţi!
- Trupul vostru pentru mine este Templu.
- Eu vorbesc doar spiritual.
- Neascultarea înseamnă moarte.
- Adevărul nu se strigă. El există.
- De ce să vă fie frică de Tatăl? Dacă tu îţi iubeşti copiii, ţi-ar plăcea ca ei să se teamă de tine sau să te iubească? Tatăl vrea să-L iubiţi.
- O stare trebuie menţinută. Echilibrul trebuie menţinut.
- Cuvântul este destin.
- Să faci totul cu gând curat şi iubire.
- Toate lucrurile în dimensiunile spirituale au altă valoare, iau amploare. De exemplu, unghiile mari, cu ochiul minţii se văd ca nişte gheare, bijuteriile – ca nişte şerpi etc.
- Eu sunt de acord cu lucrurile perfecte. Un lucru să-l faci bine de la început.
- Eu vă dau, voi sunteţi cei ce trebuie să împliniţi.
- Nu poţi aduce pacea prin război. Nu poţi face Lucrarea Parintelui Luminii, folosind armele celui rău.
- Curgerea energiei prin corp este perturbată de obstacole: inele, brăţări, ceasuri, cordoane strânse etc. Hainele nu trebuie să fi strâmte pe corp.

În seara de 21 mai a venit la Domnul Maitreya o femeie cu o fetiţă în vârstă de 6 ani, ce suferea de enurezis şi El a vindecat-o. Domnul Maitreya i-a spus fetiţei să se ridice în picioare şi, rămânând în locul Său în fotoliu, a învăluit-o cu privirea şi a spus: „Acum şi aici, eşti curată şi vindecată! Amin!”

Cred că e necesar să descriu atmosfera care era în jurul Domnului Maitreya când stătea la Baia Mare, în acea garsonieră. Învăţătorul lucra tot timpul, de cele mai multe ori lucra la cărţile Sale pe calculator sau scria răspuns

corespondenţilor Săi. De obicei stătea acasă, ca să-L găsească cei care Îl căutau. Dormea puţin, câteva ore pe noapte. Activitatea Sa spirituală era neîntreruptă, indiferent cât de ocupat era în trup. Aşa ne-a şi spus, că poate face aceasta, pentru că lucrează pe mai multe canale.

De multe ori era un „du-te - vin-o" la El în locuinţă. Veneau bolnavi pentru vindecare, veneau doritori de cunoaştere, elevii Săi. Şi Învăţătorul oferea tuturor Iubirea Sa, Lumina, Învăţătura, fiecăruia în felul şi măsura în care puteau primi. Vorbea cu fiecare în „limba" lui. Pe lângă darurile subtile, oferea deopotrivă cărţi, mâncare, haine şi orice se poate dărui. Lua din ale Sale şi dăruia, şi se bucura atât de mult când vedea bucuria în ochii şi sufletul celui care ştia să primească şi să preţuiască.

Iubea ordinea în toate; avea o ordine perfectă în lucrurile Sale, pe birou. Iubea curăţenia. Mereu era căutat la telefon şi, oricât de ocupat ar fi fost, răspundea. De multe ori gătea El însuşi o mâncare delicioasă, crea instantaneu reţete şi le dădea şi celor veniţi să mănânce. Acele bucate erau Lumină pură, informaţie condensată, supraîncărcată energetic. Domnul Maitreya dădea fiecăruia informaţia necesară, în cantitatea necesară, ştiută de El. Era o mare binecuvântare şi o onoare aceasta, să mănânci din ceea ce a gătit Domnul Maitreya.

În prezenţa Lui examenele erau foarte complexe, anume prin subtilitatea lor. Acolo ieşeau la suprafaţă, rând pe rând, toate imperfecţiunile fiinţei tale, le puteai conştientiza mai rapid şi, implicit, să te eliberezi de ele.

Cine era prezent doar fizic, fiind lângă Învăţător, pierdea nespus de mult. Pentru că, practic, nu era acolo, fiinţa sa îi urmează gândului la grijile zilnice, la lucruri lumeşti. Ne-a şi spus: „Dacă veniţi lângă Mine şi staţi degeaba, pierdeţi." Cine, însă, era atent şi prezent cu toată fiinţa sa, învăţa multe prin ceea ce se putea vedea, auzi, simţi şi trăi.

Din nefericire, de multe ori era nevoit să se ocupe de probleme „lumeşti", pentru că noi nu eram organizaţi. Era

jenant că El, la tot ce avea de făcut pe plan spiritual, era nevoit să se gândească la aceste aspecte prozaice. Nu era supărat pe noi, ci trist. A spus că această atitudine a noastră va rămâne ca o pată în istorie.

La sfârşitul lunii mai 1999 Domnul Maitreya ne-a trimis aceste două mesaje:

Pace si Lumină peste voi!

...Atunci când vi se luminează Adevărul, ce faceţi pentru a-L înţelege? Cum veţi cunoaşte ce este adevăr printre neadevăruri – cum? Ce ar putea face Lumina pentru a fi ea primită? Dar oare trebuie să facă ea ceva anume? Unde este căutarea voastră? Dar de fapt ce doriţi să găsiţi?

Începutul regăsirii voastre este prin acceptarea fiinţei umane ca microunivers, unit cu Adevărul Absolut. Fiţi căutare dar în acelaşi timp şi regăsire pentru noul vostru destin!

Atunci când se lasă noaptea peste destinul vostru, este vinovată noaptea noului pas?

Unde începe noaptea şi unde se sfârşeşte ea?

Nu picuraţi gândul uitării odată cu roua dimineţii pasului vostru în fapta ce vă stă în faţă. Că nu veţi ajunge prea departe!

Bucuraţi-vă de cele ce vi se dau spre împlinire şi veţi fi ceea ce este regăsire pentru voi!

Francisc Maitreya

Pace şi iubire vouă, clujeni!

Dacă cele ce sunt nu vă ajută să înţelegeţi, nu este vina mea. Trebuie să fiţi aşa cum v-am tot luminat – puternici, siguri pe voi în cele ce le luminaţi. Cunoaşterea voastră este destul de multă, trebuie să o puneţi în practică doar. Doriţi-vă pacea care va deschide o cale către cele ce sunt – aşa veţi fi ceea ce este de dorit...

Cuprinsul gândului vostru nu poate fi limitat dacă nu puneţi voi teama înaintea lui. Limitarea trăirii voastre micşorează valoarea conştiinţei de sine.

Unde voiţi să ajungeţi prin teamă – unde? Dacă vi s-a dat un talant, de ce îl îngropaţi? Ce veţi răspunde când veţi fi întrebaţi dacă aţi fost luminaţi asupra adevărului? Veţi putea nega cele ce vi s-au dat spre Luminare? Din nou vă întreb: unde vreţi să ajungeţi – unde? De ce nu colaboraţi? Unde este iubirea voastră pentru aproapele vostru? Unde?

Este timpul să vă maturizaţi spiritual – faceţi-o până nu va fi prea târziu!

Vă las să meditaţi asupra celor spuse acum în faţa voastră.

Francisc Maitreya

Din luna iunie am început sa corespondez cu Domnul Maitreya prin Internet şi pe această cale mi-a răspuns la multe întrebări, m-a încurajat, m-a luminat.

* * *

27 iunie 1999 Baia Mare

L-am întrebat pe Învăţător dacă e bine să se facă transfuzii. Şi El mi-a răspuns: „Dacă eu vin la tine în casă, aduc lucrurile mele, tu le aranjezi cum vrei, dar tot ale mele sunt.”

Bine este să nu se apeleze la această intervenţie terapeutică, pentru că se produce un transfer karmic de la donator la receptor, se formează noi legături karmice. Acest lucru este posibil prin ADN-ul din celulele sanguine. Dar Învăţătorul a menţionat că nici nu trebuie să fim fanatici, dacă este vorba de o urgenţă, dacă nu există altă soluţie, se poate

recurge la această metodă. Totodată mi-a arătat cum se poate face transfuzie de plasmă cosmică, energetică, apelând la un băiat, aspirant al Academiei Sufletului. Acesta şedea pe scaun, i s-a spus să nu mişte pentru câteva minute. După ce s-a realizat transfuzia, băiatul a spus că se simte revigorat, energic, „înnoit". Eu am văzut acest transfer energetic cu ochiul minţii, iar apoi Domnul Maitreya mi-a spus şi mie să fac acelaşi lucru. Aşa se va proceda, cred, în viitor. Însă, pentru a putea face aceasta, este nevoie de multă cunoaştere, trebuie să fii la un anumit nivel de conştiinţă.

* * *

9-11 iulie 1999 Baia Mare

- Fiţi ceea ce sunteţi. Voi nu trebuie să demonstraţi nimănui nimic. Voi să fiţi demonstraţia.
- Tot ce este Creaţie nu trebuie distrus; răul trebuie transformat. Răul nu poate fi distrus.
- Fiecare fiinţă are o anumită valoare în Creaţie. Voi să aveţi valoarea maximă.
- Evoluţia unei fiinţe începe la primul contact cu materia densă. Evoluţia voastră începe la primul contact cu mine şi cu Învăţătura mea.
- Să faci ce simţi, dar să ai discernere!
- Adevărul Absolut numai Tatăl şi Cerul de Lumină îl cunoaşte, voi îl cunoaşteţi prin lumina voastră.
- Nu trebuie să conteze părerea oamenilor, dar nici să fiţi poticneală pentru ei.
- Orice lucru trebuie să-l ştii şi să-l faci bine de la început. E mai greu să corectezi după aceea.

- Să aveţi îngăduinţă şi răbdare cu oamenii. Trataţi-i cu iubire.
- Doar Dumnezeu trebuie să fie în mintea ta .

Eram adunaţi mai mulţi lângă Învăţător. El verifica nişte CD-uri pe care erau înscrise unele dintre cărţile Lui şi a descoperit nişte greşeli de ortografie (cărţile au fost corectate de unul dintre discipolii Săi). Atunci s-a supărat că sunt greşeli şi a spus că tot ce ne lasă trebuie să fie perfect. Şi că ne cere şi nouă perfecţiunea, mai ales în lucrurile spirituale. Ne-a explicat că o greşeală mică de acum, peste o sută de ani, se va manifesta cu o forţă mult crescută. A aruncat la coş CD-urile de faţă cu noi, analizând starea noastră, şi a spus că nu acestea sunt valoarea, ci informaţia de pe ele. Că nu materia densă este importantă pentru El. Şi a strigat: „*Voi* sunteţi importanţi pentru mine! Doar voi sunteţi cu adevărat importanţi, voi care sunteţi Creaţia Tatălui meu şi al vostru. Doar voi! Eu vă iubesc, copii dragi...” Aceste cuvinte mi-au răvăşit sufletul, încât şi acum simt puterea şi profunzimea lor.

Mai târziu cineva dintre cei prezenţi L-a rugat pe Învăţător să ne vorbească despre taina Iubirii şi El a spus atunci:

„Dacă vântul bate peste tine şi te răcoreşte, nu este aceasta iubire?

Daca vine ploaia şi răcoreşte pământul, nu este aceasta iubire?

Norul renunţă la picurii lui, coboară, se dăruieşte, renunţă la el – nu este iubire?

Dacă o floare se dăruieşte, atunci când o rupi, ea se dăruieşte ţie sau celui căruia i-o dăruieşti, ea renunţă la viaţă pentru a fi o bucurie. Bine e să n-o rupi, dar dacă o faci, ea se face dar.

Iubirea este dăruire, fără a aştepta răsplată.

* * *

29-31 iulie 1999 Baia Mare

- Am mers la Învăţător cu o femeie din Cluj care avea un băiat (la acea dată copilul avea 9 ani). Băiatul spunea că avea tot felul de viziuni, vise mistice, dar era şi bolnav, avea nişte dureri de cap fără un substrat morfopatologic evidenţiat. La un moment dat, copilul a relatat un vis de-al său: că i s-a arătat în vis Domnul Iisus crucificat şi i-a spus: ”Iată ce am făcut Eu pentru tine. Tu ce faci pentru Mine?” Mama şi băiatul erau mândri de aceste viziuni.

Domnul Maitreya a spus: ”Nu pentru Dumnezeu faceţi. Nu te întreabă Dumnezeu ce faci pentru El, ci pentru tine. Dumnezeu dă totul în dar. Voi faceţi pentru voi.”

- Cei care vorbesc cu Dumnezeu, care sunt în comuniune cu El au chipul senin şi zâmbetul pe buze. Cei care vorbesc cu Dumnezeu mai sunt oare bolnavi? Oare Dumnezeu îl lasă pe cel ce-L iubeşte să sufere, mai ales dacă comunică cu El?
- Mulţi vor să comunice, dar cu cine comunică?
  Mulţi merg la biserică, dar sunt şi credincioşi?
  Mulţi nu merg la biserică, dar sunt credincioşi.
  Mulţi spun că ei cred în Dumnezeu, dar sunt plini de boli...
- Bine e să faci ceea ce este mai bine pentru tine în clipa respectivă.
- A fi în zi înseamnă a fi în Lumina Lui Dumnezeu. Dacă eşti în zi, nu vei lumina tot timpul?

- Nu pune întrebări. Tu trebuie să munceşti, nu să primeşti de-a gata; nu poţi preţui. Munciţi şi veţi primi. Primiţi când meritaţi, nu cereţi.

Învăţaţi să vă folosiţi mâinile şi picioarele. Învăţaţi să gândiţi.

- Învaţă să zâmbeşti, să fii fericit. Dacă m-ai iubi pe mine, aşa cum te iubesc eu pe tine, ce uşor ţi-ar fi ţie!
- Cum vrei să scapi de murdărie, dacă nu cunoşti murdăria?
- Cel mai mare păcat pe care îl poate face o mamă este să-şi cocoloşească copilul.
- Să fiţi severi cu voi, în sensul creativ. Să luaţi de la aproapele vostru doar faptele bune, să copiaţi binele. Nu întâmplător trăiţi în comunitate, aveţi nevoie de comunicare pentru completare în armonie.
- Eu sunt Calea, dar neaparat e să vă ţin pe ea?
  Eu sunt Lumina, dar neaparat e să v-o îndes?
  Eu sunt Adevărul, dar neaparat e să vă ţin în El?
  Dacă Eu mănânc, voi vă săturaţi?
  Voi ce faceţi? De ce nu munciţi?
- Sunteţi pe Pământ din sfere diferite, pentru a învăţa unii de la alţii, pentru a vă ajuta unii pe alţii în evoluţie, chiar dacă nu sunteţi conştienţi.

În Creaţia Tatălui există armonie. Dizarmonia o produceţi voi şi atunci se impune să intervină fenomene dezastruoase pentru a recrea armonia... Analizaţi-vă, urmăriţi-vă, faptele mici iau amploare, din această cauză se ajunge chiar la catastrofe.

- De voi depinde dacă aflaţi pacea.
- Curăţenia este izvorul ce dă viaţă celui ce o cunoaşte. Curăţenia este foarte importantă, din ea pleacă celelalte.
- Încrederea şi iubirea voastră dau putere ca iubirea Lui Dumnezeu să se manifeste prin voi.

- La Dumnezeu totul e uşor, dacă trăieşti în comuniune cu El.
- Răspunsurile vin (atunci când sunteţi pregătiţi).
- E timpul să vă daţi seama de adevărata voastră valoare.
- Celor care eram de faţă, Învăţătorul ne-a dat să lucrăm ceva, să lipim nişte timbre pe mai multe plicuri. Una dintre noi a greşit ceva şi Domnul a certat-o, ea s-a supărat. A fost examenul ei. Şi Domnul a spus: ”Trebuie să nu vă mai doară nimic. Cât timp vă doare, sunteţi vulnerabili. Priviţi la ceea ce sunteţi sau aţi putea fi! Cât timp nu puteţi accepta adevărul despre voi, sunteţi vulnerabili. Să învăţaţi să răbdaţi totul! Prea sunteţi sensibili! Eu cum le rabd pe toate, pe mine câţi nu m-au lovit, batjocorit, dar eu zâmbesc. Aşa să fiţi şi voi!”
- Voi nu sunteţi conştienţi, acum, azi se face istoria.
- Adierea vântului vine peste locul aşteptării când e prea cald, nu când e frig. Când e frig, vine îngheţul.
- Când zorii dimineţii vin în pasul celor ce sunt căutare, vine roua, dar ştiţi de ce? – Să spele pasul aşteptării lor. (curăţirea)
- Când se face o operaţie, o tăietură, o excizie în corpul uman, se produce un dezechilibru în acel organism, el nu mai are aceeaşi rezistenţă. E ca şi cum ai lua unei case un perete, un stâlp. Nu este nevoie de bisturiu pentru a face o intervenţie!
- De cauţi ce poate fi în noapte adevăr, rătăceşti. De vrei ca să găseşti Lumina, fii tu adevăr. Fiţi ce sunteţi.
- Fiecare trăire a voastră îşi lasă o amprentă în univers. Fiecare timp are o vibraţie, o culoare şi o înălţare, dar poate fi şi-o coborâre pentru cel rău ce nu găsit-a adevăru-n pas şi-n fapta lui.
- Nimic în univers nu este întâmplător. Totul este mişcare. Important e să fii în mişcare, aici e taina, să nu rămâi

pe loc, căci eşti mort. Când eşti în mişcare, eşti viu. Voi sunteţi vii prin mişcare.

- Moartea este o trecere, moartea unui trecut. Aşa să înţelegeţi moartea, ca pe ceva trecut, uitat, lăsat. Nu priviţi în trecut, în moarte. Priviţi în viaţă, în ceea ce este acum şi aici. E pasul următor. Fiecare zi să fie pentru voi o nouă naştere şi nu veţi îmbătrâni. Să fiţi tot timpul tineri.
- Când omul va înţelege mişcarea naturii, atunci va înţelege ce este el în mijlocul naturii. Când va înţelege ce înseamnă el pentru natură, va şti ce poate fi natura pentru el. Nu poate trăi omul fără natură şi nici natura fără om. Trebuie să existe o simbioză, o armonie.

De aceea trebuie să-i iubim pe fraţii noştri mai mici. Când oamenii au distrus o specie, s-a născut o altă specie, o alta s-a dezvoltat în exces şi astfel s-a creat dezechilibrul.

În seara de 30 iulie Învăţătorul ne-a povestit întâmplări de pe Drumul Crucii. Aceasta a fost o perioadă în care Domnul Francisc Maitreya a călătorit prin ţară cu discipolii Săi, luminând, vindecând, ajutând oamenii. Atunci s-au făcut vindecări miraculoase în locurile pe unde treceau. Oamenii se vindecau prin credinţa lor. Domnul Maitreya spunea: ”Privesc în urmă şi văd că a fost partea cea mai frumoasă. Atât de frumos a fost! Veţi vedea şi voi cum peste zeci de ani, sute de ani veţi privi înapoi, veţi spune: ce frumos a fost! Aţi vrea să mai reveniţi, măcar aşa, să aruncaţi o privire, dar nu se poate... Acum se face istoria, dragii mei.”

De asemenea, a mai povestit despre trecutul Său, din copilăria, adolescenţa Sa, lipsurile pe care le-a suportat, suferinţa, încercările... Nu spunea că regretă ceea ce a fost, ci că a trebuit să treacă prin tot felul de încercări, ca mai târziu să-i poată înţelege pe oameni cu problemele lor. „Dacă n-aţi învăţat ce este suferinţa, cum veţi putea înţelege pe cei în suferinţă? I-aţi putea înţelege? Dacă n-aţi simţit ce este tristeţea, cum aţi şti voi ce înseamnă suflet întristat? Cum aţi şti să alinaţi acea tristeţe, să aduceţi bucurie acelui suflet? Dacă n-aţi simţit durerea, cum aţi putea să-i ascultaţi pe cei ce

vi se plâng de durere, cum veţi putea să-i vindecaţi? I-aţi crede pe ei?"

În august 1999 eu am plecat acasă, în Moldova, în timp ce la Roşcani, la Schitul „Lumina Iubirii" s-a organizat o Tabără spirituală. Pe data de 11 august a fost eclipsă totală de soare. În această tabără Domnul Maitreya a luminat foarte multe învăţături celor prezenţi acolo. A dat multe lecţii, care apoi au fost cuprinse în „Lecţiile Iniţierii", apoi Învăţătorul a continuat să spună sutre care au constituit Anexele.

Eu mi-m dorit să fiu în acea tabără, dar lucrurile au stat altfel. Am ascultat totuşi câteva înregistrări pe bandă audio şi am selectat câteva învăţături de acolo.

Iată câteva definiţii oferite de Domnul Maitreya:

Simţirea – ceea ce vine în pasul celuia ce se deschide prin dorinţa de a fi ceea ce trebuie să fie.

Fericirea – o trăire şi binecuvântare pentru cel ce-o poate înţelege.

Lumina – poate fi în pasul vostru de voi aduceţi curăţenia, iar curăţenia este izvorul de Lumină ce înalţă fiinţa.

Ecoul – urma pasului tău şi a faptei tale, este bucuria gândului tău şi a zâmbetului chemării tale. Ce poate fi ecoul? – E semnul de întrebare pe chipul acelora ce nu înţeleg, dar poate fi un semn de exclamare acolo unde este căutare şi regăsire prin Lumină şi Iubire.

Şoapta – e un gând lăsat în pasul celor ce nu aud şi pot şi vor să audă. Dar ea vibrează în gândul lor şi-i face să tresară, atunci ştii că e ceva ce trebuie să grăbească trăirea lor către mai înalt. O şoaptă e ceva ce te atenţionează să fii mult mai atent, redestinează pasul tău acea şoaptă.

Pildă

Un om avea femeia lui şi o iubea, dar nu înţelegea că ea nu-i aparţinea lui. Şi într-o zi femeia i-a cuvântat şi i-a zis: "Tu, omule, prea multe rădăcini ţi-ai înfipt în pământ şi ai cuprins iubirea mea cu înţelegerea-ţi prea

mică. Eliberează-mă de necuprinsul tău şi tu vei fi în ceea ce eu dau prin binecuvântarea mea. De poţi să mă cuprinzi prin iubirea ce o revărs în gândul tău, vei fi şi tu, precum şi eu la Tatăl meu."

Urechi s-aveţi să auziţi ce-am spus acum.

Nu limitaţi iubirea şi nu uitaţi că şi femeia este o cale către un destin şi-o viaţă, şi-un pas lung. Dar nu vă semeţiţi, femei, chiar dacă timpul este al vostru. Trebuie să vă arătaţi smerenia şi iubirea voastră către bărbaţi. Prin voi vine viaţa, dar prin voi poate veni şi blestemul. Ce e de dorit să vină, dar, prin voi? Răspundeţi-vă vouă şi veţi înţelege menirea voastră, femei!

* * *

30 septembrie 1999 Baia Mare - Ziua Domnului Maitreya

- Cine va da ascultare, va avea Binecuvântarea.
- Cuvântul viu trebuie să penetreze.
- Porţi de intrare pentru cel rău: bijuterii, machiaj, pantaloni (la femei), ţinută provocatoare, gânduri ne-Ui, fapte ne-UI etc.
- Cel ce se lamentează este în întuneric.
- Atunci mă vei iubi, când vei crede cu adevărat în mine. Cel care mă iubeşte, crede în Cel care m-a trimis.
- La masa lui Dumnezeu stă acela care este în Lumină şi ascultă.
- Răul nu poate fi distrus, ci transformat. Nu trebuie blestemat, căci aşa se dă putere diavolilor.

- Cel rău atunci când vine, în primul rând, bulversează mentalul.
- Fructul dulce e pe vârful copacului, dar trebuie să te înalţi.
- Eu dau, dar trebuie să am cui să dau, ca să am ce să cer apoi.
- Mai întâi trebuie să te împaci cu tine, să te cunoşti şi apoi toate vin de la sine.
- Voi singuri trebuie să vă deschideţi ochii ca să vedeţi. Voi singuri trebuie să faceţi ceva concret pentru înălţarea voastră.
- Când te revolţi, împotriva cui te revolţi? Tatăl este în toate şi în tot. Tatăl este Viaţa.

* * *

1 octombrie 1999 Baia Mare

- Luaţi totul aşa cum este.
- Unde vă ascundeţi? Puteţi voi să vă ascundeţi de Domnul?
- Dacă ai voinţă, orice este posibil. Prin muncă totul se obţine.
- Eu ştiu să mă bucur de orice. Dacă aţi şti voi să vă bucuraţi aşa cum mă bucur eu!
- Cu fiecare să vorbeşti în limba lui.
- Nemulţumirea de sine te opreşte din evoluţie.
- Când te rogi, orice cale se deschide.

* * *

15-17 octombrie 1999 Schitul „Lumina Iubirii”

- În sfârşit sunt şi eu bucuros. Şi Tatăl se bucură.

Bucuria mea sunteţi voi atunci când zâmbiţi. Vreau să vă văd zâmbind tot timpul.

Atât am suferit în trupul acesta, numai suferinţă am avut... Nici nu ştiţi voi...

- Orice puteţi primi dacă vă rugaţi cu credinţă Tatălui, cu credinţa că vă aude.
- Bucuraţi-vă, că numele celor ce fac Voia Tatălui vor fi înscrise cu litere de foc în Cartea Vieţii! Vă spun: bucuraţi-vă!
- Prin înţelepciune se ajunge la Adevăr.

* * *

21 octombrie 1999 Baia Mare

- Curiozitatea nu satisface setea de cunoaştere.
- Ordinea în lucruri reflectă armonia interioară.
- Prin femeie se eliberează bărbatul de stările de nedorit. Femeia este stâlpul în casă, ea menţine echilibrul, armonia.
- Trebuie să munciţi, să munciţi mult. (spiritual)
- Dacă se împlineşte întocmai Legea lui Dumnezeu, Legea Karmei nu se mai aplică şi nu mai vin necazurile. Toţi oamenii vor să nu aibă probleme, dar să facă în continuare ceea ce doresc... Aşa ceva nu există. Totul se plăteşte, mai repede sau mai târziu.

- Căutarea este binecuvântată dacă se ajunge la izvor.
- Cel ce doreşte Lumina, se îndreaptă către ea.
- Înţelepciunea este luminată de cunoaşterea ce vine prin studiu şi meditaţie. E un mare Har Binecuvântat de Bunul Dumnezeu.
- Cine doreşte să mă cunoască, o poate face. Dar oare mă pot cunoaşte?
- Cine crede în Dumnezeu şi crede în ceea ce poate să facă, nu se dă bătut.

* * *

3 noiembrie 1999 Cluj-Napoca

- Pentru ca într-un sistem să fie armonie, trebuie ca armonia să fie în microsistemele incluse în el.
- Eu nu ştiu să urăsc. Eu am venit să aduc Lumina în lume.
- Trebuie să poţi zbura, ca să ştii cum e la înălţime. Decât să vă târâţi, nu e mai bine să zburaţi?
- Cuvântul este tonul ce luminează muzica.
- Păstraţi taina cămării voastre.
- Iubirea aduce împlinire.
- Pentru a controla oamenii, ei trebuie dezinformaţi. (se referea la preoţi)
- Dumnezeu nu poate fi găsit prin raţiune, ci prin simţire şi trăire.
- Nu vă impuneţi! Eu nu oblig pe nimeni la nimic, nu cer la nimeni nimic.
- Rolul cărării pe mijlocul capului: departajează energiile YIN şi YANG, departajează (+)-ul de (-), Lumina de

întuneric. Dacă nu este cărare, energiile circulă dezordonat şi apar stări nedorite.

- Bărbatul trebuie să fie înaintea femeii, pentru că el este primul creat. La început s-a creat (+)-ul, apoi din el s-a făcut (-)-ul, aducându-se astfel un echilibru. De aceea bărbatul trebuie să fie primul, plusul trebuie să fie primul, pentru armonie. Bărbatul intră primul într-o încăpere pentru realizare, reuşită şi iese tot primul, pentru a asigura protecţia.

* * *

19-20 noiembrie 1999 Schitul „Lumina Iubirii”

Învăţătorul ne-a arătat cum se execută cele şapte poziţii în manifestare (pentru meditaţie). Este foarte elastic, în pofida vârstei trupului; mobilitate obţinută prin exerciţii repetate şi o purificare intensă.

- Eu vă învăţ cum să obţineţi ceea ce trebuie.
- Gândul Binecuvântării este veşnic, iar cel ce vine este trecător. Cel ce este veşnic are răbdare. Cel ce este trecător, trebuie să se grăbească.
- Conştiinţa este un cumul de fapte trăite prin nenumărate reîncarnări.

Valoarea conştiinţei dă viaţă, o lumină scăzută sau intensă unei fiinţe umane. Valoarea conştiinţei se măsoară în caste. Trebuie să ai +3,5 cel puţin, pentru a putea spune că ai conştiinţă. Această valoare ridică fiinţa pe o treaptă de iniţiere. La ora actuală valoarea conştiinţei oamenilor, cumulată la nivel planetar este de –2!

- Decât să faceţi fapte nesăbuite, mai bine nu faceţi nimic şi gândiţi-vă cu iubire la Adevăr.

- Decât să fii poticneală, mai bine te retragi în adevărul tău.
- Pronunţaţi Numele Domnului cu smerenie, cu iubire.
- Tot ce faci e spre înălţarea sau căderea ta.
- Cunoaşterea nu poate fi cumpărată sau vândută. Cursurile plătite (la şcolile cu orientare spirituală care au taxe) pot umple un gol prin informaţie. Este diferit de cunoaştere. Depinde cu ce umpli un gol, un vid...
- Purificarea nu vine peste noapte.
- Fiecare întrebare îşi primeşte răspunsul pe parcurs.
- Cel mai nobil sentiment e să fii mamă. Cel mai frumos lucru e să poţi binecuvânta un copil.
- Cel ce are daruri, dar n-are iubire, n-are nimic.
- Când i te adresezi cuiva cu „dumneavoastră”, este o jignire, pentru că e ca şi cum te-ai adresa mai multor persoane. Or, într-un trup nu trebuie să fie decât un spirit. Scrie în Biblie: „Fericiţi cei săraci cu duhul...” (au un singur duh, spirit). [*Domnul Maitreya nu acceptă să i te adresezi cu „Dumneavoastră”, la fel nu acceptă nici o formulă de politeţe la persoana a doua plural.]*
- Doresc să fiţi consecvenţi în munca spirituală, să împliniţi ceea ce este de dorit. Să daţi importanţă Atributelor Iubirii.
- Analizaţi-vă la sfârşitul fiecărei zile şi întrebaţi-vă dacă aţi făcut ceea ce este pe placul Lui Dumnezeu.
- Cunoaşterea cu care veniţi la mine este temelia, eu trebuie să am pe ce să clădesc.
- Cunoaşterea vine prin studiu profund, cercetare, căutare, împlinire, regăsire.
- Nu-i acela învingător care învinge. Învingător este acela care ştie să piardă.
- Atunci când doriţi să vă descoperiţi, nu trebuie să vă daţi hainele jos; vă descoperiţi prin cercetarea voastră.

Atunci când vreţi să vă cunoaşteţi, căutaţi să pătrundeţi în adâncul simţirii voastre şi veţi descoperi adevărata valoare.

- Dumnezeu este prin ceea ce este. Dumnezeu nu demonstrează la nimeni nimic.
- Voi, prin simţirea, trăirea, demnitatea voastră, să fiţi ceea ce este de dorit. Alţii vor vedea şi se vor convinge.
- De vreţi să cunoaşteţi pe cineva, fiţi buni, toleranţi cu aproapele vostru şi îi veţi descoperi adevărata valoare.
- Dacă cineva îţi cere şi vine mereu şi cere acelaşi lucru, întreabă-te dacă îi faci bine.
- Nu vă lăsaţi ispitiţi! Vai de cel prin care vine ispita! Vai de cel care se lasă ispitit!
- Iubirea este dăruire şi revărsare, e necondiţionată, nemărginită. Iubirea este o împlinire şi o revărsare mereu. Nu limitaţi iubirea. Nu omorâţi iubirea, căci vă atrageţi cauza şi efectul.
- Dacă ţi se oferă, primeşte. Va veni altcineva în pasul tău şi va avea nevoie de acel dar, dăruieşte-l, nu-l ţine pentru tine.
- Dacă Dumnezeu este în toate şi în tot, nu priveşte oare şi prin ochii voştri?
- Să aveţi marea bucurie a regăsirii lui Dumnezeu!
- Cuprinsul meu venit-a către cuprinsul vostru să lumineze iubirea către un nou destin. Deschideţi-vă precum un trandafir iar roua dimineţii şi raza soarelui vă vor binecuvânta.

Să fiţi şi voi cum sunt şi eu la Tatăl meu, un gând de binecuvântare.

Să fiţi voi! Să vă acceptaţi aşa cum sunteţi, cu succesele şi greşelile voastre.

Să vedeţi cu ochiul vostru ce este de văzut.

Să luminaţi Adevărul plecat din inimă către aproape.

- Eu am venit să vă întăresc, să vă unesc în trăire şi simţire, iubire pentru Dumnezeu.

Dumnezeu nu uneşte biserica, ca instituţie, ci uneşte Creaţia Sa.

- Voi daţi viaţă credinţei în Dumnezeu prin iubirea şi trăirea voastră.

- Avortul duce la pierderi de informaţie din discul femeii. Ea poate dispărea, treptat, ca şi fiinţă, pentru că fiecărui copil ce vine prin ea la reîncarnare, îi dă o bucăţică din discul (spiritului) său (1). Atunci când copiii ei îşi împlinesc destinul, menirea pentru care au venit pe pământ, îi întorc mamei valoarea de 1,5.
- Valoarea femeii n-a fost preţuită, înţeleasă. Femeia a decăzut, forţele negative folosindu-se de ea, s-a ajuns la dezechilibre mari. Femeia trebuie să se înalţe, să studieze cu copiii ei în Piramida Focului Cosmic.

Toate stările negative (ale bărbatului) sunt preluate de femeie. Prin ea vine echilibrul.

În toate există dualitatea, depinde ce dezvoltaţi mai mult în voi. Femeia este conducător când îşi dezvoltă în mod excesiv (+)-ul. Femeia nu poate fi egală cu bărbatul, aşa cum plusul nu poate fi egal cu minusul. Nu este bine ca femeia să fie judecător, ofiţer al Stării Civile, preot etc, pentru că se dă o încărcătură negativă informaţiei.

- Dumnezeu este Începutul şi Sfârşitul.
  Dumnezeu este în toate şi în tot.
  Dumnezeu este fără nume şi cuprins.
  Dumnezeu poate fi şi poate să nu fie (într-un anume loc). El este acolo unde vrea să fie.

* * *

13 decembrie 1999 Baia Mare

- O valoare a unui lucru se poate afla doar în timp.
- Voi oare nu mă loviţi prin prostiile voastre, greşelile voastre? Dar eu ce fac, nu vă mângâi în continuare?
- Oamenii au nevoie de manifestarea iubirii.
- Mai ales în iubire trebuie să ai răbdare.
- Tatăl nu vă lasă, orice ar fi!
- Mulţi chemaţi, puţini aleşi... şi mai puţini rămaşi.
- Cine ştie, face. Cine înţelege, împlineşte.
- Cuvântul vostru trebuie să mângâie, să aline.

* * *

14-15 ianuarie 2000 La Schit

- Şi dăruirea este o bucurie.
- Cea mai curată apă este la izvor. Izvorul nu poate fi murdărit, pentru că el curge mereu şi curăţeşte tot ce vine asupra lui.
- Eu am venit să vă învăţ cum să vă înălţaţi către Tatăl.
- Dacă întrebarea vine, să nu fie ca o ispită, pentru ca răspunsul să fie ca o binecuvântare.
- De ce nu vreţi să fiţi ce trebuie să fiţi?
- Dumnezeu nu obligă pe nimeni şi nu demonstrează.
- Răul trebuie scos din rădăcină. Răul nu poate fi distrus. Răul trebuie transformat în iubire. „Cine ridică pumnul, de pumn va pieri. Cine ridică sabia, de sabie va pieri."

Iubirea este leacul, este singura binecuvântare ce metamorfozează orice situaţie şi stare.

- De la „a încerca" la „a împlini" este o cale, voi hotărâţi cât de lungă sau scurtă poate fi această cale.
- De-atâta vreme v-am hrănit, de ce n-aţi crescut?

De-atâta vreme sunt cu voi, încât mă întreb dacă mă cunoaşteţi.

- Fiecare om îşi are un loc al său.
- Dumnezeu nu vă obligă la nimic, El doar aşteaptă.
- Cine se aprinde repede şi se tulbură? Dumnezeu este îngăduinţă, răbdare, iubire.

- Când bate vântul şi omul se cutremură, nu e pregătit să stea în faţa lui.
- Dumnezeu nu este ghicitor.
  Dumnezeu oferă şanse.
- Credinţa este o valoare a conştiinţei voastre spirituale de oameni.
- Ştiţi voi ce trebuie să fiţi? Dacă aţi şti, n-aţi mai întârzia în deşertăciunea zilelor ce sunt în pasul vostru.
- Fiecare om este un el, are ADN-ul său. Maestrul trebuie să ţină cont de acest lucru. Generalizarea este până la un punct. De acolo se lucrează individual, în funcţie de capacitatea mentalului, de valoarea unui om. Eu ţin cont de individ.
- Doar un Avatar poate schimba Spiritul.
- Eu respect fiecare Maestru, fie că e din Lumină sau din întuneric. Maitreya nu-şi permite să judece pe nimeni.
- Poţi să faci o mărturisire despre un om doar acum şi aici.
- Dacă doriţi să vă înălţaţi, trebuie să ştiţi să daţi ascultare.
- La Şcoala lui Francisc Maitreya vă puteţi înălţa prin:
  1. valoarea Conştiinţei de grup;
  2. valoarea Conştiinţei de Sine şi
  3. valoarea Conştiinţei Crucii.
- Hipnoza este o crimă asupra fiinţei, pentru că cel hipnotizat nu mai este el, nu mai are liberul arbitru.
- Numai iubirea te înalţă cu adevărat.
- Când iubeşti cu adevărat, cauţi să împlineşti.
- Învăţaţi să luaţi decizii, să vă asumaţi răspunderea.
- Iubiţi-vă unii pe alţii. Aştept de la voi mai multă iubire.
- Orgolios este acela care crede că are de toate şi crede că are tot.
- Putreziciunea vine peste locul uitat, necăutat.

- Când nu aveţi ce spune, ecoul cuvântului vostru nu rezonează cu gândul meu şi atunci ce poate face gândul meu, să rămână sau să plece?

Întâlnirile lunare de la Schit erau o mare bucurie pentru toţi. Bărbaţii erau cazaţi chiar în Schit, iar femeilor li s-a construit o căbănuţă vis-a-vis de acesta. Învăţătorul stătea într-o rulotă unde avea o sobiţă cu lemne.

Chiar dacă condiţiile de cazare erau precare, întâlnirile noastre cu Învăţătorul în acel peisaj montan erau o supremă fericire şi binecuvântare. Era ca un paradis, o evadare din lume, din vibraţiile grele ale oraşelor, din poluarea lumească. Ne adunam acolo din toată ţara, dar veneau oameni chiar şi de peste hotare. În general, veneau elevii şi aspiranţii la Academia Sufletului. De multe ori veneau oameni bolnavi, localnicii din sat şi oameni însetaţi de Lumină şi cunoaştere.

Domnul Maitreya ne binecuvânta cu prezenţa Sa, acceptându-ne vibraţiile, greşelile şi chiar trădarea uneori. Se bucura când vedea dorinţa de cunoaştere şi înălţare spirituală. Era atât de fericit când ne lumina.

Vindecările le făcea de faţă cu toţi, prin puterea cuvântului sau a gândului, rare erau cazurile când atingea vreun bolnav pentru a-l vindeca. Aceste vindecări erau instantanee. Astfel am văzut nenumărate cazuri de miopie, hipoacuzie, migrenă, dureri de coloană, psoriazis, boli digestive, cardiace, genitale – toate vindecate pe loc. De exemplu, întreba persoana de faţă ce durere are şi în clipa următoare spunea: „Din clipa aceasta nu te mai doare! Eşti vindecat şi eliberat! Amin!” De multe ori cei vindecaţi rămâneau foarte miraţi, cum e posibil să te doară şi în clipa următoare să nu te mai doară. Ţin minte că venise o femeie care acuza dureri lombare, aşa încât nu se putea apleca decât puţin. Învăţătorul i-a spus să se ridice în picioare, a întins o mână către ea şi i-a spus: „Din clipa aceasta eşti vindecată!” Femeia a stat puţin nedumerită, apoi şi-a mişcat mijlocul şi s-a aplecat cu uşurinţă în faţă, emoţionată şi bucuroasă.

Domnul Maitreya îi învăţa pe oameni cum să se roage, cum să se apropie de Dumnezeu, ce trebuie să facă ca să nu se mai îmbolnăvească, cum e bine să se alimenteze, cum să postească. Celor care erau pregătiţi, Domnul Maitreya le oferea daruri spirituale, claraudiţie, clarviziune, darul de a vindeca pe alţii, îi iniţia în tainele meditaţiei. Tot ce face, vindecările, iniţierile sunt gratis, în dar.

Când era timp frumos, stăteam până seara târziu la foc de tabără, timp în care Învăţătorul ne lumina, de cele mai multe ori prin pilde şi parabole. Acestea „curgeau" în mod spontan, nefiind ticluite înainte; chiar ne spunea să-i propunem orice temă, orice subiect şi în clipele următoare ne lumina pilda. Mereu spunea pilde, de fiecare dată altele, chiar dacă uneori subiectul se repeta. Câteodată spunea pilde despre persoanele de faţă. Încercam să le notez, dar nu mă alegeam decât cu frânturi şi atunci preferam să stau să le sorb. Era minunat atunci când vorbea în pilde, pentru că în acele momente Învăţătorul era bucuros, zâmbea şi lăsa impresia că ar fi stat până dimineaţă să ne vorbească aşa. Adeseori ne invita şi pe noi să vorbim aşa, să fie un dialog, însă nimeni nu îndrăznea. Şi El ştia că încă nu eram pregătiţi, că mai aveam multe de învăţat... În pilde ne dădea răspunsuri la întrebările noastre, ne dezvăluia taine, însă tot metaforic o spunea şi trebuia să meditezi mult ca să cuprinzi sensul celor spuse.

Când ne lumina o nouă tehnică a Suflului, demonstra El însuşi mişcările, cum se respiră, cum se captează şi cum se emite energia. Uneori emitea energia spre noi, să-i simţim vibraţia, puterea, căldura.

Când vorbea Învăţătorul, ascultau toţi, natura şi entităţile din alte dimensiuni... Aşa cum spunea pildele, la fel ne lumina sutrele, lecţiile, învăţăturile – în mod spontan şi deosebit de frumos. Foarte multe din cele luminate s-au pierdut, nefiind notate. Domnul Maitreya însuşi spunea: „Oameni, se pierd valori. Eu nu mai repet, informaţia vine o singură dată." Cele care au fost însă notate, înregistrate rămân

moştenire spirituală pentru cei care vor păşi pe calea Luminii...

Iată ce am mai notat atunci:

- Cel ce poate primi un semn de recunoştinţă din partea aproapelui, nu trebuie să arate taina trăirii sale.
- Când iarna cuprinde trăirea unui gând, unde poate duce noul destin cuprinsul trăirii fiinţei?
- Cele ce pot să fie există doar dacă sunt primite aşa cum este de dorit a fi primite.

Pilda neîncrezătorului

Multe preacuprinse căi se destrămau în pasul unui om ce nu ştia să înţeleagă ce este demn a fi cuprins şi adevăr prin căutare, iubire şi destin prealuminat de cel ce poate fi căutat. Şi pasul lui, a celui ce nu voia iubirea, cu neîncredere păşea, dar nu găsea ce-ar fi dorit, căci nu ştia ce-nseamnă a iubi şi a primi ce poate da Acel ce a promis cândva: „Cel ce poate să primească Binecuvântarea Mea va fi cuprins de căutări şi regăsire prin trăire."

Neîncrezătorul pas, prin rătăcirea lui, rămas-a lângă cărarea vieţii şi-a plâns, dar ce folos, că n-ajungea în pasul lui Cărarea Vieţii.

Ochii voştri de-ar vedea, aţi şti ce-nseamnă rătăcire.

Pilda izvorului căutării

Cum şoapte au ajuns în gândul celor doritori de căutare, voit-au ei să lase înălţare prin pasul lor. Dar n-au făcut, căci n-au crezut că pot să facă ceea ce ar fi dorit să facă. Şi însetaţi erau şi căutau să bea. Izvorul căutării lor nu ajungea în pasul gândului lor curat, căci se lăsa aşteptat şi ei nu îndrăzneau să caute firul lui prealuminat.

Şi timpul a trecut. Preacuprinse căutări voiau să lase ei, dar bucuratu-s-au de un gând ce a venit când ei prea puţin se aşteptau. Şi gândul i-a învăţat ce trebuiau să facă. O bucurie necuprinsă a fost în viaţa lor, că au găsit izvorul binecuvântării lor.

Cum au băut, trăit-au noul destin şi-au zis: „De-am fi ştiut, n-am fi lăsat cuprinse căutări să piardă o valoare căutată."

În data de 15 ianuarie eram adunaţi toţi în cabană, veniseră mai multe persoane care doreau cunoaşterea. Atunci Domnul Maitreya m-a rugat sa intru în Templu, în rotondă, să-mi vizualizez viaţa anterioară. De faţă cu toţi, Învăţătorul mă ghida, îmi spunea ce mantre să folosesc (mantre care erau valabile numai acolo, în acel context) ca să am acces la informaţia cerută şi să nu greşesc. În acelaşi timp, El le explica celor nou-veniţi că nu El ne spune ce am fost în alte vieţi şi ce am făcut, şi că acest exerciţiu nu se face din curiozitate. „Îi ajut să-şi vadă ADN-ul; prin dedublare şi întoarcere în timp îşi pot vedea vieţile anterioare, unde au greşit, ce n-au împlinit şi au de împlinit în această viaţă."

* * *

16 ianuarie 2000 Cluj-Napoca

- Eu întind o mână fiecăruia, dar nu oblig pe nimeni s-o apuce.

Aceasta este măreţia lui Dumnezeu, El nu obligă pe nimeni la nimic şi nu demonstrează nimic. Ştie să rabde, să tacă, să treacă zâmbind peste toate ce vin.

- Aceste cărţi (se referă la cărţile scrise de El) au valoare dacă pui în practică informaţia cuprinsă în ele.

- Fiecare e dator să cunoască, să cerceteze.
- Ceea ce este valoare, va dăinui.
- Dumnezeu se manifestează (Trinitatea)

Satan se manifestă.

- Dumnezeu nu se justifică. Nici voi să nu vă justificaţi. La mine „da" e „da" şi „nu" e „nu".
- Eu am promis să tac şi să aştept. Eu am promis şi mă voi ţine de cuvânt.
- Dacă ei nu simt prezenţa mea, ca semn al împlinirii, celelalte lucruri sunt de prisos.
- Dacă ar fi iubire cu adevărat, nu ar batjocori nimeni pe nimeni.
- Mă judecă cei care n-au cunoaştere. Dacă ar avea-o, ar înţelege.
- Eu vă învăţ să fiţi liberi. Voi nu ştiţi ce înseamnă să fii liber. Omul se îngrădeşte singur.
- În gunoaie trăiesc cei care sunt obişnuiţi cu gunoaiele.

Un vas murdar va da mâncare murdară.

- Fără rugăciune nu treceţi ziua prin Lumină.

Fără a accepta Adevărul, nu poţi să primeşti Binecuvântarea lui Dumnezeu.

- Atunci când ignoranţa îşi face cuib în mintea unui om, ea aduce boala peste cuprinsul sufletului său.
- Eu iau omul ca şi creaţie, nu ca valoare fizică.
- Omul nou trebuie să se nască.

Omul nou trebuie să fie în această lume nouă, pentru că numai el va supravieţui noului pas. Şi voi trebuie să vă schimbaţi. Cei ce vin şi vor rămâne, vor avea o altă valoare a conştiinţei de sine.

- Maestrul pune preţ pe valoarea cuvântului, nu pe formă. Există şi valoarea formei, cuvântul scris care trebuie echilibrat. O formă obligă materia lichidă, cuantică să ia formă.
- Nu poţi lovi în Dumnezeu fără să te loveşti pe tine.
- Tot ce pleacă de la voi să fie perfect.

- Jumătăţile de măsură duc la jumătăţi de măsură, la sminteli!

* * *

20-21 ianuarie 2000 Baia Mare

- Trebuie doar să crezi şi toate se limpezesc.
- Şi eu vorbesc frumos cu cei ce vorbesc frumos cu mine. Eu îi ajut pe cei ce mă iubesc cu adevărat şi mă respectă, şi respectă ceea ce fac eu. Îi voi ajuta pe cei ce pot primi ceea ce pot da eu.
- Voi încă nu ştiţi ce înseamnă să vă înălţaţi.

Voi încă nu ştiţi ce înseamnă un Maestru Spiritual.

- Pretind ceea ce mi se cuvine.
- Prostia, de multe ori, duce omul la nebunie.
- Datoria femeii este să aducă armonia în casă. Dacă bărbatul nu simte iubirea şi nu simte armonia, înseamnă că femeia nu-şi face datoria.
- Eu sunt şi regăsire. Dacă nu ştii să vezi calea, n-ai învăţat nimic.
- Puteţi să vă înălţaţi prin iubirea voastră către Dumnezeu. El este idealul. Bine este să vă înălţaţi către El.
- Eu pot fi oriunde.
- Stăpâniţi-vă trupurile, controlaţi-le.
- Luptă-te pentru bucuriile în care crezi.
- În simplitate găseşti adevărul.
- Iubirea este Lumina, Adevărul, Armonia...

Cel ce poate cuprinde valoarea iubirii, va cunoaşte nemurirea.

- Când îţi iei viaţa e ca şi cum ai ucide iubirea Lui Dumnezeu pentru Creaţia Sa.

La fel, dacă ai omorât o gâză, un copac, o floare, să te rogi pentru ei să evolueze. Dacă vrei să rupi o floare, o rogi să te ierte, îi spui că vrei să faci o bucurie şi ea se va jertfi. Prin iubirea, jertfirea ei, ea se înalţă.

- Nu e suficient să ai iubire, trebuie să ai şi cunoaştere. Unii se limitează la iubire. Iubirea fără cunoaştere nu poate fi o manifestare Divină, pentru că în loc să-i daţi o valoare atotcuprinzătoare, voi aduceţi micimea, deci nu poate fi o valoare, ci doar o frântură.

* * *

18-20 februarie 2000 La Schit

- Orice lucru trebuie făcut cu iubire, detaşare, în scop nobil.
- Timpul nu se întoarce. Ceea ce pierdeţi, pierdeţi.
- Nu fiţi ignoranţi.
- Omul trebuie să se înalţe către Maestru. Cine vrea să mă cunoască, vine la mine.
- Dumnezeu este iubire, nu obligă pe nimeni, pentru că există. Dumnezeu nu porunceşte, doar îţi dă îndemnuri şi gânduri.
- Gândurile nu trebuie alungate, ci acceptate, nu şi împlinite. Nu lupta cu gândurile, căci te vor doborî. Lasă un singur val: iubire, iubire, iubire...
- Dumnezeu poate fi găsit în simplitate.
- Când un spirit este în întuneric, este mort. Cel care are Lumina, este viu. Cei plecaţi din trupuri nu se pot odihni, cât timp n-au Lumină.
- Eu am venit să unesc noaptea cu ziua, să-i aduc pe cei din întuneric în Lumină.

- Un om fără Lumină îşi pierde mentalul, pierde memoria binelui.
- Frica vă pierde, creează acei demoni care vă lovesc. Aduceţi armonia peste Templul vostru.
- Dumnezeu nu are religii. Omul a făcut religii şi, atunci nu se limitează oare Iubirea lui Dumnezeu?
- Fiecare om îşi are locul său în Creaţia lui Dumnezeu.
- Trăirea şi simţirea poate fi la un nivel dorit, dacă te poţi înălţa prin cunoaşterea binecuvântării.
- Omul trebuie să înveţe să se detaşeze de un alt om. Să-i iubeşti pe toţi, să-i mângâi, să le vorbeşti pe limba lor... să te apropii de sufletele lor.
- Eu nu-mi permit să vorbesc pe nimeni de rău.
- Orice om care caută să înveţe pe alt om, trebuie să-şi asume această responsabilitate, trebuie să aibă cunoaştere. Pentru că dacă sminteşte, va răspunde.
- Dacă ar fi numai mirosul binecuvântării, n-aţi şti ce-nseamnă suferinţa. Dacă ştii ce este suferinţa, ştii cum s-o eviţi.
- Să nu treacă o clipă fără a fi împăcat cu tine!
- Toate se pot face, dar nu toate sunt binevenite, binecuvântate.
- O mărturisire eliberează karma.
- Eu sunt Calea. Eu sunt Lumina. Cel ce nu se poticneşte în mine, va primi Binecuvântarea Tatălui meu, a Părintelui Luminii.
- Nu-L iubiţi pe Iisus dacă rupeţi o floare.

  Nu-L iubiţi pe Iisus dacă tăiaţi un copac fără a-i cere voie.

  Nu-L iubiţi pe Iisus dacă atunci când araţi pământul, nu-i spuneţi: „Doresc să mă ajuţi, doresc să te înalţi şi eu să mă înalţ.”

  Nu-L iubiţi pe Iisus dacă nu veţi mângâia o lacrimă pe obrazul cuiva.

Nu-L iubiţi pe Iisus dacă nu iubiţi iubirea Iubirii.

- Ştiţi voi înţelepciunea Iubirii?

Iubirea ca şi trăire cuprinde valoarea unei simţiri de necuprins.

Iubirea e nemărginită şi nu aduce tristeţea, e o simţire trăită, ce te înalţă şi nu omoară.

Cel ce vrea să posede iubirea, micimea lui e prea mare.

Iubirea e valul ce mişcă neîncetat, nu dărâmă nimic, ci doar construieşte.

Iubirea nu poate fi exprimată în cuvânt, cel ce o poate cuprinde în cuvinte, o limitează.

Şi dragostea e un atribut al iubirii, o atingere a unei bucurii printr-o mângâiere.

- Simţiţi ce poate fi simţit şi veţi vedea ce înseamnă a vedea şi a auzi.
- Cel ce poate iubi, nu se poticneşte în mărunţişuri.
- Raţiunea face din om un robot.
- E timpul să faceţi ceva pentru această lume. Nu e timpul să vă treziţi?
- Cei ai Luminii nu dau date concrete. Lucrurile sunt spuse subtil, se dau îndemnuri, sugestii.

Dumnezeu sugerează. Tu eşti cel ce hotărăşte, faci sau nu faci.

- Credinţa, Lumina, energiile nu pot fi măsurate.
- Nu vă temeţi de nimic, căci nu se poate întâmpla nimic, cât timp aveţi cugetul curat.
- E timpul ca Turnul Babel să dispară.
- Nu oricine ştie să „mănânce”...
- Nu ştiţi Atributele Iubirii, pentru că nu le aplicaţi.
- Poate într-un vas murdar să vină ceva binecuvântat?
- Nu se poate face nimic din nimic.

Nu se poate crea adevăr din neadevăr.

- Să fiţi întotdeauna sinceri. Sinceritatea vă înalţă. Sinceritatea îşi are valoarea sa în funcţie de situaţie.
- Să mulţumiţi Tatălui pentru fiecare clipă a vieţii voastre.

Să mulţumiţi în fiecare dimineaţă pentru fiecare zi.

Să învăţaţi să mulţumiţi pentru orice zâmbet, pentru orice insultă, pentru că prin răbdarea voastră vă puteţi înălţa.

- Dacă nu iubiţi pe aproapele vostru, puteţi spune că-L iubiţi pe Dumnezeu?

Dacă nu sunteţi smeriţi, Îl iubiţi pe Dumnezeu?

Dacă nu aveţi răbdare, Îl iubiţi pe Dumnezeu?

Dacă nu ştiţi să răbdaţi, Îl iubiţi pe Dumnezeu?

- Tatăl nu vă va lăsa să rătăciţi.
- Bucuraţi-vă că sunteţi aici. Şi eu mă bucur că voi sunteţi acum, aici; aţi învăţat să preţuiţi ceea ce este Binecuvântare.
- Ce am avut eu şi nu v-am dat şi vouă? Eu nu pot să am ceva, să nu mă gândesc la voi. Pot eu să am, când cineva nu are?
- Despre comunicarea telepatică: mesajul din Lumină este Vocea Tăcerii, gândul care curge. Dacă cineva aude o voce în ureche, este de la cel rău. Vocea auzită în Templu – posesiune.
- Atunci când un om aspiră la o Învăţătură, este important să conştientizeze pasul pe care vrea să-l facă. Totdeauna înainte de a păşi, să gândeşti cu un pas înainte. O cale iniţiatică nu are întoarcere.

Când se urmăreşte o iniţiere a ta, cele ce sunt venite sunt spre înălţarea ta.

Pentru a putea cuprinde Şcoala Iniţiatică, adevărata ei valoare şi ca să poţi să fii la înălţimea aşteptărilor, trebuie să ştii să renunţi la tine. E necesară renunţarea la ego, la plăcere, la dorinţele trupeşti. Orice renunţare implică o înălţare.

Discipolul trebuie să se iniţieze în fiecare clipă cu ceea ce i se dă. Totul este spre bucuria lui, când vine “toamna”.

- Meditaţia dezvoltă creativitatea, puterea de emisie, vă dezvoltă ca fiinţă.

Rugăciunea vă apropie de Dumnezeu, de Creaţia Sa, de Lumină.

- Discernerea vă înalţă către cele dorite.
- Eliberaţi-vă de gândurile voastre şi lacul va rămâne fără valuri.
- E o mare responsabilitate să spui că iubeşti pe cineva.
- Atunci când iubeşti pe cineva, nu există resentimente, trăiri nedorite, simţiţi că totul este în voi. Aceasta este iubirea. Iubeşte cu aceeaşi măsură orice fiinţă, orice nefiinţă (demonii).
- Dacă aţi păşit, pasul este făcut.
- Iubiţi-l pe cel care v-a pălmuit, pentru că v-aţi trezit astfel la adevăr.
- Cel ce stă pe un piedestal şi vrea să privească mulţimea, nu ştie ce poate pierde, dar ştie ce poate găsi.
- Dumnezeu vă mângâie prin adierea vântului.

Dumnezeu vă mângâie prin raza soarelui-răsare.

Dumnezeu vă mângâie şi vă spală cu roua dimineţii, vă şopteşte prin foşnetul frunzelor, vă parfumează cu parfumul florilor....

De-aţi şti să iubiţi tot ce este binecuvântat!

- Aparenţele uneori înşeală, dar în spatele unei aparenţe stă un mare adevăr.
- Adevărul unui înţelept se poate cunoaşte când priveşte din mulţime, mulţimea.
- De ce trebuie să cunoaşteţi amarul, când puteţi cunoaşte dulcele de la început.
- Când prin trăire şi simţire eşti cu Dumnezeu, de ce să parcurgi o altă etapă pentru a ajunge în acelaşi loc?

- Credeţi şi veţi avea totul. Să nu vă mulţumiţi cu jumătăţi de măsură.
- Un dar nu trebuie refuzat, dar dacă nu aveţi nevoie de el, daţi-l mai departe.
- Să dăruieşti din ceea ce ai tu nevoie, nu din ceea ce îţi prisoseşte. Să ştii care este urgenţa. Să-ţi pui aproapele pe primul plan.
- Cei ce pot privi în cuprinsul lor, pot să înţeleagă ce este valoare.
- Dacă nu eşti sănătos din punct de vedere spiritual, nu poţi tămădui conştiinţa spirituală a celor din jur.
- Numai dacă vă împăcaţi cu voi, dispare mândria. Acceptaţi-vă aşa cum sunteţi.
- Învăţaţi să priviţi totul prin Conştiinţa Cosmică Universală.
- Învăţând să respecţi trupul, ajungi să înveţi să respecţi fiinţa ta şi apoi toată Creaţia. Urmându-i poftele, îl profanaţi. Să penetraţi dincolo de acest trup, de valoarea materiei acestei dimensiuni, pentru că astfel vă veţi elibera mult mai uşor de sub influenţa ei. Veţi cunoaşte mult mai profund cunoaşterea dată prin Noua Învăţătură., vă veţi putea înălţa evolutiv şi veţi ajuta la evoluţia multor altor fiinţe din această dimensiune.
- Cel ce cu adevărat se respectă, nu aduce murdăria peste valoarea conştiinţei altuia.
- Gândul ordonează materia subtilă, iar materia subtilă ordonează materia densă.
- Voi sunteţi cei care trebuie să faceţi ceva concret pentru voi şi pentru oameni.
- Când cuvântul poate aduce un semn de întrebare pentru un singur om, înseamnă că poate da şi un răspuns. Valoarea lui nu poate fi măsurată.
- Fiecare om caută să găsească ceva ce vine din cuprinsul său, dar cei ce pot cuprinde cele ce sunt necuprinse, nu trebuie să mai caute.

- Cel ce spune că-l doare şi simte durere, înseamnă că n-a înţeles ce înseamnă a fi dincolo de ea.
- Învăţătura ce poate fi cuprinsă dintr-o privire nu poate aduce în pasul omului cunoaşterea profundă.
- Cel ce se oglindeşte în lac trebuie să anunţe noul destin lăsat prin fapta sa. Lacul şi-a schimbat înfăţişarea prin însăşi oglindirea celui ce s-a oglindit.
- Cel ce vrea să dea răspuns la o întrebare şi crede că nu e în stare să o facă, e bine să-şi plece privirea doar şi Adevărul va fi înţeles doar de cel ce are ochi să vadă.
- Nu trebuie strigat cuprinsul unui Adevăr, căci Adevărul poate singur mărturisi pentru el, prin tăcere.
- Cel ce ştie să asculte poate să înveţe ceea ce e de dorit să se înveţe.

Cel ce nu ştie să asculte poate pierde ceea ce nu mai poate să găsească.

- Pentru a ordona interiorul este necesar să ordonezi exteriorul.
- Să te regăseşti în fiecare sutră, în diferite ipostaze.
- Gândul unit cu trăirea formează rugăciunea.
- Conştiinţa omului se oglindeşte în Conştiinţa Cosmică Universală.

Discipolul se oglindeşte în Maestrul său.

Maestrul transferă treptat discipolului din conştiinţa Sa.

La această întâlnire, Domnul Maitreya ne-a învăţat o tehnică pentru eliberarea de gândurile de nedorit.

* * *

17-19 martie 2000 La Schit

- Acolo unde lupta este mare, acolo este Adevărul!
- Mereu să te jertfeşti pentru aproapele.
- Până nu vă veţi elibera de micimea karmei voastre, de murdăria karmei voastre, neîncrederea karmei voastre, nu vă veţi putea înălţa. Eliberaţi-vă karma!
- Eu n-am nimic de câştigat, nici de pierdut.
- Dacă nu ştiţi să renunţaţi la multe, nu veţi avea multe.
- Atunci când apare manifestarea Divină, nu mai există trecut pentru acea fiinţă.
- Sunteţi pe drumul cel bun dacă sunteţi loviţi. Când vă rugaţi şi apar micile probleme, sunteţi pe Calea spre Adevăr. Dacă totul merge bine, trebuie să-ţi pui întrebări.
- N-aş fi ajuns aici, timp de ani de zile, n-aş fi aici, dacă aceasta n-ar fi Lucrarea Părintelui Luminii.
- Cum se îngrădeşte omul? – Când se impun nişte reguli în afara Legilor Divine.

Dumnezeu vrea ca omul să fie liber.

Îngrădirea omului este atunci când îl obligi să facă ceva, călcând peste liberul lui arbitru.

- Când nu vezi în tine, poţi să vezi în cel de lângă tine?
- Atunci când iubeşti, te detaşezi de eu-l tău.
- Când vrei cu adevărat şi crezi, se poate! (împlinirea).
- Fiecare trebuie să se înalţe prin el însuşi.
- Nimic nu este urât în Creaţia lui Dumnezeu.
- Trebuie să accepţi orice situaţie.

- Nu căuta să aduci povară în spatele tău, mai mult decât poţi să duci.
- Fanatismul este cel mai periculos.
- Atunci când apare invidia, egoismul, gelozia, nu sunteţi pe Calea de Lumină.
- Dumnezeu nu încalcă Legea. Suferinţa este pentru toţi...
- Fiţi cu un pas înainte întotdeauna.
- Sunteţi ceea ce credeţi că sunteţi.
- Veţi înţelege ce înseamnă dăruirea, veţi înţelege că nu acest trup contează, ci ceea ce faci prin el...
- Luptaţi-vă pentru a vă împăca cu voi înşivă.
- Oricât aţi fi de jos, puteţi să vă înălţaţi foarte sus.
- Să-i împăcaţi pe toţi, fără a încălca Legea Lui Dumnezeu.
- În faţa mea toţi sunteţi la fel.
- Iubirea vede numai frumosul, alege numai frumosul
- Să nu uitaţi: *Iubirea este marele adevăr.*

*** * ***

25 martie 2000 Baia Mare

- Bucură-te de viaţă.
- Degeaba faci ceva dacă nu simţi, nu trăieşti acel lucru.
- Trebuie pus totul în practică. Dacă nu faci tu, nu face nimeni pentru tine.
- Ignoră gândurile. Zâmbeşte şi toate vor trece pe lângă tine. Orice ar fi, nu te atinge nimic.

M-ai văzut pe mine să mă lupt? Eu iau lucrurile aşa cum sunt.

Acceptă orice situaţie, aşa cum este ea. Ignor-o şi nu te va atinge nimic.

- Puneţi în practică ce ştiţi. Fără muncă nu se face nimic.
- Rugămintea mea e să vă menţineţi pe Calea de Lumină.
- Orice lucru trebuie făcut la timpul lui. Amânarea nu este bună; amânând, redestinezi.

Totul este bine să fie făcut la timpul său. Dacă nu, se pierde acel moment. Totul este aici şi acum.

*** * ***

2 aprilie 2000 Cluj-Napoca

Domnul Maitreya a făcut în acea seară mai multe vindecări. Venise o femeie de la Chişinău care avea multiple probleme de sănătate, printre care câteva preinfarcte în antecedente, avea nişte dureri recidivante de cap. Învăţătorul a ajutat-o mult, i-a făcut transplant de encefal, inimă, organe genitale interne, i-a refăcut conexiunile tuturor organelor din corp, i-a lărgit bazinul energetic. Eu am văzut aceste intervenţii. După aceasta femeia respectivă spunea că se simte mult mai bine, mai „uşoară", mai curată.

Tot în acea seară, am condus-o la Învăţător pe o colegă de a mea care suferea, printre alte afecţiuni, de mastoză fibrochistică, operată la ambii sâni. Domnul Maitreya i-a schimbat Spiritul, pentru ca era spirit venit de jos, i-a dat Lumină şi pentru că în afecţiunea ei avea nevoie de mai mult timp şi un regim alimentar sănătos, pentru a se vindeca, a învăţat-o cum să se vindece singură, cu ajutorul Lui Dumnezeu.

*** * ***

14-16 aprilie 2000 La Schit

- Domnul Maitreya mereu ne spunea că este important şi cum ne mişcăm. El însuşi are mişcările armonioase, line. Ne spunea: „Evitaţi mişcările bruşte, angulare, pentru că unghiul este simbolul războiului, al atacului. Mişcările trebuie să fie lente, armonioase, astfel energiile care se degajă prin mişcare nu produc tulburări, dezechilibre energetice acolo unde ajung. Dacă mentalul este echilibrat, mişcările sunt armonioase, există coordonare în mişcări. Aceasta face parte din controlul trupului.”
- E bine să fie trezit copilul din voi, dar cu bătrânul cum rămâne? (inocenţa şi înţelepciunea)
- Multe vi s-au dat şi n-aţi mulţumit. Veţi mulţumi Tatălui, prin faptele voastre.
- Până nu veţi învăţa lecţia Iubirii, nu vă veţi înălţa.
- Iubirea pură este simţită ca şi bucurie a sufletului, nu cu trupul.
- Să ştii să renunţi la tine şi să dai celui care are mai mare nevoie de un anumit lucru.
- Un Avatar când se întrupează într-o dimensiune karmică, respectă Legile Divine şi Legile dimensiunii respective.
- Nu există oameni mai buni sau mai răi. Fiecare este un el.
- Eliberaţi-vă mentalul!
- Ajutaţi-l pe cel de lângă voi să se înalţe.

* * *

19 mai 2000 Schitul „Lumina Iubirii”

- Prin exerciţiu se poate ajunge foarte departe. Doar prin exerciţiu.
- În faţa Tatălui toţi sunt egali.
- Cine se respectă pe sine, respectă şi pe cel de lângă el.
- Iubirea este puterea ce poate dărâma un munte, dar de ce să-l dărâme, dacă îl poate penetra?

Iubirea cuprinde totul. Iubirea poate fi ca o lamă de cuţit sau ca o mângâiere.

- Continenţa duce la epuizare şi la cunoaştere până la un punct. Pentru o mai mare cunoaştere, se impune asceza.
- Trebuie să găsiţi mereu motive să zâmbiţi.
- Când vă împăcaţi cu voi, ştiţi să iertaţi şi să iubiţi.
- Întrebarea are răspuns, dar el vine la timpul pregătirii tale.
- Nepăsarea este prima decădere a omului.
- Dacă voi nu cunoaşteţi un adevăr, puteţi voi să cuprindeţi valoarea lui?
- Cel ce poate accepta Adevărul la adevărata sa valoare, înseamnă că înţelepciunea lui a ajuns la nivelul dorit de Dumnezeu. Dar să nu se lase dus de val, că poate rămâne pe uscat, prin stânci mult prea colţuroase.
- Prin tăcere te poţi apropia de binecuvântare.
- Un răspuns ce poate aduce bucurie şi veselie pe chipul fiecăruia este binecuvântare.
- Câţi pot să recunoască firul ierbii? Dar pe Dumnezeu întrupat?
- Feriţi-vă să împliniţi gândurile ne-Ui.
- Să fiţi, când trebuie, copii şi să fiţi înţelepţi mereu.

- Cel ce doreşte să aibă cunoaşterea, o poate avea dacă nu renunţă la ea.

Cel ce doreşte să aibă cunoaşterea, trebuie s-o cerceteze atunci când aceasta vine în pasul lui.

* * *

10-16 iulie 2000 Baia Mare

Am stat câteva zile la Baia Mare, Domnul Maitreya mi-a zis să mă ocup puţin de câţiva începători, să le explic Tehnicile Suflului, să lucrăm în Templu.

Am văzut un bărbat de vreo 38 de ani care a suferit de hipertrofie malignă de pilor şi care ar fi trebuit să fie operat, dar l-a vindecat Domnul Maitreya. Când l-am văzut eu, deja începuse să ia în greutate, era roz la obraji şi foarte bucuros că se vindecase. Alt caz a fost o femeie care urma să fie operată pentru hernie de disc; ea mai avea o boală cronică la pancreas şi miopie. S-a vindecat instantaneu de toate bolile atunci când i-a cerut ajutor Învăţătorului. Era atât de bine, încât după o pauză impusă de ani de zile, putea acum să care greutăţi, să facă efort, nu mai avea nevoie de ochelari. Trebuie să menţionez ca aceşti doi oameni au devenit vegetarieni.

Un alt caz care m-a impresionat şi la care am fost martoră a fost un om mai în vârstă care suferise de curând un AVC, care i-a generat o hemipareză spastică pe partea dreaptă. A intrat în încăpere fiind susţinut de doi bărbaţi, copiii săi. Domnul Maitreya le-a eliberat familia şi casa de farmece şi blesteme, iar bătrânul, în faţa mea, a reînvăţat să meargă fără a avea nevoie de ajutor şi folosindu-se perfect de braţul şi piciorul ce au fost afectate. Când a plecat, nu mai avea nevoie de sprijin. Vindecarea lui a necesitat aproximativ zece minute şi pe mine m-a emoţionat mult. Ce a făcut Domnul Maitreya?

I-a spus bătrânului să se ridice în picioare, El însuşi fiind în picioare şi, fără să-l atingă, l-a curăţat, i-a dat Lumină, şi i-a spus: „Poţi să mergi! Crede! Poţi să mergi din nou!” Bătrânul a început să meargă, la început mai avea nevoie de susţinere, dar apoi a mers singur, tot mai sigur şi, în final, nu-şi mai târa piciorul.

Iată ce am mai notat:

- Cei ce sunt din neadevăr, acceptă neadevărul, iar cei ce sunt din Adevăr, acceptă Adevărul.
- Respectul întăreşte iubirea.
- Demnitatea omului trebuie reclădită. Fiţi demni!
- Fiţi categorici în toate şi în tot. Trebuie să staţi pe picioarele voastre. Luaţi şi voi situaţiile în piept.

Nu pot să fac eu lucrurile în locul vostru. Voi mergeţi cu valul, dar la un moment dat trebuie să mergeţi singuri.

- Fiţi constanţi, precum un râu care curge.

Voi sunteţi cei care trebuie să faceţi ceva concret. Voi trebuie să “mâncaţi”.

- De ce trandafirul are spini? – Trandafirul este simbolul iubirii, iar spinii te avertizează să nu te joci cu iubirea, căci te poate înţepa, răni. De aceea întotdeauna iubirea trebuie să fie curată, sinceră şi atunci va fi bine.
- De ce vă place să ascultaţi muzică tristă? Oamenii să înveţe să iubească, să ierte şi totul va fi bine.
- Zâmbetul tău poate aduce bucurie celor care te privesc. Dăruieşte-le bucuria.
- Dacă eu aş întârzia atunci când mă chemaţi, cum ar fi?
- Nu cere altuia să fie perfect, de tu nu eşti.
- Când iubeşti, vezi doar frumosul.

Când iubeşti, ştii să ierţi.

Când iubeşti, te împaci cu tine şi cu toţi.

- Trebuie să te respecţi pe tine însuţi – să nu judeci pe nimeni şi să nu vorbeşti pe nimeni de rău.
- Harul nu se păstrează dacă nu rămâi curat.

* * *

2-20 august 2000 La Schit - Tabără Spirituală

La începutul acestei tabere, s-a lucrat pe ateliere, clarvăzătorii au avut anumite teme, iar începătorii – altele. A fost o perioadă frumoasă în care s-au luminat multe, în care am învăţat multe. Am făcut meditaţie, multe exerciţii de respiraţie, exerciţii de armonizare cu natura, exerciţii de concentrare ş.a.m.d. Am executat Tehnicile Suflului în interiorul Templului, la toate nivelele lui. Erau zile în care energiile erau atât de puternice, informaţia atât de condensată, încât Domnul Maitreya ne spunea, pur şi simplu, să ne odihnim. Şi atunci fiecare îşi găsea un loc în livada de pruni din preajmă sau la izvor, relaxându-se, analizând cele învăţate şi păstrând liniştea.

Pe parcursul acestei Tabere au venit la Domnul Maitreya diverse persoane, bolnavi, doritori de cunoaştere. De exemplu, la un moment dat venise o femeie din Germania bolnavă de cancer cu multiple metastaze. Învăţătorul a ajutat-o şi am văzut că abia se ţinea pe picioare atunci când primea energiile vindecătoare. A plecat foarte fericită şi a spus că va spune întregii lumi experienţa sa.

Un caz puţin amuzant a fost un bărbat din Sibiu, care venise cu o fractură costală pe partea dreaptă, însoţită de dureri şi imposibilitatea de a-şi ridica braţul. Învăţătorul i-a spus: „Dacă crezi, acum şi aici, se poate rezolva totul.” Fără să-l atingă, a făcut un gest cu mâna către bolnav şi i-a spus să ridice braţul. Omul, iniţial foarte mirat, a ridicat braţul cu

uşurinţă şi apoi l-a tot mişcat în toate părţile parcă neputând să creadă ceea ce i se întâmplase. Apoi s-a agăţat de ramura unui copac şi a efectuat câteva tracţiuni, fericit şi uimit, se tot întreba cum e posibil. „Eu sunt om raţional, cum de nu mă mai doare?"

Pe tot parcursul taberei am notat ceea ce ne-a luminat Învăţătorul.

- Noul Învăţăturii*: prin această Învăţătură se doreşte eliberarea fiinţei, dezvoltarea conştiinţei sale, independenţa sa absolută şi, în acelaşi timp, înţelegerea şi respectarea Legilor Divine veşnic valabile.*
- Este o onoare pentru un discipol ca Maestrul să-l invite la masă.
- O simplă mişcare este o emisie de energie, ce poate perturba destine.
- Toţi sunt egali ca şi valoare a fiinţei.
- Iubiţi sufletul omului.
- Ca să iubeşti, trebuie să cunoşti iubirea.
- Copiii îşi aleg părinţii.
- Priveşte în tine şi vei vedea ce vei putea ca să găseşti.
- Dacă te tulburi pentru fapta ta, pentru cele ce sunt, n-ai învăţat Atributele Iubirii.
- Iubirea este manifestarea sufletului.
- Nu grăbiţi nimic în pasul vostru.
- Încrederea vă ajută să vă depăşiţi stările de nedorit. Încrederea vă ajută să vă înălţaţi.
- Cunoaşterea este nelimitată.
- Respectaţi-vă pe voi înşivă.
- Energia sexuală poate fi dirijată, controlată, având un mental sănătos, echilibrat. Prin controlul energiei sexuale se ajunge la starea de echilibru permanent, armonie lăuntrică.

Prin energia sexuală se poate fura sufletul fiinţei sau se poate da viaţă. La fel, prin sărut.

- Femeia înseamnă gingăşie.

Femeia e făcută să fie iubită.

Femeia e floarea, bărbatul este grădinarul. Fiţi buni grădinari!

Bărbatul aduce în familie armonia, iar femeia – echilibrul emoţional.

Pentru ca două flori să poată sta alături, trebuie să aibă aceeaşi rădăcină, aceeaşi tulpină.

- În voi este infernul sau Raiul. De voi depinde ce chemaţi, ce dezvoltaţi.
- Fiecare trebuie să se înalţe prin propriile forţe.
- Însuşi zâmbetul meu împreună cu voi este o iniţiere.
- Puteţi voi să cuprindeţi Adevărul, dacă nu trăiţi în El?
- Dacă mi-aţi aduce pe tavă dorinţa înălţării voastre, aş fi cel mai fericit.
- La Dumnezeu nu contează forma trupului, ci lumina sufletului.
- Un înţelept îşi vede de drumul său.
- Daţi Tatălui ce aparţine Tatălui şi daţi aproapelui ce se cuvine lui.
- Cel ce iubeşte, preţuieşte frumosul.
- Dacă vă iubiţi, nu mai murdăriţi.

Dacă vă iubiţi, nu mai întristaţi aproapele.

Dacă vă iubiţi, respectaţi Creaţia Tatălui.

Dacă vă iubiţi, iubiţi totul.

- Pentru mine are valoare doar cunoaşterea voastră, înţelegerea voastră, Lumina pe care o adunaţi.

Bucurie mare îmi aduceţi când văd zâmbetul pe chipul vostru, când văd că Îl iubiţi pe Dumnezeu, când văd că–L iubiţi pe Tatăl şi nu vă tulburaţi.

- Dacă divulgi iniţierea ce ai primit-o, ţi se micşorează discul, pentru că fiecare iniţiere e luată din matricea fiinţei.
- Pentru a putea pătrunde această Învăţătură, trebuie să fii pur.

- Cunoaşterea a venit, dar trebuie s-o cuprindeţi.
- E important să vă menţineţi starea voastră. Fiţi voi!
- Nimeni nu vă poate murdări, doar voi vă murdăriţi spiritul.
- Să lăsaţi ceva în urma voastră. Faceţi ceva ce alţii n-au făcut, ceva care să dăinuie.
- Mantra are o valoare în funcţie de încrederea voastră.
- Cunoaşterea vine prin cuprinsul vostru, prin împăcarea cu voi, cu Dumnezeu, cu aproapele vostru.
- Să nu vorbim doar despre un sâmbure de Adevăr, putem vorbi despre Adevăr.
- Nu poţi fi cu Dumnezeu folosind armele lui Satan.
- Materia densă limitează evoluţia omului, dacă nu se conştientizează de către el faptul că aceasta este subordonată materiei subtile. Materia subtilă nu poate fi cercetată decât prin simţire şi trăire, rezultat al valorii Conştiinţei de Sine. Conştiinţa de Sine se dobândeşte prin meditaţie profundă şi cercetare a adevărului ce există în om.
- Luminat este cel ce are cunoaştere. Cunoaşterea vă face vii – fără suferinţe şi fără grija zilelor ce urmează.
- Curăţenia Templului se păstrează doar dacă apare dorinţa de împlinire a Legii Divine.

Ca să aveţi Lumină, trebuie să vă curăţiţi Templul, pentru că numai aşa puteţi fi cu adevărat luminaţi şi vii, precum este de dorit.

Un Templu curat aduce Lumina şi Adevărul în pasul unui om ce doreşte cu adevărat această binecuvântare.

- Se bea încet apa de la izvor.
- Femeie, dacă vrei să fii femeie, cuprinde regăsirea ta prin gândul de femeie!
- Ce este tulbure, se limpezeşte, dar mai grav e dacă apa limpede se tulbură.
- Cuprinsul zilei a cuprins cuprinsul vostru, dar v-a lăsat şansa regăsirii.

- Rămâneţi în Adevăr şi nu vă veţi rătăci.
- Cine ştie să preţuiască un adevăr, nu se tulbură.
- Apa, cu cât curge, se limpezeşte.
- Când ai conştiinţă, nu minţi.
- Spui adevărul, dar să vezi subtilitatea, să nu loveşti, să nu jigneşti.

Găseşte cuvântul potrivit pentru a aduce pace peste locurile aşteptării.

- Cu cât polaritatea fiinţei e mai condensată, cu atât valoarea emisiei e mai înaltă şi recepţionarea cuprinde decanturi mai mari de energie.
- Părul este o antenă; cu cât e mai lung şi ordonat, cu atât recepţia e mai bună. Cărarea pe mijlocul capului departajează energiile de semn opus. Părul vopsit este o antenă afectată (se pune „ceva” pe firul de păr).

Cu cât părul e mai deschis la culoare, cu atât antena e mai pură.

- La bărbaţi, cureaua, cravata împiedică circulaţia fluidelor. Cureaua peste Bazinul Energetic împiedică stocarea energiei. Hainele trebuie să fie lejere.
- Tu hotărăşti pentru tine. Fiecare e răspunzător de faptele lui.
- Toate aduc o schimbare în viaţa omului; pot aduce armonie sau dizarmonie.
- Este important cum ne mişcăm. Prin fiecare gest brusc, energiile emise pulsează şi lovesc pe cei pe care îi ating. La fel, mersul nearmonios degajă energii ce lovesc pe cei din jur.

Mersul lent, în schimb, e ca o apă lină.

Mersul săltăreţ face ca aura omului să penduleze şi prin zona mai îngustă a aurei poate penetra mai uşor energia negativă.

Învăţaţi să mergeţi.

Învăţaţi să gândiţi.

Învăţaţi să gesticulaţi.

Învăţaţi să mestecaţi.
Învăţaţi să vă armonizaţi.

Pe data de 8 august s-a predat tema „*Energia cuantică şi coloana vertebrală*”, iar pe 10 august – „*Fiinţa umană şi discul său ca valoare în Univers*”.

„Fiecare e venit dintr-un loc anume.

Omul este o valoare în care Dumnezeu şi-a pus binecuvântarea. Această binecuvântare a creat Microcosmosul, Microuniversul. Prin aceasta, omul a ajuns în această Nouă Eră să aibă un mental capabil să cuprindă mai multe.

Reprezentarea fiinţei în Univers este sub forma unui disc şi este stabilit într-un loc anume, în funcţie de lumina pe care a acumulat-o pe parcursul reîncarnărilor. Discul este dispus într-un strat. Fiecare strat al Sferei Spirituale are mai multe substraturi. Fiecare substrat are, la rândul său, alte substraturi. Sunt nuanţe de valori sau nonvalori pentru fiinţe în aceste straturi.

Evoluţia este prin Iubire sau prin aplicarea Legii Karmei.

Valoarea fiinţei dată de către Creator: fiecare disc cuprinde aspectul Trinităţii ce aduce fiecărei fiinţe bucuria de a cunoaşte această lume materială, de a o îmbunătăţi, de a o ridica, schimbând-o, făcând să fie şi aici Lumină. Şi prin aceasta, dimensiunea karmică dată să cunoască cea mai înaltă vibraţie, purificându-se, schimbându-se, ajutând-o să ajungă la o dimensiune fluidică sau energetică.

Reprezentarea fiinţei printr-un disc ajută fiinţa să cunoască îndepărtarea sau apropierea de valoarea sa. Această legătură a fiinţei cu discul se face prin Cordonul Ombilical, prin cele 21 de chakras. Oriunde veţi merge pe această planetă sau pe alte planete (ca formă energetică a fiinţei voastre) legătura e realizată prin chakras.

Când femeia aduce pe lume un copil, eliberează din discul ei o valoare, prin aceasta discul micşorându-se. Femeia eliberează o valoare în funcţie de cel ce trebuie să se nască;

în acea valoare se pune o informaţie. Copiii, înainte de reîncarnarea următoare, sunt hrăniţi cu anumite fluide. Ei îşi aleg părinţii în funcţie de ceea ce trebuie să facă în această viaţă. Nu schimbaţi destinul copiilor voştri! De exemplu, pentru a-şi alege o profesie, copilul trebuie să fie informat despre toate posibilităţile, dar să aleagă în funcţie de capacităţile sale, în funcţie de ceea ce-i place, nu să fie constrâns să facă ceea ce doresc părinţii.

Tradiţia nu are valoare în pasul omului; este o dirijare ce îngrădeşte pasul omului. Dogma – la fel. Astfel se acţionează asupra Liberului Arbitru, anulându-l din start.

Aspectul femeii – Lumina pe care o are femeia atrage spirite de Lumină.

Valoarea bărbatului, ca polaritate, ca Lumină ce poate fi modificată prin cuprinsul trăit de femeie.

Femeia aduce echilibrul, armonia în familie şi societate. Bărbatul aduce valoarea pozitivă, plusul. Femeia îl armonizează pe bărbat ca Templu şi valoare. Dar, tot ea, poate aduce nonvaloarea. Cuprinsul femeii poate aduce viaţa sau moartea."

Notă: acest text nu este integral, sunt doar spicuiri dintr-un discurs oral al Învăţătorului.

Cineva a întrebat cum este cu clonările. Şi Domnul Maitreya a răspuns: „Acela care intervine în Creaţie, o perturbă. Clonările produc copii fără viaţă, sunt vase goale. Dacă nu este aspectul Trinităţii în fiinţă, ei sunt roboţi, trupuri mişcătoare, fapt care va duce la dezechilibre."

În data de 11 august s-a discutat tema „*Chakra-ele şi fluidele*".

- Eliberatul nu are chakre, el este un stâlp de Lumină.

- Iluminatului i se văd chakra-ele la altă valoare. Chakra-ele de deasupra capului se văd ca nişte sfere de lumină, ca nişte bujori deschişi.
- Fiecare chakra, deschizându-se arată valoarea conştiinţei omului.
- Dacă omul se hrăneşte prea mult cu energie telurică, se deschid chakra-ele de jos.
- Eliberarea – Cunoaşterea Sinelui, cunoaşterea Adevărului şi armonizarea cu tot Universul.

În data de 12 august, asistenta în trup a Domnului Maitreya, Monica, fiind luminată de Învăţător, ne-a vorbit despre vindecări.

Vindecarea presupune responsabilitate, pentru că se acţionează asupra karmei celui bolnav.

Vindecarea trebuie să pornească din dorinţa, voinţa şi credinţa interioară a celui bolnav. Când se vindecă mentalul şi nucleul afectiv, se armonizează gândurile şi stările, acestea emană unde energetice pozitive care acţionează pe corpul energetic, acolo unde este rădăcina bolii pe corpul fizic. Fiecare boală de pe corpul fizic se formează mai întâi pe corpul energetic. Aceste boli pot fi văzute cu ochiul minţii şi percepute senzorial, energetic.

Când se efectuează o vindecare, trebuie să se aibă în vedere, în primul rând, vindecarea sufletească, spirituală a fiinţei. E bine să se cunoască ce fel de spirit e, să se cunoască karma lui, dacă bolile actuale sunt efecte karmice. Când boala este un efect karmic, trebuie să se respecte integral Legea Divină (inclusiv regim de alimentaţie vegetarian, asceză) pentru o purificare intensă, deplină a fiinţei.

Vindecarea spirituală implică vindecarea mentalului, echilibrarea lui, ordonarea gândurilor.

La o primă supărare, unda negativă se depozitează undeva pe corpul energetic, pe un meridian. În timp, prin repetarea sa, rezultă mărirea petei pe câmpul energetic, urmată de dureri de cap, inimă etc. – în funcţie de localizare.

Conexiunile dintre corpul energetic şi cel fizic condiţionează timpul în care apare durerea în trup.

Autovindecarea vine prin: disciplinarea mentalului, ordonarea trăirilor, îngrijirea trupului - hrană, igienă.

Hrana este un cumul de energie şi informaţie. Mâncarea nu trebuie privită cu dezgust sau indiferenţă, altfel aura ei se va schimba, iar transformarea ei se va simţi în trupul vostru. Hrana poartă nişte energii, informaţii care se aşează pe corpul energetic.

Pentru a vindeca pe alţii, trebuie să te fi autovindecat prin analiza minţii, sufletului şi trupului, fără a te implica emoţional în ele. Să descoperi rădăcina stărilor, gândurilor ne-Ui şi la următoarea reacţie să se conştientizeze rădăcina; dar totul trebuie făcut cu sinceritate deplină.

Cea mai directă cale de vindecare este sinceritatea cu voi înşivă.

...Cel ce este vindecat prin tine, trebuie luminat asupra faptului că e necesar să respecte Legea Divină, integrarea în sfera spirituală. Trebuie analizată structura lui, cât poate primi. Trebuie dezvoltate capacităţile subtile pentru a-l putea studia pe om, să-l "citeşti" din cuvinte, gesturi, priviri, ca să-l poţi ajuta.

O vindecare nu este completă, dacă nu se produce şi o alinare a fiinţei. Atunci se declanşează diverse procese lăuntrice care îl poate determina să ia o decizie pozitivă.

Nu e suficient să-i luminezi mentalul. Cel mai important lucru este iubirea, focalizarea atenţiei în inima celuilalt, în lăcaşul său interior. Să îl convingi pe om că există Dumnezeu nu prin faptul că-i spui că El există, ci demonstrând prin prezenţa ta că-L cunoşti.

Nu există un remediu general pentru aceeaşi boală.

Orice fiinţă trebuie ajutată mai întâi să-şi deschidă sufletul.

Când un sentiment porneşte din adânc, pătrunde în adânc.

Domnul Maitreya a spus: „Aspectul Trinităţii din fiecare trebuie vindecat. Trebuie adusă acea energie ce produce instantaneu vindecarea. Pentru aceasta este nevoie de cunoaştere.

Boala porneşte de pe corpul cauzal, se proiectează pe corpul energetic, fiind ultima staţie până la corpul fizic."

În zilele ce au urmat am meditat, la tot pasul am avut examene cu cei din jurul nostru, ca să ne conştientizăm punctele asupra cărora aveam de lucrat.

Într-una din nopţi, Domnul Maitreya ne-a dat o temă, să medităm toată noaptea. Puţini însă au fost aceia care au reuşit să-şi facă tema fără să adoarmă.

Într-o zi Învăţătorul ne-a demonstrat cum se poate vindeca o persoană doar prin puterea iubirii. Eram adunaţi toţi, bărbaţii într-o parte şi femeile în alta şi persoanele care acuzau diverse dureri ieşeau în faţa noastră şi noi le trimiteam iubire. Toţi cei care au ieşit în faţă, au spus că n-au mai simţit nici o durere după aceea.

La încheierea Taberei, Domnul Maitreya ne-a spus să muncim mai mult, să punem în practică ceea ce cunoşteam. A mai spus: „Lucrurile bune se fac cu gânduri bune. Lucrurile curate se fac cu gânduri curate.

Fie ca Înţelepciunea să vă lumineze mentalul, iar Adevărul să vă călăuzească pasul! Fie ca Adevărul să fie mereu în sufletele voastre!"

În data de 30 septembrie 2000 am primit răspuns prin internet de la Domnul Maitreya:

„Fiecare cuvânt este o valoare în destinul omului, dacă el, omul, ştie cum să-l pronunţe, adăugându-i ceva din conştiinţa sa. Fii ce trebuie să fii!"

* * *

20-22 octombrie 2000 La Schit

- E greu să fii în foc, dar e greu să fii şi-n apă. Nu poţi sta între ele, că te spulberă. Alege o cale!
- Luaţi lucrurile aşa cum sunt, fără cunoaştere nu înţelegeţi.
- În prima etapă este purificarea, apoi vine cunoaşterea.
- Nu dau voie să batjocoriţi pe nimeni. Vă rog, nu judecaţi pe nimeni, are Cine să judece. Fiecare îşi are calea sa.
- Ce spui la ureche, se va striga de pe casă.
- Ce e mai liber decât gândul? Gândul nu poate fi constrâns.
- Avortul schimbă destinul omenirii. Scris este: să nu ucizi!
- Evoluţia omului este prin regnuri. Doar omul are mental, animalele au inteligenţă. La primele reîncarnări în regnul uman se nasc oligofrenii, piticii...
- Viitorul nu se poate şti decât cu aproximaţie. Nici Dumnezeu nu cunoaşte viitorul. Totul se poate redestina printr-un gând.
- Există doar trei blesteme acceptate:

1. Blestemat e omul care se încrede în om.

2. Blestemat e acela care judecă fără să cunoască Adevărul.

3. Blestemat este acela care mărturiseşte că este ceea ce nu este.

- Dacă eşti înţelept, eşti şi credincios.
- Cu cât poţi iubi mai mult, cu atât inima, sufletul tău, este mai mare. Cu cât iubiţi mai mult, cu atât valoarea dăruirii voastre este alta. Dar, totul să fie cu gând curat!
- Dacă doi oameni nu se mai iubesc, mai bine se despart prieteni.
- Păcatul este murdăria gândului tău.
- Aceasta înseamnă iubirea: dăruirea.
- Ignoranţa este păcat. Dacă voi ignoraţi ceva, nu se pierde o lume? Altfel puteţi trezi o lume.
- Cristosul este în voi! De ce vreţi pe cineva să vă conducă?
- Iubirea vine atunci când deschizi calea.
- Acela care vrea să cunoască Adevărul, se înalţă.
- Adevărul nu începe cu creştinismul şi nu sfârşeşte cu el.

Adevărul nu începe cu budismul şi nu sfârşeşte cu el.

Nici cu islamismul...

Adevărul începe cu Dumnezeu şi sfârşeşte tot cu Dumnezeu.

Dumnezeu este Iubire.

Dumnezeu este Cunoaştere.

- Dacă creştinul ar fi creştin, n-ar mai judeca.
- Dacă vrei să te arăţi înţelept în casa altcuiva, nu eşti demn de tine.
- Lumea n-a început cu farisei şi nu va sfârşi cu ei.
- De nu înţelegi cuvântul meu, învaţă să asculţi, învaţă să te înalţi.

Dau acolo unde poate fi primit cuvântul binecuvântării.

- Am venit să semăn iubirea-n voi şi-n pasul vostru. Pasul meu ar putea să fie păşirea voastră.
- Dacă eu nu mai exist pentru voi, nu mă mai puteţi judeca.
- Sunt viu prin voi, dar ca să fiţi ce sunt eu acum, căutaţi în mine, dar şi în voi.

- Pentru ca omul să cunoască adevărul unei Învăţături, trebuie să o cerceteze... Adevărul care este-n voi.
- Necunoaşterea limitează omul.
- Prostia aduce nebunie.

Întunericul aduce moartea. Întunericul constă în neadevăr.

- Acolo unde este limitare, nu poţi să pui nimic.
- Căutaţi în voi şi-n adevărul vostru veţi descoperi ce n-aţi ştiut, dar să credeţi cu adevărat în voi.
- Câţi ştiu cu adevărat ceea ce fac?

Câţi ştiu ce doresc în această viaţă?

Câţi ştiu ce va fi în pasul următor?

- Dumnezeu vă binecuvântează atunci când vă deschideţi poarta inimii voastre.
- Nimeni nu ştie totul, în afară de Dumnezeu!
- Trandafirul, ca semn al binecuvântării, ne învaţă lecţia dăruirii, lecţia jertfirii... Putea-va omul să renunţe la ce are el pentru un gând de înălţare?
- Ce faceţi voi pentru aproape? Învăţaţi să dăruiţi!
- Iubirea iartă.

Iubirea înţelege.

Nu limitaţi iubirea; limitând-o, o omorâţi, o îngrădiţi. Iubirea este ca o pasăre, nu o puteţi închide în colivie.

Iubirea nu are limite. Nu o limitaţi, căci veţi muri, dar ea tot va trăi. Bucuraţi-vă prin veşnicia ei! Fiţi vii prin iubire!

- *„Că unde va fi stârvul, acolo se vor aduna vulturii.”* (Matei 24, 28)

Unde este Adevărul, roieşte şi neadevărul ca să smintească Adevărul. Dar nu va reuşi, căci Adevărul este Adevăr.

- Nu vă afumaţi cu minciunile altora. (FOCUL şi fumul)
- Adevărul doare.
- Adevărul este la Dumnezeu, iar Dumnezeu este în toate şi în tot.

Adevărul se va descoperi oriunde.

Nu prin raţiune Dumnezeu poate fi înţeles, ci prin trăire şi simţire.

- Nu poţi să pui nimic în om, de nu vrea să primească.
- Fiţi demni şi drepţi! Fiţi demni şi iubitori şi veţi cuprinde Adevărul lui Dumnezeu.
- Dumnezeu coboară în templele ce-s curate. Unde este Lumină, este Dumnezeu. Unde a venit un gri (o nuanţă de gri) şi vine întunericul, Lumina pleacă.
- Cuprindeţi adevărul vostru şi vă-mpăcaţi cu voi! Fiţi împăcaţi! Cum puteţi să fiţi împăcaţi cu Dumnezeu sau cu aproapele vostru, dacă nu sunteţi împăcaţi cu voi?
- Caută în pasul tău şi vezi unde este cărarea.

  Fiţi vii şi veţi vedea ce înseamnă să fii viu în pasul Domnului.

  A nu fi viu înseamnă a nu fi în Lumina Lui Dumnezeu.
- Adevărul poate să ucidă, dar poate să înalţe omul.

  Sunteţi voi în stare să primiţi Adevărul?

  Sunteţi voi în stare să-L priviţi?

  Sunteţi voi în stare să-L ascultaţi?
- Împlinirea vine prin femeie, reîntregirea vine prin bărbat. Una fără alta nu poate fi un întreg.
- De ce aduceţi necuprinsului vostru limitare?
- Primind pe cineva în casa voastră, primiţi pe Dumnezeu.
- Dumnezeu dă gândul... E vina omului dacă-l ignoră.
- „Am pus în tine destinul, tu hotărăşti destinul.

  Pus-am în tine tot! Descoperă-l!” (esenţa unei pilde)
- Poţi fi un întreg, de eşti pe jumătate?
- Eu vă iubesc prin Iubirea şi Binecuvântarea Domnului.
- Eu zic că timpul e-mplinit şi e venit.
- Domnul poate lua şi de unde nu e. Poate lua viaţa.
- Fiecare poate să ajungă ce vrea Dumnezeu. (de exemplu, Apostolul Pavel)

- Ajutaţi-vă iubirea voastră pentru Dumnezeu prin fapta voastră.

Iubiţi-L pe Dumnezeu prin fapta voastră.

Iubiţi-L pe Dumnezeu prin iubirea pentru aproapele vostru.

Iubiţi-L pe Dumnezeu prin trăire, simţire, prin împăcarea voastră.

Dumnezeu vă vrea desăvârşiţi.

Voi sunteţi iubirea Lui. Voi sunteţi bucuria Lui.

Regăsiţi-vă în El şi El se va regăsi în voi. Voi sunteţi cei ce vă înălţaţi către El, prin Lumina ce v-o dăruieşte. Voi vă puteţi cunoaşte prin fapta pe care o s-o aduceţi în faţa Lui Dumnezeu.

Dacă Îl iubeşti pe Dumnezeu, de ce să nu-l iubeşti Creaţia?

Dacă Îl iubeşti pe Dumnezeu, de ce să nu-l ajuţi pe aproapele tău?

Fiţi demni de binecuvântarea Lui Dumnezeu.

Fiţi demni de viaţa pe care v-a dat-o.

Fiţi demni de fiecare zi prin care păşiţi către înălţarea voastră.

- Mulţumiţi Tatălui pentru fiecare dimineaţă, pentru fiecare pas al vostru.

Mulţumiţi Tatălui, pentru că Dumnezeu nu vă lasă.

Mulţumiţi Tatălui pentru bucuriile aproapelui vostru.

Mulţumiţi Tatălui pentru darurile pe care le primiţi prin alţii.

Bucuraţi-vă de ceea ce Dumnezeu vă poate da.

- Amurgul aduce bogăţia.
- Muriţi în trup cu păcatul şi veţi trăi prin trăirea şi simţirea voastră.
- E important să aduceţi pace sufletului vostru.
- Mărturisind iubirea prin gând, cuvânt, faptă, vă apropiaţi de Dumnezeu.
- Binecuvântarea Lui Dumnezeu este o împlinire a fiinţei voastre.

- Fiecare poate binecuvânta la nivelul său.
- Pentru cel care ştie ce vrea, nimic nu este greu.

* * *

15 noiembrie 2000 La Schit

Ni s-a dat Anexa 13, cu sutre.

Domnul Maiteya ne-a luminat despre corpurile omului:

Corpul fizic – o proiecţie a celorlalte corpuri.

Corpul energetic – este proiecţia mai multor fluide (Energia cuantică, Energia Kundalini, Energia sexuală). La nivelul organelor genitale se face transferul dintre Energia Telurică şi Energia Cosmică. Copul fizic este o cruce cu braţele inegale. Pe corpul energetic, însă, crucea energetică are braţele egale (+), fiindcă centrul este ombilicul. La nivelul acestui corp se găsesc chakra-ele, nadis-urile, meridianele.

Corpul cauzal – aici este stocată informaţia despre trecutul unei fiinţe, informaţia negativă, toate faptele negative, karma.

Corpul mental – este Templul, cu tot ce cuprinde el. Aici este adunată informaţia pozitivă.

Corpul atmic.

* * *

1 decembrie 2000 Baia Mare

Am învăţat cum să meditez asupra focului.

Domnul a spus: „Când îţi îndeplineşti o sarcină, te eliberezi de trecut.”

* * *

15-16 decembrie 2000 La Schit

- Niciodată să nu pui întrebări unui Maestru.
- Fă ce simţi întotdeauna, dar, înainte, să gândeşti.
- Cine poate cuprinde fiecare stare a aproapelui său, înseamnă că pasul său e spre Calea Eliberării.
- Să vă bucuraţi de un prezent, acum şi aici, şi viitorul va primi ce aduceţi cu fiecare pas.
- Iubirea este o valoare ce poate fi înţeleasă doar de cel care o poate cuprinde. Cel ce poate cuprinde Atributele ei, se vă înălţa către cuprinsul ei prin Adevăr.

Valoarea vine din Adevăr şi rămâne ca valoare numai în Adevăr.

- Să fiţi rază de soare, prin Lumină şi Adevăr.
- Dumnezeu a pus în voi toată Creaţia. Voi faceţi parte din Creaţie, dar totul este în voi.
- Nu se poate „-„ fără „+”, e balanţa în echilibru.

S-a pierdut din polaritatea femeii (-), ca rezultat s-au înmulţit bolile în lume. A crescut numărul de femei, ca să compenseze deficitul de (-).

Dacă bărbatul îşi pierde din polaritatea (+), apar neînţelegeri în familie, nu mai există respect.

Trebuie să fie respect pentru (+) şi pentru (-). Fiecare are locul său. Femeia nu este egală cu bărbatul. Plusul nu este egal cu minusul.

Trebuie să punem plusul înainte, pentru că aşa apare echilibrul. Aşa cunoaşteţi valoarea, iar fără valoare nu poate fi viaţă.

Marea Familie trebuie reîntregită. Dacă nu este întregită, lumea se pierde în întuneric şi ignoranţă.

- Pentru a te întoarce la Dumnezeu, trebuie să accepţi Adevărul.
- Dacă n-ar vorbi Adevărul, n-ar fi linişte.
- Vasul trebuie să fie pur. Dumnezeu alege prin gura cui să vorbească.
- Dumnezeu este unul singur. Ele este în toate şi în tot. El n-a creat religii.

Prin limitare, omul pierde esenţa. Esenţa este libertatea. Omul trebuie să se elibereze. Trebuie să lăsăm sufletul liber. Pentru aceasta omul trebuie să se elibereze de ego-ul său, să fie curat cum l-a lăsat Dumnezeu, pur. Nu poate fi pur, dacă pântecele este plin de murdărie.

Hrana trebuie să fie vie! Viaţa aduce viaţă.

- Unde este Adevărul? Este aici, în tine, în mine, în toţi. Trebuie doar să-L descoperiţi. Priviţi în voi; veţi vedea că Dumnezeu este în voi.
- Trebuie să cauţi, dar să şi găseşti. Numai atunci vei găsi, când vrei să şi găseşti ce cauţi.
- Nimic nu poate fi cuprins de nu apare o dorinţă.
- Întotdeauna un început îşi are răspuns într-un sfârşit.

- Discipolul de a rămas în lumea lui, nu poate cuprinde adevărul Maestrului.
- Omul nu se poate înălţa dacă nu poate cuprinde valoarea Iubirii lui Dumnezeu. Valoarea e ceva dincolo de înţelesul unora.
- Dacă ochiul vede Adevărul, sufletul trăieşte în plinătatea lui. (ochiul minţii)

Dacă ochiul e poarta sufletului, de ce are nevoie sufletul? – De Lumină, de Iubire. Iubirea pe unde trece? – Prin alt ochi, ochiul manifestat în centrul iubirii. (ochiul sufletului)

După ce sufletul primeşte Lumina, ce mai vrea? – Înţelepciune. Înţelepciunea e dată de cuprinsul altui adevăr ce vede, ochiul din ceafă. (ochiul subtil)

Când cei trei ochi se unesc, se formează un triunghi. Triunghiul e simbolul Tatălui.

Când cei trei ochi se unesc, omul poate vedea în orice direcţie, poate fi în orice loc, poate face orice prin dedublare.

- Nu cer nimic pentru mine. Eu vă ofer. De voi depinde dacă vreţi să cuprindeţi mâna ce întind către voi. Eu vă iubesc şi vă binecuvântez.
- Întotdeauna cunoaşterea va fi infinită.
- Nu e mai bine să faci o faptă bună şi să pleci? Să nu ne lăudăm cu ce avem, pentru că nici Dumnezeu nu se laudă cu ce are.
- Firescul este binecuvântare în pasul vostru.
- Voi daţi sens vieţii!
- Dacă n-aţi urma cursul trăirii voastre, aţi fi o epavă. În voi este totul.

Cuprindeţi prin cuprinsul vostru Necuprinsul prin trăirea şi simţirea voastră şi veţi fi un necuprins în alt necuprins.

- Ca să coboare Dumnezeu în voi, trebuie să fiţi puri şi să zâmbiţi mereu.

Atunci când templul este curat, binecuvântarea lui Dumnezeu ascede.

- Reacţia nu este controlată; acţiunea este controlată de mental şi simţire.
- Nu vă jucaţi cu destinul vostru, cu destinul omenirii.
- Trebuie să învăţaţi să tăceţi, să vorbiţi când trebuie.
  Fiecare cuvânt trebuie să fie o valoare.
  Fiecare gând trebuie să fie o binecuvântare.
- Prin cunoaşterea materiei, omul se poate înălţa. Prin brazda plugului vin roadele.
- Mărul din Rai este cunoaşterea, iubirea, manifestarea iubirii prin dragoste.
- Să fii sus, dar smerit. (pilda cu floarea de salcâm).
- Oricât ai ţine un om legat, spiritul lui este liber. Nu-l puteţi îngrădi. Să fiţi liberi ca spiritul!
- Stomacul plin împiedică meditaţia.
- Nu putem duce o tulburare în dimensiunile păcii.
- Puteţi să cunoaşteţi valoarea voastră, fără a cerceta?
- Zborul fără aripi este imposibil. De ce vă târâţi, dacă v-am învăţat zborul?
- Fără muncă nu se face nimic.
- Dacă nu înveţi cum să înveţi, nu vei şti să înveţi. Dacă nu înveţi să cercetezi o valoare, nu ştii cum s-o cuprinzi.
- Copacul este Creaţia. Rădăcina este Creatorul. Pământul – cunoaşterea Sa. Voi - crengile.
- Floarea binecuvântării vine prin munca voastră, trăirea şi simţirea voastră.
- Vă dau Învăţătura mea, ca ea să crească, prin voi, în gândul altora.
- De-aţi fi cuprins din Necuprins aţi merge-n lumea mare, să fiţi regăsire pentru cei ce caută.
- Ce poate fi cuprins în Necuprins?

Ce poate fi valoare?

Ce poate fi un adevăr şi armonie în adevăr? Ce poate fi? – Viaţa ca o manifestare a iubirii pure! Ce simplu e!

- Spiritul vostru nu poate sta într-un trup bolnav şi flămând.

Pildă

Venit-a boala să aducă semn de întrebare peste acela ce a cuvântat cândva un adevăr lăsat peste cuprinsul oamenilor şi ea învăluitu-l-a şi zise: „Tu eşti al meu" şi el s-a îmbolnăvit. Dar continua vorbirea sa şi-n adevărul său, cei ce-l priveau nu au văzut că suferinţă are peste el. Căci el trăia prin binecuvântarea-i dată de Cel ce l-a trimis.

Ce-aţi înţeles toţi?

Nu trupul e valoarea unui adevăr, ci Spiritul şi sufletul, şi trăirea lor prin manifestarea Cristosului. Este scris „Unde vor fi doi în Numele Meu, acolo voi fi şi Eu".

Spiritul este în hipofiză, Sufletul subtil – în inimă, manifestarea Cristosului şi Sufletul dens ce ascede peste trup. Când aceştia trei se unesc, nu mai ai nevoie de altceva.

Oricât de bonav ai fi tu, poţi să aduci alinare.

Boala sufletului... Ca să-ţi vindeci această boală, trebuie să te bucuri de bucuria aproapelui. Când poţi să te bucuri cu cel de lângă tine, dispare boala şi ghimpele.

- Trebuie să cunoaşteţi adevărul vostru. Dar ca să cunoaşteţi adevărul vostru, trebuie să vă împăcaţi cu voi, să vă acceptaţi aşa cum sunteţi, să fiţi dincolo de murdăria ce aţi avut-o până acum.

Aparenţele înşeală, dar dincolo de ele este trăirea şi simţirea, este iubirea sufletului. Pentru că atunci când veţi putea cuprinde această iubire, veţi şti că Dumnezeu este în voi, aşa cum este în toate şi în tot.

- Toate gândurile la un loc au un înţeles, căci ele sunt valoarea în Univers.

- Atunci când eşti la o Şcoală Iniţiatică, bine e să ştii că orice şcoală îşi are valoarea ei, mai mare sau mică.
- Răspunsul este-n voi. Răspunsul este-n toate şi în tot.
- Totul este nou în această şcoală.

* * *

20-22 ianuarie 2001

- Nu e frumos să priveşti un Maestru în ochi.
- Studiaţi cărţile, sutrele, lecţiile şi puneţi-le în practică.
- Aşa ca pasărea Phoenix, să renaşteţi din propria murdărie, să vă ridicaţi dacă aţi căzut.
- Încrederea vine prin munca voastră, faptele voastre.
- Împărăţia lui Dumnezeu este în voi, doar să o descoperiţi.
- Ca să te eliberezi de egoism, devin-o altruist…
- Vă veţi înălţa, învăţând.
- Răspunsul vine când îl poţi înţelege.
- Nu este vinovat Dumnezeu de micimea voastră.
- Cuvântul trebuie să fie viu. Dacă cuvântul ar fi viu, aţi rămâne şi voi vii.
- Şi o părere este o judecată.
- Dacă căutaţi în Lumină, veţi găsi doar Lumină.
- Dacă sunteţi sinceri şi cinstiţi cu voi, veţi fi şi cu ceilalţi. Hoţului îi este frică de hoţi.
- Lenea este un mare păcat.
- Familia voastră sunt cei care fac Voia Tatălui.
- Omul este cel care dă sens vieţii sale, dă sens la ceea ce face. Omul conferă o valoare lucrurilor, prin trăirea sa.

În aceste zile, Domnul Maitreya ne-a învăţat cum să folosim energia Qi şi Puterea Focului Cosmic. Apoi ne-a

luminat Tehnica Suflului X, ne-a demonstrat puterea cercurilor de protecţie.

* * *

2 februarie 2001 Dej

- Sunteţi ceea ce simţiţi că sunteţi.
- Când un bărbat îmbrăţişează o femeie, să creadă şi să simtă că îmbrăţişează toate femeile din lume. Numai atunci va putea simţi puterea iubirii şi a dăruirii femeii.
- Dincolo de aparenţe este Adevărul.
- Nu omorâţi bucuria vieţii. Nu îngropaţi fericirea...
- Să nu dăruieşti sufletul tău. Poţi dărui totul, dar nu şi sufletul.
- Numai întrebările înţelepte primesc răspunsuri.
- Să-ţi doreşti ceva foarte mult, apoi să renunţi. Atunci vei avea acel lucru.
- Cele ce vin (gânduri, stări ne-Ui) trebuie să treacă, ca să poată veni altele. Dacă nu eşti detaşat, nu le laşi să treacă, ele rămân în subconştientul tău, în mentalul tău.
- Iubeşte, dar nu cere să ţi se răspundă.
- Eu simt totul la alt nivel, simt gândurile, stările voastre.
- Bucuria mea sunteţi voi. Eu mă bucur atunci când voi vă bucuraţi, când împliniţi.
- Să ajungi la acea puritate, încât trupul să miroasă a fructe, a smirnă, a tămâie.
- Atunci când simţi că nu mai poţi dărui, într-adevăr eşti bătrân, obosit.
- Visele devin realitate. Doreşte-ţi şi se va împlini!

Rugăciune

Iubire, iubire, iubire Ţie, Părinte drag!
Iubire, iubire, iubire Ţie, Părinte drag!
Iubire, iubire, iubire Ţie, Părinte drag!
Binecuvântat să fie Numele Tău în veci! Amin.

*** * ***

9-11 martie 2001 Dej

- Într-un cuplu, de la femeie pleacă totul. Să plece doar binele.
- Atunci vă bucuraţi cu adevărat, când vă bucuraţi de bucuria altora. Atunci voi aveţi totul, mai mult decât ei.
- Atunci când poţi vedea Adevărul, nu poţi fi ignorant.
- Dacă vrei să fii ce nu ai fost, trebuie să uiţi... (trecutul).
- Nu vine nimic dacă nu este pregătită calea.
- Cunoaşterea vine dacă deschizi calea, dacă poţi să pătrunzi adevărul ei.
- Toţi care nu vor să cunoască adevărul, rătăcesc până într-o zi, când vor dori adevărul.
- Adevărul doare, dar el trebuie acceptat. Nu fugiţi de adevăr, chiar dacă doare. Nu întâmplător doare…
- Ce bucurie are omul când primeşte iubirea lui Dumnezeu! Ce bucurie are omul când se poate înălţa!

Când omul trăieşte clipa binecuvântării lui Dumnezeu, se înalţă.

- Pentru a vă cunoaşte, trebuie să vă împăcaţi cu voi.

- Atât de puţin vă cere Dumnezeu şi atât de mult vă dă. E vinovat Dumnezeu de lenea voastră?
- Dumnezeu nu pedepseşte pe nimeni, El este Iubire. Legea este cea care pedepseşte.
- Numai Dumnezeu sfinţeşte omul. Omul nu sfinţeşte omul.
- Cine e urât de om, e iubit de Dumnezeu.
- Să nu ne deosebim de ceilalţi decât prin Lumină.

Un înţelept merge printre oameni, în mod firesc.

- Adevărul este Dumnezeu. Biblia nu poate fi Adevărul, pentru că s-au scos din ea multe, iar Adevărul nu poate fi pe jumătate. Biblia e moartă dacă nu e vorbită prin cuvântul viu. Legea lui Dumnezeu este vie, veşnică.
- Nu eşti în măsură să judeci pe nimeni. Altcineva e Judecătorul acestei lumi.
- Trupul care cere nu este controlat.
- Manifestarea iubirii în trup trebuie să urmeze iubirii sufletului.
- Să fiţi aşa încât fiecare privire a voastră să fie o binecuvântare, fiecare cuvânt al vostru să fie o binecuvântare. Fiecare gest, acţiune a voastră să fie o binecuvântare.
- Atunci când iubeşti, trebuie să fii deschis, să dăruieşti.

La această întâlnire, Domnul Maitreya a făcut mai multe vindecări, printre care: o tumoră benignă intracraniană, cinci persoane cu tulburări de vedere care au văzut pe loc mai bine. Venise o tânără care suferea de ani de zile de miopie. Înainte de a o ajuta, Învăţătorul i-a testat vederea, rugând-o să-i spună dacă distinge desenul de pe perdea, faţă de care era la distanţa de vreo patru metri şi fata a spus că nu vede decât culoarea perdelei. Domnul Maitreya i-a zis să-şi scoată ochelarii, a întins o mână către ea spunând: „Acum şi aici eşti curată şi vindecată!” şi a învăluit-o în Lumină. Apoi a întrebat-o dacă vede desenul de pe perdea şi fata, de faţă cu noi, a

descris desenul pe care cu două minute în urmă nu l-a putut distinge. Ştiu că acea fată n-a mai avut nevoie de ochelari de atunci.

* * *

16-18 martie 2001 La Schit

- Voi să fiţi o jertfă pentru toţi.
- Când dai, poţi să şi primeşti. Când ştii ce primeşti, poţi să şi dai.

Învaţă să primeşti ce n-ai avut, să dai ce n-ai avut.

- Când vine un botez, vine o nouă cale.
- Bucuria sufletului meu sunteţi toţi, când faceţi voia Tatălui.
- Să fiţi valoarea unui gând ce poate să pătrundă în sufletul unui om. Să fiţi o binecuvântare în pasul lui. Să fiţi ceea ce el n-a putut să fie.

Ce bine e să fii ce alţii nu au fost! Ce bine e să fii ce alţii ar vrea să fie! Să fiţi model şi căutare.

- Fiecare pas e o treaptă de înălţare sau alunecare. Ce bine e să fii mai sus decât ai fost.

* * *

18 martie 2001 Cluj-Napoca

- Referitor la fluide: iubirea este caldă; ura, frica sunt reci.

Ceea ce este a Luminii este cald.

- Un adevărat Maestru respectă fiecare şcoală. Orice şcoală are valoarea ei.
- Când iubeşti, nu judeci pe nimeni, nu ai păreri despre nimeni.
- Eu nu vă recunosc drept elevi atâta timp cât nu aveţi iubire.
- Nu e vinovat Dumnezeu pentru neputinţa voastră.
- Eu nu sunt vindecător; fac vindecări…
- Mie puţin îmi pasă ce cred alţii. Eu nu-mi permit să fac rău nimănui.
- Petele de pe suflet şi semnificaţia lor:
  - Roşu – crima
  - Galben – orgoliu
  - Verde- instabilitate
  - Cafeniu – minciună
  - Albastru – desfrâu
  - Violet – fanatism
  - Negru, gri – ataşament faţă de lucrurile lumeşti
- Cuarţul reprezintă maxima evoluţie în regnul mineral. Doar dirijat dă energie, în rest doar ia.
- Ceea ce este dincolo de noi este Adevărul Absolut.
- Totul trebuie văzut prin valoarea cosmică.
- Dacă toate tainele s-ar da, n-ar mai fi taine.
- Să nu arătaţi că ştiţi ce ştiţi acum. Faptele să vorbească. Să vorbiţi prin tăcere.

- Nu întotdeauna întrebarea poate avea un răspuns imediat.
- De ce n-ai fi înţelept dacă se manifestă Duhul Sfânt prin tine?
- Nu mă judecaţi. Sunt cel ce sunt şi v-am adus ce n-aţi avut.
- Ce este omul? – Microuniversul. Fiecare om este o valoare în Univers. Dumnezeu a suflat peste om Duhul Sfânt şi a pus în el totul.
- N-ai voie să faci greşeli în dimensiunile spirituale.
- Care e meritul tău, dacă nu faci ceva pentru tine?
- Dumnezeu nu se amestecă în conflictele dintre oameni.
- Atunci când omul vrea să fie om, nu trebuie să se întrebe. Trebuie să creadă.
- Matricea omului e dată de valoarea mamei şi a tatălui.
- Dacă este armonie în tine, este şi în jurul tău.
- Când poţi să ierţi şi să treci peste toate, eşti înţelept. Când eşti înţelept, eşti înţelept.
- Voi trebuie să vă rezolvaţi problemele şi nu altcineva în locul vostru.

Vi se dă înţelepciunea, trebuie s-o folosiţi.

- M-am săturat de vorbe! Mai bine făceţi şi tăceţi.
- Contează mult cum dai ceva.
- Poţi să ajungi la limită, dar să nu treci dincolo de ea. Ajungi pe marginea prăpastiei, dar să nu cobori în ea. Să cunoşti şi răul, doar privind, nu prin trăire şi simţire.

* * *

13-15 aprilie 2001 Dej - de Paşte

- În vinerea mare, Domnul Maitreya ne-a spus: „Bucuraţi-vă! Să facem din suferinţă bucurie. Cristosul este viu! El trebuie să învie în inima celor rătăciţi.”
- Dă-i speranţa omului, dar dă-i şi valoarea reuşitei. Dacă dai doar speranţa unui om şi nu-i dai şi altceva, înseamnă că l-ai amăgit.
- E greu să aduci pacea în sufletul cuiva.
- Nu vă temeţi să simţiţi iubirea, dar daţi-i o valoare nobilă, nu una egoistă.

* * *

18-20 mai 2001 La Schit

- Decât să faci rău, mai bine nu faci.
- Nu vă poate atinge nimic, atâta timp cât sunteţi în armonie cu ceea ce este în jurul vostru.
- Animalele se bazează pe simţire şi „văd”.
- Dumnezeu nu se amestecă în problemele voastre, în politică.

Dumnezeu aşterne masă şi la masa Lui vine cine doreşte. Dar trebuie să învăţaţi să staţi la masa Lui Dumnezeu.

- Toate se pot rezolva, doar cu iubire.
- Fiecare este o valoare în Univers, atâta timp cât este în armonie cu Universul.

- Dumnezeu ascultă doar rugăciunea voastră care vă înalţă.

Cereţi de la Dumnezeu ceea ce ştie El că este bine. Nu-L condiţionaţi pe Dumnezeu.

- Nu veniţi la mine cu probleme. Eu vă învăţ să iubiţi. Eu vă învăţ să vă înălţaţi. Eu vă dau chei pentru aflarea Adevărului.
- Un cristal, oricât l-ai ţine în noroi, niciodată nu se murdăreşte, tot cristal este.
- Dumnezeu sfinţeşte omul, dar omul trebuie să aibă fapte, pentru a putea fi sfinţit. Unde vă sunt faptele?
- Fiţi demni. Aţi greşit, asta e. Recunoaşteţi şi mergeţi înainte.
- Prostia se plăteşte.
- Voi n-aveţi noţiunea de Dumnezeu. Voi n-aveţi noţiunea de Iubire.
- Cei ce sunt ai lui Dumnezeu se caută, se iubesc.
- Să învăţaţi să păstraţi în gând doar partea frumoasă a lucrurilor. Daţi la o parte ceea ce este murdar. Păstraţi doar frumuseţea.
- Răul trece, dar fiinţa voastră rămâne vie, atâta timp cât are speranţa Lui Dumnezeu.
- Omul e lacom, dă-i puţin. Dar celui care aşteaptă puţin, dă-i totul.
- Cum aţi putea învăţa iubirea? – Zâmbind florilor. După ce ele vor fi primit zâmbirea voastră, zâmbiţi copacilor. Când ei se înclină în bătaia vântului către voi, zâmbiţi animalelor. Când acestea vă vor simţi, vor tresări, se vor gudura... Apoi dăruiţi iubirea voastră oamenilor.

Câtă muncă trebuie ca să manifestaţi iubirea oamenilor! Învăţaţi să iubiţi de la mic la mare.

- Ce simplu e totul! E simplu când ştii. Ce vă opreşte să ştiţi ? – Vă opreşte raţiunea. Raţiunea vine dintr-o născocire a umbrelor ce poate fi dominată de intelect. Întunericul nu poate cunoaşte simţirea şi trăirea, pentru că n-a ajuns să simtă

Adevărul şi să-L accepte şi s-a limitat la ceva palpabil, ce poate fi văzut cu ochii fizici, ce este acum şi aici şi poate dispărea prin deteriorare... De aceea există un ciclu. Fiinţa vie trăieşte ca valoare în Univers, prin ciclul revenirilor în planul materiei dense. Un om se reîncarnează între 45 şi 150 de ori. Pentru ca să fie nevoie de mai puţine reîncarnări, e necesar să-ţi păstrezi cunoaşterea din fiecare reîncarnare.

- Dacă vi s-ar da acum tot aurul din lume, v-aţi îneca în el. La fel, şi cunoaşterea.
- Dacă veţi învăţa limbajul iubirii, veţi cunoaşte manifestarea ei, apoi doar veţi putea cuprinde simţirea şi trăirea.
- Vă temeţi de teama de a vă teme. N-ar fi mai bine să vă bucuraţi prin valoarea trăirii curajului unei împliniri?
- Adevărata iubire este atunci când iubeşti şi poţi să renunţi. Învăţaţi să iubiţi, învăţaţi să renunţaţi atunci când trebuie să renunţaţi.
- Iubirea este manifestarea subtilă a Spiritului. Dragostea este manifestarea materiei dense.
- Fără cunoaştere nu evoluaţi. Fără evoluţie sunteţi o nonvaloare.

* * *

5 iunie 2001 Cluj-Napoca

- Satan acţionează prin lene. Este arma lui. Dormiţi mai puţin!
- Eu vă învăţ să fiţi liberi, să comunicaţi cu Dumnezeu... Dar voi nu vreţi să fiţi liberi.
- Nu vă înălţaţi fără cunoaştere.
- Sabia e sufletul luptătorului, e simbolul dreptăţii.

- Nu ştiţi să iubiţi, voi sau vă ataşaţi, sau deveniţi indiferenţi.

* * *

16 iunie 2001 Cluj-Napoca

Pildă

Un cărăbuş zbura şi a văzut un soare, a vrut s-ajungă până-n el, dar n-a ajuns. Dar ştiţi de ce? – Că n-a crezut în el…

Cineva a întrebat: „Ce este păcatul?" şi Domnul Maitreya a răspuns: „Cuţitul poate fi armă sau unealtă. Totul porneşte de la gând."

Prin conştiinţă eşti o valoare în Univers.

* * *

4-5 iulie 2001 La Schit

- Acţiunea presupune să gândeşti repede, să acţionezi repede şi control.
- Cu cât lucrurile sunt mai sus, cu atât sunt mai subtile.
- Toate sunt valori când sunt împlinite.
- Dacă sunteţi egoişti, aveţi iubire?

- Adevărata frumuseţe este în interior.
- Metafora aduce o valoare mai înaltă.
- Ca să poţi înţelege pildele, trebuie să fii atent şi să ai sufletul curat.
- Să nu pierzi vremea când eşti pe cărare. Când alergi, ajungi mai repede la Dumnezeu.
- Dumnezeu spune: „Acela care se îndepărtează de ceea ce Eu am creat, nu poate să Mă cunoască.”
- Dacă tu nu păşeşti, poarta nu se poate deschide.
- Când soarele luminează, ce face noaptea? – Aşteaptă să-i vină rândul.

Când noaptea a venit în pasul unei căutări, ce face soarele? – Aşteaptă să vină zorii zilei.

- Dacă te semeţeşti, poţi cădea. Hăul e adânc...
- Când vrei să zideşti o casă, chemi meşterul cel mai bun. (meşterul – cuvântul lui Dumnezeu, casa – destinul vostru)
- Numai aşa veţi cunoaşte iubirea lui Dumnezeu, când vă veţi cunoaşte pe voi înşivă.

De-ai şti să te cunoşti, ai învăţa ce înseamnă a iubi.

- Dacă ignoraţi Adevărul, vă puteţi pierde.
- Când mergi pe o cale iniţiatică, trebuie să-ţi foloseşti discernerea. Fără discernere eşti pierdut. Trebuie să faci ce simţi; primul îndemn e cel bun, pentru că Dumnezeu e întotdeauna primul.
- Orice are două feţe. Întotdeauna să vedeţi partea adevărată a lucrurilor.
- Respectaţi Legea casei. Când intri într-o casă, trebuie să-ţi scoţi pantofii, pentru că vibraţia locurilor pe unde ai mers, o duci cu tine în casă. De aceea, în trecut, era obiceiul să se spele picioarele oaspeţilor.
- Semnul primăverii – dorinţa care îţi poate veni în pas.

Începutul verii – cuprinsul trăirii tale ce vrea să cunoască adevărul de pe calea Adevărului.

Începutul toamnei – valoarea împlinirii ce poate veni.

Iarna – o nouă destinare fără valoare.

- Orice împlinire poate să continue ca valoare, dacă e preţuită.
- Ca să cunoşti cuvântul lui Dumnezeu, trebuie să cercetezi. Cunoaşterea nu poate veni fără studiu.
- Să fiţi curaţi în gândurile voastre şi veţi avea totul.
- Dumnezeu vrea ca familia să fie *familie* şi curată.
- Numai mulţumind, primeşti binecuvântare.
- Femeia este stâlpul casei ca valoare a echilibrului.
- Vă dau şansa înălţării.
- Orice s-ar întâmpla, să zâmbiţi. Să vezi, dar ca şi cum n-ai văzut; să auzi, dar parcă n-ai auzit. Să păstrezi mereu pacea.
- Să-ţi fie gândul înălţare, să-ţi fie cuvântul binecuvântare şi pasul să-ţi fie în Lumină.
- Eu sunt cuprinsul revenirii de altădat'.
- Citiţi printre rânduri şi ascultaţi printre cuvinte.
- Gustaţi din fructul răbdării, ca să cunoaşteţi binecuvântarea trăirii.
- Cele patru taine sunt: pocăinţa, comuniunea, iubirea şi conlucrarea.
- Există două căi de a evolua:

1. Calea devoţiunii,

2. Calea de Lumină, în care trebuie să pui în practică ceea ce cunoşti.

Pildă

Zis-a porumbelul către cioară: „Nu vrei să fii în adevărul meu?"

Şi cioara-i spuse: „Cra-cra! Şi eu-s pe calea mea!"

Pildă

Zis-a noul către vechi: „De ce-ai rămas cum eşti? Nu vrei să te schimbi?”

Şi vechiul îi răspunde: „De m-aş schimba, tu n-ai avea valoare acum.”

Morala: uitaţi trecutul şi îngropaţi-l şi, fiind schimbaţi, veţi fi ce nu aţi fost.

*** * ***

27 iulie – 11 august 2001 La Schit - Tabără Spirituală

27 iulie

- Am venit să vă învăţ statornicia. Veţi învăţa prin repetate reîncarnări unii, nu-i aşa?
- De ce vă întreb de regulile gramaticale, ştiţi? Respectaţi aşa de corect regulile gramaticale, dar Legile Divine..?
- Voi, oamenii, încă nu aveţi suficient loc pentru Dumnezeu în inimile voastre! Dacă aţi avea suficient loc în inimile voastre pentru Dumnezeu, nu v-ar interesa alte murdării!
- *Sutră*: Cât timp nu veţi cunoaşte şi respecta Valoarea, „Calea Luminii" va fi închisă pentru voi.
- Valoarea, exprimarea Adevărului nu direct, ci cu subtilitate, şi structurarea informaţiei trebuie să nu fie pe înţelesul tuturor, altfel cei nepregătiţi ar vinde „nestemata".
- Trebuie să respectăm ce vrea fiecare.
- Dacă noul neacceptat revarsă continuu valoarea sa, poate ignoranţa să oprească ceea ce el revarsă?
- Biblia, ca şi cuvânt al lui Dumnezeu are altă valoare discutată şi explicată prin cuvântul viu.

* * *

28 iulie

- După ce ai învăţat şi înţeles ceva, treci în altă dimensiune şi o iei de la început
- „Orice îndrumare spirituală ar cere discipolul, guru i-o va da! „(Ramakrishna) Ce se întâmplă: dacă voi doriţi, cereţi în gând, în mod repetat, şi atunci primiţi. Este o lege: când se cere, trebuie să dai. Maestrul este dăruire. Nu cereţi ce nu sunteţi pregătiţi să primiţi!
- Manifestarea iubirii începe de la atributele ei! În dicţionarele esoterice, cale înseamnă în primul rând discernere. Când ai plecat pe o cale spirituală trebuie să ai discernere. Discernământul nu ţi-l dă Maestrul. Maestrul iţi dă cunoaşterea.
- Orice atingere a Maestrului este o iluminare, dar cât o puteţi păstra?
- Nu cereţi ce nu puteţi primi.

  Nu căutaţi în locuri nebinecuvântate.

  Nu vă întreceţi cu cel de lângă voi - nu veţi ajunge la capătul drumului în Lumina dorită.

  Întindeţi mâna celor ce ştiu să o cuprindă, căci numai aşa se vor bucura alături de voi la împlinirea destinului lor.

  Nu căutaţi în trecutul vostru valoarea, ci priviţi către fiecare pas al vostru până când veţi putea cuprinde infinitul fără să priviţi.
- Nimic nu poate fi venit ca nou atâta timp cât reuşita (noului) nu e împlinită. Valoarea nu poate fi cuprinsă la prima ei manifestare, căci infinitul nu poate fi cuprins decât prin necuprins. Vedeţi cum v-am adus în complexitate simplitatea?

- De ce vreţi să cuprindeţi nemurirea prin manifestarea materiei dense, când ea trăieşte prin simţire şi trăire ca valoare spirituală şi nou pentru fiinţa voastră?
- Nimicul aduce nimic.
- Noaptea răstoarnă noaptea, ca să fie o mişcare a nopţii. Dar ziua, ca manifestare a Luminii, poate trăi doar în Lumină. Căutaţi trăirea şi veţi simţi binecuvântarea Luminii veşnice. Nu ignoraţi noaptea, căci lumina n-ar avea un echilibru fără noapte, dar pasul vostru să fie în Lumină.
- Nimeni nu poate lua nimic din ceea ce nu-i aparţine.

Nimeni nu poate atinge ceva din ceea ce este prea sus (de înţelegerea sa).

Nimeni nu poate vedea Adevărul, dacă trăieşte în minciună.

Nimeni nu poate şti ceva, dacă nu are cunoaştere.

Nimeni nu poate să zboare, dacă nu cunoaşte zborul.

Nimeni nu poate să înţeleagă ceva anume, dacă nu vrea să înţeleagă.

Nimeni nu poate să dea, dacă nu are ce să dea.

Nimeni nu poate primi ceva, dacă nu i se cuvine.

Nimeni nu are voie să ceară ceva ce nu ştie preţu-i.

- Nu căutaţi steaua dimineţii când nu ştiţi să o deosebiţi de o floare.
- Nu căutaţi soarele printre nori, când el ar putea să fie în inima voastră ca trăire, căci nu veţi găsi decât ape tulburi şi necuprinse încercări.
- De ce vă doriţi Adevărul, când nu sunteţi pregătiţi să-L primiţi? Mai întâi căutaţi în necuprinsul vostru şi vedeţi de veţi putea cuprinde valoarea unui nou venit.
- Când veţi înţelege să fiţi ce nu aţi fost, veţi şti să preţuiţi o binecuvântare.
- Ce este întrebarea fără răspuns?
- Ce poate fi răspunsul fără binecuvântare?

- Ce poate fi în binecuvântare, dacă nu se găseşte în Adevăr?
- Ce poate fi în Adevăr ca valoare pentru voi, dacă voi nu cuprindeţi înţelepciunea?
- Unde vine şi unde duce trăirea fiecărei fiinţe ce caută, dacă nu poate înţelege mişcarea şi nemişcarea?
- Poate fi trăită mişcarea fără repaus?
- Poate fi înţeles cuvântul, dacă cel ce ascultă nu preţuieşte valoarea lui?
- Unde duce neascultarea şi ce poate aduce ea în destinul unui om?
- Unde începe viaţa şi unde sfârşeşte ea?
- Ştiţi voi ce înseamnă a fi viu?
- Ştiţi voi ce înseamnă manifestarea Luminii prin Lumină?
- De toate acestea le-aţi cunoaşte, aţi fi înţelepţii acestei lumi, ce sunt ca manifestare a binecuvântării Lui Dumnezeu.
- Ca să recunoaşteţi şi să înţelegeţi fiecare întrebare şi răspuns, trebuie să veniţi la masa Lui Dumnezeu şi să plecaţi, pentru a veni atunci când sunteţi flămânzi şi însetaţi de Adevăr.

Pildă

Un om voia să cuprindă Adevărul şi Înţelepciunea şi s-a apropiat de un înţelept. A stat în preajma lui şi asculta ce spune el.

Trecut-a multă vreme, şi ascultarea lui era ca o făclie aprinsă ce ardea mocnit chiar uneori, dar asculta. Într-o zi, acesta plecat-a-n lume crezând că el e înţeleptul acestei lumi şi cuvânta în dreapta şi-n stânga sa, şi cuvânta în pasul lui ‘nainte şi ‘napoi. Toţi se-ntrebau cine este el.

- Eu sunt cel ce sunt, venit-am, căci aşa mi s-a promis să fiu alesul, de voi învăţa.

Dar steaua lui apus-a într-o zi. A vrut să atingă steaua vieţii, dar mult prea sus a fost aceasta de cuprinsul său. A vrut să ia şi pasul călătorului prin timp şi nemurirea celui ce i-a dat speranţa şi-mplinirea, dar a uitat ceva: că cel ce i-a dat nu era atins prin nemurire de fapta neîmplinirii celui ce nu a înţeles a fi ce trebuie să fie.

Morala: Niciodată să nu te-nalţi mai mult decât poţi!

Pildă

Zis-a cucul către pui:

- Voi aţi crescut în cuibul altora, căci v-am lăsat să fiţi ce eu nu am putut ajunge. De ce urmaţi păşirea mea?

Şi puiul spuse:

- Nu pot să fiu ce eu nu sunt. Nu pot să duc ce n-am adus. Nu pot să dau din ce nu am, căci semăn cu tine şi sunt tot cuc!

Morala: mai bine fiţi voi aşa cum sunteţi. Firescul nu e mai preţuit? Nu mai imitaţi, căci nu sunteţi papagali, maimuţe. Numai regnul uman are mental!

Pildă

Zis-a gândul către căutare:

- De ce nu vrei să găseşti cuprinsul meu? Şi căutarea spuse:

- De ce vrei tu să fiu fără răspuns, când eu aduc dorinţa de-mplinire?

Dar căutarea a-nţeles şi a răspuns:

- Tu vrei ca omul să se-nalţe doar prin ceea ce ai dat?

Şi gândul:

- Printr-un cuvânt manifestat. De n-ar fi regăsirea, tu nu ai da nimic!

Morala: Ego-ul şi dorinţa, lupta dintre ele. Cine poate învinge? Nu omul? Dacă ele sunt prea mari. Lasă dorinţa să vină, să se manifesteze, iar ego-ul să-nceteze.

- De ce nu căutaţi în prezentul vostru trecutul?

  De ce nu căutaţi bucuria în ceea ce puteţi cuprinde prin privire, simţire şi trăire?

  De ce nu daţi valori din aşternutul vieţii şi nu aduceţi peste locul aşteptării visarea şi-mplinirea? Căci, dacă aţi da, voi aţi avea ce n-aţi avut!

  De ce căutaţi în ochii celor din jurul vostru nemurirea, când ea e doar în voi şi-n necuprinsul Creaţiei Lui Dumnezeu?

  De ce doriţi iubirea, când nu sunteţi pregătiţi să o cuprindeţi? De ce luaţi din ea doar ce vă place?

- Ce faceţi voi cu şansa vieţii voastre?

  Ce faceţi voi cu căutarea?

  Ce faceţi voi cu regăsirea?

- Unde poate duce păşirea voastră, dacă nu vreţi să fiţi o căutare şi o regăsire în acelaşi timp?

- Aţi uitat să folosiţi cuvântul! Limbajul spiritual este aparte! Încărcătura se dă prin metaforă. Dacă nu ai noţiunea de metaforă, nu poţi cuprinde noul ca valoare venit printr-o Învăţătură. Nu poţi lăsa în pasul omului hăul prin simplitatea unor cuvinte fără încărcătură, căci omul nu ar regăsi speranţa, totul ar fi deşertăciune.

- Aţi pierdut esenţa vieţii. A trebuit să dau din plus mai mult plus, din cuprinsul împlinirii mai mult.

  De aceea aveţi boli, suferinţe, neînţelegeri, pentru că nu sunteţi în armonie cu universul. Bărbatul nu e bărbat,

femeia nu e femeie, e un amestec, o îmbinare nedorită! Unde e Adevărul? La om sau la Dumnezeu?

Dar dacă Dumnezeu a lăsat spre nemurire Adevărul ca împlinire pentru om, de ce cuprinsul omului nu vrea să cuprindă ce întâia dată i s-a dat?

Nu sunteţi în armonie cu Universul!

- Eu sunt acelaşi: desculţ, îmbrăcat, lovit, sunt acelaşi…voi?
- Spuneţi că aţi obosit? Mişcarea nu e continuă? Dacă mişcarea ar obosi? Prin nemişcare vine moartea.
- Acela câştigă, care-i demn.
- Unde găsiţi fericirea? – Lângă cei fericiţi. Valorile sunt între valori, uneori. Valoarea este valoare şi rămâne, dar nu uitaţi întotdeauna să discerneţi, să analizaţi, dar nu prin raţiune, ci prin simţire şi trăire.
- Cea mai puternică sabie este cuvântul.
- Sabia este simbolul puterii şi al adevărului.
- Câţi înţelegeţi că trebuie să vă înălţaţi? De ce vă târâţi ca şerpii?
- Eu vă tot spun, dar dacă voi nu puneţi în practică, veţi ajunge la un rezultat?

Sutre

1. Locul binecuvântării rămâne o valoare doar dacă rămâne aşa cum a fost binecuvântat.
2. Cine bate la poarta căutării poate deschide uşa regăsirii.
3. Cine caută în căutare poate să ajungă în regăsire.

- Nu da mai mult decât poate cuprinde cel de lângă tine. Găseşte cuvântul potrivit pentru a aduce pace peste Locul Aşteptării.

- Gestul e un semn ce poate aduce un foc. Continuarea lui poate aduce mistuirea, tot prin foc.
- Nebunia acestei lumi nu poate fi oprită de nebuni. Totul trebuie rezolvat cu înţelepciune.
- Cât timp ai un regim alimentar cu carne şi ouă, nu poţi pătrunde în alte dimensiuni.
- Voi sunteţi deştepţi, dar nu ştiţi. Descoperiţi-vă şi veţi rămâne descoperiţi.
- E bine să fii acelaşi om şi în lumină, şi în întuneric. Să fii demn în toate situaţiile.
- Nu toţi cei ce spun „Doamne” sunt ai lui Dumnezeu.
- Nu toţi cei ce spun „iubesc” cunosc iubirea.
- Nu aveţi noţiunea de păcat şi ne-păcat, de adevăr – neadevăr, de iubire – ne-iubire!
- Voi spuneţi: Vasile i-a zâmbit Lenuţei, Lenuţa i-a făcut cu ochiul – este păcat. Care e păcat mai mare? Când zâmbeşti şi tragi cu ochiul, sau când încalci legea lui Dumnezeu?
- Eu pot aştepta o veşnicie. Sunt tot acelaşi. Ne întâlnim peste 1000 de ani.
- Soarele, oricât ar vrea norul, tot la fel străluceşte, după nor. Atâta doar că cineva suferă.
- Eu nu vă oblig să Mă credeţi. Eu vă întind o mână. Acela care va cuprinde ceea ce Eu întind, va fi ce sunt şi Eu la Tatăl Meu! Eu vă învăţ să fiţi liberi, dincolo de încătuşarea nerăbdării şi a necunoaşterii. Întind mâna către toţi aceia ce se pot smulge din rădăcina ne-mplinirii, şi las mâna întinsă către aceia care pot să se înalţe către necuprinsul Iubirii lui Dumnezeu!
- Dar înainte ridicaţi piciorul. Veţi păşi oricum. De ce să ocoleşti când poţi să mergi pe calea dreaptă?
- Cercul este o mişcare continuă ce te obligă să treci prin acelaşi loc de mai multe ori.
- Las mâna peste cei ce vor să se înalţe peste cuprinsul necuprins al iubirii lui Dumnezeu.

- Degeaba te rostogoleşti, dacă nu ştii să fii o roată.
- Degeaba vrei să te aperi, dacă nu ai cu ce.
- Degeaba vrei să afli Adevărul, dacă trăieşti în neadevăr.
- De ce te oglindeşti în necuprinsul unui hău? Tu ştii ce poţi s-aduci? De ce iubeşti trecător? De ce te însemni cu ce e trecător?
- De vreţi să vedeţi adevăratul adversar, daţi măştile lui jos şi veţi învinge!
- Cuvântului nu trebuie să-i pui căciulă, ci să-l asculţi!
- Un pictor (Matice) a pus bărbatul pe un cub, şi femeia pe o sferă… meditaţi!
- Ştiţi cum se cucereşte o femeie? – Iubind-o!
  Ştiţi cum se menţine iubirea? – Trăind-o!
  Ştiţi cum se trăieşte iubirea? – Prin împlinire!
  Ştiţi cum se împlineşte iubirea? – Prin cunoaştere!
  Ştiţi cum se cunoaşte iubirea? – Meditând şi cercetând!
- Niciodată să nu vă jucaţi cu iubirea! E singura ce nu poate ierta batjocura. E singura ce nu cuprinde minciuna. E singura ce poate aduce schimbarea, dacă i se aduce aceeaşi măsură, adică totul.
- Iubirea cere dăruire, cere iubire, cere renunţare.
  Iubirea este împlinire, dăruire, trăire şi bucurie.
  Iubirea este atunci când simţi respiraţia partenerului tău, gândul lui, vibraţia lui, împlinirea lui. Altfel, nu este iubire.
  Nu vă îndrăgostiţi, iubiţi! Dar nu vă ataşaţi, nu vă îngrădiţi!
- O picătură pusă în ocean poate schimba valoarea oceanului!
- Valoarea rămâne valoare, indiferent de o înţelegeţi sau nu. La fel învăţătura. (De ai o maşină frumoasă şi nu ai permis de conducere, degeaba!) Valoarea este acolo unde poate să rămână ca un înţeles al unui nou venit!

- De vreţi să fiţi un zbor către înaltul Cerului, deschideţi-vă aripile cunoaşterii.
- De vreţi să fiţi cuprinsul zilei, aduceţi soarele în inimile voastre şi cei ce vă vor vedea, vor spune, doar ca pentru ei: „Găsit-am pe Dumnezeu în cei de lângă noi!" şi se vor bucura.
- Nimic nu-l poate face pe om să rătăcească, decât dacă vrea el. Nici Dumnezeu nu-l obligă pe om, cu atât mai mult altcineva!
- Cei drepţi pot sta şi strâmb! Cei strâmbi nu pot sta drept. Fiţi drepţi! În strâmbătatea voastră rămâneţi tot aşa. Nu veţi putea fi drepţi fără cunoaştere. Fiţi drepţi în strâmbătatea voastră.
- Adevărul este în voi, dar dacă nu trăiţi în el, nu-l puteţi cuprinde.
- Iubirea e în voi, dar dacă nu iubiţi, ea stă încătuşată.
- Nu-i vina Mea că nu vreţi să cuprindeţi băutura vieţii.
- Nu-i vina Mea că nu vreţi să cuprindeţi mâncarea binecuvântată.
- Să ia fiecare cât poate să ia, dar să se mulţumească cu ce a găsit.
- Cum trebuie spusă o rugăciune? – Cu nădejde!
- Cum trebuie trăită o rugăciune? – Prin binecuvântare!
- Atunci veţi avea totul, când veţi preţui şi necunoaşterea.
- Veţi şti să preţuiţi când nu veţi avea. Mai bine preţuiţi când aveţi.

Podul – legătura între nou şi vechi, între cunoscut şi necunoscut.

Poarta – o cale către cunoaştere, ea trebuie deschisă cu o cheie.

Cheia – mantra dată de Maestru.

- Acela care caută şi vrea ca să găsească, va găsi! Când vreţi ca să găsiţi ceva, căutaţi ca să găsiţi!
- A trăi în Adevăr – a fi viu prin cercetare, înălţare, căutare, meditaţie cu Dumnezeu!
- A fi în Adevăr înseamnă a înţelege valoarea Lui, a-L respecta, a trăi în Adevăr (a trăi în cercetare, înălţare, comuniune cu Dumnezeu).
- A găsi prin căutare – împlinirea fiinţei ce dă un nou sens vieţii!
- Împlinirea – contopirea fiinţei cu Divinul.
- Măreţia Lui Dumnezeu poate fi văzută prin binecuvântările Sale!

  Măreţia Lui Dumnezeu poate fi văzută în Creaţia Sa!

  Măreţia Lui Dumnezeu poate fi cuprinsă prin Iubirea pe care o are pentru ceea ce a creat!
- Ignoranţa înseamnă neiubire.
- Cine vrea să înveţe, să vină la mine. Am venit ca să veniţi la mine. Eu sunt marele dar de la Tatăl pentru voi…
- Aveţi ceea ce dăruiţi.

*** * ***

28 iulie Foc de tabără

Iubirea ca valoare e necondiţionată, ea este valoarea ce rămâne şi dincolo de materia densă ce te urmăreşte şi conduce spre vârful piramidei.

Iubirea ca valoare poate fi trăită doar dacă sunt împlinite Atributele Iubirii, în ordinea scrierii lor!

Dumnezeu demonstrează încă o dată că vă iubeşte, deşi El nu trebuie să demonstreze nimic. El este Cel ce este.

El există şi se manifestează prin om, prin tot ceea ce ne înconjoară, prin focul ce arde!

În voi există El şi El vă cheamă. Ce aşteptaţi?

Dumnezeu este totul şi mai mult de atât. În întuneric El este la fel ca şi în Lumină, este tot Lumină. El poate coborî în adâncuri şi acolo El tot Dumnezeu este.

Ce-ar face noaptea fără zi? Ce-ar face ziua fără noapte?

Adevărul, şi-n minciună dacă merge, El tot Adevăr rămâne! Şi Lumina, oricât ar fi întunericul de mare, tot Lumină rămâne…căci steaua de pe cer n-o poate lua nimeni, decât Acela care o are. Nimeni nu poate lua locul nimănui. Nimeni nu poate fi ceea ce nu este. Căci scris este, ca un blestem pentru aceia care nu cunosc: „Blestemat fie acela care spune că este ceea ce nu este!”

Eu mărturisesc: SUNT CEL CE SUNT!

Voi cine sunteţi? Aveţi curajul să mărturisiţi? Cine sunteţi voi? Atenţie: vă leg de acest blestem! Ca pe un semn să nu păşiţi pe o cărare necunoscută, să nu grăbiţi a vă înălţa când nu aţi cunoscut zborul, prin cuprinsul unei trăiri ca o valoare dată printr-un adevăr venit ca o binecuvântare.

Sunt Începutul şi Sfârşitul! Şi nu mă tem să spun asta. Voi cine sunteţi?

Sunt Cel ce trebuia să vină şi am venit! Ce aţi crezut?

Puteţi voi judeca Judecătorul?

Puteţi voi condamna pe Cel care a venit să vă condamne sau să vă binecuvânteze?

Eu am venit să dau şi am venit să iau! Am venit să duc şi să aduc ce alţii nu au dus şi n-au adus!

Am toiagul, am Lumina, am şi Adevărul, şi Cuprinsul Necuprins al Aceluia ce m-a trimis!

Eu sunt Cuvântul! - Ignoraţi Cuvântul?

Domnul este Iubire, Adevăr, Blândeţe şi Iertare, Împlinire şi Împăcare.

Bucuraţi-vă că existaţi!

Bucuraţi-vă că sunteţi aici!

Mulţumiţi-I Lui Dumnezeu pentru fiecare dimineaţă; când vă treziţi, ziceţi: „Doamne, mulţumesc că eu exist, că m-am trezit. Îţi mulţumesc pentru bucuria pe care mi-ai dat-o, să deschid ochii, să văd Lumina zilei…!”

Mulţumiţi-I Lui Dumnezeu pentru tot ceea ce vă dă în pas, pentru că nimic nu este întâmplător.

Mulţumiţi-I Lui Dumnezeu pentru că vedeţi, auziţi.

Mulţumiţi-I Lui Dumnezeu când vă puteţi bucura de toate.

Mulţumiţi-I Lui Dumnezeu pentru fiecare încercare, trăire a voastră, pentru că în materia densă toate sunt spre a evolua.

Mulţumiţi-I Lui Dumnezeu când pierdeţi ceva, pentru că nimic nu este întâmplător.

Trebuie să fiţi voi, indiferent ce se întâmplă. Să fiţi demni! Fiţi voi şi veţi vedea ce-nseamnă a fi cuprins în necuprins.

Şi iadul face parte din Creaţia Lui Dumnezeu. Dumnezeu se găseşte în toate. De cine veţi putea voi să fugiţi? Unde? Nu e mai bine să rămâneţi în Dumnezeu şi El se va manifesta prin voi?

Nu vă îndrăgostiţi, ci iubiţi!

Nu vă îndrăgostiţi, căci nu veţi cunoaşte Adevărul. Iubiţi şi veţi cunoaşte dragostea, doar dacă iubiţi.

Nu căutaţi grâul în mlaştină.

Nu căutaţi pâinea în casa săracului…

Aveţi doar ceea ce voi dăruiţi. Numai cine dăruieşte, are.

Dacă arunci o piatră în lac, va face valuri care vor dispărea, dar lacul nu va mai fi acelaşi; în el există piatra. Aşa şi voi, oriunde aţi merge, aţi lăsat sămânţa ce va da un rod. Ce rod va da sămânţa voastră? Gândiţi-vă ce puteţi aduce prin cuvântul vostru: sminteală sau binecuvântare…

Cât de mult timp îţi trebuie să îndrepţi ceva strâmb! Cât de greu reabilitezi pe cineva batjocorit!

Fiţi demni pe calea voastră!

30 iulie

Sunteţi religioşi, nu credincioşi!

Nu aveţi noţiunea de iubire, demnitate. Nu ştiţi să vă eliberaţi de griji. Nu ştiţi să vă respectaţi Maestrul. Nu ştiţi ce înseamnă a fi în preajma unui Maestru. Nu ştiţi să ascultaţi. Nu ştiţi să împliniţi ce se spune.

Oare în casa Lui Dumnezeu este dezbinare?

La Dumnezeu "Da" e „Da" şi „Nu" e „Nu"!

Dumnezeu nu dezbină în casa Lui!

Cum puteţi crede că Tatăl şi Fiul nu sunt una?

Cum puteţi crede că manifestarea Lui Dumnezeu nu mai este peste Trimisul Său?

Cum puteţi crede că Avatarul nu mai este Avatar?

Dacă manifestarea Lui Dumnezeu există ca o valoare a Binecuvântării Lui Dumnezeu, atunci necrezând în cuvântul Lui, mai credeţi oare în Dumnezeu?

Nici satan nu scoate pe satan.

Nici Dumnezeu nu-şi schimbă Fiii aşa cum cred unii!

Nu vă întoarceţi împotriva Maestrului! Este scris: „Trebuie să lupţi pentru numele Maestrului, pentru Maestrul tău! Nu vă întoarceţi împotriva celor care v-au învăţat!

Dacă te revolţi împotriva Maestrului, mai poţi fi numit discipolul său?

Cine este elevul Meu? – Acela care împlineşte. Acela care doreşte să se înalţe.

Nu ştiţi cât pot să dau! Nu ştiţi cât pot să iau!

Voi încă nu ştiţi ce pot să vă învăţ, să vă dau, să vă arăt.

Avatarul este manifestarea Lui Dumnezeu în trup de om.

Cum vrei să faci curăţenie într-un grajd, dacă nu intri în el?

Cum poţi să speli o farfurie fără să te murdăreşti pe mâini?

Cum poţi să te bucuri de anumiţi elevi, să te bucuri de ei în soare, dacă nu-i scoţi din mocirlă?

Cum vrei să ai un diamant, dacă nu-l şlefuieşti?

* * *

Foc de tabără

Să fiţi un rug aprins, dar nu înalt; focul din voi să fie mare!

E nevoie de echilibru. Echilibrul voi îl aduceţi.

Gândiţi-vă la soare! Cât de mult trimite El Lumina către voi! Raza soarelui vă încălzeşte, dar vă poate şi arde. La fel iubirea vă poate aduce binecuvântarea, dar şi blestemul, când e prost înţeleasă.

Un om obişnuit îşi manifestă iubirea în ordinea inversă a Atributelor Iubirii.

Un Maestru îşi va manifesta iubirea ca valoare, susţinută de către atributele ei. Niciodată Maestrul nu-şi va manifesta altfel iubirea. Maestrul îşi manifestează iubirea ca valoare folosindu-se de Atributele Iubirii, în ordinea scrierii lor. Va începe cu smerenia, va continua cu răbdarea, apoi cu îngăduinţa, cu iertarea, cu împăcarea, apoi cu dragostea, doar dacă este necesar.

Gândiţi-vă la ceea ce aţi putea să fiţi prin rugăciune, prin meditaţie, prin cunoaştere. Cunoaşterea vine prin studiu şi meditaţie. Studiul nu poate fi făcut dacă nu este Învăţătura. Învăţătura nu poate fi dacă nu este un Guru. Guru nu-şi poate manifesta bucuria, dacă nu are elevi. Un adevărat Maestru,

Guru are puţini elevi. El este pretenţios. El dă valori acolo unde ele pot fi preţuite. Mâna Lui e mereu întinsă, dar nu toţi ştiu să o cuprindă. Maestrul arată zborul, dar va zbura acela care vrea să înveţe.

Cum vine cunoaşterea? - Prin cercetare, căutare, ascultare. Ascultarea înseamnă viaţă; neascultarea moarte este.

Dacă sunteţi o cruce, puteţi să vă ignoraţi?

Nu mai doriţi şi veţi avea. Dorinţa fiind prea mare, nu puteţi preţui. Valoarea poate fi preţuită atunci când poţi s-o ai şi poţi să te lipseşti de ea. Atunci te poţi bucura de ceva, când poţi renunţa la acel ceva. Căci numai renunţarea te înalţă. Şi numai dăruind, înveţi să primeşti.

Acela care primeşte, trebuie să ştie să renunţe. Acela care renunţă va avea ce nu a avut.

Înţelepciunea nu vine peste noapte. Ea este ca o binecuvântare peste Templul vostru, lăsată de la început, dar dacă nu găseşti cheia Marii Porţi, nu poţi pătrunde în tainele Templului tău. V-am dat chei, v-am învăţat să le folosiţi, dar dacă voi le ţineţi ascunse în buzunarele voastre, vinovată este înţelepciunea că nu se manifestează prin cuvântul vostru? Vinovată este înţelepciunea că stă departe de voi?

Vinovat este Dumnezeu că nu vreţi să-L cunoaşteţi? Vinovat este Dumnezeu că nu vreţi să vă apropiaţi de El? Uşa Binecuvântării Sale e întotdeauna deschisă şi masa e întinsă!

Câţi pot să fie la masa Lui Dumnezeu?

Câţi au cunoscut această bucurie?

Câţi dintre voi se cunosc cu adevărat?

Cine poate spune: „Sunt acela care sunt!”?

Câţi dintre voi înţeleg iubirea aşa cum este ea?

Câţi dintre voi ştiu să o cuprindă?

Câţi pot să o înţeleagă aşa cum se manifestează ea?

Câţi au gustat-o?

Câţi aţi simţit dulceaţa ei?

Câţi dintre voi ştiu ce înseamnă a primi şi a dărui?

Câţi dintre voi ştiu să se bucure de bucuria aproapelui?

Câţi cunoaşteţi binecuvântarea răbdării, a îngăduinţei, a iertării, a împăcării?

Câţi ştiţi ce-nseamnă a şti?

Câţi ştiţi ce-nseamnă a cunoaşte?

Câţi ştiţi ce-nseamnă a trăi în Adevăr?

Câţi cunoaşteţi Adevărul ca valoare manifestată prin trăire şi simţire?

Cine poate cunoaşte Adevărul? – Numai acela care trăieşte în adevăr.

Cine înţelege a trăi? Cine cunoaşte trăirea prin Adevăr? – Acela care s-a lepădat de sine.

Ce înseamnă lepădarea de sine? Unde începe şi unde sfârşeşte ea? Răspundeţi-vă singuri.

Pildă

O floare se-ntreba de ce suratele ei au altă formă şi ea e unica venită printre ele şi necunoscută. Cum toate se-ntrebau cum a ajuns aceasta printre ele, venit-a şi răspunsul ei, în faţa lor, şi el suna aşa:

- Eu par plăpândă, dar eu am ce voi n-aveţi. Eu par plăpândă, dar dau ce voi n-aveţi. Eu sunt venită să împlinesc ce voi n-aţi împlinit. Sunt mică, dar măreaţă sunt prin fapta mea, căci ştiu Cântarea Bucuriei şi împlinirea este-n pasul meu şi-al vostru, de veţi căuta în mine Adevărul Aceluia ce m-a trimis.

Şi una dintre flori, mai îndrăzneaţă-i zise:

- Cu ce eşti tu altfel? Petale ai, şi frunze, şi culoare, şi nu prea mare eşti.

Dar, floarea unică îi spuse:

- Sunt unică în felul meu şi n-am aicea lângă mine nici un frate, căci dincolo de adevărul meu şi al vostru este Cel ce m-a trimis.

- Şi cum ne spui aşa şi ne vorbeşti?! Strigară toate-n cor.

Şi ea, zâmbind, le zise lor:

- Eu plec şi pot veni când vreau. Sunt unică în veşnicia mea şi voi veni când veţi putea primi ce pot să dau acum şi altădată.

Ce poate fi mai bun? Ce poate fi mai amar în pasul omului? Bucuria sau semnul de întrebare fără răspuns?

Bucuria este o manifestare trăită.

Ce e întrebarea fără răspuns?

Întrebarea fără răspuns este rătăcirea.

Întrebarea fără răspuns este înnoptarea.

Întrebarea fără răspuns este ne-dorinţa împlinirii.

Întrebarea fără răspuns este păşirea necuprinsă ca nonvaloare prin tristeţea retrăită prin repetate reveniri.

Întrebarea fără răspuns este teama ne-găsirii.

Întrebarea fără răspuns este teama ne-mplinirii.

Întrebarea fără răspuns este necunoaşterea voastră.

Aş putea spune la infinit…

Întrebarea e fără răspuns pentru că nu ştiţi.

Eu v-am dat răspunsul şi ea dispare ca nonvaloare; dispare prin noul ce a venit ca o valoare nouă.

În voi e totul: şi bucuria şi tristeţea, şi întrebarea, şi răspunsul. Voi sunteţi totul, dar în acelaşi timp şi nimic, de nu vreţi să fiţi totul.

Acela care uită ce a primit prin însăşi viaţa sa, nu e demn să cunoască continuarea. Voi trebuie să continuaţi ce a început Dumnezeu. Dumnezeu a făcut din fiecare un început. Cu cât mai multe începuturi, cu atât mai multe împliniri.

Fiecare pas trebuie să fie un început şi o împlinire… Totul este mişcare.

Nu doresc să reacţionaţi. Orice acţiune e ca o binecuvântare, pentru că o acţiune este controlată.

Lecţie

Fiecare trăire aduce noul doar dacă împlinirea se realizează. Ce poate fi adevăr în ceea ce este venit?

a. noul ca înţeles.

b. căutarea în sine ca o regăsire sau ca o dorinţă de a se regăsi împlinirea.

c. toate la un loc pot să fie, dar pot fi ignorate.

d. nimic din toate acestea nu trebuie împlinite, căci şi aşa scara valorilor este o continuare a fiecărui pas trăit.

e. toate sunt, toate ar putea să fie şi toate la un loc nu pot valora nimic, dacă cel ce caută nu este hotărât să împlinească trăirea căutării.

Învăţătură

Fiecare nou venit ca o valoare poate fi acceptat atâta timp cât cei ce îl cunosc ştiu să-l preţuiască. Dar timpul întotdeauna păstrează valoarea, pentru că nimic nu poate fi pierdut.

De ce? – Fiecare cuvânt are vibraţie; fiecare punct, linie, cuvânt scris are o anumită valoare. Tot ce faceţi rămâne, chiar dacă vi se arde karma, informaţia rămâne. Tu eşti eliberat de cele trăite, ca fiinţă nu mai suporţi încărcătura negativă, ci doar te-ai îndepărtat de ea. Ea rămâne undeva pentru a se întoarce în caz că tu renunţi la Adevăr.

Dacă ţi s-a ars karma, nu te mai întoarce în trecutul tău, pentru că aduci prezentului trecutul şi nonvaloarea.

Trăiţi prezentul ca o valoare, ca o bucurie, ca să vă puteţi bucura de viitor. Numai cine poate trăi în prezent, se poate bucura de viitor. Trăiţi clipa, pentru că dacă o pierdeţi, nu vă veţi mai întâlni cu ea.

Temă

Floarea căutării adus-a semn de întrebare în pasul florii regăsirii, şi ea se întreba: „De ce mi s-a adus ca împlinire întrebarea, când eu am fost, chiar până ieri, răspunsul?”.

Şi floarea căutării-i zise:

- De ce n-ai fi ce nu ai fost?
- Dar sunt aceea care sunt!
- Şi, totuşi, fii ce nu ai fost şi vei vedea ce-nseamnă a fi!

Care este morala?

De ce trebuie să alergi la Dumnezeu, când El este lângă tine?

De ce trebuie să strigi la El, când suficient e să gândeşti?

De ce trebuie să transpiri căutând ceva, când poţi să mergi încet şi vei găsi mai repede.

Pildă

(Cuprinsul nopţii zise către dimineaţă:)

- De ce venit-ai tu mai repede decât m-am aşteptat?

Şi ea îi spuse lui:

- De-aş sta o clipă-n căutarea mea, n-aş fi o regăsire ca o împlinire pentru amiază zilei.

- Dar ce am eu, pentru ea?

Amiaza zilei-i spuse:

- De n-aş fi eu, tu n-ai mai exista, căci prin cuprinsul meu aduc o bucurie în asfinţit acelora ce ştiu să primească bucuria.

Şi asfinţitul a strigat:

- Şi eu trezitu-m-am la timp să las în urma mea cuprinsul serii, ca noaptea ce va veni s-aducă peste om liniştea-mplinirii.

- Ce-mi pasă mie, zise primul dintre toţi; şi pot să fiu chiar ultimul de vreau.

Şi zorii zilei scuturatu-l-a, zicându-i:

- Nu căuta în locuri ne-găsite. Să fii valoarea începută şi noi vom fi în tine şi tu în noi, şi-atunci şi omul, căci lui îi slujim cu toţii. Va fi şi el ce nu a fost şi ce am vrea să fie.

- Şi care-i tâlcul? spuse primul dintre toţi.

- În tine este totul: şi tâlcul, şi-ntrebarea, şi răspunsul, şi bucuria, şi căutarea, şi regăsirea, totul.

- De ce în mine?

- Căci tu eşti începutul.

Aşa şi omul, e-nceputul unei binecuvântări. Oare nu Dumnezeu a pus tot ce-i frumos, suflând peste el Duh şi l-a făcut microuniversul?

Toată Creaţia este în fiecare om.

Dumnezeu este în voi ca manifestare.

Dumnezeu este în voi ca bucurie.

Dumnezeu este în voi ca iubire şi-nţelegere.

Fiţi ce nu aţi fost şi veţi vedea ce-nseamnă a vă îndumnezei. Dar nu veţi putea fi Dumnezeu nicicând, chiar dacă El este în voi şi voi în El. Tot valoare creată veţi rămâne, dar binecuvântare şi împlinire ca început. Căci veţi fi mişcare continuă spre înălţarea Creaţiei Sale.

De exemplu, lemnul evoluează prin ardere. Poate rămâne cărbune sau poate ajunge la cenuşă, care este noul ca valoare într-un alt regn. Vedeţi ce înseamnă a înmulţi fiinţa? Veţi spune: de unde sunt suflete? Câţi se nasc şi câţi mor! Un singur lemn, arzând, câte fiinţe creează! Fiecare fir de praf de cenuşă e o nouă fiinţă, ce va evolua începând de la regnul mineral până la regnul uman.

Aceasta e înţelepciunea Lui Dumnezeu: creează totul cu ajutorul vostru. Voi participaţi, vrând-nevrând la Creaţia Sa.

Pildă

Un om se învârtea în cercurile înalte, căutând răspunsul la întrebări necunoscute de către alţii, ci doar de către el (ştiute), dar în gândul lui acestea rămâneau. Cum nimeni nu ştia ce el gândea, lui nu-i venea răspunsul. Şi după un timp, el zise, ca pentru sine: „Eu caut şi nu găsesc, şi-ntreb, dar nu rostesc. De ce aceia ce-s lângă mine nu înţeleg ce eu gândesc?

Şi aşa, în fiecare zi din pasul său căutând răspuns la întrebările gândite, şi negăsind, s-a revoltat şi-a zis: „Eu nu mai caut şi nu aştept să vină nimic la ceea ce-am gândit!"

Şi bine nu rosti, şi ce să crezi? S-a luminat, căci răspuns la toate gândurile venit-a imediat.

Morala: când nu vei mai dori, ţi se va da totul, că ştii să preţuieşti. Nu mai doriţi şi veţi avea. Cu cât doriţi mai mult ceva, nu veţi putea primi, căci nu veţi şti să preţuiţi. Dorinţa, fiind prea mare, greşiţi în pasul următor. Valoarea nu poate fi preţuită decât numai atunci când poţi s-o ai şi te poţi elibera de ea. Atunci te poţi bucura de ceva, când poţi să renunţi la acel ceva. Pentru că numai renunţarea te înalţă. Şi numai dăruirea te învaţă să primeşti. Acela care dă, primeşte. Acela care primeşte, trebuie să ştie să renunţe. Acela care ştie să renunţe, întotdeauna va avea ce nu a avut.

Pildă

Un înţelept zicea:
- Eu ştiu că am învăţat.

Şi un copil îi zise lui:
- **Eu ştiu că n-am învăţat.**
- **Cum ştii?**
- **Eu ştiu că tu ştii.**
- **Măi, tu eşti mai înţelept ca mine!**
- **Nu eu am spus, tu!**
- **Cum adică, şi tu eşti înţelept, copile?**
- **Da!**
- **De ce?**
- **Că-s lângă tine!**

Dar ştiţi de ce? De ce e bine să fii copil? – Inocenţa! Asta e! Mai mult, dacă eşti lângă Dumnezeu mereu, nu ştii totul? Prin prezenţa Dumnezeirii, tu devii un Semi-zeu.

Pildă

Izvorul zis-a către apă:

- Eu dau cuprinsul tău şi tu, prin mişcarea în sine, aduci valoarea necuprinsă prin tot cuprinsul retrăirii tale ca nou. Şi mulţi veni-vor către tine şi vor iubi iubirea mea.

Şi apa zise:

- A mea!

Izvorul:

- Nu, să nu mai spui aşa. Căci eu sunt tu şi tu eşti trăirea mea.

- Cum? spuse apa. Nu vezi că am un nume?

- Da, dar eu sunt începutul tău.

Care este morala?

Morala este următoarea: acela care uită ce a primit prin însăşi viaţa sa, nu este demn să cunoască continuarea. Dacă Dumnezeu v-a făcut şi a suflat peste voi Duh, a pus începutul Binecuvântării Sale. Ce trebuie să faceţi voi? – Să continuaţi ce El a început!

Dacă izvorul a început ceva, ce este apa? – Continuarea lui şi binecuvântarea acelora ce intră în cuprinsul lui.

Aşa şi voi: Dumnezeu a pus în voi totul, a făcut din fiecare un început. Cu cât mai multe începuturi, cu atât mai multe sfârşituri şi împliniri. Deci, o înlănţuire de începuturi – o înlănţuire de sfârşituri, nu este mişcarea în sine? Cu cât mai multe începuturi, cu atât mai multe împliniri.

Cum poate fi acest început ca o bucurie în pasul vostru? – Fiecare pas să fie un început şi fiecare alt pas să fie o continuare şi o împlinire. Mai poate fi un sfârşit în trăirea voastră? Nu e o continuă mişcare şi o retrăire veşnică?

Pildă

Floarea de "nu-mă-uita" a zâmbit, ca pentru sine şi zâmbetul ajuns-a în gândul unui fluturaş şi el s-a-ntors din zborul său şi-i spuse:

- **Aş vrea să mă aşez pe cuprinsul trăirii tale, dar nu îndrăznesc.**

Şi floarea-i spuse:

- **De ce? Că sunt de "nu-mă-uita"?**
- **O, nu! Respect valoarea ta!**

Aşa şi Eu, respect cuprinsul trăirii tale.

Pildă

Necuprinsul unei căutări a răsturnat valoarea necuprinsă a unui nou venit, zicând:

- **Tu poţi să fii continuarea împlinirii mele, dar dacă ei sunt necuprinşi într-un cuprins al tău, putea-vor să-nţeleagă căutarea mea şi-a ta?**

Cine-s ei? Şi ce e căutarea? Ce-ar putea să fie aceştia prin regăsirea împlinită?

Răspundeţi-mi! Ştiţi voi?

Căutarea poate fi înţeleasă dacă vrei ca să cuprinzi continuarea ei. Ştiţi care e continuarea căutării? – Regăsirea. Şi dacă vine ea, ce poate să urmeze? Ştiţi ce? – Împlinirea. Dacă ea ajuns-a-n pasul vostru, ce poate urma după împlinire? – Manifestarea. Dacă existaţi, de ce nu vă manifestaţi?

Cum vrei să înveţi pe altul, când tu nu ştii?

Cum vrei să dai, de n-ai avut nimic şi nu mai ai? Tu poţi să dai din ceea ce nu-i al tău? Dacă nu cunoşti ce înseamnă a avea, poţi să dai din ceea ce nu ştii? Când tu cuprinzi cărări necunoscute, pot cei ce sunt căutaţi ca binecuvântare să înţeleagă ocolirea ta?

Trupul vostru nu demonstrează prezenţa voastră.

Trupul vostru este doar o amăgire a unui trecut şi-a unui posibil viitor în negura căutării, dacă nu ştiţi să uniţi valoarea aspectului Trinităţii, ca manifestare în trup.

Dacă vă gândiţi undeva, acolo sunteţi cu fiinţa voastră.

*** * ***

31 iulie Foc de tabără

Pildă

Un om căta trecutul şi nu-l găsea pentru singurul motiv că el era-n prezent. Şi se-ntreba mereu: „De ce nu pot găsi trecutul, căci l-am avut?”

Prezentu-i spuse:

- Eşti în pasul meu, nu poţi cuprinde ce-ai lăsat.

- Dar vreau!

- Nebune, stai! îi spuse iar prezentul. Trezeşte-te, căci de-ai mâncat, nu poţi aduce peste masa binecuvântării bucatele din nou, căci nu mai sunt!

Şi omul spuse:

- Vezi ce simplu e c-am înţeles, de mi-ai fi spus de-ntâia dat' despre mâncare, mai simplu mi-ar fi fost ca să cuprind înţelepciunea ta.

Aşa şi unii trăiesc prin raţiune păşirea lor prin lumea karmică şi se întreabă la o neîmplinire de ce nu-s împliniţi.

Dacă nu ceri ceva, de ce trebuie să ţi se dea?

Pildă

O floare pus-a fost din glastra ei într-un pahar cu apă îndulcită şi ea s-a ofilit mai repede decât s-ar fi aşteptat stăpânul ei.

Şi cum s-a scurs viaţa din neînţelesul gândirii omului, lăsat-a trupul jos şi s-a întâlnit cu întrebarea florii, în alt univers. Şi ea, şi el se tot priveau. Într-un târziu, el zise către ea:

- De ce ne-am întâlnit aici şi n-am rămas în lumea cea dintâi, a noastră?

Şi floarea, printr-un zâmbet, i-a răspuns. Şi el n-a înţeles ce-nseamnă a zâmbi. Şi iarăşi a-ntrebat:

- De ce?

Şi ea a zâmbit din nou.

- De ce?

Şi ea a zâmbit din nou.

- De ce zâmbeşti?

Şi-atunci ea îi spuse:

- Căci suntem la fel ca-ntâia dat' în faţă şi faţă-n faţă, în faţa Adevărului şi noi în faţă ca adevăr prin adevăr.

- N-am înţeles, îi spuse duhul omului pierdut.

- **N-ai înţeles, îi spuse duhul florii. Ce simplu e! La Dumnezeu şi eu, şi tu suntem aceia care suntem, doar ai mai mult şi nu-nţelegi. Şi eu puţinul care-l am, îl folosesc. E drept? îi spuse floarea.**

- **O, nu! Îi spuse duhul omului pierdut. Aş vrea să regăsesc trecutul meu şi vreau să împlinesc ce trebuie împlinit. Dar cum să fac să mă întorc unde am fost?**

Şi floarea-i spuse:

- **Toate vin la vremea lor. Şi vor veni.**

Aşa şi voi, nu veţi recuprinde trăirea acestui timp prin noua bucurie ca împlinire, de veţi întreba cuprinse regăsiri în paşii altora, de sunteţi trecători sau aţi rămas prin ne-mplinire un necuprins de căutări.

Nu priviţi în privirea altora!

Nu căutaţi în căutarea celor de lângă voi!

Nu găsiţi în împlinirea oamenilor doar împlinirea, ci regăsiţi în ea valoarea!

Nu căutaţi căutarea negăsirii!

Nu căutaţi căutarea necăutată!

Nu veţi găsi, de vreţi să nu găsiţi nimic; veţi găsi nimicul şi prin nimic veţi fi şi voi nimic.

N-aduceţi prin căutare negăsirea, căci regăsirea nu va fi o cunoscută în pasul vostru. Mai bine staţi să vină semnul de-ntrebare, căci el aduce-n pasul lui răspunsul.

N-aduceţi multe gânduri necuprinse, lăsaţi să fie lacul doar c-un val şi-apoi veţi stăpâni cuprinsul lui şi el va fi oglinda vieţii voastre. Şi n-aruncaţi cu piatra-n el, căci va rămâne ceea ce nu-i de dorit: sămânţa gândului ce poate da un rod ce nu-l mai stăpâniţi, căci ea rămas-a-n gândul vostru, de-aţi lovit cu gândul pârghiei în ochiul cel ce v-a privit.

Ce simplu e când ştii să spui ce trebuie să înţeleagă cei ce-ascultă. Dar dacă nu vor să vadă în cuvântul tău nimic, e vinovat cuvântul?

E vinovată ea, iubirea, că dă, revarsă şi doreşte împlinirea?

E vinovată ea, conştiinţa, că strigă peste pasul vostru ce stă în căutarea neajunsă?

E vinovată dimineaţa că noaptea n-a adus o împlinire peste fiinţa voastră, căci voi din necunoaştere nu aţi ajuns în vârful piramidei şi nici la baza ei, ci-aţi căutat mai jos decât s-ar fi dorit?

Nu-i vinovată căutarea că nu vreţi s-o cunoaşteţi şi regăsirea nu poate să ajungă fără căutare în pasul vostru!

De ce nu vreţi să fiţi ce nu aţi fost?

De ce nu daţi ce-aveţi de dat?

Cum vreţi ca să scăpaţi de ceea ce vă e povară, de nu lăsaţi din gândul vostru căutarea ca neîmplinire?

Cum vreţi să fiţi cuprinse căutări, de nu aduceţi regăsirea ca valoare pentru voi întâia dat' şi-apoi pentru aceia ce vă găsesc?

De ce strigaţi în pustiul sufletelor oamenilor, căci ei nu vă vor auzi?! Strigaţi mai bine către conştiinţa voastră! Şi pentru cei ce vin în pasul vostru, vorbiţi-le în gând, căci altfel ei se vor întoarce şi vor lovi în voi, căci nu vor înţelege ce aţi răspunde prin cuvânt, neştiind ce-nseamnă a fi iubire, înţelegere şi adevăr, şi căutare, regăsire ca împlinire, tot prin adevăr.

Venit-a primăvara, cu bucuria ei şi nu pleca din lumea largă, şi-n vară ea rămas-a peste ea, şi-n toamnă, şi în iarnă, şi-n următoarea primăvară, căci ea se perinda peste cuprinsul tuturor, căci era semnul aşteptat de toate anotimpurile, mai mult se-asemăna cu fiecare dintre ele. Şi ştiţi de ce? Nu ştiţi? De ce nu ştiţi…?

Voi spuneţi că de vine norul vă aşteptaţi la ploaie, e adevărat?

De ce nu ştiţi când este vremea împlinirii, când ştiţi ce alţii nu cunosc?

Ce aşteptaţi de la Cel ce poate da să dea, şi voi doar să luaţi?

Ce aşteptaţi de la Cel ce poate lua, să ia neapărat din ce a dat?

De ce vă e teamă de cuprinsul Său? De ce? Să vă spun eu?

De teama a venit în pasul vostru, voi n-aţi cuprins înţelepciunea.

Teama de a venit în pasul vostru, n-aţi înţeles iubirea şi-mplinirea.

De ce aduceţi neînţelesul?

De ce nu vreţi să fiţi cuprinşi în soare? De ce? De ce? De ce? La infinit putea-voi spune, dar cum îmi veţi da răspunsul?

Vă-ntreb din nou: ce sunteţi voi, ce-aţi fost sau ce aţi vrea să fiţi? N-aţi înţeles nimic? Atunci de ce vorbesc? Să n-auziţi? Când n-oi vorbi, striga-va focul şi piatra, şi copacul, şi dracii chiar, căci au strigat-o pân' acum de multe ori!

Ce aşteptaţi? Vă întreb: ce aşteptaţi? Să dea doar Domnul şi voi veţi spune precum leneşul: posmagi-s moi?

Care este meritul vostru, dacă nu faceţi nimic? Care? Nu vedeţi ce este în jurul vostru? Vreţi să învăţaţi. Dar cum vreţi să învăţaţi? Scriind ca la şcoală şi eu dictând? Aşa nu se va învăţa nimic! Căci raţiunea este aceea ce opreşte gândirea voastră, trăirea şi simţirea. Nu vă ajută să evoluaţi.

Ştiţi voi ce-nseamnă focul?

Ştiţi voi ce-nseamnă apa?

Ştiţi voi ce-nseamnă împlinirea sau neîmplinirea? Ce înseamnă începutul şi sfârşitul?

Ştiţi voi ce-nseamnă început prin început?

N-aţi întrebat trăirea voastră de-aţi meritat să vină peste voi.

N-aţi întrebat simţirea voastră de-aţi meritat să fie binecuvântare ca împlinire pentru ceea ce nu aţi muncit.

Ce ştiţi voi cum se dă şi cum se ia?

Ce ştiţi voi cum se înalţă norul din cuprinsul unui om ca să-l elibereze de trecut? Ştiţi voi ce muncă se depune când rezideşti un templu? V-aţi întrebat? Cât de greu schimbi structura unui om, ştiţi voi? Ştiţi? De-aţi şti, Eu n-aş mai fi aici! Aş fi în Locul meu şi m-aş bucura!

De ce dărâmaţi ce eu construiesc cu atâta trudă? De ce? Mii de ani m-am pregătit să vă învăţ, şi-n trupul acesta patruzeci de ani. Şi voi cum răsplătiţi munca aceasta? Cum? Lovind? Batjocorind? Neiubindu-vă? Dar, e posibil să nu vă apropiaţi unii de alţii?

E posibil să nu comunicaţi?

E posibil să nu vă ajutaţi? Dacă aici, între voi, există asemenea discuţii… Mai mult, vă e teamă să dăruiţi unii altora ce aveţi mai mult? Credeţi că veţi muri de foame dacă daţi aproapelui vostru o bucăţică de pâine sau mai ştiu Eu ce? Credeţi că dacă nu aţi da o cămaşă sau un pantalon celui ce nu are, vă ajută să vă îmbogăţiţi mai mult? Vă înşelaţi! Am spus să vă cunoaşteţi. De ce nu comunicaţi între voi? De ce? De ce nu vă bucuraţi? Cum vreţi să învăţaţi iubirea, dacă vă este frică să o cuprindeţi? Cum vreţi să înţelegeţi ce înseamnă a vă înălţa când voi vă târâţi? Eu nu vreau să supăr pe nimeni. Eu vreau doar să vă ajut. Dar cum pot să vă ajut, dacă fugiţi de mine? Credeţi că dacă aţi venit lângă mine cu trupul, vă pot ajuta? Vă înşelaţi! Degeaba vii cu trupul, dacă ţi-i gândul în altă parte! Nu eşti lângă mine! Şi nu vei fi atâta timp, cât nu vei şti să-ţi păstrezi Lumina. Căci este calea ce cunoaşte cheia mea...

Pildă

Un om pe patul suferinţei sale spunea mereu că nu e vrednic să se ducă către Împărăţia Lui Dumnezeu, dar şi-o doreşte. Şi unii se-ntrebau: „De ce n-ar vrea să fie-n Rai? Căci de ar crede, va fi!”.

Şi el spunea:

- **Îmi doresc, dar nu sunt vrednic.**

Şi peste noapte firul vieţii lui opritu-s-a pentru un timp şi casa vieţii a cuprins noua trăire şi a văzut ce nu a aşteptat. O bucurie mare a cuprins trăirea lui şi-a zis:

- **O, Doamne, Îţi mulţumesc!**

Nu cel ce spune cu adevărat poate să şi fie.

Nu cel ce crede c-a ajuns cu-adevărat, a cunoscut cuprinsul împlinirii sale.

Nu cel ce a ştiut că a greşit va fi iertat, ci cel ce n-a ştiut cum a greşit, dar zis-a către Domnul să fie înţeles şi binecuvântat.

Nu cel ce strigă: „Sunt valoarea împlinirii!" poate fi cu-adevărat ce spune că ar fi. Căci, dac-ar fi ce nu a spus, ar fi înţeles de cei ce îl cunosc şi preaiubit, iertat şi ajutat să fie ce n-a fost.

De aceea zic: nu strigaţi ce aţi făcut, ci spuneţi doar în şoaptă ce trebuie să faceţi. Nu arătaţi mulţimii ceea ce vreţi să faceţi, căci va lovi în voi. E suficient să vă îndreptaţi către un loc al binecuvântării şi ea va fi în pasul vostru, vă va urma!

De aceea zic: nu daţi cu gândul peste locul ne-mplinirii, căci ecoul va zdrobi păşirea voastră şi staţi în pasul neîmplinirii lor şi aduceţi o valoare prin trăirea voastră şi veţi vedea că ei se vor bucura de ceea ce vor ajunge. Daţi ce aveţi, dar daţi mai mult, căci aveţi de unde da şi veţi avea ce n-aţi avut!

Câţi dintre voi au renunţat la ceva mai drag lor, pentru a face o bucurie? Câţi? Câţi dintre voi?

Ce greu e să gândeşti, când pasul tău se poticneşte în cioate! Căci n-aţi vrea să fiţi mai sus fără s-aduceţi şi ce este jos. Mai bine lăsaţi ce este jos să rămână în locul său şi voi să fiţi deasupra rădăcinii ce vă ţine în trecut şi mult mai mult vă opreşte de la împlinire.

Pildă

Un bărbat plecat-a-n târg să ia un gând de binecuvântare. Şi a plătit mai mult decât ar fi crezut că poate să plătească el şi a adus o bucurie-n casa sa. Şi când ajuns-a-n pragul ei, văzut-a lacrima în gândul unui necuprins şi-a zis:

- O, ce-aş putea să fac să râdă ea?

Întinse binecuvântarea sa către neînţeleasa lacrimă ce se scurgea şi ea a râs.

Şi-atunci ce-ar fi să fiţi şi voi căutări cuprinse în necuprinsul celora ce plâng?

Ce bine-ar fi să fiţi ce nu aţi fost!

Urechi s-aveţi să auziţi ce Eu v-am zis. Şi ochii voştri de-ar vedea, aţi înţelege ce-nseamnă a binecuvânta.

Pildă

Zis-a turma către ciobănelul tânăr:

- De ce ne mâni către cuprinse locuri binecuvântate, când putea-vei sta în locul neînţeles de noi şi să te bucuri doar şi noi vom mai vedea?

Şi-acel păstor, chiar tânăr cum era, le spuse lor, oiţelor:

- De eu n-aş înţelege gândul vostru, aţi fi doar necuprinse rătăciri şi mult mai mult, deşertăciuni peste venita împlinire. Şi-atunci ce ar rămâne din cuprinsul ei? Mai bine las să vină-n pasul vostru redestinarea şi eu voi mai vedea.

Câţi dintre voi pot renunţa pentru ceilalţi? Câţi? Oare nu v-am arătat aceste lucruri? Când veţi înţelege ce înseamnă a dărui, a fi dincolo de manifestarea materiei dense?

Ascultă şi vei învăţa s-asculţi; mai mult, vei şti!

Zis-a o femeie către alta:
- De ce trăirea ta schimbat-a masca?
Cealaltă-i spuse:
- Nu masca s-a schimbat, ci chiar trăirea.

Atâta timp cât voi sunteţi picătura şi ea n-a ajuns în Marele Ocean Planetar, nu puteţi fi cu adevărat iubire.

Atâta timp cât voi nu vă alimentaţi din Marele Ocean Planetar, nu veţi cunoaşte iubirea.

Atâta timp cât nu vreţi să vă eliberaţi de ego-ul vostru, nu puteţi şti ce-nseamnă a fi în comuniune cu Dumnezeu.

Atâta timp cât vă e teamă să nu vină hoţii să vă fure ceva, nu puteţi să aveţi încredere în trăirea voastră şi-n destinul vostru.

Atâta timp cât vă temeţi că avuţia voastră poate fi pierdută, nu sunteţi vrednici să cunoaşteţi Lumina Lui Dumnezeu.

Atâta timp cât voi nu puteţi să renunţaţi la atâtea lucruri inutile din casă, nu veţi ajunge să vă bucuraţi de acestea dincolo de adevărul acestei lumi.

Pildă

În fiecare zi, un om se spăla pe obraz cu mâna dreaptă şi stânga o ţinea în jos. Vecinii l-au văzut şi n-au întrebat nimic. Trecut-au prin faţa casei sale străini şi l-au văzut şi-aceştia şi iarăşi n-au întrebat nimic. Şi omul într-o zi spuse:

- De ce nimeni nu întreabă ceea ce poate să vadă? Nu vor să ştie de ce fac ce fac?

Şi nu-i veni răspunsul, căci nimeni nu vroia să ştie. Mai mult chiar, se temeau să-ntrebe, ca nu cumva să vină un răspuns spre ne-dorinţa lor şi să-i oblige să fie ce n-ar vrea să fie.

Aşa şi voi, vă e teamă să întrebaţi ceva, ca nu cumva să vi se arate murdăria, ce aţi trăit-o până la întrebare. Că s-ar putea să zic ceva din viaţa voastră sau din alte vieţi, când puneţi o întrebare ne-nţeleaptă. De aceea voi vă temeţi. Că s-ar putea să fie câte o surpriză.

Cum vreţi să vă cunoaşteţi, neştiind nimic din ceea ce voi credeţi că cunoaşteţi? Ce vreţi: să ştiţi ce n-aţi ştiut sau vreţi ca să vi se ofere doar ce v-ar plăcea?

Degeaba spuneţi „Doamne!”, dacă nu credeţi.

Degeaba spuneţi voi că sunteţi ce voi nu sunteţi, dacă vă lăudaţi cu cele ce le-aveţi. Aşa făcea şi fariseul…

Cum spuneţi voi: „Învăţătorule, Te iubesc! Învăţătorule, dau şi viaţa pentru Tine!”. Eu spun: „N-o da pentru Mine, păstreaz-o pentru tine, că ai nevoie de ea, dar fă voia Lui Dumnezeu!”.

De ce promiteţi ce nu puteţi să faceţi? Nu vă spun: „Nu mai promiteţi nimic.”? Nu vă învăţ să nu vă lăudaţi? Mai mult, v-am spus mereu, faceţi şi apoi spuneţi ce aţi făcut.

Înţeleptul nu este înţelept prin licenţă, ci prin binecuvântarea Lui Dumnezeu.

Treziţi-vă! Vreau să va ajut! Dar numai aşa vă ajut, arătându-vă greşelile!

Nu mai este timp pentru altceva! Nici nu vă daţi seama cât de aproape este totul! Nu mai greşiţi!

- Ce e dincolo de lege?
- Iubirea!

Sutră: Nu căutaţi în locul negăsirii , căci nu veţi găsi nimic.

Sutră: Raţiunea nu face casă cu înţelepciunea!

* * *

1 august

Mentalul este o valoare numai dacă îl foloseşti. Altfel, eşti animal, ai trecut în alt regn, nu mai ai mental, căci s-au ars conexiunile. Mentalul, dacă i s-au ars conexiunile, nu mai poate fi folosit. Cât timp nu mai ai mental, nu mai poţi fi om.

Dacă nu mai ai mental, mai poţi să-ţi păstrezi valoarea fiinţei pură?

Dacă faceţi gesturi, ce face mentalul? Acţionează. Orice gest al vostru este o acţiune sau o reacţie. O acţiune este controlată şi reacţia este necontrolată, este haotică. Dacă voi faceţi un gest, oricât de mic, în timp ce vine informaţia, puteţi să o recepţionaţi intactă? Informaţia rămâne în subconştientul vostru pură, numai dacă participaţi cu sufletul, cu trupul şi cu mentalul.

Ce este mentalul? Valoarea dată de către Spirit, care este de la Tatăl.

Trupul este manifestarea Sufletului dens, care ascede peste trup.

Dacă Eu repet anumite lucruri, înseamnă că nu pot să mai aduc noul. Mă limitez la un picior de masă, în loc să vă întind masa, să vă puteţi bucura de bucatele care sunt pe ea.

Numai un doritor de cunoaştere merge la sursă să afle adevărul ce poate fi valoare pentru el.

Dacă sunteţi aici, nu trebuie să ascultaţi ca să învăţaţi? Cum învăţaţi? – Deschizându-vă inima şi mentalul să recepţioneze tot ceea ce vi se dă ca informaţie.

Încărcătura este acolo unde prin cuvinte puţine spui totul. Acolo unde în simplitate se aduce complexitatea. Nu în asta constă valoarea? În voi este totul. Dacă este informaţia în voi şi este infinită, nu poate curge din voi întotdeauna, la infinit către ceva?

De pasul vostru rătăci-va prin prezent şi viitor, e vina lui, e vina mea? E vina ta, a ta şi-a ta…

De cauţi căutarea rătăcirii în pasul acelora ce vor să fie în Adevăr şi ei greşesc, nu-i vina mea, nu-i vina lui, e vina ta!

De nu doreşti să vezi găsirea, de nu doreşti să vezi căutarea, de nu doreşti să cunoşti răspunsul, rătăceşti. Nu-i vina mea, nu-i vina lui, e vina ta!

Pildă

Zis-a gândul către pas:

- **De ce tu te ridici mereu şi-apoi te aşezi pe locul aşteptării?**

Şi pasul spuse:

- **De n-aş fi eu printr-o mişcare, tu n-ai trăi.**

- **Cum? Eu o să trăiesc prin manifestarea mea, cuvântul.**

- **Păi, da. Dar dacă pasul meu ar sta pe loc, tu n-ai putea înţelege ce este dincolo de zare.**

Vă întreb: puteţi voi şti ce este dincolo de ea? Dacă voi staţi numai pe locul acesta, puteţi voi şti ce este dincolo de stâlpul acela?

Învăţaţi să urcaţi.

Cine poate să iubească, ştie să renunţe!

Bolovanul, dacă s-a rostogolit de pe munte, greu mai poate fi ridicat pe vârful muntelui.

Comoditatea îl pierde pe om.

Foc de tabără

Sămânţa sau bobul de grâu este o valoare în univers, pentru că nu există nonvalori în Creaţia Lui Dumnezeu, decât în întunericul lui Lucifer. Dar, dacă bobul de grâu îl pui în

pământ, el rămâne aşa cum este? Ca să răsară, el trebuie să-şi schimbe valoarea, el trebuie să moară ca să renască. Nu putrezeşte mai întâi, ca apoi să iasă vlăstarul?

Şi omul ca să evolueze trebuie să vină de mai multe ori în trup. Repetata trăire şi resimţire face ca omul să evolueze între 45 şi 150 de repetate reîncarnări. Este o lege a firii şi universală în Creaţia Lui Dumnezeu.

Când soarele răsare, roua dimineţii începe să se evapore.

Atunci când Adevărul vine printre oameni, întunericul piere. Aşteptaţi, Adevărul este printre oameni, dar întunericul încă n-a ajuns la cuvântul lui Dumnezeu, să-l transforme. Pentru că totul în univers se transformă. Nu trebuie să facem din noapte zi, nu trebuie să unim noaptea cu ziua? Dacă uneşti noaptea cu ziua, ce se întâmplă? – Dispare întunericul de pe pământ!

Dacă într-o încăpere aprindeţi o singură lumânare, mai este întuneric?

Dacă cineva îţi dă un dar, trebuie să-l primeşti? Dar dacă tu îl primeşti şi el n-avut-a gândul binecuvântării, ce poate fi în trăirea ta, de ai primit ce nu se cuvenea? Ce poate fi când nu-nţelegi ce-nseamnă a primi şi-a dărui? Ce poate fi de dai din ce nu-i al tău? Şi unde ajungi de te încumeţi s-aduci cuprinsului trăirea, când nu eşti pregătit s-aduci şi vrei ce nu ţi-e îngăduit să vrei?

De-aţi înţelege, aţi şti ce-nseamnă a trăi prin recuprinsa regăsire în pasul noului venit. Dar vreţi să ştiţi şi ceea ce nu-i îngăduit acum. Vă-ntreb: tu poţi să bei de eşti sătul şi plin? Poţi să mănânci, când ai mâncat înainte de a veni la masa Binecuvântării? Cât poţi, chiar de-ai vrea?

Învăţaţi să învăţaţi şi renunţarea să nu v-ajungă. Dar dacă voi cuprinsa-ţi prin trăirea voastră ceea ce s-a dat prin retrăirea omului, unde ajungeţi? Şi ce veţi cunoaşte? Mai mult, ştiţi voi ce se cuvine? Dar dacă omul datu-va cunoaşterea şi nu lumina, vă-ntreb: cum ştiţi să deosebiţi ce e valoare de ceea ce nu e? Cum voi cunoaşteţi ce e binecuvântare şi ceea

ce putea-va aduce un blestem păşirii voastre? Cum ştiţi ce este bine şi ce nu e? De bate vântul, ştiţi că mişcă frunza, dar dacă ea nu stă în copac, vinovat e vântul de căderea ei?

Aşa şi voi, vreţi ca Dumnezeu să dea ce voi doriţi; dar pregătiţi sunteţi voi să înţelegeţi ce El putea-va dărui, chiar fără ca să cereţi? Dar dacă vreţi s-aveţi ce El vă dăruieşte, de ce nu aşteptaţi şi cereţi ce nu puteţi primi? Iisus a zis: „Ce părinte da-va fiului său şarpe să mănânce?". Şi-atunci şi eu vă zic: de cereţi voi cu fiecare gând al vostru şi rugăciune şi vreţi ca Dumnezeu să asculte, să dăruiască ce aţi cerut, credeţi că El nu vă va da? Dar ştie că pentru voi va fi o deşertăciune, că nu puteţi cuprinde ce ar trebui să cuprindeţi din ceea ce El vă poate da prin Binecuvântarea Lui. Şi-atunci ce faceţi voi: vă-ntoarceţi împotriva Binecuvântării, spunând: „Căci, ce mi-ai dat?". Şi-atunci, nu judecaţi pe cine nu e îngăduit să judecaţi?

Dacă focul arde, ce face aerul de lângă el? – Se încălzeşte. Dar aerul întreţine focul. De n-ar fi aer, ar mai fi focul? Nu este firesc să fie cald acolo unde se hrăneşte cu binecuvântare Adevărul?

Şi unde-i rece? – Acolo unde nu e Adevăr!

Spus-a dorul ca trăire către împlinirea zilei:
- De ce nu vrei să fii ca mine, tot dorit şi căutat?
Şi împlinirea zilei-i spuse:
- De-aş fi ca tine, eu n-aş mai fi împlinire .

Ştiţi voi ce-nseamnă dorul? Nu este ataşament şi căutare fără regăsire?

Pildă

Zis-a norul către ploaie:
- **Eu sunt deasupra ta şi te menţin.**
Şi ploaia-i spuse în căderea ei:
- **Da, de la tine am plecat.**

Dar norul zise:

- **Eu sunt mai sus decât căderea ta.**

Şi ploaia-i spuse:

- **Până când?**

- **Până când voi vrea să fiu mai sus ca tine.**

- **Şi ultimul strop, îi spuse (ploaia), stropul va fi spre mine şi tu nu vei mai exista.**

- **Te-nşeli, sunt retrăirea prin gândirea ta, căci vei veni din nou la mine şi iarăşi voi fi norul şi tu o picătură în cădere.**

Aşa şi voi, veţi reveni, veţi reveni de sus, veţi reveni de tot mai sus, până când veţi ajunge să fiţi voi norul.

Ziua trebuie s-aducă binecuvântarea casei, nu noaptea retrăirii unora şi altora.

Dacă cineva nu vă înţelege, nu trebuie să-i arătaţi trăirea voastră. Bucuraţi-vă în continuare şi va vedea în bucuria voastră trăirea ce el n-o cunoaşte. Şi-atunci el se va întreba de ce sunteţi ce el nu este. Şi va căuta adevărul vostru, prin ceea ce găseşte-n voi. Fiţi ce ei nu sunt şi veţi vedea că vor voi să fie ca şi voi. Ca să fiţi ce ei nu sunt, trebuie multă ascultare.

Cunoaşteţi voi cuprinsul întrebării?

Cunoaşteţi voi valoarea unui răspuns?

Cum ştiţi să întrebaţi, când nu ştiţi ce-nseamnă a-ntreba?

Cum vreţi să trăiţi, când nu cunoaşteţi retrăirea?

Pildă (despre întrebare şi răspuns)

Zis-a gândul către gând:

- **De ce-ai venit în gândul meu, când tu eşti gând precum sunt eu?**

Şi gândul zis-a către gând:

- **Eu sunt, dar nu ca tine.**

- **Păi, cum?**
- **Că eu sunt nou.**

Pildă (eliberarea de ego)

Zis-a trâmbiţa către tobă:
- **De ce tu bubui în conştiinţa mea?**
Şi toba-i spuse:
- **De ce tu trâmbiţezi în pasul rătăciţilor şi nu-i laşi să fie bubuiţi prin bubuiala mea?**
Şi trâmbiţa a trâmbiţat în faţa tobei şi mai tare şi-a zis:
- **Eu trâmbiţez ca să trâmbiţez, ca tu să nu mai baţi!**
Şi toba s-a smerit şi-a zis:
- **Ce pot să fac când surd e cel ce nu aude bubuiala mea?**

Voi hotărâţi ce faceţi cu ce vi s-a dat: ucideţi sau reclădiţi.

Sărutul poate fi o armă sau poate aduce binecuvântare.
Sărutul poate fi otravă sau viaţă.
Sărutul poate aduce pierderea sau învierea.

Ce este dincolo de lege? Dincolo de lege este iubirea. Atunci când sunteţi dincolo de lege, puteţi crea legi.
Iisus e dincolo de lege, prin iubire.
De ce nu vreţi să fiţi deasupra legii prin iubire?
Tu când iubeşti, ca om, îndrăgostindu-te şi necunoscând valoarea iubirii trăită prin toate atributele ei, ignori orice, să poţi aduce bucurie aceluia pe care îl iubeşti. Ignori şi legea firii, doar să aduci o bucurie. Luată omeneşte, iubirea este deasupra tuturor. Cu atât mai mult când tu o iei ca îndumnezeire.

Poţi să mai greşeşti când tu eşti deasupra legii? Nu faci tu legea? Ca manifestare a Dumnezeirii se poate aduce Legea.

Pildă

Zis-a bolovanul către pietricică:

- **Eu sunt mai mare ca tine şi te sfărâm.**

Şi pietricica-i spuse:

- **Încearcă şi-ai să vezi!**

Şi el s-a apropiat de ea şi când să o atingă, ea îi spuse:

- **Tu poţi să treci, dar după ce-ai trecut ce va rămâne?**

Şi bolovanul a zis:

- **Tu să mă ierţi.**

Şi ea i-a zis:

- **Eu îţi ofer ce n-ai avut, iubirea mea.**

E recunoştinţă? Dacă cineva vrea să-ţi facă un rău şi a renunţat şi tu îi oferi totul, nu este o bucurie, pentru că ai putut să oferi?

De gândul tău cuprinde-va gândirea mea, te-ntreb, tu ştii unde vei ajunge? Ştii?

- Nu.

- Ei vezi, aici este greşeala. De-ai şti că pasul meu aduce Adevăru-n pasul tău, ai şti să fii ce sunt şi Eu la Tatăl Meu. Ce pot să fac de nu cunoşti trăirea prin Lumina zilei şi cauţi în noapte dragostea ca manifestare, te întreb Eu, poţi să fii ce nu cunoşti?

- Nu.

- Atunci de ce doreşti să fii ce alţii nu ar vrea să fii?

Pildă

Zis-a ea către cuprinsul zilei:
- **Nu ştiu ce poate fi în fiinţa mea.**
Cuprinsul zilei-i spuse:
- **De ce nu vrei ca să cuprinzi cuprinsul?**
Şi ea îi zise:
- **Nu-l cunosc.**
- **Ei vezi, el este în tine.**
- **Cum poate fi, de nu cunosc?**
- **Căci nu vrei să cunoşti.**

Aşa şi tu. Nu-i vina mea, nu-i vina lui, e vina ta de nu-nţelegi. De-ai căuta în căutare, ai fi o regăsire. Dar vezi că regăsirea ta nu vrea să vină. Ştii de ce? Că nu eşti căutare.

Pildă

Un ciob de sticlă tot zâmbea la soare şi-n strălucirea lui, găsitu-l-a un copil ce rătăcea în miezul zilei şi zise:

- **Eu am oglinda lumii şi strălucirea-n ea.**

Când a ajuns acasă, spre-nserat, a văzut că ciobul nu mai strălucea şi l-a aruncat. Şi ciobul plâns-a. Ştiţi de ce? Că s-a înfumurat în timpul ne-mplinirii lui şi-atunci a pierdut ce câştigat-a el odat'.

Aşa şi tu. De vrei să ai ce n-ai avut, să nu cuprinzi cuprinsul necuprins, să cauţi cuprinsul rechemării prin cuprins şi tu vei fi cuprinsul împlinirii prin cuprins.

Am adus în simplitate complexitatea. Aduci în microcosmos Macrocosmosul şi în Macrocosmos microcosmosul, adică aduci în Dumnezeu totul şi tu în Dumnezeu şi Dumnezeu este în tine prin totul, care este tot

Dumnezeu. Dacă Dumnezeu este în tine, tu nu eşti în Dumnezeu? Dar ca să fii, cum trebuie să fii? Conştiinţă trează.

Când doar amurgul este retrăire pentru tine, găsi-vei zorii zilei tu vreodat'? Atunci ce ape vin către iubirea ta, doar tulburi sau vă mulţumiţi cu atât?

De noaptea o primiţi ca nou, veţi retrăi în dimineaţa zilei ce poate să vină, dar dacă vreţi să vină ea, să o doriţi. Dorinţa voastră poate fi împlinire atunci când veţi şti să retrăiţi valoarea noului venit. Numai ceea ce vine ca valoare poate fi trăire prin cercetare şi împlinire.

Degeaba vi se dă o învăţătură, dacă voi vă uitaţi la ea. Degeaba ai o maşină în curte, dacă nu o conduci. Degeaba aveţi o învăţătură, dacă o ţineţi sub pernă sau în bibliotecă. Lumina se ţine sub obroc sau se pune pe masă?

Pildă

Zise roata către car:

- **Eu mă-nvârt.**

Şi caru-i spuse:

- **De ce nu stai pe loc?**

- **De n-ar fi re-trăirea mea prin învârtire, tu ce ai fi? Un car sau bun de foc?**

Pildă

Vântul caută rechemarea şi-n căutarea lui aduce doar mişcarea. Ce poate fi o regăsire fără el, ştiţi voi?

De n-ar fi vântul, cum ar fi mişcarea? Aşa şi omul. De n-ar fi Domnul, ce poate fi trăirea lui? Ştiţi? De n-ar fi Domnul, omul ar mai exista? N-ar fi nimic. Mai bine căutaţi în voi şi de veţi căuta ca să găsiţi, veţi şti ce înseamnă a fi.

Când cauţi cuprinsul zilei, tu poţi găsi valoarea lui de cauţi şi nu cunoşti cuprinsa regăsire?

De vrei s-ajungi în locurile rechemării, ce trebuie să faci? S-aştepţi să vină pasul retrăirii ei în retrăirea ta sau tu te apropii de chemarea binecuvântării să înţelegi ce înseamnă a rechema. Ce poate fi şi ce n-a fost să fie? Ce-ar putea găsi cuprinsul unui om în rechemarea retrăirii lui? Ce-ar putea să fie? Ştiţi voi? Eu zic să fiţi ce nu aţi fost şi veţi vedea!

Ce înseamnă a fi ce nu aţi fost? Ştiţi voi ? Conştiinţe treze.

De vrei să vezi ce n-ai văzut, nu căuta să loveşti cu pârghia privirii noul, ci du şi readu valoarea revenirii tale către un cuprins căutat.

Sutră: Nu căutaţi în locul negăsirii, căci nu veţi regăsi nimic din ceea ce doriţi.

Pildă

Zis-a prazul către ceapă:

- **De ce vrei să imiţi trăirea mea?**

Şi ceapa-i spuse:

- **Eu nu. Tu vrei să fii şi din cuprinsul meu, şi din cuprinsul altora.**

Şi prazul a tăcut. Dar ştiţi de ce? Căci i s-a arătat un adevăr al său.

Morala: când omul vrea să fie mai mult decât poate fi, el se semeţeşte şi când cineva îi arată înălţimea lui, el vede până unde a ajuns şi-atunci se ruşinează.

Să nu vă îndrăgostiţi niciodată. Aici este păcatul multora, că se îndrăgostesc. Când te îndrăgosteşti, devii rău, egoist, gelos, posesiv şi pierzi.

Când iubeşti, eşti liber.

Acela e bărbat care ştie să aducă în pasul unei femei retrăirea ei ca o bucurie.

Acela e bărbat care ştie să plece din inima femeii tot cu iubire şi ca o bucurie să rămână ea după despărţire.

Acela e bărbat care ştie să închidă uşa şi să o deschidă.

Acela e bărbat care ştie să închidă geamul şi să deschidă uşa.

Acela e bărbat care ştie să aducă noul peste fiecare retrăire a unei înţelegeri în păşirea femeii.

Acela e bărbat care ştie să facă fericită o femeie.

Acela e bărbat care dă fără să primească.

Acela e bărbat care ştie cum să dea şi cum să schimbe tristeţea femeii în bucurie.

Acela e bărbat care vrea să fie cu adevărat bărbat.

Când veţi avea plusul ca valoare, veţi fi cu adevărat bărbaţi. Atâta timp cât nu-l aveţi, nu sunteţi ce ar trebui să fiţi.

Aceea e femeie ce ştie să fie cum nu a fost.

Aceea e femeie care ştie să cuprindă ce nu a cuprins.

Aceea e femeie care poate da ce altele n-au dat.

Aceea e femeie care regăseşte în iubirea împlinirii ei bărbatul ca valoare.

Aceea e femeie ce poate înţelege bucuria împlinirii unui om, bărbat, căci prin ceea ce trăieşte el, ea se împlineşte.

Aceea e femeie ce poate să cuprindă împlinirea lui şi-a ei, în acelaşi timp.

Aceea e femeie ce poate să aducă noul prin bucuria ei, ca echilibru peste binecuvântarea lui, a bărbatului.

Aceea e femeie ce poate fi femeie, s-aducă peste noul, ca valoare, un nou bărbat.

Scânteia a dorit s-ajungă peste locul binecuvântării şi-n zborul ei a zis: „O, sunt scânteia!”. Şi când a ajuns în lac, a zis: „Am fost şi nu mai sunt.”

Aşa şi voi, vă aprindeţi şi apoi ce va rămâne din scânteia ce aţi aprins? Ce? Un gust amar? Ştiţi de ce? C-aţi dat cu pârghia privirii în necuprinsul aceluia din faţa voastră, uitând că el poate aduce o valoare şi împlinire; de-aţi şti să preţuiţi ce poate da.

De-ai şti să priveşti în retrăirea lor, ai fi o fericită.

De-aţi şti să priviţi în adevărul acelora de lângă voi, aţi spune: „Văd!”.

De-aţi şti să vedeţi în necuprinsul acelora ce vă găsesc, putea-veţi voi să spuneţi: „Eu am zărit pentru o clipă bucuria binecuvântării şi vreau să o trăiesc, căci clipa este totul.”

Tot v-am spus, nu ştiţi să trăiţi clipa. Voi vreţi să cuprindeţi mâna, când suficient va fi doar atingerea unui fir de praf ce a rămas de pe o unghie a unui om.

Trăiţi doar clipa! Şi bucuraţi-vă de ea. E singura care rămâne.

Voi vreţi să luaţi totul, de aceea nu aveţi nimic! Totul, niciodată nu veţi putea lua! Niciodată! Întotdeauna veţi lua numai cât puteţi să duceţi.

Dacă încerci şi nu împlineşti, nu e o amăgire?

De câte ori vă ataşaţi de orice, duceţi o mare povară pe umerii voştri, şi-atunci vă târâţi. Nu vă ataşaţi. Eu vă învăţ zborul. De ce nu vreţi să zburaţi? Asta vă învăţ, zborul.

Tot ce vă arăt eu, de fapt, este şi în voi.

Ce este focul? Este mişcarea unor gânduri ce nasc cuprinse căutări ce ruptu-s-au de el şi cad în neantul ne-mplinirii, pentru că s-au rupt. El este nemişcarea prin mişcare şi este bucuria ca valoare dată ce-nmoaie gheaţa şi destinul unor stări cuprinse şi necuprinse.

Ce este focul? Este împlinirea unor împliniri şi el mai poate fi renaşterea chiar, ca împlinire.

Bărbatul este focul, ce aduce împlinirea pentru femeie. Femeia este dansul focului, e mult mai mult decât bărbatul. E simplu să fii orchestra, dar ce frumos este să fii mişcarea ca nou prin ceea ce aduce el. Ce-ar fi muzica fără dans? Ce-ar fi dansul fără mişcare? Aşa este femeia. Aşa este bărbatul. Împreună dau împlinirea. Fără el, femeia poate să nască? N-ar putea s-aducă binecuvântarea peste împlinirea ei, de n-ar fi el, bărbatul. Şi-atunci, va fi ea împlinire şi poartă rechemată? Femeia e poartă ce dă cuprinsuri noi în fiecare loc al unei dimensiuni karmice.

Cum se cucereşte o femeie? – Prin tandreţe.

Cum se păstrează iubirea ei? – Prin gingăşie şi ne-răsfăţ.

Cum puteţi pleca din pasul ei, fericind-o? – Arătându-i că poate fi mai mult decât a fost cu tine. Şi atunci ea devine un nou şi vine o împlinire şi apare căutarea ce vrea s-aducă o nouă regăsire.

Clipa trăită ca valoare este lumină.

Pildă

Zis-a norul către stea:

- **Ascult lumina ta.**

Şi steaua-i spuse:

- **Tu vrei s-asculţi lumina mea, dar eu sunt steaua binecuvântării tale.**

- **De ce eu-s norul şi te-ascult?**

- **O, cât vei face tu ce faci acum? Dar, nu uita, eu sunt şoptirea şi-mplinirea, şi regăsirea ta.**

Şi norul a plecat din pasul ei, pentru că a-nţeles ce-nseamnă a fi o stea.

Cuvântul i-a zâmbit gândirii. Şi ştiţi de ce? Căci ea şoptit-a către el un adevăr. Dar ştiţi ce adevăr era şoptirea? Chiar nu ştiţi? Era-mplinirea şi cuvântul a retrăit un nou venit.

- Aşa şi tu, să fii precum sunt eu la Tatăl Meu. Ai vrea?
- Da.
- Cine te opreşte?
- Ego-ul.

De ce nu vrei să aduci trăirii tale bucuria şi să laşi la poarta dimineţii ne-mpliniri şi atunci va fi uitat ego-ul tău?

Care-i poarta de împliniri? Să cauţi în necuprinsul necuprins şi vei vedea cum stau la rând ego-uri aduse prin pasul renunţării. De-aţi şti ce înseamnă ce am spus…

Aceea e femeie ce ştie ce înseamnă a împlini o bucurie.

Aceea e femeie ce ştie să trăiască clipa.

Aceea e femeie ce poate face pe bărbat, bărbat...

Atât de puţin trebuie să faceţi pentru a aduce o bucurie… Atât de mult vi se oferă…

Cine vă opreşte să cunoaşteţi? Nu voi înşivă vă îndoiţi de gândul vostru? Nu vă spun, fiecare gând venit întâi, acela e valoarea. Nu aştepta să vină al doilea sau să cercetezi ce e bine să faci. Pentru că atunci intervine raţiunea. Şi raţiunea nu face casă bună cu înţelepciunea.

Nu te ridica când ai căzut. Aşteaptă întâi să vezi ce pas ar trebui să faci după cădere. Cel ce a căzut din pod a mai stat un pic, apoi s-a ridicat.

Strigătul trezeşte conştiinţa aceluia ce doarme.

Apropiatu-s-a de gândul verii o primăvară întârziată şi a cerut cuprinsului să-i dea un nou destin, să fie rechemare rechemată. Şi cel ce asculta, după un timp răspunse:

- Eu pot să-ţi dau ce-mi ceri, dar mai bine te-ntreb: tu ştii unde ai vrea s-ajungi?

Şi ea îi spuse:

- Da.

- Atunci ai ce vrei să ai!

Şi ea ajunse… ştiţi voi unde?

În miezul împlinirii sale.

Peste locul împlinirii s-a pus ceva: acel ceva ce mult prea căutat era. Ce este acum? – Locul regăsirii pentru cei ce vor să caute.

Peste locul aşteptării s-a adăugat ceva: ce poate fi acesta? Locul unui nou venit.

Peste locul noului venit s-a dat răspunsul. Ce poate fi venit ca un răspuns peste locul noului venit? – Lucrarea şi conlucrarea.

Ce poate fi lucrarea şi conlucrarea? – Schimbarea prin mişcare şi înălţare către cuprinsul unui tot.

Ce poate fi cuprinsul unui tot printr-o mişcare ca valoare: viaţa şi împlinirea prin necuprinsul unui nou cuprins, adică Dumnezeu.

Dumnezeu este împlinire, regăsire şi căutare… căci Dumnezeu este mult mai mult decât acestea. Este nemişcarea şi mişcarea în acelaşi timp, şi răsuflarea, şi armonia în toate regăsită, chiar şi răsfăţul vostru, căci îngăduinţă este. Căci de n-ar fi acestea-n pasul vostru cum aţi cuprinde voi urcuşul şi chemarea Sa?

Cu cât voi veţi ridica ştacheta voastră, cu atât El va fi mult mai mult şi mult mai plin. Cu cât veţi duce către bucuria Lui cuprinsul vostru, cu atât El va fi ce voi n-aţi fost.

De duceţi voi lângă o casă şi bârne, şi cărămizi, şi ţigle, mortar şi mâini să lucreze, n-ar fi mai mare casa? Şi mult mai mult: de-aţi pune peste ea şi-n jurul ei o altă casă, şi-o alta, şi-o alta, peste cuprinsul unor locuri, ce ar putea să fie? Ce? Doar CASA. Şi-n casă cine stă? O singură familie, e adevărat? Şi atunci ce poate fi în toate şi în tot, ca Dumnezeire a

întregului? Ce poate fi? Ce? - E mult mai mult decât puteţi voi înţelege. Dar, fără acestea la un loc, voi nu puteţi cuprinde Iubirea Lui şi înţelegerea, chiar şi răsfăţul.

Totdeauna să controlaţi fiecare pas al vostru. Un necontrol duce la o greşeală, ce vă poate costa destinul, nu numai al vostru ci şi pe al acelora care intră în contact cu voi.

O lacrimă ce a căzut din Ochiul Meu, a preaspălat iubirea multora şi s-a întors de unde a plecat. De locul căutării lor nu a rămas curat precum spălat-a lacrima iubirea în cuprinsul lor, e vina lacrimii, că ei au murdărit ce ea spălat-a pentru ei? Dar dacă lacrima ce s-a întors n-a vrut să stea în pasul lor, e vinovată retrăirea sa sau ei, aceştia, că n-au vrut să înţeleagă jertfa ce-a adus cu ea?

De lacrima s-a-ntors în locul rechemării ei, e vinovat destinul că ea s-a grăbit? Cine grăbeşte nemişcarea, ca ea să fie nou venită prin noua viaţă, ca mişcare? Cine aduce viaţa peste locul necuprins al nopţii? Cine?

Nu Lumina poate da Lumină?
Nu regăsirea aduce împlinirea?
Nu noul, ca destin, aduce noul?
Nu rechemarea cere împlinirea?
Nu fiecare gând aduce o schimbare?
Nu şoapta dă cuvântului valoare?

Arată valoarea împlinirii ei prin nemişcarea clipei retrăirii. Dar ştiţi de ce o nemişcare? Că dac-ar trece prin mişcare, n-ar mai fi o clipă. Ce ar fi? Mai multe. Clipa este unică. Dacă ar fi mişcare, mai poate fi o clipă? Dacă tu aduci nemişcare unei clipe, nu o lungeşti? Este mult mai mult!

Când simţi căldura focului, flacăra gândind, o clipă a-ntins spre tine o pală, prin vântul care a venit. Nu simţi încă căldura decât după un timp? Această clipă poate face totul. (Pentru că se poate retrăi.)

Aduceţi începutului un alt început, şi unui alt început – alt început, dar ştiţi de ce? Pentru ca într-un sfârşit să aveţi mai multe sfârşituri de împliniri. De ce? O înlănţuire de începuturi va aduce o înlănţuire de sfârşituri şi atunci va fi o infinitate de începuturi şi de sfârşituri. Şi atunci cine se bucură? Acela care poate trăi şi-n început şi în sfârşit fiecare clipă ca o bucurie venită. De aceea trăiţi clipa şi bucuraţi-vă de ea, pentru că bucuria este o continuare a începutului.

Ce este Împlinirea? Sfârşitul unui început şi deschiderea altuia. Deschide calea unui alt început.

Să puneţi peste tot încă ceva şi aveţi mai mult decât un tot.

Dacă vrei, să vrei!
Dacă vrei să fii, să fii!
Dacă vrei să ajungi, să ajungi!
Dacă vrei să împlineşti, să împlineşti!
Dacă vrei să fii ce vrei, să fii ce vrei, nu ce nu vrei!

Femeia este poarta noului ce poate veni prin ea.

Ce e femeia? Este calea către nou prin viaţa ce-o aduce! Păi, nu e poarta? Şi prin poartă ce se face? Nu se trece? De intraţi în ea, ştiţi voi ce puteţi să găsiţi? Nu în ea se intră ca apoi să iasă împlinirea? Păi, dacă e poartă, intraţi prin ea şi fiţi bărbaţi!

Întotdeauna daţi-i celui de lângă voi posibilitatea să aleagă. Şi atunci voi vă eliberaţi de griji!

Nu dar din dar se face Rai! Prin renunţare tu ajungi la Rai!

Până când lăsaţi Cuvântul să vorbească?

Până când veţi sta şi veţi aştepta să facă El ce voi nu vreţi să faceţi?

Până când veţi rătăci în negura trândăviei?

Până când să vă mai spun că trebuie să vă treziţi?

Până când voi spune : „FIŢI IUBIRE!” ?

Până când eu voi striga, căci trebuie să strig, căci nu-mi daţi un motiv să dau din pasul vostru pustiul ce venit a fost cândva şi a rămas la unii?

Până când mă faceţi să fac ce nu aş vrea...?

Până când să tot continui cu „Până când” ?

Daţi-mi un motiv să nu mai spun ce spus-am până acum!

*** * ***

2 august

Ce contează ce spun alţii? Contează ce spune Dumnezeu!

Ca să puteţi trăi, trebuie să fiţi vii.

Ca să fiţi vii, trebuie să cunoaşteţi mişcarea şi să parcurgeţi atributele Iubirii în ordinea scrierii lor. Numai cine este viu poate înţelege şi trăi viaţa. Că de este viu, este viaţă, şi puteţi fi vii trăind doar în armonie cu ceea ce El a creat.

Aceste lucruri vi le pot explica ştiinţific, şi zic: omul poate fi sănătos doar dacă ştie să găsească leacul; leacul este în natură, leacul este în soare şi în apă, în aer, în bucuria unei flori când este mângâiată, în ochii acelora ce găsesc în tine un izvor al împlinirii.

Trăirea poate fi înţeleasă doar de cei ce vor să trăiască liberi, liberi, liberi.

Greu este pentru cel greu să alerge!

Cine este greu? Cel împovărat de griji. Când te vei elibera de griji, vei înţelege ce înseamnă înţelepciunea.

Cine-i iubit de Dumnezeu, nu face compromisuri.

Medicina merge până la un punct, apoi este ceva, ceva ce acţionează asupra materiei subtile…

A fi liber înseamnă a fi viu.

A fi încătuşat înseamnă a nu avea libertate. Voi vă ataşaţi, vreţi să fie cineva al vostru…(ataşament) Poate să fie un bărbat al tău? Nu. Poate să-ţi fie soţ, partener de viaţă, dar nu al tău. Ce, e obiectul tău? Nu devii posesivă şi nu îl "omori"? Un obiect, un papuc poate fi al tău. Poţi să îl rupi şi să-l arzi. Un bărbat – poţi să îl rupi şi să-l arzi? Poţi să o faci, dar este o crimă. El nu este viu?

Familia este o binecuvântare!

Fericit este omul care poate iubi!

Dacă tu nu poţi iubi, numai să fii iubit, eşti un puţ!

Iubirea ca manifestare este manifestarea fiinţei. Iubirea trăieşte prin manifestarea atributelor ei. Şi cu aceste atribute, ea poate fi împărăţia ce readuce în pasul fiecărei fiinţe ce a cuprins-o, noul.

Dragostea este mângâiere, atingere, îmbrăţişare, sărut şi şoaptă ce poate trezi în tine ce? Un foc lăuntric ce manifestează dinspre interior spre exterior şi se simte de către cei ce se apropie de tine.

Focul lăuntric este o manifestare a Iubirii.

Iubirea este bucuria împlinită prin manifestare. Ca să vă manifestaţi, trebuie să o cunoaşteţi, să o cuprindeţi.

Iubirea este non-ataşament.

Iubirea este necondiţionată.

Iubirea este necondiţionată.

Când iubeşti, iubeşti!

Iubirea primeşte iubire şi doreşte iubire, dar nu cere iubire!

Nu trebuie neapărat să ceri să fii iubit. Fericit este omul care poate iubi. Oricine poate să fie iubit, dar dacă tu nu poţi iubi, eşti un puţ fără apă! Pentru că întunericul din tine poate fi aşa de mare încât să sperie pe cel ce se apropie.

E firesc să iubiţi.
E firesc să vă manifestaţi iubirea, să trăiţi fiecare clipă.
E nefiresc să vă închideţi în voi.
V-am dat chei, folosiţi-le; să nu mai fie lacăte închise, ci doar deschise; numai aşa ele pot fi mutate. Doar ca simbol să fie lacătul, dar să fie deschis lăsat peste locurile aşteptării.

Dacă eşti un loc al aşteptării, nu va veni cineva să te găsească? Crezi că iubirea e ca mărul care îl mănânci?
Iubirea nu poate fi la comandă. Iubirea este un fior… manifestarea ei poate fi pe centru. Trăirea ei peste corpul energetic, cuprinde valoarea lui, se opreşte în inimă şi apoi prin Anahata se revarsă. Acest fluid are un miros al tău, aproape imperceptibil, îl simte cel care cât de cât vibrează ca şi tine.

Gingăşia unui bărbat poate să facă din femeie o coardă a unei harpe.
Femeia este coarda pe care trebuie să cânte bărbatul. Dacă el nu cântă pe această coardă, în univers nu este împlinirea! Femeia este coarda şi bărbatul este arcuşul. Dacă ea nu cântă, universul nu poate să vibreze.

Beţi din cupa răbdării şi veţi aduce împlinirea.
Beţi din cupa trăirii şi veţi aduce regăsirea noii trăiri.
Bucuraţi-vă de nou şi veţi cunoaşte izbăvirea.

* * *

Foc de tabără

Pildă

Zise corbul către ciob:
- De ce m-ai amăgit?
Şi ciobul îi spuse:
- Nu eu , ci tu.
- Cum adică? Ai strălucit şi te-am luat, şi-am zis că eşti bijuterie mare.
Ciobul:
- Nu. Eu strălucesc când vreau, dar numai atunci când sunt sub soare.

Lecţie

Toate sunt venite către cuprinsul omului, şi acestea aduc schimbarea doar dacă el, omul, împlineşte ca pe binecuvântare tot ce i s-a dat:

a) Ce poate fi schimbare în pasul omului, dacă ea, ca valoare, nu aduce noul?

b) De ce întotdeauna noul nu poate fi înţeles, sau dacă este, peste timp aduce împlinirea?

c) Schimbarea este înţeleasă de cei ce vor să fie înţeleşi?

d) Toate sunt precum ar trebui să fie?

e) Nimic nu este întâmplător, dar ceea ce este venit prin Adevăr, rămâne-va în timp tot adevăr.

Toate răspunsurile pot fi valabile în funcţie de conştiinţa fiecăruia dintre voi.

- Minciuna vine din necunoaştere.
- Femeia este stâlpul casei.

Sutră: Toate sunt valori venite, atâta timp cât pot fi şi înţelese.

O sutră este un nou venit ca o valoare în pasul acelora care vor să se înalţe către vârful piramidei.

Un băiat ii spune iubitei…

Trăiesc prin bucuria privirii tale, şi eşti pentru mine ce nu am nici eu. Şi vreau să fii cu mine, nu în veşnicie, ci atâta timp cât voi putea trai doar prin bucuria privirii tale.

Dacă-mi dai întotdeauna zâmbetul din colţul gurii, voi şti să sărut acel colţ ce-mi stă în zâmbet, şi eu voi fi un zâmbet, nu pentru tine, ci pentru Cel ce viaţă dat-a-mi pentru a privi în colţul gurii tale printr-un sărut zâmbetul.

Şi zic:

Tu eşti visarea vieţii mele, dar dacă aş fi o floare printre flori, tu eşti aceea a căutării şi regăsirii retrăite prin zâmbetul din ochiul tău. Când spun mă trec fiori.

Eu te iubesc şi de-ai iubi iubirea mea, ai fi, ştii cum? Ştii? Încearcă şi-ai să vezi…

Îi spui unei femei:

Nu că eşti visare, nici că eşti trandafir, (că poate avea şi ţepi!), ci îi spui atâta doar:

Să cauţi nu în trecut, nici în prezent, nici în viitor. De-ai şti să cauţi în chipul meu, ai şti ce este în suflet. Îţi dăruiesc ce poţi să găseşti în el, îţi dăruiesc o şansă a nemuririi.

Dă-mi zâmbetul ce poţi să-mi dai.

Dă-mi bucuria retrăirii tale, şi noi vom fi o împlinire. Haide să încercăm!

Nu mai spuneţi prietenei, soţiei “eşti un înger”, mai bine spune aşa:

- Floarea primăverii mele eşti tu, sunt gândul ce vrea să pătrundă în tine, primeşte-mă şi noi vom fi o împlinire prin răsfăţul ce mi-l vei da. Fii golul ce doreşte plinul şi eu voi fi un plin în golul tău, şi noi vom fi întregul prin unire. Haide să iubim ce ne-a fost dat să iubim.

Dăruiţi iubire, ca să primiţi iubire.

* * *

3 august

Trimiţând un fluid undeva, la polul opus rămâne altceva: opusul lui este mişcarea inversă.

- Coloana sănătoasă nu are ciocuri. Un cioc pe coloană intervine astfel: ajutajul divergent-convergent, în circulaţia fluidului cuantic, nu mai este perfect.
- Prin orice proeminenţă ascuţită se pierde energie (de ex. unghii)
- Prin coccis „lung” (coadă), se captează energie negativă.

Prin toate proeminenţele la om se captează sau se pierde energie.

Baticul ordonează energia ce se emite prin Sahasrara.

Fusta – formează ajutaj divergent-convergent.

- Toată informaţia ta vine din matrice.
- Băieţelul, la întoarcere, îi dă şi tatălui valoarea înmulţită din matricea pe care a primit-o.
- Nu mai putem merge înainte ignoranţi.

- Cu cât sânii (chakre secundare) unei femei sunt mai mari, cu atât chakra-ele secundare sunt active şi dau forţă acelei femei.
- Ce-ar fi cu o rasă, dacă nu ar fi preluată de cei care vin la reîncarnare. Aşa dispar rasele. Se epuizează karma. (cel care vine, preia din karma planetei, rasei, ţării…)

*** * ***

Foc de tabără

Iubirea este medicamentul. De ce trebuie neapărat să fiţi iubiţi? Iubiţi voi! Pentru că atâta timp cât puteţi iubi, nu vă atinge nimic. Nu oricine poate să iubească. Iubiţi! Dacă voi veţi iubi, veţi avea totul. Doar să iubiţi!

Pildă

Un om se bucura în fiecare zi de dimineaţa ce-i venea în pas şi spunea:

- Sunt fericit că am deschis ochii. Sunt fericit că am păşit prin curtea mea. Sunt fericit că pot să vorbesc. Sunt fericit că trăiesc.

Şi gândul îi spuse:

- Eşti fericit sau nu eşti fericit? Gândeşte-te bine.

- Păi am de toate.

Şi gândul i-a şoptit din nou:

- Întreabă-te ce îţi lipseşte.

- Ce ar putea să îmi lipsească?

Şi gândul îi spuse:

- Alt gând către gândirea ta.

- Ce poate fi alt gând către gândirea mea?

Nu a găsit răspunsul.

Plecat-a către slujba sa, şi-n drum s-a-mpiedicat de-o cratiţă (simbolul femeii cu gătitul) şi cineva a fugit s-o ia, şi ce crezi că era: o tânără copilă ce i-a zâmbit şi-a zis:

- Ei, gândul bine a gândit, iată gândirea mea în pas venit-a: ce-nseamnă dar?

Răspunsul îi veni:

- Ea poate fi o împlinire, dar poate fi întrebarea fără un răspuns; în ea tu vei găsi împlinire sau goluri. Tu hotărăşti ce vrei să vezi în ea.

E semn de întrebare pentru toţi. Ce poate fi femeia, ce poate fi bărbatul?

Atunci când omul pleacă pe un drum, şi alai adună, este o binecuvântare. Dar omul care vrea să adune alai, pentru mulţi poate fi un semn de întrebare. Unde este Adevărul? Şi care poate fi o binecuvântare? Cine adună, sau după cine se adună?

Firul ierbii s-a-nclinat la vânt şi spuse:

- Mă-nclin în faţa ta, dar nu rămân aşa cum m-am înclinat.

Şi vântul îi răspunse:

- Da.

De ce a spus un “da” mişcarea vântului?

De ce?

Unde e valoarea? – În Adevăr.

Adevărul este Dumnezeu. Dumnezeu este Cel fără nume. Este cel ce este în toate şi în tot. Adevărul este mişcarea şi nemişcarea. Împlinirea, căutarea şi regăsirea. Adevărul este în toate şi în tot. În toate este cuprinsul şi necuprinsul. Şi necuprinsul într-un cuprins, cuprins din necuprins ca o valoare necuprinsă.

„ Te iubesc” … O exprimare esoterică este aşa:

Păşirea mea căutat-a necuprinsa bucurie de a vedea mai drag decât putea să fie altcineva, şi totuşi, când ajunsesem în faţa ei, am spus, puţin cu teamă:

- Eu… te iubesc mai mult decât puteam să cred că te iubesc.

Şi mă-ntrebam ce putea să spună ea. Aştept răspunsul.

De ce cuprinsul unor gânduri aduce răspunsuri necuprinse, dar semnul de-ntrebare rămâne pentru un timp?

De ce aţi vrea să fiţi ce n-aţi putea ajunge?

De ce nu căutaţi căutarea regăsirii ca să cuprindeţi noul ca valoare? De ce?

Unde începe noul şi unde poate sfârşi valoarea lui? Dacă valoarea lui ar scădea, nu ar fi aşa cum aţi dori-o, trebuie să vă întrebaţi de ceea ce a fost întreg cândva. Trebuie să vă întrebaţi: de ce?

Unde poate duce o învăţătură, şi ce poate fi prin împlinirea ei? Dacă ea aduce o schimbare spre înălţarea voastră, întotdeauna (ea) poate fi înţeleasă de către toţi?

Să sugerezi unui om, să laşi impresia că el decide totul.

Fiecare început poate aduce un sfârşit, dar sfârşitul este un nou început. Dacă simţirea voastră retrăieşte trăirea, ce poate împlini ea ca valoare dată?

A redestina înseamnă a schimba un destin.

Exprimarea trebuie să fie mereu împăciuitoare. Trebuie să alegi cuvântul potrivit pentru a aduce pacea.

Pildă (despre ceea ce era în acel cuprins: focul de tabără)

1. Într-un loc al aşteptării venit-au gânduri să asculte cuprinsul necuprins al unei cuvântări venit din lumea împlinirii să lase peste veşnicia voastră o bucurie

spre-mplinire. Cum toate gândurile stăteau şi întrebări adus-au ele, răspunsul binecuvântării spuse:

- Voi sunteţi, sunteţi, sunteţi şi sunteţi şi veţi fi mereu ce sunteţi.

Ce simplu e când poţi să spui ce este.

2. Gândul adunat-a alte gânduri într-un loc sub forma unui cerc ce înălţa un gând spre o-mplinire dată de o sferă.

Căci cercul simbolizează sfera în trei dimensiuni. Sfera este o mişcare în mai multe dimensiuni. Mişcarea în sine dată de cuvânt, şi gândurile celor de lângă el, mişcat-a necuprinsa bucurie, ce adus-a întrebări, chiar şi răspunsuri peste cei ce ascultau.

Foc - mişcare - dans…

Focul ca şi manifestare subtilă, energie, care transformă, distruge şi dă viaţă.

Focul este mişcare ce poate aduce nemişcarea, ce creează un nou. Focul este jocul împlinirii ce schimbă destinul unui loc. (transformă în cenuşă totul… atomi…)

Focul este naşterea, viaţa şi împlinirea.

Focul e şoptirea ce schimbă nemurirea într-o nouă mişcare.

Focul e înălţarea unei bucurii către valoarea împlinirii.

Poezie:

Zborul căzut al unei frunze ce aduce semn de întrebare
Peste locul binecuvântat de rouă,
A preschimbat gândirea locului prin însăşi zborul ei ca o cădere.
Şi semnul de-ntrebare a venit cu ea.
Vestea un răspuns prin firul ierbii

Ce ea acoperitu-l-a.
Răspunsul nu putea veni,
Căci doar un semn găsit-a frunza peste loc,
Şi cum jucatu-s-a şi vântul,
Mişcat-a frunza de pe firul ierbii
Şi a venit răspunsul prin mişcarea ei,
Şi vântul s-a-mplinit prin fapta sa.

Gândul tresărit, ce bucuratu-s-a de locul unei aşteptări, primit-a căutarea unui val, ce aduce chiar mişcarea peste nemişcarea sa.

Trăit-a noul. Uitat-a vechiul. Găsit-a un răspuns. Prin nemurire, prin faptul că mişcatu-s-a de sus în jos.

De ce ? Ea, mişcarea, prin cădere, dat-a noua formă unui loc.

Femeia este mişcarea şi nemişcarea ce primeşte cuprinsul bărbatului în ne-mplinirea ei, ca să-mplinească această ne-mplinire. Femeia este tresărirea şi bucuria ce poate face ca mişcarea în sine să fie atât de cuprinzătoare, încât să vină bucuria, prin trăirea bărbatului, când el o iubeşte.

Femeia, ca valoare, este mai mult decât mişcarea în sine. Este vie prin ceea ce poate da din necuprinsul ei, ca poartă a vieţii.

Găseşte-ţi locul, dar nu prin joc, prin retrăirea noului ca o valoare să fii în demnitate loc.

Gabrielei:

Gândirea ta venit-a-n gândul meu s-aducă jocul, dar eu nu vreau să joc un joc al tău, ci vreau s-aduc păşirii tale noul meu, ca să-nţelegi ce-nseamnă jocul, dar nu prin joc, prin foc.

Lui Radu:

Dacă-ai sta mai mult pe gânduri, n-ai cuprinde pasul meu. De ce vrei să vii în cuprinsul rătăcirilor umblate de aceia

care văd ne-visare în visare, şi visare-n ne-visare? Ce-ai face dac-ai fi ce n-ai fi să fii? Dac-ai vrea să vrei să vrei, ce-ai putea să cauţi , tu ştii?

Unde este gândul?
Unde este un cuvânt?
Unde este Întrebarea?
Unde este şi răspunsul?
Unde poate fi gândirea?
Unde este şi trăirea?
Unde este viaţa vieţii?
Unde este ce? Mişcarea?
Unde este nemişcarea?

În mişcarea-n sine este. De ce? Pentru că toate sunt lăsate nu în gând, ca-ntr-o poveste, ci o viaţă-n veşnicie ca să fii ce-ai vrea sa fii!

Cum credeţi că vine înţelepciunea? Stând? Citind în cărţi? Vă înşelaţi. Înţelepciunea vine trăind fiecare trăire a voastră, şi retrăind-o printr-o nouă trăire. Şi voi, aceste lucruri le faceţi, dar nu gândiţi să le trăiţi.

Bucuria voastră poate aduce o schimbare în viaţa unui om ce vine să vă ceară ajutorul.

Cine vrea să domine, stă mult mai sus. Este o lege a magiei.

Un adevărat Maestru caută să fie cât mai aproape de oameni, caută să îi înţeleagă, să îi mângâie. Gravitatea în sine aduce iubirea.

Dacă nu cunoaşteţi muzică, artă plastică, dacă nu aveţi noţiuni despre artă, nu puteţi să trăiţi în armonie cu Universul.

O încătuşare poate fi un lanţ al iubirii, al neajutorării, al conlucrării, al colaborării.

Daţi valoare trăirii voastre, şi veţi fi nemuritori.

Visul este realitate, ce faci în vis este împlinire. Ai ucis în vis – ai pata crimei. Controlaţi-vă visul! Fără vis viaţa nu are sens; înseamnă că nu eşti viu.

Atunci când cântaţi, gândiţi-vă la înălţarea voastră.

Omul este necuprins într-un cuprins aparent aici. Aici este taina voastră. Descoperiţi-o!

Cuprinsul ca o valoare arată un întreg, un decant de informaţii la o anumită valoare (un decant valoric). Un Decant este o revărsare.

Vă puteţi bucura de dans, de cântec, decent, cu gând curat, sincer.

Bucuraţi-vă căci Dumnezeu este iubire, dar totdeauna să puneţi înainte valoarea ca o trăire, spre înălţarea fiinţei voastre.

Pilda Cristosului printre oameni

Într-o comunitate, mai mulţi oameni se întrebau de ce vecinul lor nu vrea să fie lângă ei, atunci când ei se bucurau la câte o petrecere. Acesta, care le era vecin, nu era înţeles, căci el era altfel. Şi el zis-a într-o zi către trezirea lor:

- Eu voi pleca în lumea largă să caut şi să găsesc (pe) alţii aşa ca mine, şi voi sta lângă ei. De nu, mă voi întoarce şi voi vedea de-am învăţat ceva.

Şi-a plecat în lumea largă să caute ce dorea. Trecut-a peste gânduri necuprinse, şi peste văi căutate şi necăutate, peste mări şi peste alte ţări cunoscute şi necunoscute de el. Trecut-a prin necuprinse retrăiri a altora, prin ascultare şi regăsiri, prin mărturisirea lor, şi n-a găsit ce-a căutat. Şi alţii nu erau ca el, şi se-ntreba

mereu: De ce este el altfel şi nu ca toţi? Dintre aceia care îl ascultau, ziseră-ntr-o zi:

- Tu crezi că eşti altfel? Te-nşeli. Priveşte-ntâi la tine şi vei vedea că ai şi mâini, precum şi noi avem, şi ochi, urechi, chiar păr, chiar unghii, gânduri, zâmbete, tristeţi, mănânci şi bei, şi noi la fel. Cum crezi că eşti altfel de cum am fi şi noi?

Acesta a tăcut, şi ca pentru sine-a zis:

- De-aş fi ca voi, n-aş fi venit;

De-aş fi ca voi nu v-aş aduce Adevăru-n lume;

De-aş fi ca voi, atunci n-aş putea să trăiesc;

De-aş fi ca voi, aş fi un nimeni şi nimic.

Şi totuşi cineva a auzit cuprinsul retrăirii sale şi zise:

- Cine te crezi?

Cel ce tresărit-a pentru-un moment, răspunse pentru toţi:

- Sunt Cel ce Sunt!

- N-am înţeles! Strigară-aceştia către El. Cine te crezi?

Din nou răspunse El:

- Eu sunt visarea, sunt rechemarea, chiar chemarea-n sine, sunt Adevărul şi răspunsul, sunt cuprinsul şi necuprinsul, începutul şi sfârşitul, sunt Cel Ce Sunt.

Cei ce ascultau s-au supărat şi-au zis:

- Să pleci din pasul nostru, căci noi nu vrem să te cunoaştem şi nici să te urmăm. Plecat-a dar străinu-n lume, şi a ajuns în locul de unde a plecat, şi-a zis:

- Nu am găsit ce-am căutat. Vecinii lui s-au bucurat de El, şi-au zis:

- Bine-ai venit! Să fii de-al nostru, dar nu cum vrem, ci cum voieşti să fim vom fi, căci ştim ce am pierdut când ai plecat.

Urechi s-aveţi să auziţi ce eu am spus acum.

Pildă

Zis-a poticnirea către picior:
- Eu sunt în calea ta.
Şi piciorul spuse:
- Aş vrea să nu găsesc cuprinsul tău;
Şi ea răspunse către picior:
- De n-aş fi eu, tu cum ai regăsi căutarea?
Picioru-i spuse:
- Aş vrea deloc să nu te întâlnesc.
Din nou răspunse poticnirea:
- De n-aş fi eu, tu nu te vei înălţa nicicând, aşa că, respectă dar trăirea mea, şi vei vedea ce-nseamnă retrăirea peste gândul meu.
Urechi s-aveţi să auziţi cântarea mea, şi ochii voştri de-ar vedea cuprinsul, s-ar bucura cu împlinirea voastră prin bucuria mea.

Pildă

Zis-a ochiul către nas:
- De eşti-nainte, tu simţi, dar, fără mine n-ai fi nimic, căci văd.
Şi nasu-i spuse:
- Eu simt mai mult, şi de-aş vedea, n-aş mai simţi. Mai bine simt şi las ca alţii să dorească a vedea şi aş vedea şi eu să simt şi aş trăi mai mult.
Urechi s-aveţi să auziţi ce eu v-am spus acum.

Căci mulţi văd şi-s orbi, şi mulţi simt, şi sunt mai vii decât cei care spun că văd.

RUGĂCIUNE

Părinte al Luminii, fii binecuvântare pentru mine,
Părinte al Iubirii, fii înţeles pentru trăirea mea,
Părinte al Bucuriei, fii pentru mine ce trebuie să fii,
Iar eu să împlinesc ce trebuie să împlinesc prin voia Ta.
Părinte drag, fii pentru mine ce trebuie să fii,
Ca eu să împlinesc şi să găsesc în Tine
Doar Adevărul, prin iubirea mea şi Bucuria Ta.
Să dau ce nu am dat, să fiu ce nu am fost.
Ajută-mă să fiu, să împlinesc ce nu am împlinit.
Părinte al Luminii, Părinte al meu, Părinte al tuturor,
Fii pentru toţi dar, pentru mine şi pentru ei,
Ca pentru mine să fii ce vrei să fii,
Şi noi să găsim în Tine ce eşti.
Şi-Ţi mulţumim.
Şi să trăim ca o bucurie spre împlinirea noastră.
Iubire, Iubire, Iubire ca să fii!
Iubire, Iubire, Iubire noi să fim!
Şi prin iubire-Ţi mulţumim!
Şi prin iubire Te rugăm,
Să înţelegi iubirea noastră
Iubire, Iubire, Iubire Ţie, Părinte drag!
Binecuvântat să fie Numele Tău, în veci,
Amin.

Să fim un dar pentru Iubire!
Să fim iubire printr-un dar!
Să fim o bucurie pentru o bucurie!
Să fim o floare-n dar pentru cei ce vor să fie bucurie, pentru bucurie!

Fiţi flori în glastră, nu retezate-n dar, că veţi muri fără iubire! Şi iubirea trebuie să fie vie; ea nu trebuie să moară nicicând. Iubirea vrea iubire şi fără iubire, iubirea nu poate trăi. Daţi iubire, trăiţi prin iubire, şi dăruiţi-vă prin iubire, dar întotdeauna doar prin iubire veţi trăi.

Vă mulţumesc pentru că trăiesc şi mă bucur lângă voi, şi voi cu mine să vă bucuraţi. Vă mulţumesc că vă bucuraţi, şi eu sunt mulţumit când voi vă bucuraţi.

*** * ***

4 august

Scara valorilor vă aşteaptă; trebuie să urcaţi pe ea. Trebuie să vă bucuraţi de tot ceea ce vă vine în pas, dar să lăsaţi ca ceea ce vine, să şi treacă, pentru că numai ceea ce vine poate trece.

Dacă gândurile ce vă vin s-ar opri, aţi mai fi vii? Trebuie doar să nu luptaţi cu ele, pentru că dacă începeţi lupta, ele au să vină mereu, şi nu veţi câştiga niciodată. Nu acela care câştigă o bătălie poate câştiga lupta.

De aceea zic: nu daţi cu piatra într-un loc, pentru că ea rămâne piatră; chiar dacă în aparenţă locul pare acelaşi, piatra rămâne. Aşa şi în mentalul omului - rămâne ideea.

Nu răniţi oamenii prin cuvinte vulgare, nu-i minţiţi, pentru că în subconştientul lor aceste non-valori rămân, şi mai târziu ele se revoltă.

Ce este Iubirea?

Iubirea este o valoare ce cuprinde trăirea fiinţei şi o înalţă.

Iubirea este încrederea pe care poţi să o ai în tine şi în ceea ce faci pentru aproapele tău.

Iubirea înseamnă căutare şi regăsire, în acelaşi timp, şi continuă mişcare fără repaus.

Iubirea este Adevăr prin Adevăr.

Iubirea se manifestează, nu este egoistă, nu este posesivă.

Iubirea adevărată îţi dă libertate şi încredere în tine, şi te întăreşte în ceea ce faci.

Iubirea nu-ţi cere nimic, ea revarsă mereu.

Atunci când iubeşti, nu ceri nimic în schimb. Doar iubeşti. Mulţi confundă iubirea cu un singur atribut: dragostea.

Nu putem aduce luna şi soarele în acelaşi timp ca strălucire; chiar dacă apar pe cer în plină zi, ele nu au aceeaşi strălucire; una păleşte în lumina celeilalte. Aşa şi cu manifestarea dragostei, fiind un atribut al iubirii, ea există; poate fi această manifestare trăită, dar nu ca o împlinire, ci doar egoic. Şi atunci unde se ajunge? La ne-mpliniri.

Floarea recuprins-a noua viaţă prin renunţarea ei, prin a fi în stratul binecuvântării. Deci, dacă ea a renunţat, nu a fost dăruire? Floarea dacă e tăiată din stratul ei, ea poate muri în scurt timp. Acest timp este relativ.

Aşa şi omul, dacă se dăruieşte fără să cunoască manifestarea iubirii, moare.

Dar dacă manifestarea lui este prin iubire, căci Iubirea înseamnă şi Adevăr, el se întoarce la viaţă, se face mai mare, mai luminat, mai frumos. E singura avere pe care o duceţi cu voi – lumina.

Dăruirea implică multe.

Dăruirea poate fi cuprinsul retrăit prin îmbrăţişarea unui bărbat sau a unei femei. Dăruirea, ca valoare, poate fi începutul unui sfârşit, şi sfârşitul abia început. Dar întotdeauna, ca valoare, ea aduce o împlinire.

Dăruirea este împlinirea pe care poate să o aibă o femeie, când renunţă la ego-ul său, depăşindu-se pe sine, căutând în cel de lângă ea, valoarea sa ca plus, spre împlinirea ei ca plus, spre împlinirea ei şi înălţare. Dăruirea adevărată este atunci când renunţi la tine pentru cel care te iubeşte, pentru cel care are nevoie de ajutorul tău. Este mult mai mult. Nu vă gândiţi doar la o îmbrăţişare.

Dăruire este şi atunci când renunţi la timpul tău pentru aproapele tău.

Dăruirea este mult mai mult. Când tu mergi la un spital şi ajuţi pe cineva, tu dăruieşti din timpul tău, e mult mai mult.

Ce este focul de tabără?

Mişcarea unor gânduri ce dat-au formă unei remişcări, ce adus-a împlinirea peste locul aşteptării. Şi toate la un loc formau valoarea unor dimensiuni căutate lângă un foc.

Simţind încărcătura acestor cuvinte, vă daţi seama ce valoare aduc trăirii voastre?

Eu zic să vorbim despre marele Adevăr, şi atunci totul va veni de la sine.

Dumnezeu dă o lege. Iar omul face reguli.

Pildă

La-nceput de drum, copilul nou-născut privea către aceea care îl alăpta şi se-ntreba:

- Oare dacă i-aş spune ce ştiu, ea ce-ar crede? Dar dacă nu îi spun, ea poate şti de ce-am venit în pasul ei? Tot el îşi răspunse, ca pentru sine, ca mai-nainte de altfel:

- Dar dacă eu i-aş spune şi nu m-ar crede, sau poate s-ar sminti, n-ar vrea să fie mama mea? Dar dacă ea n-ar fi cum ales-am eu destinul meu să-mi fie ea ca o valoare-n

preschimbare, şi nu m-ar recunoaşte-n faţa tuturor, ce-ar fi cu mine? Eu voi rămâne ce-am ales, sau voi căuta să fac ce n-aş dori?

Trecut-a timpul peste timp şi el, flăcău, cum se găsea, în lumea mare, uitat-a el de ce-a venit, şi-a zis:

- Eu sunt acum, aici, şi am ce vreau - şi a avut.

Dar timpul a trecut, şi bătrâneţea lui, adus-a-n toamna retrăirii lui, o mică bogăţie, şi-a zis:

- Mi-ajunge, am ca să trăiesc cât voi sta în astă lume. Dar bine n-a închis cuvântul său, căci cheia s-a deschis şi lacătul sărit-a-n pasul său, şi-a zis:

- E poarta mare, trebuie să păşeşti în ea, şi caută în căutarea ta să vezi de vei găsi cuprinsul retrăirii.

Păşit-a dar noul pas şi-a zis:

- O, nu sunt eu, nici nu am fost ce sunt; când am plecat, eram altfel, şi-acum nu am aici ce am cerut. Nu este drept. Găsit-am bucuria-n astă lume pe care am lăsat-o-n urma mea. Ce aş putea găsi de-acum? Aş vrea să fiu unde am fost, să schimb, să retrăiesc tot ce-am pierdut, s-aduc o valoare retrăită în mine, şi-aş mulţumi aceleia ce m-a născut. Dar unde-i ea şi unde-s eu? Dac-ar fi din nou… şi eu precum am fost o dat', m-aş bucura, şi-aş da şi altora din bucuria mea ce aş putea să trăiesc prin revenirea mea în lume.

Un zâmbet din Lumina Bucuriei a-ntins cuprinsul noului peste destinul lui şi-a zis:

- Din nou să fii în lumea ce-ai lăsat-o acum, ca să vedem de vei împlini ce ţi-ai dorit.

Prin noapte a trecut, şi-ajunse în Lumină, când a simţit din atingerea unei simţiri. Privea din nou spre o femeie, dar ea străină, şi a zis:

- Ce caut aici, în braţul ei? Eu vreau să fiu la cea care o dată m-a ţinut de mult! Nu vreau! Nu vreau!

S-a revoltat şi-a zis:

- Mă-ntorc în lumea mea!

Şi a murit.

Şi cel ce-a cuvântat prin gândul binecuvântării întâia dat', şi-a doua oară, şi-a treia oară, şi la infinit, căci poate da şi poate lua, îi zise:

- De ce tu ceri ce nu vei reprimi nicicând? Căci dacă ţi s-a dat, n-ai înţeles cuprinsul retrăirii, venit ca nou în pasul necuprins al retrăirii tale. De ce ai căutat în necuprins, cuprinsul, uitând ce este-ngăduit să ceri? Ai vrut să fii, şi ţi s-a dat! De ce n-ai fost ce trebuie să fii?

Morala: (Să vă cunoaşteţi voi prin ceea ce v-am spus!) Când aveţi, nu preţuiţi; când nu aveţi, aţi vrea să-aveţi.

Dacă suntem aici, haideţi să ne bucurăm! Dacă vi se-arată Adevărul, acceptaţi-L aşa cum este El, nu cum aţi vrea voi ca El să fie, pentru că Adevărul este Adevăr. El trăieşte doar prin Adevăr. Dacă vi se arată iubire, trăiţi iubire, dar prin iubire, pentru că manifestarea ei nu poate fi altfel, decât prin iubire! Ce simplu e! Iubirea nu e egoică; dacă tu aparţii unui loc, prin însăşi aceasta, nu faci parte din loc? Dacă îţi iau locul, nu mergi cu locul? Nu faci parte din acest loc?

Dacă tu te manifestezi într-un loc anume, ce faci? Poţi s-aduci valori în destinul omului sau în destinul oamenilor. Dar poţi să aduci în acelaşi timp schimbarea şi non-valoarea. Depinde cum te manifestezi.

Te manifestezi - este atunci când împlineşti un destin şi acţionezi conştient, folosindu-te de cele trei valori ale tale: Spirit, Suflet subtil şi Suflet dens. Deci, apare conştiinţa.

Te manifeşti - atunci când tu acţionezi fără a fi ajutat de conştiinţă. Faci ceva ca un robot, eşti executant.

Iubirea este trăirea unei flori şi bucuria ei din mişcarea dată de iubirea vântului. Trăirea ce adus-a el, facut-a să înţeleagă ea, valoarea noului adus.

Aşa şi tu, şi tu… poţi retrăi, ca ea, valoarea simţită sau resimţită manifestată către tine. Venirea Mea în pasul tău,

adus-a bucuria trăirii tale; mai mult, şi eu sunt ce n-am fost şi sunt, căci sunt prin tine, şi tu fii mai departe…

De-ar trebui să fii, eu zic să fii, să cauţi în tine şi vei găsi valoarea unei împliniri, căci tu eşti infinitul, eşti microcosmosul, valoarea dată prin retrăirea ta. Ce simplu e să fii.

Ce este omul?

- Valoarea Bucuriei dată de către Adevăr.

Ce este omul?

- Este împlinirea unei hotărâri , ca o bucurie prin renunţare.

Ce este omul?

- Începutul şi un sfârşit ce poate retrăi de fiecare dată începutul şi un nou sfârşit.

Ce este omul?

- Omul este cuprinsa căutare şi regăsire a Creatorului prin viaţa lui.

Ce este omul?

- O bucurie manifestată prin Binecuvântarea Lui, a Creatorului.

Ce este omul?

- Însăşi manifestarea Divinului prin Creaţia Sa.

Ce este omul?

- Începutul şi sfârşitul, alfa şi omega, dacă ajunge la nemurire şi la dumnezeire, ca Semizeu. (Nu poate fi mai mult, maxim)

Temă: piatra, apa, cerul, întrebare.

Rostogolitu-s-a întrebarea peste cuprinsul lin al unei remişcari trăite printr-o vibraţie şi zise: Ce-a fost şi cât de-nalt e el, şi eu unde aş putea să fiu? Şi ajuns-a pe un loc cu semne de-ntrebare. Ce poate fi? Ce ar putea să fie, dacă n-a fost?

Pildă

Sfârşit-a noaptea, şi cum zorii au venit cu picături de rouă peste cuprinsul unui loc, făcu ce n-ar fi vrut să facă locul, căci floarea s-a cutremurat de noul pas venit prin raza soarelui-răsare, ce a strigat:

- Treziţi-vă, că-s noul!

Şi greieraşul, şi furnica, şi ursul, şi bursucul, vulpea cea şireată, cocostârcul şi broscuţa, şarpele cu clopoţei şi lupul, privighetoarea, ciocârlia, toţi şi toate la un loc strigară:

- Bucuria!

Şi ea venit-a către ei şi ele, şi zise:

- M-aţi chemat?

Şi toţi şi toate la un loc strigară:

- Da! Şi vrem să fim şi noi ce eşti ca o-mplinire!

Manifestarea ei prin zâmbet le şopti întâia dat' şi-apoi cuvântul grav, dar blând le spuse-aşa:

- Sunt începutul unui nou şi trec în voi, şi ies când vreau, căci pot! Vă dau şi iau, şi cânt cu voi, şi sunteţi ce voiesc, dar dac-aţi vrea să fiţi cuprinsul bucuriei mele, eu, bucuria, vă binecuvântez: fiţi voi! Şi fiecare–n parte să-mi dea din bucuria sa!

Şi lupul spuse:

- Eu vreau să fiu, dar nu-nţeleg ce-nseamnă a te bucura, când ştiu că cea pe care o mănânc îmi spune: "Beee!" şi plânge ea.

Şi bucuria-i spuse:

- Nu te gândi la hrana ta, căci dac-ai şti atunci când vrei să fii o ne-mplinire, de vei opri simţirea ta pentru moment, tu ai vedea ce-nseamnă a fi, nu lup, ci gând de bucurie.

- Ei bine, o să fiu, dar nu promit!

Şi vulpea, imediat şi ea:

- Eu sunt şireată şi m-ascund, dar coada mea de multe ori mă dă de gol, ce pot să fac?

Şi bucuria-i spuse:

- Să fii mai mică la cuvânt, şi la înţelepciune mult mai dreaptă, şi coada ta va fi acoperire pentru vânt şi pentru tine poartă dreaptă.

- O poartă coada mea? Câţi ar voi să treacă, şi eu ce-aş căuta, şi eu ce-aş căuta în destinul lor?

- O, vulpe biată!

Pitpalacul ce-asculta, zis-a pentru sine: „Plec, căci nu-i cuvântul ce ar putea s-aducă-n pasul meu destine."

Dar vezi, cu bucurie mare, Bucuria-i zise:

- Şi tu rămâi, şi vei vedea ce-nseamnă a rămâne-n mine. Aşa şi voi să fiţi în bucuria Mea. Eu vă iubesc!

Flori mai multe şi mai mari, căutări, răspunsuri şi-ntrebări, se bucurau de zorii zilei şi-ntrebau: Ce poate fi în miezul ei, de noi suntem cu tine?

Răspunsul ce venit-a printre ei, le arătă păşirea nouă prin cuvântări, prin învăţături, dar mult mai mult prin gluma bucuriei şi-mplinirii ca o manifestare nouă. Aşa şi voi să fiţi ce nu aţi fost. Să căutaţi în voi ca să găsiţi trecutul, dar nu de-acum, de altă dată, şi veţi vedea unde aţi greşit în alte retrăiri căutate. Aşa putea-veţi fi ce nu aţi fost, trăind prezentul ca valoare. Cum vine viitorul: prin trecut sau prin prezent?

Dacă trăiţi în trecut sunteţi morţi, pentru că aduceţi prezentului trecutul, şi atunci mai poate fi prezentul ca valoare trăită în prezent? Nu. Pentru că aducând trecutul în prezent, prezentul nu mai există! Şi nu pierdeţi valori?

Trimiteţi trecutul înapoi.

Iubirea nu este un joc! Iubirea e cea mai mare Binecuvântare, pentru că nu oricine poate iubi. Iubirea este calea ce poate aduce noul. Iubirea este semnul Bucuriei şi

binecuvântarea, şi-ntrebarea, şi răspunsul chiar. Iubirea este totul. Iubirea este retrăire şi renaştere prin naştere. Iubirea este împlinire şi îmbrăţişare, şi sărut, şi gând curat, şi mult mai mult. Iubirea e iubire.

Ce poţi să spui?

Iubire, iubire, iubire… că asta e iubirea!

De-ai atinge gândul unei femei, ai fi manifestarea bărbatului ce împlineşte noul.

De-ai atinge sărutul unui gând ce pleacă din trăirea unei femei, ai fi cuprinsul necuprins şi bărbatul ce este bărbat prin nou.

De-ai gândi gândirea unei femei, ai înţelege ce-nseamnă ea ca o valoare în univers.

De-ai simţi simţirea unei femei, ai şti ce-nseamnă a simţi simţire, şi noul ai cunoaşte prin trăirea ei.

Femeia este poartă ce dă viaţă. Femeia este totul ca valoare în univers şi echilibru, dar fără bărbat ea nu ar fi nimic. Căci el e plusul, şi dă sens trăirii ei. Dar ea aduce ce bărbatul nu a adus. El dă, ca ea să aibă, şi prin ea vine bărbatul.

Femeia e valoare şi mare poartă.

De aceea zic: Iubiţi femeia şi respectaţi-o! Ea nu e sclavă! Ea este o valoare neînţeleasă! Aşa este femeia! O ai aşa cum o creşti. Aşa cum o iubeşti, aşa poţi trăi cu ea. Dacă nu, să nu-i stai în pas, căci nu e bine. E stâlp, şi piatră de-nceput pentru mulţi, dar nu uitaţi: e stâlpul casei dacă ştiţi s-o preţuiţi! Altfel se dărâmă casa!

Sutre-le sunt valori ce exprimă o învăţătură, şi prin care omul se poate înălţa pe o scară valorică sau către vârful piramidei.

Lecţiile Iniţierii sunt valori-cheie, ce deschid porţi ce dau noul sens vieţii. (Nu sunt chei dacă lecţiile vă învaţă cum să vă purtaţi în societate, cum să ieşiţi dintr-un impas, cum să scăpaţi de anumite situaţii, cum să vă eliberaţi.)

Lecţiile Iubirii sunt valori ce sensibilizează trăirea fiinţei. Sunt pentru suflet, pentru mărirea conştiinţei ca valoare.

Consider că atunci când eşti pe o cale spirituală, ţi-e trează conştiinţa.

În miezul lui, stătea cuminte bucuria unui nou, căci ştiut-a ce putea să vină prin unduirea lui, destinul nou al miilor de gânduri, ce puteau să fie şi-au să fie prin mişcarea lui. (arderea lemnului este naşterea milioanelor de fiinţe).

Gând - întrebare

Şoapta unei adieri ce a venit din depărtare, a trecut prin faţa unei resimţiri, şi pus-a dar, un semn de căutare şi ea, cum a rămas ca o valoare nouă, nu a găsit răspunsul, căci nu ştia unde e el, şi a rămas doar ea, ca o valoare.

Şoaptă

De mişcare-a tresărit, când taina rechemării adus-a noul, şi ea, ca taină rechemată, cuprins-a taina vieţii prin visarea retrăirii ca-mplinire minunată, căutare, regăsire, şi gândul căutat, şi regăsit ca adierea unui vânt.

Zâmbet

Schiţa unei regăsiri, ce putea să strâmbe sau să-ndrepte locul, adus-a marea împlinire printr-o gură mare, mică, şi mişcare şi un ochi închis, sau redeschis, printr-o schiţă de-ntrebare, o valoare.

A fost un zâmbet prin cuvânt.

Pildă

Prin împlinirea unor cuprinse căutări, trecut-a dorul ca să cheme–n depărtarea unui univers, chiar noul şi răspunsul nou venit, căci retrăirea noului, ca o valoare, în

cuprinsa zi a unui univers îndepărtat, n-a înţeles păşirea altuia mai mic, şi ne-ntrebat.

Zâmbirea necuprinsă, trăită prin simţirea unui eu, adus-a semn de întrebare din universul cel cuprins şi-ndepărtat, ca nou în pasul acestora din cel mai mic căutat şi rechemat, tot univers. Şi calea ce legat-a necuprinsul de cuprins se întreba: „Putea-va el să recunoască noul ce venire este pentru ei şi pentru noi, sau nu? O, de-ar putea, ce-ar fi ca o valoare necuprinsă prin retrăirea nouă, şi noi, şi ei, şi voi, şi toţi, şi toate semne de-ntrebare primi-vor câte un răspuns, şi trei, şi şapte, nouă, şi mai multe. Şi toate la un loc, şi toţi, vor fi cu toţii zei, şi toate fără toţi vor fi nimic, de n-ar cunoaşte adevărul împlinirii căii prin păşirea lor.

Şi ea, ca semn de întrebare, şi el ca un răspuns, vor fi prezent, şi-apoi trecut, şi viitor prezent venit. Dar dacă nu ar fi şi el, şi ea, şi ea, şi el, şi ei, şi ele la un loc, ce-ar mai rămâne dintr-un tot? Nimic. Dar dacă-acestea la un loc se vor cuprinde printr-un cuprins, ce ar putea să vină din îndepărtatul vis ce e trăire în prezent, de la mai mare-n mic, prin căutarea unui vis?

Un zâmbet ce-a trezit un nou, strigat-a către calea depărtării:

- Apropie-te şi eu voi fi ce ai dorit!

Dar locul împlinirii zise:

- Tu poţi să ceri, tu poţi să vii, tu poţi să renunţi, eu sunt, căci am găsit. Tu eşti ce eu cuprins-am la-nceput şi-acum vrei să fiu ce nu mai sunt. Ecoul a ajuns în pasul ei, şi-ai lui, şi-al lor, şi-al tuturor, şi ei strigat-au la un loc:

- Noi suntem cei ce suntem şi dorim să fim ce tu voieşti şi eşti, şi fii ce suntem noi, şi noi vom fi ce tu doreşti.

Ecoul n-a mai fost. Căci mişcarea a sosit ca un repaus, şi şoapta rechemării lui trezit-a-n pasul ei, un nou cântat şi căutat. Aşa chemare va trezi cuprinsul vostru, dac-aţi fi cântare.

Urechi s-aveţi să auziţi ce eu v-am spus acum.

(Vedeţi cât de departe poate ajunge cuvântul…?!)

M-am plimbat prin univers, prin alte universuri, şi am adus mesajul acelora de sus, către acei ce pot să fie ca şi ei, de vor să fie. Am adus scara valorilor, prin jocuri de cuvinte, pentru cei ce vor să urce către vârful piramidei.)

Greu puteţi supravieţui dacă nu vi s-a modificat ADN-ul şi forma corpului. Este necesară modificarea structurii. Supravieţuiesc cei care acceptă aceste modificări.

Trăieşte iubirea şi bucură-te de ea.

E mare responsabilitate să aduci o informaţie şi să schimbi ceva. Nu e uşor să îndrepţi un fier ce a fost strâmb. Sechelele rămân. E mai uşor să înalţi ceva de la început. Dar nu poţi să distrugi ceea ce este vechi. Deci trebuie să faci o modificare de structură.

Dumnezeu nu distruge, El transformă.

Întindeţi mâna către cei ce au nevoi de ajutor, dar lăsaţi-i pe ei să o cuprindă. Nu vă grăbiţi când spuneţi: „Hai, că te pot ajuta!” Lasă-l pe el să o cuprindă.

*** * ***

5 august

La focul de tabără, Domnul Maitreya ne-a dat cuvinte, bărbaţilor şi femeilor de acolo, să alcătuim poezii cu ele. Noi am fost destul de stângaci în exprimare, dar contează

experienţa. Până la urmă tot El a rostit învăţături pornind de la cuvintele date.

Învăţătorul (femeile către bărbaţi)

De-aţi aduce noua cale peste visul nostru, vis aţi fi, o cale-n ne-uitare.

Voi, bărbaţi, de-aţi fi ce nu aţi fost, aţi aduce prin tăcere, uneori şi prin vorbire, o cântare nouă în trăire şi simţire. Voi bărbaţi să fiţi, să fiţi.

Asta înseamnă să faceţi voia lui Dumnezeu: să colaboraţi în toate şi în tot.

Învăţătorul (bărbaţii către femei)

Floarea nemuririi eşti, şi iubirea, o viaţă eşti trăirea mea şi-aici, şi cuprinsul vis trăit, eşti mireasă, eşti aleasă, eşti valoarea necuprinsă, eşti mai mult decât ai fost.

Şi-un trandafir de-ai fi, nu aş putea să trăiesc fără spinul tău căutat, care poate fi simţire şi o redresare–n mine. Fii … chiar ghimpele de-ai fi, eu te voi iubi, iubi…

Căci eşti gândul regăsirii, eşti mireasa împlinirii, eşti cuprinsa regăsire prin mireasa mea, şi bine zic:

De-ai fi ce eşti, aş fi ce eu n-am fost, şi eşti mireasa vieţii mele, căci am fost şi nu mai sunt căutator pe drumuri rele.

Am găsit în tine pacea;

Am găsit în tine viaţa;

Am găsit şi hăul, visul, regăsirea şi-mplinirea, am găsit ce-am căutat. Te cuprind şi vei cuprinde căutatul meu cântat, şi vom fi visări şi vise, şi-mpliniri, copii vom da şi copile prea măreţe, vor cânta şi ei, şi ele, cum vă cânt şi eu, copii.

Fiţi ce sunt şi voi fi-n voi, şi voi în mine. Fiţi ce Dumnezeu vă vrea, şi veţi fi în El, copile…

RUGĂCIUNE

Părinte al Luminii, Părinte al Iubirii, Părinte al Adevărului, Părinte al nostru, Tu eşti în noi, şi noi în Tine, şi Îţi mulţumim pentru că luminezi iubirea noastră, şi dai valorii noastre împlinire.

Îţi mulţumim, şi-Ţi mulţumim, Îţi mulţumim că eşti cu noi.

Îţi mulţumim, şi-Ţi mulţumim, Îţi mulţumim că eşti cu noi.

Îţi mulţumim, şi-Ţi mulţumim, Îţi mulţumim că eşti, că nu ne uiţi, că suntem ce voieşti să fim.

Ajută-ne şi dă-ne pacea.

Ajută-ne şi dă-ne viaţa.

Ajută-ne şi dă-ne visul înălţării şi cuprinsul.

Dă-ne tot ce poţi să dai, şi ajută-ne să fim regăsirea şi împlinirea, şi în Tine să găsim Adevărul căutării, şi-mplinirea şi iubirea.

Fii ce ai fost să fii!

Noi vom regăsi în Tine Adevărul şi Iubirea!

Dă-ne Pacea!

Dă-ne viaţa!

Dă-ne tot ce vrei să dai, că Tu ştii ce trebuie să avem, să dăm şi noi acelora ce nu cunosc Adevărul Tău şi-al nostru, şi iubirea Ta şi-a noastră fi-va peste lumea toată Adevăr şi împlinire.

Iartă-ne şi dă-ne nouă ce e-n drept să ne dai.

Eşti al nostru drag Părinte, Îţi mulţumim şi Îţi cântăm, Te slăvim şi preamărim.

Eşti al nostru drag Părinte. Eşti Iubirea, Adevărul, Împlinirea, Regăsirea!

Fii în noi şi noi în Tine!

Iartă-ne şi iartă-ne, iartă-ne mereu, şi dă-ne ce ne trebuie a avea.

Vrem să fim ce-ai vrea să fim.

Eşti Lumina Bucuriei.

Eşti Iubirea împlinirii.

Eşti ce eşti şi noi să fim ce-ai vrea să fim. Părinte, îţi mulţumim că ne asculţi.

Îţi mulţumim că ne auzi.

Îţi mulţumim că ne veghezi.

Îţi mulţumim că noi trăim.

Şi-ţi dăm iubire, spunând Iubire!

Îţi dăm iubire, dând Iubire.

Îţi dăm iubire, cerând Iubire! Şi-acum spun Iubire! Şi chem Iubire!

Iubire, Iubire, Iubire Ţie, Părinte drag!

Iubire, Iubire, Părinte al Luminii, şi Binecuvântat să fie Numele tău, în veci,

Amin, Părinte drag.

Aceasta a fost o seară splendidă, fantastică, minunată! Atâta frumuseţe! Totul era în altă dimensiune… Totul atât de frumos!

Domnul a spus: „E ca-n poveşti!”

Poveste

Copacul căutării a aşteptat timpul împlinirii omului. Demult, şi chiar foarte demult, el a promis ceva o dată, şi doar o dată a promis. Când omul va cuprinde valoarea redestinării sale, va şti ce-nseamnă cuprinsul Meu, ca o valoare demnă…

Şi omul n-a-nţeles povestea omului, căci el de fapt era valoarea împlinirii sale…

Ce e copacul? Arborele vieţii sale.

Şi pomul a strigat:

- Omule, de ce nu vrei să vezi în mine valoarea ta, ca şi trăire? O, omule, nu rătăci, priveşte în adevărul tău, şi vei găsi în mine căutarea ta. Căci fiecare frunză-n vânt ce legănatu-s-a

ca o şoptire, striga-va către tine…”om” şi iarăşi “om” “AUM” şi “AUM”…, ca o valoare rechemată şi o cântare ca-mplinire şi binecuvântare, omule! Eşti “om”, eşti “om”, eşti “om”… Şi omul n-a cuprins valoarea lui nicicând.

Copacul şi acum aşteaptă, spune “om”, şi “om”, şi “om”, şi UIIIIIII, că sunt aici, şi UIIIIIII, că sunt aici, UIIIIIII. Copacul aşteaptă.

Voi ce-aşteptaţi? Cuvântul “om” răsună în fiecare gând, şi în urechea voastră, şi sunteţi “om”, şi sunteţi “om”. Sau nu cuprindeţi re-gândirea şi trăirea lui ca o valoare dată?

Copacul stă şi-aşteaptă, şi-aşteaptă, şi-aşteaptă, şi dă cuprinsului trăirea.

Fiţi căutarea prin cuprins, şi veţi avea valoarea şi-mplinirea.

Aceasta e povestea copacului, ce este firul vieţii voastre şi regăsirea, şi căutarea, şi repetate reveniri, şi reveniri, şi cuprinse. Voi sunteţi copacul, căci prin el voi v-aţi născut, şi fiecare frunză aduce retrăirea cuvântului ce spune: “om”, ce spune “om”, ce spune “om”…

Şi nu va înceta să spună, atâta timp cât este omul om.

Voi sunteţi copacul.

Ce aduce taina, luna, şi căutarea, şi împlinirea, şi visarea, chiar trăirea?

Ce aduce stropul alb? Ce a adus cândva întrebare? Ce aduce acum el?

Noul vis, nu ca visare, ci-mplinirea prin căutare!

Ce aţi fi, de-aţi fi cuprinsul căutării necuprins? Dac-aţi fi un strop de rouă, aţi aduce bucuria firului cuprins de iarbă şi petalei, şi gândirii, dar voi sunteţi omul viu, ce doreşte nemurirea. Fiţi cuprinsul necuprins şi veţi retrăi gândirea.

Temă:

Bărbaţi

Mângâiere retrăită, iubire ca manifestare, respect ca o împlinire.

Cântare către iubirea femeii

Pace multă dac-ar fi
Adevărul ar grăi.
Şi-nţelegere ar fi.

Liniştea ce va pluti,
Necuprinsul va vesti
Armonia va-mplini.

O, voi flori din necuprins,
Ce luminaţi al nostru vis.
Fără voi ar fi abis!

Dar noi, vibrând ca echilibru
Să aducem re-mplinirea
Regăsirea, căutarea, vis dorit,
Împlinire şi cuprins de re-mplinire
Daţi-ne să dăm şi noi
Şi-om vedea ce iese-apoi.

Dac-aţi fi ce sunteţi voi
Aţi cuprinde pasul vieţii
Şi destine am schimba.

Fiţi din nou ce nu aţi fost
Şi prin paşii bucuriei,
Vom cuprinde noi şi voi

Taina vieţii, taina păcii,
Şi cântarea, şi-mplinirea
Şi visarea păcii, vieţii…

Femeile

Cântare către cântarea bărbatului

(A rostit Învăţătorul ceea ce ar fi putut să spună femeile)

Când poţi să dai din ce-ai avut, adu destinului căutarea şi revărsarea va împlini re-împlinirea împlinirii, printr-un pas de viaţă vie.

Fiţi visarea re-visării, şi-mplinirea re-mplinirii, fiţi şi fiii căutării ca s-aducem pasul nostru prin cuprinsul vostru viu, regăsirea voastră-n voi, şi prin voi, cuprinsul vieţii.

Dacă toate la un loc, ar aduce preschimbarea ce-ar ajunge-n lumea asta căutarea, regăsirea, împlinirea şi visarea…

Dac-aţi şti să ne răspundeţi, aţi fi voi în pasul nostru, şi prin voi, noi vom cunoaşte, viaţa re-valorii, glasul re-mplinirii noului ca şi valoare, cântare şi visare.

Daţi să dăm şi noi tributul printr-o jertfă necuprinsă ca valoare dată vouă, nouă pentru noi, şi pentru voi, fiţi sămânţa nemuririi şi vom fi şi noi dorinţa dată vouă prin trăire şi cuprinsă-n nemurire. Fi-vom noi ce-aţi vrea să fim, fi-veţi voi ce suntem noi, dacă toate-ar fi cu voia şi-mplinirea regăsirii va cuprinde calea vieţii printr-o nouă căutare, regăsire şi-mplinire.

Suntem noi cuprins de vise, sunteţi voi cuprins de vise, sunteţi toţi şi toate noi, şi prin noi şi voi cu noi, împlini-vom împlinirea, căutarea, regăsirea – toate sunt prin noi cuprinse, şi prin voi găsite vise, împliniri.

Ne lăsăm din pasul nostru ne-nţelesul. Rostul vostru este să aduceţi gândul, căutarea şi destinul.

Daţi cuprinsului valoarea, şi vom fi şi noi căutarea. Voi veţi fi versetul viu ce aduce dor şi pace.

Toate sunt şi vor rămâne de veţi fi ca noi . Căutate vise n-ar mai rătăci-n pustiu, dacă daţi visării glas.

Fi-vom noi găsirea voastră, şi-mplinirii vom da-n cuprinsuri, şi cuprinsului cuprinsuri. Suntem noi cu voi găsirea.

Sunteţi voi cu noi căutarea.

Suntem toţi căutări cuprinse, regăsiri, şi multe vise.

Sunteţi , suntem, şi vom fi mari şi mici, dar toţi copii.

Domnului vom da trăirea şi-mplinirea, şi căutarea, glasului vom da tăria ca să-i laude măreţia împlinirii Sale noi, ca valoare a înălţării, şi visării împlinirii.

Date sunt trăitul vostru-n pas şi destinarea împlinirii prin cuprinsul pas găsit, suntem şi vom fi, nu vise, ci trăiri cuprinse-n vis.

Uiiiiiii, Uiiiiiii! Trăirea voastră e în voi, şi prin voi trăim şi noi! Uiiiiiii, Uiiiiiii!

* * *

6 august

- Un adevărat Maestru nu se apără şi nu se justifică.
- Conştiinţa este o valoare dată omului şi prin care el poate fi deosebit de aproapele său.
- Oamenii ar trebui să aibă conştiinţă, dar dacă pe această planetă valoarea conştiinţei este –2, cum vreţi ca oamenii să înţeleagă să fie demni?
- Trezirea conştiinţei este la +3,5.
- Când ai conştiinţa trează, te porţi ca un om. Când apare trezirea conştiinţei, apoi apare şi dorinţa de cunoaştere.
- Dacă dai răspuns fără întrebare, dai o informaţie ce poate fi pierdută.

- Dacă omul nu are încă conştiinţa trezită, ce-i putem cere? Nu-i putem cere prea mult, dar putem să-i dăm ceea ce el nu are.

Pace şi Linişte peste mine! (3 ori)
Pace, Pace, Pace! Iubire, Iubire, Iubire!
Sunt cel ce sunt, ca o valoare în univers şi caut Iubirea prin Adevăr!
Sunt om şi caut valoarea!
Sunt valoarea ce trebuie cuprinsă în necuprinsul cuprins al Binecuvântării şi Iubirii Lui Dumnezeu!
Sunt om şi vreau să fiu (tot) om!
Iubire!
Sunt om!
Adevăr!
Sunt om!
Armonie!
Sunt om!
Fiţi în pasul meu valori şi eu voi fi ce nu am fost!
Iubire! Iubire! Iubire!
Am încredere în mine!
Am încredere în ceea ce fac!
Am încredere în mine!
Sunt valoare, căutare şi-mplinire!
Iubire, Iubire, Iubire!
Sunt Iubire!
Sunt Iubire!
Sunt Iubire!
Sunt Adevăr!
Amin!

- Încrederea nu vine peste noapte. Încrederea vine prin exerciţiu, prin rezultatele voastre. Ca să aveţi rezultate, trebuie să faceţi ceva. Nu veţi putea face nimic, dacă nu faceţi nimic.
- Nu modificaţi mantrele!

- Atât de simplu este totul! Totul trebuie să fie firesc, firescul este acela care vă ajută. Aşa cum mergeţi să vă spălaţi, aşa trebuie să mergeţi cu gândul să reuşiţi. Mergeţi ca să ajungeţi. Numai cine merge, ajunge!
- Mantra deschide calea către Maestru.
- Prin simplitate se ajunge la complexitate.
- Credeţi că de-acum va merge fără să împliniţi ceva? Vă înşelaţi!

* * *

7 august - Foc de tabără

Nu veţi putea evolua prin raţiune!

Prima lecţie: simţirea!

Prima lecţie: să vă eliberaţi de toate gândurile de neiubire.

Nu oricui îi este dat să ajungă în Împărăţia Lui Dumnezeu. Nu oricine poate ajunge Maestru. Atâta timp cât un om nu se eliberează de murdăria lui, nu poate ajunge în curăţenie. Atâta timp cât un om nu-şi aduce pacea în suflet, nu poate cunoaşte Lumina. Atâta timp cât un om nu ştie să respecte alt om, nu este demn să cunoască Împărăţia Lui Dumnezeu, dar să şi trăiască în Ea! Atâta timp cât un om judecă (pe) alt om, va fi judecat, nu va putea cunoaşte Adevărul.

Voi vedeţi în alţii ce nu vedeţi în voi.

V-aţi împăcat voi cu voi înşivă?

Aceia care nu vor să înveţe, nu vor rezista lângă mine! (nu au ce căuta lângă mine)

Eu ştiu să dau şi cum şi când să dau!

Multe lucruri nu mai sunt valabile pentru că am trecut într-o altă eră.

Atâta timp cât nu vă eliberaţi de gândirea raţională, care limitează trăirea şi simţirea, nu puteţi să înţelegeţi. Oricât aţi vrea, nu puteţi pătrunde în lumea nevăzută cât timp nu sunteţi puri. Voi sunteţi impuri. Impuritatea nu vă dă voie să transcedeţi. Nu e vina Mea…

Vă voi învăţa numai dacă ascultaţi!

De ce vreţi mai mult, dacă nu sunteţi în stare nici să umblaţi. Când mergi: privirea la 4-5 metri înainte pe vârfuri, fără a sălta. Spatele drept. Cum vreţi să zburaţi, când nici să mergeţi nu ştiţi?

Dacă Eu vă dau puterea să faceţi ceva (de exemplu vindecări), chiar nu vă întrebaţi ce este aici?

Cum credeţi că veţi primi aceste puteri, dacă nu sunteţi pregătiţi?

Să îndrăznească unul să facă altceva decât ce spun eu! Să îndrăznească cineva să nu asculte! Pentru că îmi asum întreaga responsabilitate. Învăţaţi ce trebuie să învăţaţi!

Cine vrea să asculte şi să înveţe, va ajunge departe; cine nu, să nu mai vină la mine să înveţe, să vină doar ca musafir! Nu se poate altfel.

Nu-mi pierd vremea cu cei care nu învaţă, care nu vor să asculte.

Dacă voi m-aţi fi ajutat în munca Mea, mi-ar fi fost mai uşor. Dar voi nu o faceţi. E greu pentru un singur om să ţină piept unei armate!

Dincolo de aparenţe muncesc mult mai mult! Fiţi demni de faptul că sunteţi cât de cât oameni. Oameni de-aţi fi, n-aţi mai face prostii. Aţi fi înţelepţi. Încă nu sunteţi demni de titlul de om. Om înseamnă mult mai mult. Om înseamnă şi desăvârşit. Sunteţi cumva desăvârşiţi? Puteţi să vă numiţi oameni? Tindeţi către acest titlu nobil.

În dicţionarele esoterice – *calea* te obligă la discernământ şi tu hotărăşti dacă mergi pe cale sau nu. Fără discernământ nu poţi să mergi mai departe.

Maestrul răspunde de ceea ce faceţi.

Cei care pornesc pe alţii împotriva altora… Dacă ai minţit un om sau pe mai mulţi, tu te vei reîncarna până ce aceştia se vor elibera.

Cei care vin la această şcoală trebuie să aibă cunoaştere. Se numeşte ACADEMIA SUFLETULUI!

Nu ştiţi să lucraţi sistematic.

Sunteţi voi în stare să analizaţi un Adevăr? Doresc să ajungeţi acolo. Tocmai de aceea vă întind o mână, ca să ajungeţi să cunoaşteţi Adevărul. Dar atâta timp cât voi nu vreţi să-l cunoaşteţi prin Adevăr, nu-L veţi cunoaşte. Este taină. Dacă tainele ar fi la îndemâna oricui, ce ar fi pe lumea aceasta?

Să nu îndrăzniţi să mă mai judecaţi!

Să nu îndrăzniţi să veniţi la mine să cereţi puteri, nefiind pregătiţi.

Un Adevărat Maestru se respectă şi nu-şi permite să încalce Legea lui Dumnezeu.

Dacă veţi cere ceva în Numele meu de la Tatăl, veţi primi.

Atâta timp cât voi nu vreţi să vă schimbaţi, nu veţi fi mai buni!

Atâta timp cât voi nu vă rezolvaţi problemele în familie, nu veţi cunoaşte iubirea Lui Dumnezeu!

Atâta timp cât voi sunteţi egoişti, nu veţi ajunge să fiţi altfel, adică mai buni.

Ego-ul te face mai rău.

Un om care iubeşte, iartă.

Un om care iubeşte, este tolerant.

Un om care iubeşte, nu supără pe cel de lângă el, asta înseamnă iubire.

Numai atunci iubeşti, când nu superi pe cel de lângă tine şi te porţi în aşa fel încât el să fie fericit. Asta înseamnă iubire!

O femeie simte când o iubeşti.

Un bărbat simte când îl iubeşti.

Iubirea femeii pentru bărbat trebuie să fie printr-o manifestare de:

- Respect
- Drăgălăşenie
- Ascultare

Manifestarea bărbatului trebuie să fie cu

- Respect
- Gingăşie
- Tandreţe
- Protecţie - trebuie să protejeze femeia, să nu-i fie servitoare. Într-un cuvânt să o respecte!

Asta înseamnă a iubi pe cel de lângă tine. Cât timp tu îl jigneşti pe cel de lângă tine, înseamnă că nu-l iubeşti.

Atâta timp cât tu ai mofturi, şi spui: „Nu-mi place aşa! Nu vreau asta!”, înseamnă că eşti rău şi n-ai învăţat să fii răbdător şi tolerant, nu te-ai eliberat de ego-ul tău. Ego-ul te coboară. Simţirea şi trăirea, şi eliberarea de ego te înalţă. Ca să te înalţi şi să ajungi să fii liber, trebuie să cunoşti Adevărul. Cunoscând Adevărul şi trăind prin Adevăr, eşti liber, devii liber.

Ce înseamnă a fi liber?

A fi liber înseamnă a nu te atinge nimic din partea celui de lângă tine, a nu te atinge nimic din ceea ce este în jurul tău. A fi liber înseamnă a fi deasupra legii. Când eşti deasupra legii, nu o mai încalci. Asta înseamnă Dumnezeire.

Dumnezeu este deasupra legii!

Iubirea este deasupra legii!

Dumnezeu schimbă legea şi o face cum crede de cuviinţă, dar niciodată nu va încălca ce-a dat până atunci, doar va continua şi va completa ceva. El nu încalcă legea. El poate adăuga la Lege ceva. De aceea v-am adus o Nouă Lege – o continuare a ceea ce a fost până acum, de aceea trebuie să o respectaţi.

Capul = spiritul, mentalul, echilibrul omului. În cap este foarte multă informaţie (templul).

Binecuvântarea se merită, nu se cere! O Binecuvântare măreşte casta.

Lege universală: Când întunericul începe să vină, Lumina se retrage. Când apare Lumina, întunericul dispare.

Dacă spun să faceţi, faceţi! Am fost trimis special pentru ceea ce fac acum!

Nu mai cereţi ce nu se cuvine!

Nu mai greşiţi!

Nu mai judecaţi!

Nu mai gândiţi ne-Ui!

Pentru că toate acestea se vor întoarce împotriva voastră.

În prezenţa mea totul se amplifică, pentru că aşa vreau eu. Pentru că aşa vă vedeţi greşelile; numai aşa vi le vedeţi.

Tot ceea ce este acum ca manifestare este o amplificare a ceea ce este înăuntrul vostru. Eliberaţi-vă! Vă ajut… Dar dacă în faţa mea nu sunteţi sinceri, şi nu vreţi sincer să vă eliberaţi, nu am ce să vă fac! Pentru că eu nu intervin peste voinţa voastră. Eu nu încalc Legea Universală, pentru că eu nu vreau să aduc tulburare în Univers.

Fiţi foarte studioşi şi meticuloşi cu studiul vostru.

A medita înseamnă a simţi, a trăi o clipă, pe care poţi să o lungeşti atât de mult cât voieşti, în funcţie de trăirea pe care vrei să o ai, eliberându-te de alte stări.

Eu ce să fac? Eu hotărăsc cât vă dau, cum vă dau şi când să vă dau.

Daţi-mi un motiv să vă dau ceva. Atâta timp cât cineva nu ascultă ce spun eu şi nu urmează Învăţătura cum vreau eu, nu va primi nimic de la mine. Asta vă garantez! Este dreptul meu să dau aceluia care mă urmează, care mă mărturiseşte şi care mă ascultă. Ascultarea înseamnă viaţă. Neascultarea înseamnă moarte!

Dacă vreţi să învăţaţi, ascultaţi-mă!

Dacă vreţi să învăţaţi, mărturisiţi-mă!

Dacă vreţi să învăţaţi, studiaţi aşa cum vă spun eu şi comunicaţi cu mine!

Vă ajut atâta timp cât credeţi in mine. Vreau să vă ajut, dar nu pot atâta timp cât voi mă ignoraţi. Dar nu pe mine mă

ignoraţi, pe voi vă ignoraţi! Eu zâmbesc… Sunt acelaşi, ori credeţi, ori nu credeţi…Avantajul e că mi-am dobândit în timpul acesta Nemurirea. Asta vă doresc şi vouă: să ajungeţi în timpul acesta la Nemurire!

Rugaţi-vă mai mult! Rugaţi-vă!

Yoga Focului Cosmic este cea mai înaltă şcoală. Această formă de manifestare n-a mai fost cunoscută. De aceea vi se pare greu, şi este greu.

Trebuie să recunoaştem progresul. Trebuie să ne folosim de ceea ce este în pasul nostru, pentru a ne uşura munca. (maşină, telefon mobil, calculator.)

Nu-mi place fanatismul!

Fiţi demni. Recunoaşteţi-vă locul!

Dacă sunteţi răi, unde este locul vostru, în Lumină sau în întuneric?

Dacă sunteţi egoişti, unde este locul vostru, în Lumină sau în întuneric?

Numai aşa ştiţi locul vostru, dacă vă analizaţi!

Acela este în Lumină, care ştie să se împace cu toţi! Care ştie să ierte, care ştie să se bucure de cei de lângă el.

Numai atunci sunteţi bine şi-L iubiţi pe Dumnezeu şi sunteţi oameni, când voi priviţi cu zâmbet la cei de lângă voi şi-i ajutaţi, renunţaţi la multe în favoarea celor de lângă voi. Aceasta înseamnă iubire!

Fără examene, puteţi să vă daţi seama de cunoaşterea pe care o aveţi?

Din 1992 am dat totul şi am plecat să-mi fac misiunea!

Numai atunci pot să vă ajut, când colaboraţi cu mine!

Pe mine nimeni nu mă cumpără, nimeni! Cu nimic! Eu ofer totul acelora care sunt dornici de cunoaştere. Îi ajut pe aceia care vor să se înalţe.

Eliberaţi-vă de anumite trăiri!

Să nu-ţi mai fie frică, şi vei fi o învingătoare.

Când iubeşti, iubeşti!

Când iubeşti pe cineva, urâtul dispare. Nu mai vezi greşelile.

Iubirea e trăire şi bucurie lângă cel pe care-l iubeşti.

Iubirea nu e posesivă şi nu impune nimănui nimic. Când iubeşti, iubeşti, şi-l laşi liber pe omul pe care-l iubeşti.

Să nu vă supăraţi unul pe altul, să fiţi ca două mâini care se ating, se mângâie, şi nu se murdăresc. Şi amândouă mângâie obrazul, mângâie inima, mângâie trupul şi-l îmbrăţişează.

Să-l laşi pe om liber, pentru că atunci îl ai. Dacă-l constrângi, fuge!

Ce mult câştigaţi printr-un singur gest de iubire: un zâmbet!

Cel mai înţelept renunţă. Fii înţelept şi vei câştiga totul!

Pe aceia îi recunosc elevi, care sunt demni să fie elevii mei.

Iubirea înalţă omul.

Iubirea transformă omul.

Iubirea îi dă valoare omului.

Iubirea menţine omul tânăr ca valoare în univers.

Datu-v-am răspunsuri la întrebări.

Datu-v-am cuvântul şi-mplinirea-n dar.

Datu-v-am iubirea ca o valoare şi ca o cale necuprinsă să o cuprindeţi prin păşirea voastră.

Adusu-v-am cuprinsul şi necuprinsul unui Adevăr şi vă arăt ceea ce n-aţi văzut, ca să vedeţi.

Vă chem doar pe aceia care auziţi chemarea Mea! Căci gândul Meu este trăirea şi simţirea pentru cuprinsul vostru. Dacă auziţi trăirea Mea ca o bucurie, veţi şti că v-am chemat.

Vă dau ce n-aţi avut! Căci v-am adus ce n-aţi ştiut că poate să existe.

De voi depinde de primiţi acum…

De voi depinde de vreţi să cuprindeţi Adevărul…

Căci orice vis se poate împlini doar prin trăire şi simţire, ca o valoare dată-n necuprins.

* * *

8 August

Dacă femeia se deschide, bărbatul simte.

Doresc să vă manifestaţi iubirea.

Dacă soarele răsare, nu mai e nevoie să aprindeţi o lumânare sau un bec.

V-am arătat că Dumnezeu este Iubire, este Binecuvântare, este bucurie, este Armonie, este zâmbet, este fericire. El se manifestează prin voi! De aceea descreţiţi-vă frunţile, să fie zâmbet pe chipul vostru, iar ochii voştri să trimită lumini, iar aceasta să fie ca o binecuvântare pentru cei ce privesc înspre voi.

Fericirea voastră aduce mare bucurie Lui Dumnezeu!

Prin tot ceea ce faceţi voi să aduceţi în inimile oamenilor bucuria şi încrederea în ei şi în ceea ce fac. Pentru că, dacă ei vă văd pe voi că sunteţi fericiţi, vor dori să vă imite, vor dori să cunoască taina fericirii voastre şi vă vor întreba.

Fiţi exemple vii pentru toţi! Aşa cum vă învăţ în sutre.

Prin învăţătura mea vă învăţ cum să fiţi.

Atât de frumoşi sunteţi când ochii voştri râd, când se vede fericirea în ei, pentru că ei sunt ferestrele sufletului.

Un cuplu rămâne un cuplu atâta timp cât între ei există iubire. Iubirea este aceea care dă sens vieţii. Trăiţi această iubire şi manifestaţi-vă prin simţire şi trăire, şi prin bucuria dragostei. Pentru că este nevoie să iubiţi. Fiecare sărut al vostru este un flash de lumină. Este nevoie de manifestarea iubirii. Iubirea este împlinire, o împlinire a trăirii voastre. Fără această împlinire nu veţi ajunge la desăvârşire şi nu veţi putea evolua.

Să trăiţi iubirea cu fiecare clipă ce vine în pasul vostru, pentru că fiecare clipă îşi are valoarea ei, dacă o trăiţi prin iubire. Manifestaţi-vă trăirea şi simţirea voastră. Să nu vă ruşinaţi, căci ruşinea nu este de la Dumnezeu. Dar întotdeauna să existe cumpătare în toate şi în tot.

Doresc să vă manifestaţi ca o bucurie pentru toţi ceilalţi şi să aduceţi cuvinte frumoase, acestea să fie ca binecuvântări pentru cei dragi vouă.

Cât timp nu trăiţi în adevăr, nu este bine… Nu ştiţi să iubiţi!

Cum trebuie să daţi iubirea? Cum adie vântul, cum se mişcă frunzele, aşa cum tresare gândul când vine ceva nou în trăirea sa. Aşa cum vin zorii dimineţii şi te bucuri de binecuvântarea venită. Iubirea trebuie trăită precum o floare ce dă parfumul în univers, şi ia din jurul său speranţa.

Cum se trăieşte iubirea? Precum apa ce cade în cascadă şi face ca tot ceea ce este acolo să tresară; precum ecoul ei, aşa încât tot ce este în jur să ştie că ea, iubirea, e trăită; precum focul ce arde pădurea şi o ajută să evolueze şi astfel totul se transformă.

Trăiţi totul precum vine binecuvântarea peste ecoul unui gând ce poate să tresară doar la un simplu gest al Creatorului. Vedeţi ce simplu este? Totul este mişcare, totul este viu şi este înălţare. Aceasta este iubirea!

Iubirea este o retrăire prin trăire.

Iubirea este o nouă naştere prin renaştere.

Iubirea este o visare prin revisare.

Iubirea poate fi un început şi o căutare a altui început ce poate fi împlinire, şi reîmplinire de gânduri cuprinse şi recuprinse.

Trăirea iubirii poate fi ecou cuprins de cei ce se contopesc în ea.

Iubirea este întrebare şi răspuns.

Iubirea este semnul binecuvântării, simţirii, resimţirii, reînnoirii, revisării, zbor de gând şi împlinire!

Toate sunt ca venite pentru voi, dar orice e venit prin pasul noului ca valoare într-un timp anume, cere şi împlinirea, căci fără ea, cele ce sunt venite se pot pierde.

* * *

18 septembrie 2001 Cluj-Napoca

- Ca să urneşti carul, trebuie să te opinteşti puţin.
- Cum să mergeţi la Dumnezeu goi, fără Lumină? Voi trebuie să faceţi ceva.
- Din iubire pentru Creaţia Lui Dumnezeu, să te poţi dărui. Trebuie să priveşti în sufletul omului. Dacă aţi iubi valoarea, aţi vedea sufletul.
- Dacă nu respecţi Legea, cum vrei ca Dumnezeu să te asculte?
- O carte se studiază, nu se citeşte.

* * *

25 septembrie 2001 La Schit

Am vorbit cu Învăţătorul, era puţin trist că cineva care trebuia să împlinească ceva, n-a făcut, pentru că a avut de rezolvat o problemă personală. Şi atunci Domnul Maitreya mi-a spus, zâmbind: „Când pui interesul Lui Dumnezeu pe primul loc, totul este bine. Alţii fac altfel..." Ştiam că, în pofida faptului că atunci se referea la altcineva, mă privea şi pe mine. Am intuit că voi avea şi eu acest examen, dacă în ceea ce voi face, Îl voi pune pe Dumnezeu pe primul loc. Aşa s-a şi întâmplat, în noiembrie 2001. Simt şi acum tristeţe în suflet când îmi amintesc; a fost unul din marile mele examene, pe care l-am ratat.

* * *

4 octombrie 2001 La Schit

Absolvisem Facultatea şi trebuia să plec în Moldova, când Domnul Maitreya m-a chemat la Schit. Venise Valentina, care cunoştea mai mult limba rusă decât limba română şi avea nevoie de cineva care să-i traducă, să înţeleagă mai bine. Am stat la Schit câteva zile şi m-am bucurat de ele nespus de mult, neştiind că e ultima dată când mai veneam acolo.

În prima zi a sosirii mele la Schit, Învăţătorul m-a invitat să-L însoţesc la Deva; trebuia să facă nişte cumpărături. Acea zi a fost plină de lecţii pentru mine, o zi unică prin frumuseţea ei şi onoarea ce mi s-a făcut. Domnul Maitreya mi-a oferit lecţii de comportament faţă de oameni, atitudine plină de iubire şi consideraţie faţă de oameni, cunoscuţi sau necunoscuţi. Am intrat în mai multe magazine, îi saluta pe oameni, le zâmbea, îi întreba de sănătate... Pe unde treceam, lăsa bucurie şi Lumină pe chipurile şi în sufletele oamenilor.

Aşteptam pe cineva într-o parcare şi pe lângă noi a trecut o tânără ce-şi ţinea mâna la obrazul stâng. O durea un dinte. Domnul Maitreya a observat-o şi a întins către ea o mână, de la care a plecat o rază de Lumină. După câţiva paşi, fata care îşi continua drumul fără să bănuiască nimic, parcă a tresărit, şi-a mişcat mâna palpându-şi obrazul şi a lăsat-o apoi în jos. Îi trecuse durerea. Domnul Maitreya a zâmbit şi mi-a spus: „Uite, aşa se fac bucurii… şi nici nu trebuie să ştie omul.”

În aceeaşi zi, la Deva, a venit la Domnul Maitreya o femeie care avea cancer la sânul drept. Tocmai se externase din spital şi medicii nu-i dădeau prea mari şanse la stadiul în care era boala. Eu însămi am palpat acea tumoră, avea toate semnele malignităţii; formaţiunea avea la palpare dimensiunile aproximative de 6 cm x 7 cm x 2 cm. Femeia avea dureri foarte mari. Domnul Maitreya a ajutat-o acolo în stradă, a

purificat-o şi femeia a spus că o doare mai puţin, că simte ceva fierbinte la sânul drept. Învăţătorul i-a spus ca dacă vrea să trăiască, să se vindece, trebuie să ţină regim vegetarian, fără cafea, alcool, ţigări. Acea femeie a venit şi a doua zi la Schit. Formaţiunea scăzuse în volum, ceea ce era impresionant, femeia nu mai avea dureri şi era plină de speranţă.

Este important să menţionez că în acea perioadă Domnul Maitreya făcea multe vindecări prin telefon. Poate să vadă la distanţă cum arată omul, ce suferinţă are, care este cauza suferinţei, într-un cuvânt ştie tot despre acel om şi cum să-l ajute. Vindecările le făcea prin Puterea Cuvântului. Mulţi oameni s-au vindecat aşa.

Şi eu am simţit cum e să-ţi ia durerea Domnul Maitreya. O dată am avut o durere lancinantă în hipocondrul drept care a ţinut vreo două zile, până m-a văzut Domnul Maitreya şi m-a întrebat ce mă supără şi dacă vreau să mă ajute. I-am spus că parcă m-ar supăra o ţepuşă, iar El, parcă în glumă, a zis: „Uite, scoatem ţepuşa.” şi a făcut un gest în aer. Ce bine a fost, că durerea mi-a trecut în acea clipă!

* * *

27 noiembrie 2001 Cluj-Napoca

- În iubire şi în luptă să fiţi drepţi, cinstiţi.
- Numai Dumnezeu este Maestrul Suprem.
- Orice învăţătură cade, dacă nu e adusă din Adevăr.
- Atunci când un om nu vrea să cunoască mai mult, e limitat.
- Adevărata Învăţătură este aceea, care de câte ori revii asupra ei, ai ceva de învăţat, care te ajută să retrăieşti totul la altă valoare.

1 decembrie 2001 Cluj-Napoca

- Ce ai strâmbat odată, strâmb rămâne, oricât ai vrea să îndrepţi, rămâne locul însemnat.
- De-aţi şti să iubiţi, aţi iubi tot timpul. Neştiind ce înseamnă, nu o puteţi trăi.
- Încercaţi prin toate metodele să supravieţuiţi, dar demn.
- Fără Dumnezeu eşti nimic.
- A avea demnitate înseamnă să te respecţi şi să respecţi pe cel de lângă tine, nu îţi mai permiţi să greşeşti.
- Întotdeauna adu la Lumină ce a fost în întuneric şi vei avea şansa să cunoşti valoarea faptei tale.
- Nu vă daţi seama ce mult înseamnă un gest de iubire, spre iubire, îndemnând pe cel de lângă tine să cunoască ce nu a cunoscut niciodată.
- Bucuraţi-vă de tot ce este, dar fiţi demni în trăirea şi simţirea voastră, căci numai aşa veţi rămâne pe calea Luminii.
- În preajma Adevărului lucrurile au altă valoare. Dacă voi aţi putea menţine Lumina trăită în preajma Adevărului şi în alte momente, aţi fi liberi, aţi fi deasupra Legii. Ce înseamnă să fii deasupra Legii? A trăi permanent în Adevăr şi Legea Karmei nu te mai poate atinge.
- Faptul că te justifici dovedeşte că nu ai încredere în tine.
- Ambii parteneri trebuie să menţină armonia. În cuplu trebuie să fie bine, dar pentru amândoi!
- Cât timp nu trăiţi în Adevăr, nu este bine.

* * *

7 decembrie 2001 Cluj-Napoca

- Adevărul trebuie mărturisit, indiferent dacă oamenii cred sau nu, îl acceptă sau nu.

Nu e suficient să spuneţi Adevărul, trebuie să trăiţi valoarea Lui.

- Valoarea este acolo unde este acceptată.
- Inteligenţa este o valoare dată de calea raţiunii.

Înţelepciunea este o valoare dată de calea simţirii şi a trăirii. Fără înţelepciune n-ajungeţi niciunde.

- Un Eliberat prin prezenţă, demonstrează valoarea Sa.
- Dacă vântul ar legăna doar o frunză, nu se supără celelalte? Vântul adie peste tot copacul.
- Mereu răspunsul poate fi o altă întrebare.
- Voi vreţi să creşteţi fără să mâncaţi.

Fără cunoaştere nu poţi să te înalţi către vârful piramidei.

- Raţiunea este un zid în calea evoluţiei spirituale.
- Sunteţi ceea ce credeţi că sunteţi. Să nu te crezi, să fii!
- De-aţi auzi gândirea Cuvântului ce cuvântează, aţi retrăi trăirea retrăirii, dar...
- Dincolo de aparenţe valorile sunt altele. Acesta este noul.
- Noul cere nou.
- În Noua Eră oamenii nu mai au corp astral, de aceea Legea Karmei se aplică mult mai rapid.
- Ceea ce a fost făcut, trebuie să rămână timpului său.
- Învăţătura nu se vinde, ea se dăruieşte.

- Marile valori au fost respectate după ce aceia care le-au adus, au murit.
- Dacă mâncaţi fructele, de ce loviţi în copac?
- Mă puteţi vedea, dar cunoaşte...? Ca să mă poţi cunoaşte, ar trebui să cunoşti cunoaşterea mea.
- Dăruiţi-vă cu iubire, dar sufletul să-l dăruiţi lui Dumnezeu.

Să iubiţi fără a pune condiţii.

Să vă dăruiţi fără a pune condiţii.

- Cel care caută să găsească, va găsi regăsirea şi împlinirea.
- Dacă ai soarele, de ce să renunţi la el, pentru o lumânare?
- Fiţi ceea ce trebuie să fiţi, nu ceea ce nu sunteţi.
- Ia cum vrei cuvântul meu, dar nu-l ignora.
- Scânteia nu poate străluci cât soarele.

* * *

6-7 aprilie 2002 Craiova

- Folosind metafora, intri în cosmologie, aduci în simplitate complexitatea.
- Ca să înveţi, trebuie să ştii de unde să înveţi. Ca să poţi să pui în practică, trebuie să ştii ce să pui în practică.
- Axa pământului era sub un anumit unghi; acum este spre îndreptare şi razele soarelui cad pe planetă sub un alt unghi. Mai mult, timpul trece mai repede, astrele au altă influenţă asupra vieţii omului. Pentru ca omul să poată supravieţui noilor vibraţii, trebuie să-şi schimbe modul de viaţă, modul de alimentaţie. În mâncare trebuie să fie prezent sentimentul vieţii, hrana vie.

Alimentele ce le consumaţi trebuie să fi fost atinse de aer, soare, vânt...

- Fără purificare nu se poate face nimic.
- Nu ştiţi ce bucurie este să dai naştere unei vieţi! Atât de frumos e să fii mamă, este o minunăţie.
- Bărbatul este oglinda femeii.
- Acela care ştie să renunţe, e cel mai mare învingător.

Nu este iubire când puneţi condiţii. Iubeşti atunci când ştii să renunţi. Atunci arăţi că eşti mai presus decât ceea ce este între voi. Dacă un om vrea să fie liber, să fie liber. Eliberează-l. Dar fii tu în Legea lui Dumnezeu.

- Pământul dacă nu e iubit şi îngrijit, nu dă roade.
- Cum sunt părinţii, aşa sunt şi copiii.

- În familie nu trebuie să existe ascunzişuri; este necesară sinceritatea.
- Să nu doriţi ceea ce nu puteţi avea niciodată. Să doriţi doar ce vi se cuvine. Dar nu totul vi se cuvine.
- Este o onoare pentru bărbat atunci când femeia este gospodină, iubitoare, mamă de copii.
- Tot la mine veţi ajunge! Eu am venit în lumea voastră să rămân veşnic. Rămân cu un picior aici şi unul dincolo, eu sunt puntea de legătură.

Tot ce este în parte, cade. Tot ce a fost dat până acum nu mai este valabil.

A venit noul care îmbină totul şi vine cu lucruri în plus. Ceea ce a venit nou este desăvârşit.

- Să cunoaşteţi Adevărul aşa cum este El.
- Când stabileşti reguli ce încalcă Legea lui Dumnezeu, îţi pierzi libertatea.

Oamenii erau liberi şi au cerut legi (poporul israelit).

- Eu vă ofer libertatea şi nu vreţi să acceptaţi, pentru că nu e uşor. Fiţi voi! Vă învăţ cum să fiţi liberi şi voi nu vreţi. Sau vă temeţi. E mai uşor să întrebi „ce să fac”, decât să gândeşti singur.
- În sutre atât de mult vi s-a dat. Nu există situaţie creată în această lume care să nu poată fi rezolvată prin ceea ce s-a dat în sutre şi lecţii. Ele trebuie analizate, studiate.
- Şi uite aşa, unii pentru alţii să vă rugaţi, că este mult mai bine.
- Iubirea ca valoare este trăirea Spiritului, bucuria sufletului. Este mângâierea Spiritului şi a sufletului.

Dragostea este trăirea trupului.

Iubirea e trăirea Spiritului în manifestare ca o bucurie, în armonie cu Creaţia.

- Prin crearea cultelor de către oameni, aceştia s-au îndepărtat de Dumnezeu. Marele păcat al omului este că a făcut cultul: cultul morţilor, cultul sfinţilor, cultul bisericii, cultul religiilor, cultul Fecioarei.

Cultele nu sunt în armonie cu Legea lui Dumnezeu.

- Dumnezeu îţi arată în vis sau revelaţie ce este bine şi ce nu.
- Acela care crede, crede de la început şi cine nu crede, greu poate fi convins. Şi de ce trebuie convins? Dumnezeu nu convinge pe nimeni.
- Nu vindec elevii; îi ajut să se vindece. Vindecarea vine când ei ştiu să primească ce dau!
- Atunci eşti curat, când te speli cu apă şi ea rămâne curată.
- Omul trebuie îngropat, nu incinerat.
- Nu încerca, pune în practică!

Nu lupta, acceptă-te aşa cum eşti!

- Eu pot să ofer totul şi nimic în acelaşi timp. La Timişoara au venit trei ologi. Doi s-au ridicat, unul – nu. E vina mea?
- Problemele voastre nu vi le rezolvă nimeni, voi trebuie să vi le rezolvaţi.
- Într-o căsnicie copilul nu trebuie să ştie ce fac părinţii. Nu trebuie implicat copilul! Părinţii trebuie să-şi rezolve conflictul. Orice amânare a rezolvării este o pierdere, un dezastru. Copilul trebuie crescut în armonie.
- Iubirea, ca o valoare, e adevărată când sunteţi detaşaţi! Voi nu ştiţi să priviţi prin frumuseţea interioară. Nu ştiţi să o găsiţi, să o simţiţi.
- Reacţia arată slăbiciunea. Acţiunea arată putere, înţelepciune.
- Cele cinci legi ce trebuie respectate:

1. Legea lui Dumnezeu
2. Legea omului
3. Legea bunului simţ
4. Legea casei
5. Legea Evoluţiei

În data de 6 aprilie, Domnul Maitreya se îndrepta cu maşina spre Craiova. A oprit într-un sat să întrebe pe nişte localnici (erau câţiva romi în staţie) pe unde să-şi continue drumul ca să ajungă la Craiova... Aceştia insistau să-i ia cu el în maşină, să-i ducă în localităţile unde aveau ei nevoie să ajungă. Domnul Maitreya i-a refuzat, spunându-le că ei mănâncă carne, beau, fumează şi este greu să le suporte mirosurile... Ei, totuşi, insistau... Domnul Maiteya i-a lăsat acolo, dar a spus cu voce tare: „Pun Foc pe toţi dracii din lume, pun Foc pe toţi oamenii demonizaţi!!" Aceasta se întâmpla între orele 15-16.

În exact acelaşi interval de timp, la o distanţă de câteva zeci de kilometri, în Craiova, băiatul Tamirei, trecând pe lângă un bărbat cunoscut în oraş ca fiind bolnav psihic, l-a văzut pe acesta gesticulând şi strigând: „Taci, Maitreya! Taci, Francisc! Taci, Maitreya!..." Copilul, mirat, a întrebat-o pe mama sa dacă omul bolnav îl cunoaşte pe Domnul Maitreya...

Deci, când Învăţătorul a pronunţat acele cuvinte, au auzit toţi demonii, inclusiv cei din omul bolnav psihic. Se ştie că foarte multe boli psihice au la bază posesiunea.

Când Tamira ne-a povestit experienţa băiatului ei, Domnul Maitreya a spus: „Orice vorbesc eu, se aude în toată Creaţia lui Dumnezeu. Voi de ce nu auziţi? Sunteţi surzi şi nu-mi place..."

* * *

4 mai 2002

Domnul Maitreya ne-a luminat cu adevărul faptelor petrecute în urmă cu 2000 de ani, la răstignirea Domnului Iisus Cristos.

După răstignirea Domnului Iisus, Evangheliile spun că s-a lăsat întunericul pe pământ, că Lumina s-a retras. Odată cu retragerea Luminii, a început domnia întunericului pe pământ. În perioada ce a urmat, timp de 2000 de ani li s-a lăsat oamenilor posibilitatea de a alege între Lumină şi întuneric.

Deşi întunericul domnea în lume, Domnul Iisus a venit să lumineze oamenilor faptul că se pot salva prin respectarea Legii, punând în practică întru totul Învăţătura adusă de EL, care este o continuare a celei vechi.

Majoritatea oamenilor au ales calea mai uşoară şi cu rezultate rapide, imediate. Oamenii au acceptat ceea ce preoţii au întemeiat prin biserică, ca şi instituţie, respectiv cultul morţilor, cultul sfinţilor, cultul Sfintei Fecioare.

Cultul morţilor – 1. uitând că Dumnezeu e viu

2. alegând haina neagră, care este culoarea vestimentară a slujitorilor întunericului (chiar şi în Biblie sunt menţionate hainele albe)

Cultul sfinţilor – şi-au format Dumnezei (ce diferenţă este între păgâni care au mai mulţi zei şi creştini care au atâţia sfinţi?).

Cultul Sfintei Fecioare, căreia oamenii au ajuns să-i ceară mântuirea (a se citi şi în „Lumina Adevărului” de Abd-ru-Shin).

Modul de adresare între membrii bisericii, preoţi, episcopi etc: preaînalte, preasfinte...

Este greşit spus că oamenii se mântuiesc prin faptul că Domnul Iisus s-a răstignit! Iisus este o cale către Tatăl! Oamenii se mântuiesc prin credinţă!

Domnul Iisus a fost nevoit să facă şi ultima Sa faptă pe pământ, ca o lecţie pentru oameni. „Cel ce nu se teme de moarte, va rămâne veşnic viu". El s-a lăsat răstignit, dând o lecţie, ca Învăţătura Lui să se confirme prin fapta Sa. A renunţat în favoarea oamenilor - cel ce ştie să se jertfească, are parte de viaţă veşnică. El S-a supus şi a dat ascultare voinţei Lui Dumnezeu, pentru a se împlini totul. În rugăciunea Lui a spus: „Tată, ia paharul acesta, dar Voia Ta să se facă şi nu voia mea."

* * *

16, 23 iulie 2002 Bucureşti

- Atunci când iubeşti pe cineva, dacă a greşit, îi spui, îl atenţionezi. Dacă îl menajezi, nu-l iubeşti cu adevărat.
- S-a trecut în altă etapă. Eu mi-am încheiat misiunea, v-am dat Învăţătura.
- Un yoghin poate fi bolnav?
- Când pleci la un drum, trebuie să ştii cu cine pleci şi cu ce pleci.
- Atunci când alegi un drum greu, totul este greu.
- Viaţa voastră sunt faptele.
- Acoperiţi oglinda.
- Totdeauna trebuie să fiţi cu un pas înainte, să vedeţi într-o fracţiune de secundă care ar putea fi consecinţele faptelor voastre.
- Când sunteţi statici, sunteţi morţi. Viaţa înseamnă mişcare.

august 2002

În august 2002 s-a organizat o tabără la Păltiniş. Eu nu am fost acolo, dar am primit de la Sandra câte ceva din ce i-a luminat Învăţătorul acolo pe cei prezenţi.

„Atunci când vrei să le vorbeşti oamenilor despre tine, să o poţi face printr-o vorbire ce-i obligă să caute dincolo de aparenţe adevărul tău."

Pildă

Un gând de neuitare a plecat în lumea necuprinsă să stea în locul aşteptării, să aştepte pasul acelora ce trebuiau să îl primească. Văzut-a necuprinsul Său semne de-ntrebare şi neînţelesuri în locul aşteptării Sale şi nu s-a întrebat nimic. A dat ce-avea de dat, căci a adus mai mult decât ar fi crezut aceia ce căutau în semne de întrebare întrebări şi nu răspunsuri.

Venit-a lângă el un gând, dintr-o gândire negândită pentru alţii, să spună necuprinsului Celui venit dor de-ntors în nemurire... Şi Cel ce-n toate căuta răspuns, S-a pregătit pentru o nouă binecuvântare ce-a venit în pas, dar se-ntreba: şi cum va fi şi când. Şi ce vor face vorbe ne-nţelese, ce vor face paşi ce nu au cunoscut păşirea Mea, ce vor face gânduri ce nu cunosc răspunsuri, ce vor face întrebări ce au rămas la întrebare, ce vor face toate fără ce-am lăsat?..

Ecoul locului ce aştepta neaşteptarea multora, spuse pentru cel ce pregătit era: - Mai stai un pic şi bucură-Te de cei ce pot să cuprindă necuprinsul Tău.

Ce v-am spus? – Pilda mea!

Mişcare şi nemişcare, fără una cealaltă nu poate cuprinde cuprinsul lui Dumnezeu. Prin toate, manifestarea Sa este, doar dacă cel ce vrea să fie ce nu a fost, poate fi ce trebuie să fie.

Căutarea căutării poate găsi răspuns dacă ea vrea să fie cu adevărat cale pentru cei ce nu au cunoscut-o.

Visarea poate da speranţa Adevărului, dacă El, Adevărul, poate sta în pasul acelora ce vor ca să-l primească.

Unde este începutul unei căi şi unde poate fi sfârşitul ei? Parcursul căii poate fi o binecuvântare pentru o fiinţă umană dacă ea, fiinţa, începe şi sfârşeşte ceea ce a început.

Un zbor poate trăi speranţa fiecărei fiinţe.

Un pas poate fi împlinirea unui destin, căci doar prin pas, destinul se împlineşte. Pasul...care pas? Pasul păşit pe calea de Lumină.

Câţi caută şi câţi găsesc ceea ce caută?

Câţi caută şi nu găsesc ceea ce ar voi ca să găsească, pentru că ei vor doar să caute, nevoind să ajungă la o împlinire prin căutare.

Câţi dintre voi ştiţi ce n-aţi ştiut? – Toţi de aici!

Dar câţi dintre voi nu ştiţi ceea ce nu ştiţi?

Mai gândiţi-vă, mai gândiţi-vă şi veţi găsi în fiecare cuvânt al meu semne de întrebare, dar şi răspunsuri în acelaşi timp. ..

Greu e pentru cel greu să alerge, vă spun din nou!

Dacă aţi vedea frumosul la adevărata sa valoare, v-aţi vedea micimea şi v-aţi speria.

Şi-n firul ierbii găsiţi cuvântul meu.

Şi-n mişcarea unei crengi găsiţi trăirea mea.

Şi-n visarea unui copilaş trăiesc.

Şi-n cuvântul cuvântat mă manifestez.

Şi-n taina tainelor trăiesc cuprinsul necuprins, dând speranţei împlinirea!

* * *

Pentru că manuscrisul Domnului Maitreya, „Templul, Calea de Lumina” nu este finalizat si nici editat, îmi permit cu respect sa îl includ în această carte pentru ca doritorii de cunoaştere sa poată fi luminaţi de valoarea înţelepciunii sale.

IJ. Francisc Maitreya

TEMPLUL, CALEA DE LUMINĂ

(*Manuscris nefinalizat*)

CUVÂNT DE ÎNCEPUT

Omul să cunoască ceea ce este el cu adevărat. Acest lucru se poate doar dacă se detaşează de cele ce-l leagă de materia densă a acestei dimensiuni karmice. Conştiinţa fiecăruia trebuie trezită la adevărul dat de marile învăţături ale tuturor vremurilor, care au luminat şi încă mai luminează ce este de dorit. Nu fiţi îndoielnici atunci când cineva doreşte să lumineze conştiinţa voastră cu cele dorite. Acestea sunt date spre evoluţia voastră. Cercetaţi cele luminate de cel ce vine către voi şi, prin revelaţia Binecuvântării, veţi înţelege ce este drept (adevăr) sau nu. Nu daţi primii cu piatra în cel ce vine spre ajutorul vostru cu unele informaţii. Cercetaţi mai bine cele luminate de el, şi vedeţi dacă sunt cu adevărat în Lumina Adevărului învăţăturile ce vi se dau, apoi primiţi totul aşa cum este drept. Dacă este Adevăr în cele ce vi se dau, fiecare să primească acele învăţături în funcţie de capacitatea mentalului său. Nu cereţi mai mult decât “puteţi duce”, căci veţi obosi şi poate să apară renunţarea. Nu este vinovat cel ce aduce Lumina peste locul aşteptării ci, acela care nu doreşte să aştepte conştientizarea şi în trup a ceea ce a fost luminat. Multe căi sunt către Adevăr. Acestea trebuie descoperite de fiecare om în parte. Cei ce pot aduce o cale în pasul oamenilor, sunt Maeştri sau Învăţători. Respectaţi-i pentru ceea ce ei vă pot da şi, nu-i judecaţi după aparenţe... Bucuraţi-vă că ei există. Dacă sunt printre voi, nu-i ocoliţi! Nimic nu este întâmplător! Acum este timpul să se Lumineze

Adevărul prin cele arătate de către aceştia. Dacă ei au mai multă cunoaştere, înseamnă că au muncit mai mult decât voi şi au ajuns la acest nivel luminat. De voiesc să lase ceva pentru ceilalţi, o fac doar dacă sunt convinşi că merită. Nu-i judecaţi prin gândul ne-nţelegerii voastre. Ei doresc să vă dăruiască ceea ce cunosc şi ceea ce au practicat pe parcursul vremurilor ca învăţătură - dar, trebuie să aibă şi aceştia o garanţie că nu batjocoriţi cele dăruite... Dacă aţi fi în locul lor, ce aţi face? Aţi da mărgăritarele? Vedeţi unde poate duce necunoaşterea? Este simplu să judecaţi, dar este bine să o faceţi? Cei ce au cunoaşterea nu se lasă tulburaţi de cele ce se spun despre ei. *Ziua nu poate fi întunecată de un nor trecător...* Fiecare loc al aşteptării poate fi o binecuvântare. Nu trebuie altceva decât să aflaţi locul ce aduce pacea mult dorită. Lăsaţi ca lucrurile să vină de la sine. Nu forţaţi nimic din ceea ce nu este de dorit, căci rezultatul va fi altul decât cel aşteptat. Cunoaşterea nu vine peste noapte şi fără o muncă asiduă. Pentru a avea cunoaştere, trebuie multă meditaţie profundă. Cercetaţi totul prin Adevăr, şi veţi vedea ceea ce este de dorit! Nu vă îndoiţi de cele ce vi se dau. Nimeni nu v-ar da ceva dacă nu aţi merita. Bucuraţi-vă! Dar un lucru trebuie să reţineţi, pentru că este foarte important pentru viitorul vostru ca fiinţă spirituală - dacă darul nu este folosit aşa cum vi s-a luminat, nu este vinovat cel ce vi l-a dăruit. Voi înşivă veţi răspunde în faţa Luminii despre redestinarea celor primite... Nu vă amăgiţi, căci va veni o zi în care vi se vor cere toate cele ce le-aţi primit spre folosinţă şi veţi da socoteală pentru modul “cum aţi înmulţit talantul”…

Cei ce vă dau învăţături cerându-vă plată, nu sunt în Lumina Adevărului. Aceştia şi-au primit răsplata muncii lor pe loc prin ceea ce aţi dat, deci altă răsplată nu va mai veni. Toţi cei ce aşteaptă pe loc răsplata muncii lor, nu au un viitor de Lumină. Mai mult - faptele lor, o dată cu ei se vor pierde prin negura vremurilor apuse…

În această carte, voi lumina despre ceea ce este cu adevărat omul ca fiinţă spirituală, şi cum trebuie să evolueze

folosindu-se de Adevărul templului său (corpul material). Vă aduc din nou aminte faptul că omul este un Templu de Lumină doar dacă doreşte acest lucru cu adevărat. Cercetaţi cele scrise în această carte, şi vă veţi lumina asupra unor adevăruri ce pot aduce noul destin peste fiinţa voastră.

Cartea este o continuare la cele scrise până acum de IJ.Francisc Maitreya. Dacă pe parcursul ei veţi găsi lucruri ce nu au fost suficient explicate în celelalte cărţi, nu vă tulburaţi. Tot ce a fost luminat până acum, are o anumită valoare pentru cunoaştere. Dacă aţi ajuns la această iniţiere, veţi putea primi mult mai mult, pentru că alta vă este valoarea conştiinţei. Cu cât veţi lumina mai mult un Templu, cu atât El va arăta mai strălucitor şi mult mai impunător. Fiecare zidire sau rezidire a templului vostru, vă va modifica interiorul. Fiecare nivel de cunoaştere prin meditaţie profundă, aduce o alta valoare fiinţei voastre. Cercetaţi mai mult acest adevăr şi veţi vedea. Nu priviţi cu suspiciune asupra celor luminate, căci vă veţi înşela. Cercetaţi, meditaţi, şi veţi găsi ceea ce am dorit să vă arăt cu adevărat. Căutaţi în voi şi veţi descoperi adevărata lumină a binecuvântării ce răzbate către tot ce este Creaţia Divină. Cercetaţi-o - bucuraţi-vă de ea, căci este darul cel mai mare, ce poate lumina fiinţa voastră. Dar pentru aceasta, trebuie să aveţi cu adevărat Lumină. Deschideţi uşa inimii voastre, lăsaţi ca ignoranţa să iasă - apoi lepădaţi-vă de ea! Aşa doar veţi deveni ceea ce sunteţi cu adevărat. Regăsiţi-vă prin Adevăr, şi bucuria va dăinui peste locul aşteptării! Rămâneţi în Adevăr, căci cele ce vor veni, nu vor accepta minciuna şi cele neluminate! Fiţi demni de ceea ce puteţi fi acum şi aici!

În ceea ce mă priveşte, vă voi da cele ce sunt de aşteptat acum. Fiecare dintre voi va trebui să accepte ideea că de fapt omul nu este doar carne şi oase. Acest corp al său, este un mare templu ce poate fi luminat prin Iubire sau umbrit de negura necunoaşterii. De voi depinde totul! Doar de voi! Singuri vă hotărâţi destinul fiecărui pas în acest trup al materiei dense, ce parcurge dimensiunea karmică pentru a evolua. Nimeni nu vă obligă la nimic! Legea Liberului Arbitru se

respectă în toate dimensiunile karmice. Respectaţi şi voi această lege, şi veţi trăi veşnic!

Această carte este o cale către cele de dorit, care vă poate lumina cu ceea ce sunteţi de fapt. Prin cunoaşterea adevărului vostru, puteţi pătrunde în cele mai mari taine ale Creaţiei Divine. Fiţi vrednici de ele, căci numai aşa vi se vor limpezi cele dorite pe tot parcursul evoluţiei voastre ca şi fiinţe spirituale. Toţi aceia care sunt doritori de a afla mai multe, pot să o facă. Orice se poate cerceta prin iubire. Aceasta (cercetarea) se poate împlini doar dacă este o mare dorinţă de adevăr. Adevărul se poate afla doar prin cunoaştere. Cunoaşterea vine doar atunci când sunteţi pregătiţi pentru a o primi. Pregătirea constă în a accepta ideea de credinţă în Dumnezeu... A crede în Dumnezeu, nu înseamnă doar a spune că există ceva deasupra tuturor lucrurilor, ci este bucuria de a trăi fiecare clipă în comuniune cu El, şi de a avea doar gânduri de iubire, de binecuvântare pentru toată creaţia Lui. Abia atunci se realizează comuniunea prin fapta în sine. Prin această comuniune realizată, veţi ajunge la nivelul conştiinţei de sine, şi de aici mai departe. Vedeţi câte vi se cer pentru luminarea fiinţei voastre? Dacă fiecare dintre voi aţi dori să vă detaşaţi de ceea ce nu vă este de folos, v-ar fi mult mai uşor pe cărarea vieţii. Bucuraţi-vă că aveţi această şansă, de a evolua prin Lumina ce se dă celor ce vin să vă ajute. Respectaţi-i şi iubiţi-i mult, pentru faptul că doresc să o facă. Nu-i judecaţi greşit pentru ceea ce acum nu puteţi înţelege. Va veni Ziua Adevărului în pasul vostru, şi abia atunci veţi vedea ce multe vi s-au dat spre cunoaştere prin ei. Lăsaţi ca vremea ce vine să limpezească ne-nţelegerea voastră de acum şi vă va fi mult mai uşor.

Adunaţi multă pace peste templul vostru şi vedeţi ce uşor vă va fi. De voi depinde totul, doar de voi! Să aveţi mai multă încredere în ceea ce puteţi, iar lucrurile celelalte vin ca de la sine. Bucuraţi-vă de toate acestea precum un copil şi vă va fi mult mai uşor să le înţelegeţi. Lăsaţi ca toate să se împlinească în jurul vostru, şi nu interveniţi decât atunci când

vi se va cere să o faceţi. Fiţi precauţi ca să nu vă încărcaţi karma inutil! Meditaţi şi discerneţi când trebuie să luaţi o hotărâre. Dar dacă cineva vă cere ajutorul, va trebui să daţi fără şovăire. Fiţi demni de ceea ce sunteţi şi bucurii veţi aduce peste locurile aşteptării! Ce trebuie să se împlinească, oricum se va împlini. Dar, nu este acelaşi lucru dacă o viaţă de om trece prin suferinţă, sau prin iubire pentru a se împlini destine. Aici apare liberul arbitru. Nu uitaţi de acest aspect al evoluţiei dorite…

Fiţi dornici de Adevăr, şi El (Adevărul) vă va găsi în locul de dorit!

* * *

PARTEA ÎNTÂI

Cunoaşterea este un semn al înţelepciunii. Fără ea, mintea omenească ar crea imagini de nedorit şi şansa de supravieţuire ar fi minimă.

Nu ignoraţi ce poate o minte bolnavă aduce peste voi, oameni. Dar, nu înseamnă că aceasta trebuie marginalizată. Cu cât o închideţi mai mult între zidurile ignoranţei voastre, cu atât ea (mintea) va crea demonii ce vă vor distruge...

Deschideţi poarta inimii voastre către cei bolnavi, căci abia atunci ei se vor vindeca prin iubirea şi răbdarea ce le-o veţi arăta. Numai vindecarea acestora va aduce echilibrul societăţii în care trăiţi…

Uşor este să păşeşti pe
cărare, dar, bine este să n-o uiţi !

VINDECAREA TEMPLULUI

De mai multe ori v-am luminat asupra a ceea ce este un templu spiritual. Revin şi acum spunând că de fapt corpul omului este acel mare templu despre care se tot vorbeşte în cărţile sfinte. Este timpul ca acest mare adevăr să fie acceptat aşa cum este lăsat de Creator. Aşa doar, fiinţa umană, va putea pătrunde în cele mai mari taine ale Sferoidului Celest spre a evolua...

Pregătirea templului este foarte importantă în ceea ce priveşte evoluţia fiinţei umane. Dacă această pregătire este luminată cum este de dorit, fiecare dintre voi, va putea să treacă mult mai uşor peste toate cele ce vin "în faţa drumurilor voastre"… Nu priviţi cu superficialitate asupra trupului vostru. El vă dă semnale atunci când ceva nu este bine. Fiecare stare de disconfort ar trebui să vă dea de gândit. Orice boală ce apare, este de fapt o boală a templului vostru ce trebuie îndepărtată imediat. Acest lucru nu se face oricum şi la întâmplare. Pentru aceasta trebuie cunoaşterea fiinţei voastre, cât şi a templului, ce o poartă spre evoluţie. În celelalte cărţi luminate de mine, v-am dat esenţa reechilibrării templului vostru prin Adevăr. Căutaţi aceste cărţi luminate, studiaţi-le şi veţi vedea rezultatul muncii voastre. Am spus, şi vă repet -

aceste cărţi trebuie studiate şi practicate cu multă atenţie, căci numai aşa vin cele ce sunt de dorit... Un studiu aprofundat, înalţă fiinţa.

Dacă doriţi să aveţi templul curat, vă va fi mult mai uşor prin cele ce vor urma în această carte. Puneţi în practică ceea ce este luminat cu iubire şi rezultatele vor veni. Doriţi-vă cu ardoare acest lucru, şi veţi trece mult mai uşor peste cele ce va trebui să treceţi, spre o mai luminată evoluţie. Ceea ce efectuaţi voi înşivă pentru evoluţia voastră, va rămâne şi va dăinui peste veacuri. Nu aşteptaţi ca alţii să facă ceva în locul vostru, căci nu veţi avea marea răsplată şi bucurie a Binecuvântării Luminii. Trebuie să aduceţi starea de pace peste templul vostru, dar să o şi menţineţi. Aceasta nu se face oricum. Va trebui să exersaţi ! Să meditaţi mai mult asupra iubirii spirituale, care este cheia tuturor uşilor închise. Fiecare "uşă închisă", este o cale către dimensiuni spirituale ce aşteaptă păşirea fiecărei fiinţe umane ce aspiră către Adevăr. Dar pentru a putea pătrunde în aceste dimensiuni spirituale, va trebui să aveţi trupul (templul) mereu sănătos. Astfel vibraţiile vă vor fi mult mai înalte, şi veţi avea calea deschisă mereu. Aceste căi de lumină vă vor ajuta să treceţi prin dimensiunea karmică mult mai uşor, şi cu folos.

Un templu curat şi sănătos este plin de viaţă şi lumină. Acesta (templul), radiază lumina pe o distanţă de metri sau chiar kilometri la unii oameni. Lumina lor se deplasează o dată cu ei pe tot traseul vieţii în trupul materiei dense. Ce frumos se vede cu ochiul minţii un om luminat! Ochi să aveţi ca să vedeţi aceste adevăruri binecuvântate!

Pentru a vă vindeca templul, v-am sugerat mai sus să studiaţi, să aprofundaţi celelalte cărţi scrise de mine. Dar, dacă doriţi ceva mai mult, vă voi lumina în această carte ceea ce este mult mai de dorit pentru anumite nivele de cunoaştere. Ceea ce luminez acum, este uşor de parcurs pentru cei ce au iubit lumina celorlalte cărţi luminate de mine. Aceasta nu înseamnă că dacă cineva doreşte să parcurgă cele luminate în această carte nu o poate face. Cei ce sunt doritori de adevăr,

pot studia cu încredere cele luminate aici; atâta doar că le va fi probabil mai greu. Dar, nu imposibil. Să nu renunţe, ci să persevereze… Fiecare este venit de undeva anume. Când spun aceasta, mă refer la stratul din care face parte ca şi fiinţă spirituală. Este firesc pentru cei veniţi de la un nivel mai înalt (la reîncarnare), să poată mai mult decât alţii... Nu disperaţi! Străduiţi-vă şi veţi vedea că nimic nu este în zadar. Cercetaţi-vă mai profund prin cele ce vi se dau, căci aşa veţi conştientiza lumina celor ce vă aparţin prin merit...

Aşa cum am mai spus, templul (corpul) trebuie păstrat în armonie cu Energia Cosmică. Acest lucru este foarte important, pentru că doar armonia face ca toate funcţiile organelor acelui corp să conlucreze. Deci echilibrul acestora, va face ca omul să poată stoca energia necesară lui, cât şi surplusul necesar de a ajuta... Omul fiind un canal perfect, curat (fără boli) poate trece mai uşor peste cele ce-i vin pe parcursul vremurilor. El, va putea intra în comuniune mult mai bine cu Marii Maeştri Spirituali ai altor dimensiuni, pentru a cerceta şi practica cele ce-i vor lumina evoluţia. Cercetarea prin Adevăr va trezi conştiinţa omului şi cunoaşterea va fi superioară. Aşa doar, cele ce sunt luminate, pot fi preţuite. Nu ignoraţi ceea ce vă este dat spre cunoaştere, căci va veni timpul, care va selecta ce este mai bun, din cele trăite şi cu atâta veţi rămâne. Tot ceea ce efectuaţi aici în trupul materiei dense, vă va ajuta să duceţi mai departe cunoaşterea şi să continuaţi studiul după ce apare decorporarea de acest trup material. Întotdeauna veţi avea un templu pe care va trebui să-l iubiţi, fie că este material, energetic sau cuantic trebuie să evoluaţi prin studiu şi meditaţie. Această evoluţie este continuă - dar, nu este totuna să treceţi prin materia densă de mai multe ori sau prin materia subtilă... Acest lucru singuri puteţi să-l hotărâţi! Nimeni nu se amestecă în cele ce doriţi să le împliniţi. Tot ceea ce doriţi să faceţi, puteţi realiza dacă doriţi cu adevărat. Dar, trebuie să vă folosiţi discernerea luminată prin Lumină şi Adevăr Absolut. Aceasta nu vine oricum şi la voia întâmplării. De aceea trebuie mult studiu şi meditaţie profundă.

O mare însemnătate o are starea, lumina şi fizionomia fiecărui om. Pe chipul lui (a omului), se văd toate trăirile şi sentimentele sale. Acestea nu pot fi ascunse de un ochi bine instruit. Fiecare stare aduce pe chipul omului semne ce marchează lumina ce-l înconjoară. Cercetaţi aceste adevăruri, şi veţi vedea că ceea ce este, nu poate fi tăgăduit. Blândeţea şi bunătatea, ura şi cruzimea marchează fizionomia omului pe tot parcursul vieţi sale evolutive. Când spun aceasta nu mă limitez doar la dimensiunea karmică, ci la tot ciclul său de trecere prin dimensiuni... Cercetaţi acest aspect luminat aici, şi veţi vedea marea sa importanţă pe *scara valorică*. Toate aceste atribute, dau *o valoare* fiinţei, ce trece către ceea ce ea doreşte printr-o hotărâre luată nu la întâmplare. Nu trebuie să vă mire aceste lucruri. Fiecare are dreptul să-şi hotărască destinul prin ceea ce i s-a dat de la începuturi - *liberul arbitru*. Nimeni nu are dreptul să încalce acest mare adevăr. Cei ce o fac totuşi, nu ştiu ce mare schimbare atrag peste karma lor. Intrând în karma cuiva, nu se face altceva decât să se atragă destinul cel de nedorit peste cel ce se amestecă. Adică se poate prelua karma celui care insistaţi să-l schimbaţi peste voia lui… Aşa apar noi destine necontrolate ce duc “noul” peste milenii. Redestinările necontrolate, duc la haos şi de aici încep celelalte neajunsuri... Toate acestea se pot întâmpla datorită necunoaşterii şi, cum ea (necunoaşterea) aduce atâta suferinţă, nu vă rămâne altceva decât să cercetaţi totul prin adevăr.

Să trecem acum la ceea ce este mai important, adică la “vindecarea templului”. Acest lucru se poate efectua cel mai simplu prin meditaţie profundă asupra iubirii. Aceasta este calea cea mai simplă către eliberare.

Mulţi nu ştiu ce înseamnă a iubi cu adevărat. Ei, nu au avut cum să cunoască acest nobil sentiment netrăindu-l, dar, răbdarea voastră, blândeţea cuvântului vostru va face lumina dorită peste locul aşteptării. Numai aşa se poate lumina ceea ce ei nu înţeleg. Iubirea necondiţionată este esenţa noului destin planetar. Nu neglijaţi această mare valoare ce vă va

aduce echilibrul unei supravieţuiri prin Lumina Adevărului. Participaţi cu toţii la acest mare şi frumos eveniment ce este dorit de marii iniţiaţi ai vremurilor. Fiţi chiar voi călăuze pentru cei mai mici şi, veţi avea marea răsplată a Binecuvântării Divine!

[…] Purificarea templului se face prin mai multe metode, dar, nu revin asupra a ceea ce am mai luminat în alte cărţi. De data aceasta, vă dau o variantă luminată la alt nivel spiritual de reclădire a templului, prin folosirea unor mantre de o mare încărcătură energetică. Nu trebuie să aveţi o poziţie anume pentru meditaţie. Deci aveţi libertatea să alegeţi una dintre poziţiile luminate în celelalte cărţi, şi anume aceea care vă vine mai uşor să o iubiţi (culcat, pe genunchi, în lotus, triunghi, cruce etc.). Totul este să staţi cu faţa către răsărit, şi să luminaţi cu iubire mantrele date.

1. Uiiiiiii! CONŞTIINŢA LUMINEAZĂ NOUL PAS PRIN CALEA REVĂRSĂRII DE IUBIRE ! Uiiiiiii! SUNT GÂNDUL FAPTEI REÎMPĂCĂRII! Uiiiiiii!

(de trei ori)

Această mantră se spune de câte trei ori pe zi timp de şapte zile. Alimentaţia este foarte importantă. Pe tot parcursul acestei iniţieri, se vor consuma doar legume, fructe şi miere de albine. Dacă pe parcursul acestor zile apar unele dureri în corp, meditaţi asupra chakra-ei Anahata. În cazul că totuşi durerile persistă, va trebui să consultaţi un terapeut… Considerăm că aceste dureri sunt uşoare şi trec, ele nu sunt altceva decât acele mici modificări ce apar pe parcursul iniţierii voastre. Nu trebuie să le neglijaţi, dar, nici nu trebuie să vă sperie. Acestea vin oricum şi sunt chiar necesare pentru echilibrul funcţiilor fiecărui organ în parte.

După aceste şapte zile de meditaţie, priviţi în interiorul templului (corpului) vostru şi vedeţi ce se întâmplă. Studiaţi Sala Mare, Altarul, Scara spiralată treaptă cu treaptă apoi, intraţi în Rotondă. Priviţi Cupola Septicoloră, apoi fiecare uşă

din Rotondă. Vedeţi schimbările făcute şi acomodaţi-vă cu ele, căci vă va fi mult mai uşor pe parcursul studiului. Nu ignoraţi cele spuse aici, ca nu cumva pe parcursul cercetării să nu cunoaşteţi locul căutat. Necunoaşterea duce la rătăcire şi neîncredere. Acest lucru nu este de dorit.

Vă luminez acum cu iubirea altei mantre, ce vă va ajuta să luminaţi zidirea templului vostru.

2. Uiiiiiii! LOCUL AŞTEPTĂRII ACCEPTĂ NOUA FORMĂ DE MANIFESTARE PRIN ADEVĂR! Uiiiiiii! RECUNOSC LOCUL AŞTEPTĂRII - Uiiiiiii!
(de trei ori)

La fel şi această mantră, se va spune tot de câte trei ori pe zi timp de şapte zile. După ce v-aţi acomodat cu noile schimbări din templul vostru, treceţi la o curăţire a minţii. Orice templu curat, are mare nevoie de o minte curată, Iubire şi Adevăr. Acest lucru vă ajută cu trecerea prin vremuri, la ceea ce este numit “prin conştiinţă”. Trebuie să vă controlaţi fiecare gest, gând, cuvânt şi faptă. Aceasta trebuie să se împlinească firesc. Firescul vă ajută să fiţi voi înşivă în toate şi în tot. Acest lucru este de dorit. Dumnezeu nu ara nevoie de sclavi. El este iubire şi cere iubire de la tot ce a creat. Nu obligă pe nimeni la nimic, căci fiecare fiinţă are liberul său arbitru. Dar fără un mental lucid, nu se poate evolua...

Dumnezeu este Viu. El cere ca şi voi să fiţi vii. Aceasta implică o mare activitate de luminare prin Adevăr. Luminaţi-i cu iubire şi demnitate pe cei de lângă voi - aşa veţi împlini cele dorite. Întăriţi-vă mentalul prin meditaţie profundă şi veţi trece toate încercările la care veţi fi supuşi. Dar, nu uitaţi de discernere. Aceasta trebuie folosită în toate situaţiile ce-s venite spre întărirea voastră.

Din nou va trebui să luminaţi iubirea altei mantre timp de şapte zile:

3. Uiiiiiii! PASUL GÂNDULUI CUNOAŞTE FAPTA LOCURILOR AŞTEPTĂRII, RENASC PRIN NOUA VALOARE A CONŞTIINŢEI! Uiiiiiii! MĂ REINTEGREZ ÎN NOUA FORMĂ DE VIAŢĂ PRIN ABSOLUT! Uiiiiiii!
(de trei ori)

Această mantră va fi luminată ca şi celelalte, tot de câte trei ori pe zi. Apoi, cercetaţi efectul ei. Cu răbdare, vor veni şi rezultatele mult dorite. După această perioadă, veţi privi din nou templul vostru pentru a vă obişnui cu noua lumină. Studiaţi interiorul templului, acomodaţi-vă cu cele descoperite şi acceptaţi-vă noul destin. Bucuraţi-vă de cele ce sunt şi, această bucurie, va fi ca o binecuvântare pentru noul pas.

Vă veţi întreba probabil, de ce trebuie să vă acomodaţi cu noua lumină a templului vostru. Această acomodare, are o foarte mare importanţă pentru cele ce urmează. Pe parcursul studiului, veţi înţelege singuri de ce s-a pus mare accent pe această luminare. Toate la vremea lor. Răbdarea este o mare virtute ce este cunoscută de foarte multă vreme. Întăriţi-vă prin ea şi veţi vedea rezultatul acestei aşteptări... Nu grăbiţi nimic din cele ce trebuie să vină. Acestea vor veni doar atunci când sunteţi pregătiţi să le primiţi. Cercetaţi-vă mai mult prin meditaţie profundă, căci doar aşa Adevărul vi se va revela.

Fie ca Adevărul să vă călăuzească peste toate locurile aşteptării!

* * *

Când pasul regăseşte locul căutării, zorii dimineţii vor fi cu zâmbete căutate.

SALA MARE A TEMPLULUI

Pentru a cunoaşte acest mare adevăr al templului vostru, va trebui să cercetaţi mai profund cele scrise de mine în această carte. V-am mai vorbit despre templul vostru în alte cărţi, dar, acum aprofundez ceea ce este cu adevărat.

Atunci când doreşti ca cineva să cunoască o cale, îi arăţi cele ce se pot lumina prin cunoaşterea căii străbătute prin adevăr. Îi arăţi ce este posibil să descopere păşind către acea cale. Luminezi adevărul său cu cele ce se pot realiza prin cercetarea învăţăturii noului drum, dar, nu i se va da cunoaşterea pură atâta timp cât el nu o poate preţui. După un lung drum străbătut prin meditaţie profundă, cel ce a ajuns la o răscruce, trebuie să hotărască ce cale alege. Dacă s-a luat hotărârea cea mai înţeleaptă, abia atunci el (discipolul), va putea cunoaşte ceea ce este mai profund şi de dorit.

Revin la ceea ce v-am mai luminat o dată, dar, acum voi aprofunda cele ce sunt. Cei ce ajung să studieze această carte, vor constata valoarea ei doar prin meditaţie profundă. Nu ignoraţi cele ce sunt luminate cu atâta iubire, ci cercetaţi mai profund acest adevăr.

Celor ce au aprofundat celelalte cărţi scrise de mine, le va fi mult mai uşor să parcurgă această iniţiere.

În acest capitol, revin la Sala Mare a Templului, dar, luminarea este mult mai profundă. Vă voi da amănunte despre ceea ce este prin Adevăr şi, singuri veţi vedea nivelul la care aţi ajuns...

Aşa cum v-am mai luminat în alte cărţi, este bine să luaţi o poziţie mai comodă pentru meditaţie, studiu şi conlucrări... Vă reamintesc faptul că, bine este să acceptaţi poziţiile arătate în celelalte cărţi luminate de mine. Aşa doar, vă va fi mult mai uşor să treceţi prin toate fazele iniţierii - conlucrând… Relaxaţi-vă, folosind toate acele mantre cunoscute din studiul celorlalte cărţi, luminate prin iubirea mea. După ce veţi aduce pacea mult dorită peste templul vostru, va trebui să vă folosiţi de privirea interioară. Acest lucru vi s-a mai luminat. Dar, revin asupra acestui lucru esenţial pentru aceia care nu au practicat cele scrise până acum de mine. Am scris în celelalte cărţi cum arată Sala Mare. V-am arătat cum să pătrundeţi în ea. La fel şi acum, vă spun cum este mai uşor de procedat, pentru a avea calea deschisă. Privirea interioară constă în ordonarea conexiunii celor trei ochi (al minţii, al sufletului şi cel subtil). Când această conexiune s-a realizat, privirea este îndreptată către Marea Poartă (cordonul ombilical). Prin Marea Poartă se pătrunde în Sala Mare a Templului omului. Această sală este cuprinsă cu aproximaţie între cordonul ombilical şi umeri. Ea (sala), este imensă şi ca să nu rătăciţi prin ea, va trebui să priviţi totul în ansamblu. Acomodaţi-vă cu ea. Cercetaţi fiecare colţişor al acestei încăperi imense, dar, fiţi mai atenţi la lumina ce domină. Dacă ea (lumina) este de o culoare nu prea curată, cercetaţi dacă “trapa” din mijlocul sălii este deschisă. Dacă este deschisă acea trapă, va trebui să vă folosiţi de cunoaşterea dobândită prin studiul celorlalte cărţi luminate de mine. Acolo veţi găsi mantra ce o închide. Dar ca să vă fie mai uşor, voi lumina iubirea voastră cu o mantră. Se va privi trapa întunericului, şi cu mâinile întinse către ea, se va invoca iubirea mantrei UI! Când trapa s-a închis, cercetaţi lumina din sală. Cu cât lumina este mai deschisă, cu atât este mai bine. Prin invocarea

mantrei UI, lumina din sală va creşte şi se va deschide ajungând către alb - gălbui. Această lumină este dorită. Acomodaţi-vă din nou cu sala, apoi priviţi asupra simbolurilor ce sunt pe cei patru pereţi, tavan şi pardosea. Nu insistaţi asupra lor. Acest lucru se va face atunci când este necesar. Din nou vă spun să vă acomodaţi cu interiorul sălii, căci vă va fi uşor mai târziu. Nu grăbiţi nimic acum. Lăsaţi ca lucrurile să vină de la sine. Aveţi mare răbdare.

* * *

SALA MARE A TEMPLULUI

Revenim la ceea ce v-am luminat o data, dar, acum vom aprofunda acest subiect. Consider că cei care au ajuns să studieze această carte au parcurs si aprofundat celelalte cărţi – le va fi mult mai uşor acum. În acest capitol revin la sala mare a templului (trupul omului), şi dau ceea ce este de dorit.

Aşa cum v-am mai luminat şi altă dată, vă zic şi acum să luaţi o poziţie comodă pentru a lumina iubirea acestei poziţii o perioadă mai îndelungată. Relaxaţi-vă folosind acele mantre date în celelalte cărţi, după care folosiţi-vă de privirea interioară. Aceasta o veţi face cu ochiul subtil şi veţi privi sala mare a templului vostru. Aceasta este cuprinsă cu aproximaţie între cordonul ombilical şi umeri.

Această sală este imensă şi ca să nu rătăciţi prin ea, va trebui să priviţi totul în ansamblu. Priviţi asupra simbolurilor ce sunt prin toată încăperea. Nu insistaţi asupra fiecăruia, acest lucru se va face când va fi necesar. Acomodaţi-vă cu interiorul sălii, dar fiţi atenţi la trapa din mijlocul acestei săli – ea trebuie să fie închisă tot timpul. Despre această trapă vom discuta cu alte ocazii… toate la vremea lor! Nu grăbiţi nimic acum, căci vă va fi mult mai greu. Aveţi mare răbdare şi bucuria reuşitei va fi mult mai mare când se dă ascultare.

După acomodarea dorită, apropiaţi-vă de partea din spate a sălii în aşa fel încât să fiţi cu faţa către altar. Meditaţi asupra conştiinţei voastre folosind mantra UI. Vi se va deschide astfel calea către lumina simbolurilor din sală. Nu grăbiţi nimic. Aveţi mare răbdare şi vă veţi bucura de reuşită.

Când vedeţi că simbolurile se disting perfect, vă veţi deplasa către partea dreapta a sălii privind zidul din dreapta. Veţi constata faptul că sunt foarte multe simboluri şi aţi dori să le descifraţi – răbdarea vă va ajuta. Fiecare dintre voi este la un anumit nivel spiritual, de aceea este de dorit să se lumineze cu răbdare totul ca nu cumva să se ajungă la o rătăcire. Superficialitatea nu ajută nimic. Fiţi profunzi, şi veţi avea de câştigat.

Deci spuneam că trebuie să vă plimbaţi cu privirea către zidul din dreapta, şi acel simbol care străluceşte cu intermitenţă, acela este cel ce vă aşteaptă. Acel simbol este o poartă de trecere către o altă dimensiune. Nu vă grăbiţi. Dacă sunteţi siguri ca sunteţi pregătiţi să intraţi, faceţi-o, dacă nu, mai aşteptaţi. Reveniţi de fiecare dată cu gândul să reuşiţi, şi aşa va fi. Dacă sunteţi pregătiţi, va trebui să puneţi mâna dreaptă peste acel simbol, şi spunând următoarea mantră vi se va deschide poarta.

1. Uiiiiiii! SIMBOL – PRIN PASUL REGĂSIRII CUPRINDE-MĂ – Uiiiiiii! (o dată)

Dacă aţi luminat această mantră, se va deschide o poartă prin care trebuie să intraţi. Odată ce aţi intrat, nu pierdeţi vremea doar privind, căci aşa nu veţi învăţa nimic deosebit, ci doriţi să fiţi acolo unde este de dorit. După ce aţi studiat ceea ce era de luminat acolo, veţi căuta alt simbol care vă primeşte, şi aşa se poate lumina mentalul vostru cu cele ce sunt de dorit. Aşa se continuă cu celelalte ziduri ale sălii, fiecare simbol este o cale către alte lumi de unde aveţi de învăţat. Mantra este aceeaşi pentru toate simbolurile. Nu vă limitaţi doar la câteva simboluri, de la toate aveţi foarte mult de învăţat. Chiar dacă nu apare imediat conştientizarea, pe parcursul timpului veţi constata că vine cunoaşterea. Atenţie la zidul stâng al templului, acolo veţi pune mâna stângă pe simbol.

Fiecare simbol este o poartă de trecere către o altă dimensiune spirituală. Studiaţi, căci ceea ce efectuaţi aici şi acum, vă va fi de folos mai târziu. Acest templu este şi va fi mereu al vostru, indiferent dacă este din materie densă sau din materie subtilă. Templul este acelaşi şi poate fi rezidit după nivelul la care aţi ajuns. Cu cât studiaţi mai mult, cu atât templul vi se rezideşte. Ceea ce înfăptuiţi aici, va continua şi după decorporarea din acest trup. Veţi avea alt trup, dar templul este acelaşi. Deci veţi studia mai departe tot în templul vostru. Acestea sunt taine care nu s-au mai luminat până acum. Nu ignoraţi ceea ce nu înţelegeţi. **Va veni ziua adevărului şi nu doresc să fie prea târziu pentru unii.** Tot ce acumulaţi acum, vă va fi mult mai uşor să înţelegeţi mai târziu. Materia densă vă dă posibilitatea de a avea ceea ce în alte dimensiuni se realizează mai greu. Aşa cum v-am mai spus şi cu alte ocazii, în materia densă – adică în această dimensiune karmică, există legea liberului arbitru. Această lege nu există în celelalte dimensiuni karmice de la $-\infty$ la $+\infty$, de aceea este de dorit ca omul să înveţe această lecţie aici şi acum în acest trup al materiei dense.

Fiţi mai răbdători cu voi înşivă şi veţi reuşi. Nu renunţaţi nici o dată la nimic din ce ar fi de dorit pentru evoluţia voastră. Fiţi apoi constanţi în cele ce vor urma. Nu vă risipiţi pentru deşertăciuni, acestea sunt la tot pasul. Când veţi ajunge la starea de eliberat nu vă va mai atinge nimic, atunci chiar dacă aparent vă pierdeţi printre aceste deşertăciuni nu va fi întâmplător. Pentru acest lucru aţi muncit, iar alţii au făcut altceva. Atunci veţi avea timp şi pentru aceste lucruri dacă doriţi neapărat… Singuri veţi hotărî.

*** * ***

Lăsaţi Vocea Tăcerii să răzbată-n gândul vostru şi veţi simţi blândeţea iubirii…

ALTARUL TEMPLULUI

V-am mai spus şi cu alte ocazii despre acest lucru foarte important pentru o fiinţă. Altarul este esenţa vieţii fiinţei. Dacă altarul unei fiinţe este fără lumină, acea fiinţă este moartă. Lumina sufletului dă viaţă fiinţei. Altarul este inima în care se găseşte Sufletul Subtil prin care se manifestează Cristosul. Dacă manifestarea Cristosului nu este vie, acea fiinţă nu poate avea viaţă.

Să revenim la cele de dorit, şi anume la descrierea altarului mai pe îndelete. Acesta este luminat de o lumină orbitoare la cei ce au lumină. Este o sală ovală, şi pe diagonala mare sunt două uşi: o intrare din Sala Mare, şi o ieşire către Scara Spiralată. De la intrarea în Altar, se văd două rânduri de coloane – stânga şase, dreapta şase. La mijlocul sălii se găsesc la cei mai avansaţi două tronuri de lumină, iar la cei cu un nivel de începători este doar un tron. Cum se intră în Altar, pe tronul de lumină trebuie să domnească prin lumină Cristosul. Dacă tronul este „gol”, nu este manifestarea Cristosului prin acel om. Acest lucru nu este de dorit. Dar dacă totuşi se întâlneşte o asemenea situaţie, nu rămâne altceva decât să se invoce Lumina Iubirii spunând mereu „Iisuse Iubire, Iubire, Iubire”. Se va repeta această

mantră până ce pe Tronul de Lumină vi se revelează Iisus Cristos.

Cei mai avansaţi, după ce vor intra în Altar, vor vedea aşa cum am mai spus două tronuri de Lumină. De la intrare pe tronul din stânga va sta manifestarea Cristosului, iar pe cel din dreapta veţi vedea dacă sunteţi vrednici cine stă… Totul este să păstraţi pacea şi să nu vă tulburaţi.

Coloanele trebuie să strălucească de lumină. Pereţii sunt decoraţi cu foarte multe simboluri şi scrieri diferite şi sunt greu de descifrat. Va veni şi vremea lor…

O dată ce aţi intrat în Altar, priviţi cu smerenie, dar fără teamă la ce este în jur, după care apropiaţi-vă de primul tron, adică cel din stânga (la cei care văd două tronuri), spunând mereu mental “iubire”. Nu trebuie să vă fie teamă, trebuie să fiţi doar smeriţi, căci altfel vă veţi trezi afară din Altar. Dacă aţi ajuns la baza tronului, aşteptaţi să vi se vorbească. Nu trebuie să vă grăbiţi – dacă va dura mai mult până ce vi se va vorbi, înseamnă că vi se studiază karma în banca de date. Aveţi mare răbdare şi veţi avea de câştigat. Dacă aţi ajuns aici înseamnă că sunteţi la acel nivel care cere mai mult decât până atunci… Când vi se va vorbi staţi liniştiţi, fără a avea emoţii. Acestea vor face să nu auziţi ce vi se luminează şi ar fi o mare pierdere pentru voi. Cei care văd două tronuri, vor fi luminaţi pentru ce este cel de-al doilea tron. Dacă pe acesta se găseşte cineva, înseamnă că sunteţi binecuvântaţi cu Adevărul acceptat de Marii Maeştrii. Primiţi totul aşa cum se cuvine şi veţi fi mai luminaţi asupra a tot ce este de dorit.

Prin Lumina Adevărului, veţi primi îngăduinţă să studiaţi în Altar. Studiul va fi început cu prima coloană din partea stângă privind de la intrare. Cum sunt douăsprezece coloane, vor fi tot atâtea simboluri. Coloanele sunt şase pe stânga şi tot şase pe dreapta. Nu trebuie să vă faceţi griji de nimic! Luaţi toate lucrurile aşa cum sunt, dar, să aveţi multă pace în suflet şi încredere. Toate vi se vor lumina treptat şi le veţi înţelege la vremea lor. Aveţi doar răbdare.

Deci fiind în altar, veţi începe cu partea stângă a coloanelor de la intrare… După ce se va încheia comunicarea cu Manifestarea Cristosului, vă veţi retrage cu spatele şi vă veţi apropia de prima coloană. Priviţi simbolul ce vi se revelează, apoi îl veţi atinge cu palma stângă. Trebuie să fiţi liniştiţi, să aveţi multă încredere în tot ceea ce efectuaţi şi va fi bine. În timp ce ţineţi palma stângă peste simbol, vi se vor perinda mai multe uşi prin faţa voastră dar, se va opri aceea care este pentru nivelul vostru. Când se va opri, invocaţi mantra UI până ce uşa vi se va deschide. După ce s-a deschis uşa, păşiţi cu încredere fără a avea emoţii. Acomodaţi-vă cu ceea ce este acolo, apoi doriţi-vă să fiţi acolo unde este de dorit. Nu pierdeţi vremea privind la tot ce veţi vedea. Important este ca voi să studiaţi, nu să vă petreceţi timpul preţios „hoinărind”… Dacă vi se va îngădui la urmă să priviţi, este altceva. Acolo nu se efectuează nimic fără îngăduinţă. Respectaţi „Legea Casei”!

După ce veţi termina studiul din prima coloană (vi se va spune), va trebui să meditaţi asupra celor studiate. După care va trebui să discutaţi cu Cel (sau Cei) de pe tron. Când vi se va îngădui, veţi proceda şi la coloanele din partea dreaptă, numai acolo veţi pune peste simbol palma dreaptă… Din nou vă amintesc: nu vă grăbiţi! Totul trebuie să vină firesc, aşa cum curge o apă – continuu, fără salturi…

După ce veţi termina de studiat în aceste coloane, veţi fi supuşi unui examen în faţa unei comisii. Nu trebuie să vă temeţi. Aveţi mare încredere în voi înşivă şi veţi reuşi. Această examinare este de o mare importanţă pentru fiecare fiinţă în parte. Aşa se va studia de acum înainte.

După terminarea acestei examinări vi se va îngădui să treceţi la o mai înaltă iniţiere, tot în Altar. Pe peretele din stânga sunt trei uşi. La fel pe peretele din dreapta, sunt tot trei uşi care vă aşteaptă. Mai întâi veţi trece la prima uşă din partea stângă. Priviţi simbolul ce se vede în partea stângă a uşii, după care îl veţi atinge cu palma stângă. Cât timp ţineţi palma stângă pe acesta, invocaţi mantra UI. Se vor perinda

multe uşi prin faţa voastră, dar, se va opri acea uşă care este pentru nivelul la care aţi ajuns . Aceasta la rândul ei are un simbol ce luminează cu intermitenţă. După o luminare a mantrei:

Uiiiiiii! SIMBOL CUPRINDE-MĂ ŞI-MI LUMINEAZĂ PASUL! Uiiiiiii! (care se va spune o dată),

uşa vi se va deschide – intraţi şi studiaţi…

După ce veţi termina de studiat aici, din nou veţi fi supuşi unui examen în faţa comisiei întrunite. Fiecare examen luat va fi o treaptă iniţiatică urcată. Nu va fi uşor, dar merită acest sacrificiu. După examinare, veţi trece la cealaltă uşă (se va lumina cu aceeaşi mantră), şi aşa veţi parcurge toate iniţierile şi examinările din stânga cât şi din dreapta Altarului. După acest studiu, va urma ceea ce este mai deosebit, şi anume, cercetarea unei mari învăţături ce se efectuează intrând prin Marea Poartă din tavanul Altarului. Aceasta este reprezentată de un cerc cu un triunghi înscris. Pentru a avea cale deschisă, va trebui să luminaţi iubirea unei mantre ce este cheia. Mantra este următoarea:

1. Uiiiiiii! SIMBOL, CUPRINDE-MI VALOAREA CONŞTIINŢEI ŞI PRIMEŞTE-MĂ SPRE MAREA TA INIŢIERE! Uiiiiiii, Uiiiiiii!

(o dată)

După ce veţi lumina această mantră, vă veţi simţi atraşi de acest simbol, care este o mare poartă aşa cum v-am mai spus. Acolo, veţi găsi un coridor cu mai multe uşi. Fiecare uşă din acest coridor va trebui deschisă folosindu-vă de mantra UI. Acestea sunt în număr de treizeci şi trei. După ce aţi parcurs această iniţiere, la fel veţi da un examen în faţa unei comisii. Bucuraţi-vă de faptul că aţi ajuns la acest nivel şi veţi vedea ce binecuvântare va fi peste voi.

Tot studiul care s-a efectuat până la acest nivel de Altar este cunoaşterea unui Iluminat. Bucuraţi-vă, bucuraţi-vă, bucuraţi-vă!

Urmează partea cea mai frumoasă, şi anume studiul care duce către eliberare. Dar acest lucru îl vom discuta în capitolul următor.

* * *

DIN NOU SALA MARE A TEMPLULUI

Dacă acest lucru se petrece, nu este întâmplător. Când spun aceasta, mă refer la faptul că se face o revenire în Sala Mare a Templului vostru. Această revenire este luminată de noua cunoaştere, ce aduce o altă lumină peste Templul fiinţei voastre. Fiecare iniţiere deschide o altă cale, la un alt nivel, ce modifică zidirea Templului. Fiecare zidire prin studiu examinat, modifică toate cele ce sunt în templu… Aşa studiul este continuu, către plus infinit. De aceea, nici o dată nu se poate spune că această cunoaştere divină poate fi cuprinsă întru totul. Ea, cunoaşterea, este infinită. De aceea este bine să perseveraţi mereu, şi mare vă va fi răsplata.

(…) După această iniţiere efectuată în altarul templului, se poate trece la o altă iniţiere ce nu se putea efectua până acum. Sala mare a templului are o taină ce nu poate fi cunoscută decât după studiul din altar. Acest studiu efectuat în Altarul Templului vostru v-a dat o altă valoare Conştiinţei de Sine. Această valoare a Conştiinţei, modifică (rezideşte) tot ce este lăsat în urmă. Cum trebuie să înţelegeţi acest aspect?! Studiul din Altar modifică Sala Mare a Templului vostru, dându-i altă valoare. La revenirea voastră în Sala Mare, veţi vedea o altă lumină, alte simboluri pe care va trebui să le cercetaţi. Această cercetare se face prin studiu. Acest studiu se poate efectua acum, căci alta vă este valoarea conştiinţei. Priviţi din nou cu încredere, şi veţi descoperi „noul univers” pe care va trebui să îl cunoaşteţi…

Deci va trebui să vă reîntoarceţi, după cum v-am mai spus, în Sala Mare a Templului vostru. Aici, veţi vedea o altă lumină mai strălucitoare. Acomodaţi-vă cu ceea ce este. Priviţi în jurul vostru şi cercetaţi cele ce sunt. La început cu privirea, apoi prin studiul fiecărui simbol. Priviţi la peretele din dreapta şi căutaţi acel simbol ce luminează cu intermitenţă – acela este o cale ce vi se deschide către cunoaştere. El vă va primi după luminarea unei mantre care deschide Poarta Cunoaşterii. Invocaţi această mantră ce v-o luminez, şi calea vi se va deschide. „Cheia" (mantra), este următoarea:

Uiiiiiii! SIMBOL, CUNOAŞTE-MI VALOAREA ŞI CUPRINDE-MĂ! Uiiiiiii! CONŞTIENTIZEAZĂ-MĂ ASUPRA IUBIRII TALE! Uiiiiiii!

(o dată)

Deci va trebui să puneţi palma dreaptă peste simbol, apoi veţi lumina iubirea acelei mantre. După luminarea mantrei, veţi fi atraşi prin „poartă". Bineînţeles că şi aici veţi proceda ca de fiecare dată, adică veţi studia cu acei Maeştri care vă primesc… Dar după studiu, veţi fi supuşi din nou unui mare examen. Dacă aţi trecut de acest examen cu bine, veţi trece la o altă iniţiere în această Sală. Hotărâţi-vă mai întâi, apoi acomodaţi-vă din nou cu cele ce sunt. Priviţi tavanul acestei săli şi veţi vedea un romb mare, ce se deschide formând o poartă de trecere. Nu vă rămâne altceva decât să doriţi cunoaşterea acestei posibile iniţieri a noii căi ce duce către pasul scării spiralate. Priviţi cu atenţie sporită acest simbol şi când este mai deschis, invocaţi mantra UI. După această invocaţie, veţi fi atraşi prin acel simbol. Nu trebuie altceva să faceţi decât să primiţi cele ce vi se dau.

Această cunoaştere vă va fi de folos la următoarea iniţiere ce urmează. Nu ignoraţi nimic din cele ce vă stau în faţă. Voi înşivă hotărâţi ce este de dorit şi ce v-ar plăcea, dar, bine este să efectuaţi cele ce v-ar ajuta mai mult…

După toate acestea veţi fi supuşi unui alt examen ce vă va situa pe o mai înaltă treaptă de iniţiere. Iarăşi bucuraţi-vă pentru cele ce vi s-au dat. Acestea vă vor ajuta la cele ce urmează.

* * *

De gându-ţi va cunoaşte gândurile din pasul celor ce te găsesc, eşti raza dimineţii lor – fii soarele din chipul acestora şi ei vor deveni ca şi tine.

SCARA SPIRALATĂ A TEMPLULUI

V-am mai luminat şi în alte cărţi despre această scară a templului omului. Acum a sosit momentul să vă destăinui tainele acestei scări. Cum nimic nu este întâmplător, această scară este raportată în zona gâtului. Ea face legătura între Altarul templului şi Rotondă, unde este mentalul omului… Scara este în formă de spirală, de aici şi denumirea. Dar, fiecare treaptă a acestei scări este iniţiatică. Scara spiralată are în total un număr de 144 de trepte ce deschid cale către cunoaştere. Vedeţi câtă înţelepciune a pus Dumnezeu în om? Totul este ca omul să dorească cunoaşterea ce este o binecuvântare lăsată de Părintele Luminii peste templul său. Nu ignoraţi ceea ce aveţi deja! Nu daţi cu piciorul comorii ce este pusă la îndemâna voastră, ci folosiţi-vă de aceasta cumpătat. Voi înşivă hotărâţi dacă veţi trăi prin cunoaştere sau prin nepăsare. Cunoaşterea vă duce către Adevărul Absolut, pe când necunoaşterea vă ţine în întunericul nepăsării şi al ignoranţei voastre. Această rătăcire dată de nepăsare, face ca fiinţa să se piardă pe parcursul drumurilor către un alt destin de nedorit. Acceptaţi ceea ce este deja, şi vă va fi mult mai

uşor. Bucuraţi-vă de cele luminate prin Lumina Adevărului, şi meditaţi mereu asupra iubirii creaţiei lui Dumnezeu.

Atunci când se deschide uşa scării spiralate pentru studiu, este o cale către cunoaştere. Când se deschide uşa scării spiralate doar pentru a merge către Rotondă, este o poartă de trecere şi o cale de legătură. Nu uitaţi acest lucru de o mare importanţă! Nu neglijaţi nimic din cele ce se luminează aici, căci totul este de o mare valoare spirituală. Cercetaţi şi veţi vedea… Vedeţi ce importanţă are gândul cu care deschideţi o poartă oarecare?! Nu ignoraţi acest lucru ce deschide sau poate închide căi de Lumină. Dacă doriţi cunoaşterea acestei iniţieri a Scării Spiralate, va trebui să parcurgeţi obligatoriu iniţierea Altarului şi apoi noua iniţiere din Sala Mare a Templului. După ce veţi trece cu bine toate probele la care veţi fi puşi până la această iniţiere, abia atunci veţi avea cale liberă către această iniţiere importantă. Nu uitaţi faptul că aici în lumea spiritelor nu există „pile” şi cunoscuţi care să vă treacă pe „sprânceană”. Dacă ştiţi, prin cunoaştere, veţi trece la o altă iniţiere. Dacă nu – veţi repeta totul până veţi învăţa lecţia. Această poartă se va deschide către marea iniţiere, doar dacă aţi trecut celelalte probe de dorit. Altfel această poartă va fi o simplă cale de trecere către Rotondă…

Pentru a fi mai bine înţeles, vă voi da o încercare spre întărirea voastră. Aceasta este valabilă pentru toţi, dar poate fi verificată doar de cei ce au clarvedere. Înainte de a intra pe o uşă oarecare, la un prieten, la un cunoscut – doriţi-vă să vedeţi Adevărul când veţi fi trecut de ea. Dacă sunteţi sinceri cu voi şi doriţi cu adevărat acest lucru – veţi cunoaşte ce este cu adevărat în acea încăpere. Verificaţi şi fără a dori să vedeţi adevărul. Apoi treceţi „prin ignoranţă”. Apoi acceptaţi Adevărul şi veţi constata că lucrurile nu sunt aşa cum par a fi. Dar dacă vedeţi ceva de nedorit, să nu spuneţi celor la care aţi mers, căci îi veţi supăra. Trebuie să aveţi mare curaj să acceptaţi lucrurile aşa cum sunt ele cu adevărat. Să nu vă speriaţi. Vă las această surpriză de a vedea adevăratele chipuri ale celor pe care îi vizitaţi…

Vedeţi câte lucruri sunt şi ignoranţa voastră nu face altceva decât să le nege existenţa. Fiţi mai profunzi în tot ceea ce efectuaţi şi vi se vor revela cele ce sunt de dorit. Toată cunoaşterea dată de Părintele Luminii vine pe parcursul vremurilor acelora care sunt statornici în credinţa lor. Nu mai oscilaţi. Fiţi pasul căutării prin devoţiune. Faceţi cele ce aţi promis la reîncarnare şi nu mai promiteţi altceva…

Vă voi lumina mai departe cu cele ce sunt de dorit. Nu uitaţi un mare adevăr, care spune să învăţaţi de la natură. Aşa cum izvorul pleacă pe firul său către lumea necunoscută, la început mai timid, ca apoi să cuprindă toate cele ce vin către el şi să se dezvolte fiind tot mai mare, aşa va trebui să plecaţi voi pe cărarea de lumină. La început veţi fi copii doritori de cunoaştere mai timizi şi pe parcursul studiului vor veni cele ce vă vor situa pe planul dorit al înţelepciunii. Atunci veţi constata că nimic nu vă va mai putea atinge din lumea celor ce nu au cunoaştere. Totul vi se va părea atât de simplu şi de adevărat, încât vă veţi mira cum de ceilalţi nu pot să vă înţeleagă. Mai mult, veţi constata ce greu le este să înţeleagă şi cele ce sunt atât de simple. Abia atunci veţi vedea ce departe este lumea în care trăiţi. Abia atunci veţi dori cu adevărat să daţi ceea ce aţi cunoscut şi altora spre cunoaştere. Daţi celor ce doresc aceste mari învăţături, dar cu discernere. Puţin câte puţin, pentru a nu se tulbura. Veţi vedea că prin voi vor veni mulţi către calea de lumină. Tot prin voi aceştia vor fi salvaţi de întunericul ignoranţei lor…

Fiţi şi voi o cale către Adevăr şi Lumină pentru cei ce sunt rătăciţi! Acest lucru vi-l doresc tuturor! Fiţi vrednici de această binecuvântare! Vrednicia voastră aduce pacea mult dorită peste „locurile aşteptării”!

Mulţi îşi doresc marea iubire despre care se tot vorbeşte. Daţi-le posibilitatea să o cunoască şi ei prin lumina voastră şi aşa se vor înfăptui cele de dorit! Bucuraţi-vă de ceea ce cunoaşteţi, dar nu păstraţi doar pentru voi cele binecuvântate! Aduceţi peste „altarul” fiecărui om fericirea mult căutată şi zâmbetele vor rămâne veşnic peste chipurile

oamenilor! Bucuraţi-vă o dată cu ei, şi bucuria va dăinui peste veacuri!

* * *

TREAPTA ÎNTÂI DIN SCARA SPIRALATĂ

După cum vă spuneam, pentru a ajunge aici va trebui să treceţi din Altarul templului vostru către scara spiralată printr-o poartă. Această trecere nu se face oricum. V-am mai luminat asupra acestui aspect în alt capitol şi vă spuneam că, dacă doriţi să treceţi prin Poarta scării spiralate către Rotondă, trecerea va fi simplă, deci va fi o simplă cale luminată. Dacă doriţi iniţierea în Scara Spiralată, va trebui să deschideţi poarta acestei iniţieri folosindu-vă de o „cheie" (mantră). Această „cheie" este calea ce duce către lumina cunoaşterii noului destin al fiinţei voastre. Cheia (mantra) este următoarea:

1. Uiiiiiii! PASUL REGĂSIRII GĂSEŞTE NOUL LOC DE AŞTEPTARE – SUNT NOUL DESTIN CE TRECE CĂTRE ADEVĂR – PACE ŞI LINIŞTE PESTE MINE! Uiiiiiii, Uiiiiiii!
(o dată)

Această mantră, după cum vedeţi, se luminează o singură dată, dar, cu o maximă concentrare. Dacă Pacea şi Liniştea este peste voi, vi se va deschide Poarta Scării Spiralate aşa cum este de dorit. Nu trebuie să vă grăbiţi. Priviţi mai întâi ce este dincolo de poartă. Apoi faceţi pasul către Prima Treaptă a scării. Opriţi-vă după aceea şi priviţi mai întâi către stânga voastră. Aici veţi vedea un Simbol ce aşteaptă să vă deschidă calea către cunoaşterea sa. Nu vă grăbiţi. Priviţi apoi către partea dreaptă a voastră. Şi aici veţi vedea tot un simbol, care la rândul lui aşteaptă să vă deschidă calea către o

altă cunoaştere. Dacă sunteţi convinşi că doriţi să treceţi la noua iniţiere, va trebui să spuneţi de trei ori mantra UI. După luminarea acestei mantre veţi vedea că unul dintre aceste simboluri va lumina intermitent. Acesta (simbolul) este noua cale ce vi se va deschide în situaţia dată. La unii mai întâi va lumina cu intermitenţă simbolul din partea dreaptă, iar la alţii probabil cel din partea stângă. Nu are mare importanţă acest lucru pentru voi. Faptul că acesta vă primeşte, este foarte bine, înseamnă că sunteţi pregătit pentru o nouă etapă de iniţiere.

Să luăm unul dintre simboluri, şi anume acela care luminează cu intermitenţă. Dacă simbolul din partea stângă a voastră luminează cu intermitenţă, veţi pune peste acesta palma stângă şi veţi lumina iubirea următoarei mantre (chei):

1. Uiiiiiii! SIMBOL, PRIN ADEVĂRUL TĂU TRECE FAPTA FIINŢEI MELE – CUPRINDE-MĂ! Uiiiiiii, Uiiiiiii!

(o dată)

După invocarea acestei mantre, simbolul vă va cuprinde şi veţi trece într-o altă dimensiune a templului vostru. Aici veţi vedea un coridor lung cu foarte multe uşi pe ambele părţi. Fiecare uşă este o cale de iniţiere. Acestea sunt în număr de patruzeci şi nouă pe partea stângă, şi tot atâtea pe partea dreaptă. În spate este uşa care dă esenţa acestei învăţături. Când se încheie această iniţiere, la ieşirea după studiul efectuat la această uşă veţi primi câte o Pecete care atestă valoarea conştiinţei voastre (gradul de iniţiere). Aceste peceţi sunt de o mare valoare pentru fiinţa voastră.

Indiferent prin care poartă (stânga sau dreapta) a Primei Trepte din Scara Spiralată aţi intrat, de fiecare dată veţi începe cu uşile din partea stângă, apoi cu cele din dreapta coridorului. Ultima uşă va fi cea din fundal. Deci în acest coridor sunt nouăzeci şi nouă de uşi iniţiatice. Bucuraţi-vă dacă aţi reuşit să ajungeţi la acest nivel.

În faţa fiecărei uşi veţi privi simbolul ce apare şi apoi veţi invoca mantra Uiiiiiii! SIMBOL, CUPRINDE-MĂ! Aceasta va fi spusă de trei ori! Dacă lumina emisă de voi vibrează cu cea a simbolului, acea uşă vi se va deschide. Pătrundeţi cu mare încredere, căci Marii Maeştrii vă aşteaptă cu multă iubire şi îngăduinţă… După terminarea acestei mari iniţieri, veţi fi supuşi din nou unui mare examen. Nu vă temeţi de nimic pentru că sunteţi ajutaţi pe tot parcursul acestor iniţieri. Aveţi doar încredere în cele ce vi se luminează.

După acest mare examen, veţi trece la celălalt simbol din partea dreaptă a treptei întâi, dar să nu uitaţi faptul că veţi folosi palma dreaptă ca semn de recunoaştere. Aceeaşi mantră este valabilă şi în situaţia dată pentru a deschide Poarta. La fel şi acolo sunt tot nouăzeci şi nouă de uşi. Deci patruzeci şi nouă de uşi pe partea stângă şi patruzeci şi nouă de uşi pe partea dreaptă – iar în fundal este uşa care dă valoarea fiinţei voastre. La fel şi aici veţi sta cu faţa către simbolul fiecărei uşi (începeţi tot cu uşile din stânga coridorului), invocând mantra sus amintită, urmând cursul firesc al noului destin.

După acest mare examen, veţi trece la alt nivel de conştiinţă. Această treaptă de iniţiere este de fapt Treapta Eliberării. Cel ce s-a iniţiat la acest nivel de Prima Treaptă a scării spiralate, după examenul reuşit, are Pecetea unui Eliberat. Ce simplu este totul. Credeţi doar şi veţi vedea! Cercetaţi cele scrise. Cine caută găseşte! Vedeţi ce taine ascunde templul vostru? Nici nu le-aţi bănuit voi. Multe sunt dar, acestea vi le voi lumina treptat….

Cunoaşterea este cea care deschide cale către inimile oamenilor. Ea îi ajută pe cei doritori să se apropie de Lumina dătătoare de viaţă. Fără cunoaştere, fiinţa umană nu poate evolua! Fiţi dornici de a cunoaşte cât mai multe taine luminate prin Adevăr şi nu veţi mai rătăci! Bucuraţi-vă de tot ceea ce conştientizaţi şi înmulţiţi talantul.

[...] După cum aţi văzut, această primă treaptă de iniţiere este Treapta Eliberării. Cel ce parcurge această iniţiere

are nemurirea. Un Eliberat nu mai este atins de nimic din cele ce pot să atingă un om obişnuit. Fiţi vrednici să ajungeţi la această iniţiere şi veţi aduce binecuvântarea pentru cei ce sunt doritori de cunoaştere. Un Eliberat nu mai are chakre. El este un stâlp de lumină ce luminează peste cei ce-l găsesc.

[...] După ce s-a parcurs această iniţiere, dacă doriţi veţi putea trece la o mai luminată cale către templul vostru. Cunoaşterea nu este limitată. Voi, oamenii, o limitaţi prin cele ce doriţi. Acest lucru înseamnă rătăcire şi tot ce este rătăcire duce la moartea fiinţei umane. Nu ignoraţi ceea ce poate exista. Totul este posibil dar, pentru aceasta va trebui să cercetaţi – „totul".

[...]Orice mare maestru studiază continuu. La fel şi voi, studiaţi mereu şi veţi deveni Cale de Lumină pentru cei ce sunt în întuneric…

* * *

ROTONDA

Acest cuvânt are o foarte mare semnificaţie. De aceea vă spun: nu neglijaţi valoarea unor idei, a unor cuvinte şi chiar a unor fapte. Această valoare, aduce liniştea mult dorită peste locurile aşteptării. Aşa cum Templul vostru simbolizează Adevărul, tot aşa, fiecare cămăruţă din acest templu este o cale către nemurire… Nu ignoraţi aceste lucruri ce vi se luminează, căci numai dacă cercetaţi totul prin Lumina Adevărului, vi se va revela ceea ce este drept şi de dorit…

* * *

Acest jurnal se scrie în continuare...

Cei care vor dori să cunoască Noua Învăţătură, să citească cărţile scrise de IJ. Francisc Maitreya sau să viziteze site-ul pe Inernet: www.maitreya.ro

Dicţionar de termeni medicali

AVC - accidente vasculare cerebrale – grup de boli datorate în cea mai mare parte aterosclerozei şi/sau hipertensiunii arteriale, care include: a) insuficienţa circulatorie cerebrală, b) infarctul cerebral şi c) hemoragia cerebrală. (2)

Enurezis - boală care se manifestă prin pierderea necontrolată a urinei; incontinenţă urinară. (1)

Hemipareză spastică – paralizie uşoară, incompletă, care permite mişcări de amplitudine redusă şi forţă diminuată, la nivelul unei jumătăţi a corpului. (1)

Hernie de disc – ieşire a nucleului cartilaginos din discul intervertebral. (1)

Hipertrofie malignă de pilor – cancer al sfincterului piloric al stomacului.

Hipoacuzie – slăbire a acuităţii auzului. (1)

Hipocondru – regiune a peretelui abdominal la mamifere şi la păsări, situată la dreapta şi la stânga regiunii epigastrice, sub ultimele coaste.

Mastoză fibrochistică – boală a glandei mamare caracterizată prin nodozităţi multiple, de obicei bilaterale, neregulate, dureroase şi sensibile la palpare. (2)

Migrenă – durere de cap intensă, de obicei de o singură parte, însoţită de greaţă, vărsături etc. (1)

Miopie – defect al vederii care se manifestă prin imposibilitatea de a distinge clar obiectele situate la o distanţă mai mare. (1)

Psoriazis – boală de piele caracterizată prin descuamări abundente, localizate în diverse regiuni ale corpului. (1)

Transfuzie – introducere în scop terapeutic a unei cantităţi de sânge sau plasmă sangvină în venele unui bolnav sau ale unui accidentat. (1)

Bibligrafie:

1. Academia Română Institutul de Lingvistică „Iorgu Iordan” DEX Dicţionarul explicativ al limbii române, Univers enciclopedic, Bucureşti, 1996

2. H. D. Boloşiu Semiologie medicală, Medex, Cluj-Napoca, 1997

Cuprins

DEDICAŢIE 3
CUVANT DE INCEPUT 5
26-27 IANUARIE 1999 BAIA MARE 7
6 FEBRUARIE 1999 BAIA MARE 13
6-8 MARTIE 1999 BAIA MARE 15
6-7 APRILIE 1999 BAIA MARE 16
21-22 MAI 1999 BAIA MARE 17
27 IUNIE 1999 BAIA MARE 21
9-11 IULIE 1999 BAIA MARE 22
29-31 IULIE 1999 BAIA MARE 24
30 SEPTEMBRIE 1999 BAIA MARE - ZIUA DOMNULUI MAITREYA 29
1 OCTOMBRIE 1999 BAIA MARE 30
15-17 OCTOMBRIE 1999 SCHITUL „LUMINA IUBIRII” 31
21 OCTOMBRIE 1999 BAIA MARE 31
3 NOIEMBRIE 1999 CLUJ-NAPOCA 32
19-20 NOIEMBRIE 1999 SCHITUL „LUMINA IUBIRII” 33
13 DECEMBRIE 1999 BAIA MARE 37
14-15 IANUARIE 2000 LA SCHIT 39
16 IANUARIE 2000 CLUJ-NAPOCA 44
20-21 IANUARIE 2000 BAIA MARE 46
18-20 FEBRUARIE 2000 LA SCHIT 47
17-19 MARTIE 2000 LA SCHIT 54
25 MARTIE 2000 BAIA MARE 55
2 APRILIE 2000 CLUJ-NAPOCA 56
14-16 APRILIE 2000 LA SCHIT 57
19 MAI 2000 SCHITUL „LUMINA IUBIRII” 58
10-16 IULIE 2000 BAIA MARE 59
2-20 AUGUST 2000 LA SCHIT - TABARA SPIRITUALA 61
20-22 OCTOMBRIE 2000 LA SCHIT 71
15 NOIEMBRIE 2000 LA SCHIT 76
1 DECEMBRIE 2000 BAIA MARE 77
15-16 DECEMBRIE 2000 LA SCHIT 77

20-22 IANUARIE 2001 83
2 FEBRUARIE 2001 DEJ 84
9-11 MARTIE 2001 DEJ 85
16-18 MARTIE 2001 LA SCHIT 87
18 MARTIE 2001 CLUJ-NAPOCA 88
13-15 APRILIE 2001 DEJ - DE PAŞTE 90
18-20 MAI 2001 LA SCHIT 90
5 IUNIE 2001 CLUJ-NAPOCA 92
16 IUNIE 2001 CLUJ-NAPOCA 93
4-5 IULIE 2001 LA SCHIT 93
27 IULIE – 11 AUGUST 2001 LA SCHIT - TABARA SPIRITUALA 97
27 IULIE 97
28 IULIE 98
28 IULIE FOC DE TABARA 107
30 IULIE 110
FOC DE TABARA 111
31 IULIE FOC DE TABARA 121
1 AUGUST 131
2 AUGUST 148
FOC DE TABARA 151
3 AUGUST 153
FOC DE TABARA 154
4 AUGUST 164
5 AUGUST 175
6 AUGUST 182
7 AUGUST - FOC DE TABARA 184
8 AUGUST 191
18 SEPTEMBRIE 2001 CLUJ-NAPOCA 193
25 SEPTEMBRIE 2001 LA SCHIT 193
4 OCTOMBRIE 2001 LA SCHIT 194
27 NOIEMBRIE 2001 CLUJ-NAPOCA 195
1 DECEMBRIE 2001 CLUJ-NAPOCA 196
7 DECEMBRIE 2001 CLUJ-NAPOCA 197
6-7 APRILIE 2002 CRAIOVA 199
4 MAI 2002 203
16, 23 IULIE 2002 BUCUREŞTI 204
AUGUST 2002 205
TEMPLUL, CALEA DE LUMINĂ 209
CUVÂNT DE ÎNCEPUT 211
PARTEA ÎNTÂI 217
VINDECAREA TEMPLULUI 219
SALA MARE A TEMPLULUI 227

SALA MARE A TEMPLULUI 231
ALTARUL TEMPLULUI 235
DIN NOU SALA MARE A TEMPLULUI 241
SCARA SPIRALATĂ A TEMPLULUI 245
TREAPTA ÎNTÂI DIN SCARA SPIRALATĂ 249
ROTONDA 253
DICŢIONAR DE TERMENI MEDICALI 255
CUPRINS 257

Tiparul executat la
Tipografia Papirus Craiova
Str. Florilor Nr. 19